ஸாம வேத ஸர்வஸ்வம்

காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரம்

தொகுத்தவர்:
தர்மஜ்ஞ. ம. ராமனாத தீக்ஷிதர்.

R65,3
N60
111098

ஸாம வேத ஸர்வஸ்வம்
காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரம்

[தமிழ் உரையுடன் கூடியது]

மாயூரம் ஸாமவேத ச்ரௌத, ஸ்மார்த்த,
லக்ஷண வித்வான், வேதாந்த சிரோமணி
வித்யாலங்கார, தர்மக்ஞ, ம. ராமனாத தீக்ஷிதர்
அவர்களால் தொகுத்து பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1960

[விலை ரூ. 6/-

R65,3
1160

புத்தகம் கிடைக்குமிடம்

1. ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, ப்ரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு,
மதராஸ்-1.

2. ம. ராமனாத தீக்ஷிதர்
நாஷனல் ஹைஸ்கூல்
மன்னார்குடி.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
EGMORE, MADRAS-8
111098

உ

ஸ்ரீ காஞ்சீகாமகோடி பீடாதிபதி

ஸ்ரீ ஆசார்யாள் அவர்களின் ஸ்ரீமுகம்

முத்ரை

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ, பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீசங்கர
பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீகாஞ்சீ காமகோடி
பீடாதிப, ஜகத்குரு, ஸ்ரீசரணை:
ஸாமவேதாத்யாபக, யஜ்வ
ஸ்ரீராமநாத தீக்ஷித விஷயே
க்ரியதே நாராயணஸ்ம்ருதி:।

தங்களால் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், காதிரக்ருஹ்யஸூத்ரத்தின் அனுவாதம் என்றும் இவ்விரண்டு கிரந்தங்களும் நம் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளன.

இவற்றுள் ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்னும் கிரந்தம் 'வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி' என்று பகவானால் தன் விபூதியாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளதும் ஆயிரம்சாகைகளுடன் கூடியதாக பதஞ்ஜலி முனிவரால் புகழப்பட்டுள்ளதுமான ஸாமவேதத்தில் தற்போது அதிகமாகக் காணப்

படும் கௌதம சாகையிலுள்ள மந்த்ர-ப்ராம்மண கிரந்தங்கள், ச்ரௌத-க்ருஹ்ய-தர்மஸூத்ரங்கள், லக்ஷண-ப்ரயோக கிரந்தங்கள், காரிகைகள் இவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களை எல்லோரும் பொதுவாக அறிந்துகொள்ள மிகவும் உபயோகப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இரண்டாவது கிரந்தம் ஸாமவேதத்திலுள்ள காதிர க்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தை ருத்ரஸ்கந்தருடைய வ்ருத்தியை அநுஸரித்து அநுவதிப்பதுடன் பல்வேறு ஸந்தேகங்களை நிவர்த்திப்பதாயுமிருக்கிறது.

இவ்விரண்டு கிரந்தங்களையும் ஸாமகர்கள் படித்து ஸாமவேதத்தின் முக்ய அம்சங்களை அறிந்துகொண்டும் இந்நூல்களின் உதவிகொண்டு நன்கு கர்மாக்களை அநுஷ்டித்தும் ஸகலச்ரேயஸ்களையும் அடைவார்களாக.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்
மஹாதானபுரம்
சார்வரி, கார்த்திக,
சுத்த ஏகாதசி
30-10-60.

நாராயணஸ்ம்ருதி:

ஸ்ரீச்ருங்கேரி
சிவகங்கா ஸம்ஸ்தானம்

ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அவர்களின் ஸ்ரீமுகம்

முத்ரை

[illegible]

[illegible]

வெதாஹ்ரலாவிரமுதமெ உஷிதாவெதீக்ஷிதாஸாவெத
ஸாமஹ்வ அாஸவ்வர்த்தய ஹாரதெலவ த்ஷிஷ்லாம்ஸிதி
க்ருஸாஷலெமா

"தங்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள பாஷ்யத்துடன் கூடிய இரு ப்ராஹ்மண க்ரந்தமும், தமிழ் பாஷையிலுள்ள ஸாமவேதஸர்வஸ்வம், அனுவாதத்துடன் கூடிய க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் என்ற க்ரந்தமும் ஸன்னிதியில் வைக்கப்பட்டு பார்க்கப்பட்டது.

அதில் முதல் புஸ்தகம் ஸாமகானத்தில் தைவம் ஆஸுரம் முதலிய விசேஷங்களையும், அவ்விதம் கானம் செய்வதால் ஏற்படும் குணதோஷங்களையும், யாக காலத்தில் கானம் செய்யும் முறையையும், வேதத்தை அத்யயனம் செய்ய ஸாதனங்களையும், காயத்ரீ மந்திரத்தின் மஹிமையையும் தெளிவாக விளக்குகிறது.

இரண்டாவது புஸ்தகம் ஸாமவேதத்தில் அச்சில் உள்ளதும் அச்சில் இல்லாததுமான பல புஸ்தகங்களின் கருத்தை ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையை அறியாதவரும் நன்கு அறிய முடிய விளக்குவதுடன் ஸ்மார்த்தமான கார்யங்களில் சம்சயம் விபரீதஞானம் இவைகளைத் தக்க ப்ரமாணத்துடன் நீக்கி அர்த்தத்தை தெளிவாக போதிக்கின்றது. இது ஸாம வேதிகளுக்கு பேருபகாரமாகுமென்று சந்தோஷிக்கின்றோம்.

வேதாத்யயனம் குறைந்த ஸமயத்தில் இவ்விதம் ஏற்பட்ட தீக்ஷிதரின் வேதமார்க்க ப்ரவிர்த்தியானது பாரத தேசம் முழுவதும் பரவவேண்டுமென்று சாரதாசந்திர மௌளீச்வரர் அநுக்ரஹிப்பாராக.

விஜயயாத்ரா
மன்னார்குடி
2—2—61

நாராயணஸ்ம்ருதி.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அவர்களின் ஸ்ரீமுகம்

முத்ரை

ஸ்ரீமதஹோபிலமடாஸ்ய ப்ரத்யார்த்தி ஸ்வாமிஸம்யமீந்த்ர
உபய த்ஷிஷிதெ
வரகலாவலமவி வாஜ்க அாபெயக: ஸ்ரீவண்ஸ்ஸம்கொவ
ஸ்ரீவெதாதெஷிக யதி உகமாதெஸிகெ:
ஸாயவேம் ஸ்ருள த்ஹா த்ரயூகூணவிதெஷெ
வெதாஙஸவிரொதணயெ
யதஹ்ரய ராமகோயதீக்ஷித
விஷ்லெ ஹாக்ஷ முஷம்வித்ணக
ஸ்ரீஉவவத்கா ॥

ஸ்ரீராமனுஜ தீக்ஷிதாவர்கள் இயற்றிய ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், க்ருஹ்யஸூத்ரானுவாதம் ஆகிய இந்நூல்கள் இரண்டையும் படிக்கக் கேட்டு மிகவும் உகந்தோம். எல்லா தர்மங்களுக்கும் மூலம் வேதம். வேதமின்றேல் தருமமில்லை. இக்காலத்தில் வேதம் அறிந்தோர் மிக அருகி யிருக்கின்றனர். அதிலும் ஸாமவேதம் அத்யயனம் செய்தவர் மிகவும் துர்லபர்.

இப்படிப்பட்ட தருணத்தில் ஸாமவேதத்தைத் தாம் முறையுடன் முற்றிலும் பயின்றதுமட்டுமின்றி அந்தச் சாகையைப் பின்பற்றுபவர்களும் எளிதில் அதில் அறிய வேண்டுவனவற்றை அறியுமாறு ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்ற க்ரந்தம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

க்ருஹஸ்தர்கள் தாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய கர்மாக்களை வழுவின்றி அநுஷ்டிப்பதற்கு குறிப்பாக க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்களும் ருத்ரஸ்கந்தரின் வடமொழி உரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் எளிதிற்புலப்படும் வண்ணம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்ற உரைகளால் நீங்காத பல்வேறு ஐயப்பாடுகளும் இவ்வுரையால் ஆங்காங்கு நீங்கப் படுகின்றன.

முடிவாக வைதிகர்கள் யாவருக்குமே இந்நூல்கள் சிறந்த முறையில் பயன்படும். ஆதலின் யாவரும் இந்நூல்களைப் படித்து அதில் சொல்லியபடி நடந்தால் ஆத்மோஜ்ஜீவனத்திற்கு வேண்டியவைகள் உண்டாம்.

இத்தம்

[illegible]	ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]	ந்யாயவேதாந்த விசாரத
(நெடுங்தெரு)	த்ராவிடபாஷாபிஜ்ஞ:
ஶார்வரி, கார்த்திக,	க்ருஷ்ணாசார்ய:
பஹுள த்ருதீயா"	ஸ்ரீ [illegible]
6—11—60	[illegible]

வ்யாஸராய மடம் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அவர்கள் ஸ்ரீமுகம்

முத்ரை

॥ ஸ்ரீமூலகோபாலக்ருஷ்ணோ விஜயதே ॥

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீவ்யாஸராஜ [illegible] கர்ணாடகஸிம்ஹாஸநாதீஶ்வரை: ஸ்ரீமத்வித்யாப்ரஸந்நதீர்த்த ஸ்ரீபாதை: க்ருதா நாராயணஸ்ம்ருதி:।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ M. ராமனாத தீக்ஷிதரால் இங்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட இரு புஸ்தகங்களும் முழுவதும் நன்கு பார்க்கப்பட்டது. அதில் முதல் புஸ்தகம் தேவதாத்யாயம், ஸம்ஹிதோபநிஷத் என்ற இரு ப்ராஹ்மணங்களின் பாஷ்யத்துடன் கூடியது. யாகத்தில் உபயோகப்படக்கூடிய பல விஷயங்கள் அடங்கியதால் யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு மிக உபகாரமானது.

இரண்டாவது ஸ்ரீ ராமனாத தீக்ஷிதரால் செய்யப்பட்ட ஸாமவேதத்திலுள்ள 70 புஸ்தகங்களின் கருத்துக்களை சுருக்கமாக அறிவிக்கின்ற ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், ருத்ரஸ்கந்த விருத்தியுடன் கூடிய காதிரக்ருஹ்யஸூத்ரம் அடங்கியது. இது சாமவேத கிரந்தங்களை அறிவதிலும் நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களைச் சரிவரச் செய்வதிலும் எல்லோருக்கும் ஊக்கமளிக்கின்றதென்பது நன்கு விளங்கும்.

இவ்விதம் புஸ்தகங்களை வெளியிட்டு ஸாமவேதத்திற்கு சேவை புரிகின்ற தீக்ஷிதருடைய முயற்சி கொண்டாடத் தகுந்தது. நம்மால் உபாஸிக்கப்படுகின்ற ஸ்ரீ மூலகோபால கிருஷ்ணனின் அருளால் இப்புஸ்தகத்தை இயற்றியவர் ச்ரேயஸ்ஸை அடைவாராக.

திருவல்லிக்கேணி
சென்னை
16—1—61

நாராயணஸ்ம்ருதி.

Foreword by
Sachivothama
Dr. Sir C. P. RAMASWAMI IYER,
K. C. S. I., K. C. I. E., LL-D.

Sri M. Ramanatha Dikshidar has produced a valuable work, "The Samaveda Sarvasvam" along with the Kadiragrhya Sutram. They have been published with the benedictions and under the sponsorship of Sri Jagadguru Sankaracharya of Kamakoti Peetam. Sri Ramanatha Dikshidar who has been conferred the titles of Samaveda Vidvan and Vedanta Siromani, is working in the National High School, Mannargudi, and is a Scholor of distinction.

The Samaveda has attained special celebrity by reason of the conspicuous mention made of it in the Bhagavat Gita wherein the Lord Sri Krishna affirms that among the Vedas he embodies the Samaveda. In sponsoring the Pandit's two publications, Jagadguru Sankarachaya has outlined the scope of the labour enshrined in these books; and, in his preface Sri Ramanatha Dikshidar points out that the soul of Samaveda is song and that all later musical developments stem from this veda. It is held to comprise the seven svaras and to have been the constant preoccupation of Narada during his universal travels. The Samaveda is dear alike to the Devi and to Sri Krishna. It is reputed to have 1000 Sakhas of which only two or three are now extant. In the south of India, the Kouthuma Sakha is the one mainly observed and followed; and attached to it are subsidiary treatises relating to hymnology, Srouta Sutras and Grahya and

Dharma Sutras and Karikas. Some of them have been abbreviated and compressed and it is claimed by the author that the substance of 70 works have been concentrated in this publication. A perusal of this work would afford a complete and useful guidance to all students of Vedic lore.

The author, with commendable energy, has sought far and wide to obtain manuscripts and old texts some of which he could secure only in a mutilated form. The Samaveda is very largely concerned with the details of Yagas or sacrifices like Agnishtoma, Vajapeya and Athiratra. One of the Sutras of the Samaveda to which I myself belong is the Drahyayana Sutra which has been commented on by Dhanvi in his Dipika and a variant of which, the Latyayana Sutra, is in vogue in North India. Ramanatha Dikshidar rightly observes that very few of these works appended to the Samaveda are now known to scholors and it is, therefore, a matter of special congratulation that they have been made available to us in a work which is the result of many years of search for manuscript and sustained literary labour.

The book contains a general description of the Sakhas especially of the Kouthuma Sakha with its Mantra and Brahmana portions. It also contains a description of the seven Ganas and makes special reference to those Rites which are to be found only in the Samaveda and not in the present recensions of the Rigveda. The public must be indebted to the author for a complete description of the Grahya Sutra; and there is also an exposition of the Gayatri Chandas. With great industry, a collection has been made of the various Prayogas compiled by several scholors. In the Grahya Sutra portion, the various rituals

and mantras—connected with Marriages, Upanayanas, Homas, Agni Sandhana, Aupasana, and Darsa Purnamasa Sthalipaga are detailed in a clear and comprehensible manner. Not only those belonging to the Samavedha but all students of the Vedas must be deeply indebted to the author for his diligent research and his erudite compilation.

It may be added that, in addition to the Samaveda Sarvasvam, Sri Ramanatha Dikshidar has previously published Tamil commentaries on Appayya Dikshit's Aditya Stotra Ratnam and Durga Chandra Kala Stuti. He has also published a useful Samaveda Upakarma Prayoga and editions, with short commentaries of Devatadhyaya Brahmana and Samhitopanishad Brahmana.

Teynampet,
Madras - 18
10—2—61

C. P. Ramaswami Ayyar.

உ

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஆசார்யாள் அவர்களின் ஆஞையை முன்னிட்டு ஸ்ரீமான் M. ராமனாத தீக்ஷிதர் அவர்கள் உன்னதமான ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், காதிரகிருஹ்ய ஸூத்திரத்தின் தமிழ் அனுவாதம் என்ற கிரந்தங்களைச் செய்துள்ளார். ஸ்ரீமான் தீக்ஷிதரவர்கள் ஸாமவேத வித்வான், வேதாந்தசிரோமணி முதலிய பிருதங்களைப்பெற்றவர். மன்னார்குடியில் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதராக பிரகாசித்துவருகிறார்.

ஸ்ரீ ஆசார்யாள் தனது ஸ்ரீமுகத்தில் இந்த இரு கிரந்தங்களின் நோக்கத்தையும் அவைகளைத் தயார் செய்வதில் ஏற்படும் பரிச்ரமத்தையும் தெளிவு படித்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் வேதங்களில் நான் ஸாமவேதமாக இருக்கிறேன் என்று கூறுகிறார்.

ஆயிரம் சாகைகளுடன் கூடிய ஸாமவேதத்தின் உயிர்நிலை ஏழு ஸ்வரங்கள். இந்த ஸ்வரங்களுடன் கூடிய கானம் ஸ்ரீ தேவிக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் மிக ப்ரியமானது. மேலும் மூவுலகிலும் சஞ்சரிக்கின்ற ஸ்ரீ நாரத மஹரிஷியானவர் இந்த கானத்தையே செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று ஸ்ரீ தீக்ஷிதாவர்கள் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்.

தென்னிந்தியாவில் அதிகமாகக் காணப்படும் கௌதம சாகையில் தொடர்புள்ள ச்ரௌத, தர்ம க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்கள் முதலிய எழுபது கிரந்தங்களை இந்தப் பதிப்பில் பிரகாசப்படுத்தி இருப்பதால் வேத மஹிமையை அறிய விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த புஸ்தகம் மிக உபகாரமாக இருக்கும்.

அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களை விளக்கும் த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம் முதலிய கிரந்தங்களை அரை குறையான ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து பண்டிதர்களுக்கும் புலப்படாத அரிய விஷயங்களை விளக்கும் முறையில் வெளியிட்டு இருக்கிறார்.

இவ்விதம் உயர்ந்த ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், காதிர க்ருஹ்ய ஸூத்ரம், என்ற கிரந்தங்களையும் இதற்கு முன்னமேயே ஸ்ரீமான் அப்பய்ய தீக்ஷிதாவர்கள் இயற்றிய ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம், துர்கா சந்த்ரகலாஸ்துதி, இவைகளின் தமிழ் உரைகளையும், ஸாமவேத உபாகர்ம ப்ரயோகத்தையும், தேவாத்யாயம் ஸம்ஹிதோபநிஷத் பிராஹ்மண பாஷ்யம் முதலிய கிரந்தங்களையும் செய்தருளிய ஸ்ரீமான் தீக்ஷிதாவர்களுக்கு நாம் என்றும் நன்றி செலுத்தக்கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தேனாம்பேட்டை
மதராஸ் }

C. P. ராமஸ்வாமி அய்யர்.

Vidyaratna, Vidyanidhi, Vidyabhusana
Vani-triveni-prayaga

P. S. SUBRAHMANYA SASTRI, M.A., Ph. D., L.T.

Principal, Raja's College of Sanskrit & Tamil Studies, Thiruvaiyar (Retd.)
and
Professor of Sanskrit, Annamalai University (Retd)

மாயூரம் ப்ரம்மஸ்ரீ M. ராமநாத தீக்ஷிதர் அவர்கள் இயற்றிய இந்நூல்கள் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்பது முதலாவது, காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரம் ருத்ரஸ்கந்தவ்ருத்தி இவற்றின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு இரண்டாவது.

ஸாமவேத ஸர்வஸ்வத்தில் ஸாமவேதத்தைப்பற்றிக் கிடைத்தவரை உள்ள நூல்களின் பெயரும் பொருட் சுருக்கமும் கொடுக்கப்பட்டன. கௌதமதர்மஸூத்ரம் போன்ற நூல்களைக் கூறுமிடத்து சிறிது ஆராய்ச்சியும் உள்ளது. காதிரர் என்பவர் த்ராஹ்யாயணராகவே இருக்கலாமென்கிறார், இந்நூல்களெல்லாம் ஈண்டே முதன் முதலில் தமிழிற்றெருகுத்துக் கூறப்பட்டன. ஸாமவேதத்து மந்திரபாகத்தை முதன் முதலில் தென்னாட்டில் அச்சிட்ட பிரும்மஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ்வாமி ச்ரௌதிகளின் நூலுள் ஒவ்வொரு ஸாமத்தைப் பற்றிப் பிரமாணநூல்களிற் கூறப்பட்ட பல செய்திகள் ஆங்காங்கே கூறப்பட்டது போற்றத்தக்கது.

இரண்டாம்பகுதியில் காதிரக்ருஹ்யஸூத்ரத்தை க்ரந்தலிபியில் அச்சிட்டு அதன் பின்னர் அதற்கு ருத்ரஸ்கந்தர் கொடுத்த பொருளின் மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழில் ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் அச்சிட்டுள்ளார். சிற்சில இடங்களில் கீழ்க்குறிப்பில் ருத்ரஸ்கந்தரைப்பற்றி பிறர் கூறிய குற்றங்களைத் தக்க காரணங்களுடன் மறுக்கின்றார்

இந்நூல் ஸாமகர்களுக்கு மிகுதியாகப் பயன்படும். ஸ்ரீ தீக்ஷிதரவர்கள் செய்த இப்பேருதவிக்கு ஸாமகர்களெல்லாம் அவர்பால் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டனர்.

12, வடக்குமடவிளாகம்
திருவையாறு
7-11-60

P. S. ஸுப்ரஹ்மண்யஶாஸ்த்ரீ

Kavi Sarvabhauma Kavi Sekhara

Y. MAHALINGA SASTRI M. A., B. L.,

(Jnana Bhaskara)

Retired Principal, Dharmapuram Oriental College.

ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம்.

ஸாமவேத லக்ஷண வித்வான், வேதாந்த சிரோமணி, தர்மஜ்ஞ ஸ்ரீ. ம. ராமனாத தீக்ஷிதர் அவர்கள் பலவருஷங்கள் பாடுபட்டு ஆராய்ச்சி செய்து ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்ற இந்த கிரந்தத்தை உருவாக்கி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஸாமவேதம் ஆயிரம் சாகையுள்ளதானாலும் இப்போது கௌதும சாகையினால்மட்டும் பிரசாரத்திலிருந்து வருகிறது. இதில் மந்த்ர பாகம் பிராம்மண பாகம் என்று இரு பிரிவுகள் உள்ளன. மந்த்ர பாகத்தில் பூர்வ உத்திர ருக்குக்கள், கானம் முதலிய விஷயங்கள் விரிந்து கிடக்கின்றன. பிராம்மண பாகத்தில் எட்டுவகைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ச்சாந்தோக்ய உபநிஷத் அடங்குகிறது. பின்பு ஸாமவேதத்தை ஒட்டின ச்ரௌத ஸூத்ரங்கள் திராஹ்யாயண ஸூத்ரம் முதலாகப் பத்து கிரந்தங்கள் இருக்கின்றன.

ஸாமவேத க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் காதிர ஸூத்ரமாகும். இவற்றைத் தவிர பல ஸாமவேத லக்ஷண க்ரந்தங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் எழுபது புஸ்தகங்களை சிரமப்பட்டு சம்பாதித்து அவைகளை ஆராய்ந்து அவற்றில் உள்ள விஷயங்களைச் சுருக்கி எழுதி இந்தப்

புஸ்தகத்தில் நமக்குத்தருகிறார். இது ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்பது அன்வர்த்த நாமாவாகும். தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் எல்லோரும் எளிதில் படித்தறியக் கூடியது.

ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் இப்புத்தகத்தின் இரண்டாவது பாகமாய் காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தின் மூலத்தையும், ருத்ரஸ்கந்தரின் வியாக்யானத்தையும், ருத்ரஸ்கந்தரின் வியாக்யானத்திற்கு தமிழ் உரையையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

ஸாமவேதிகள் இந்தப்பிரசுரத்தைப் படித்து விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது.

திருவாலங்காடு
14-11-60

Y. மஹாலிங்க சாஸ்திரி.

Mahamahopadhyaya Shatabhushani

ANANTAKRISHNA SASTRY,

Hony. Prof. Varanasi Sanskrit University.

BANARAS.

𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 [illegible]

பண்டிதப்ரவரரான ஸ்ரீ M. ராமநாத தீக்ஷிதரால் ஸம்பாதித்துவெளியிடப்பட்ட தேவதாத்யாயம் ஸம்ஹிதோபநிஷத் என்ற இரு பிராஹ்மணங்கள் ஆழ்ந்த தத்வங்களை விசாரித்துத் தீர்மானிக்கின்றன. ருக்ஸாமங்களில் தைவரஸாரபேதங்களையும் அதன் பயன்களையும் காயத்ரீ மஹிமையையும் விளக்குகின்றன. இந்த க்ரந்தம் இரு பாஷ்யங்களுடன் சுவடியிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தி

அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தன்னால் இயற்றப்பட்ட ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், தமிழ் அனுவாதத்துடன் கூடிய கிருஹ்ய ஸூத்ரம் என்ற கிரந்தம் ஸாமவேதத்திலுள்ள அரிய ரஹஸ்யமான விஷயங்களை அறிவித்தும், விவாஹம் உபநயனம் முதலிய ஸ்மார்த்த கர்மாக்களின் பிரயோகங்களை அனேக ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு ஸந்தேகங்களை நிவிருத்தி செய்து தீர்மானித்தும் எல்லோருக்கும் உபகாரம் செய்கிறதென்பதை சந்தோஷத்துடன் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீகாசி
26—11—60 } நூராணி, அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்.

உ

ஸ்ரீ காசி ஹிந்து சர்வகலாசாலை ஸம்ஸ்க்ருத ஆராய்ச்சியாளர்
சாஸ்திர ரத்னாகர

பிருஹ்மஸ்ரீ T. V. இராமசந்திர தீக்ஷிதர் அவர்கள்

"[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிறந்த பண்டிதர்களில் மிகப் பிரஸித்தி பெற்ற ஸ்ரீமதப்பய்யதீக்ஷிதேந்த்ரர்களின் வம்சத்தில் உதித்த ப்ருமஸ்ரீ தர்மக்ஞ ம. ராமநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் அச்சிடப்பட்ட தேவாத்யாயம் ஸம்ஹிதோபநிஷத் என்ற இருப்பிராஹ்மணங்கள் பாஷ்யத்துடன் கூடியவை, அவசியம் அறியவேண்டிய பல அபூர்வ விஷயங்கள் அடங்கிய வேதமாதலால் மஹாபாரதம் முதலிய நூல்களில் கொண்டாடத்தகுந்தது.

தீக்ஷிதரின் தன் முயற்சியால் எழுதப்பட்ட ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்பது தமிழ் பாஷையில் ஸாமவேதத்திலுள்ள அநேக தத்வங்களை விளக்குவதுடன் இக்காலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பேருபகாரம் செய்கிறதென்பதும், ருத்ரஸ்கந்த விருத்தியுடன் காதிக்ருஹ்யஸூத்ரத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தது அங்காங்கு வரும் சந்தேஹ விபர்யாஸங்களை நன்கு விளக்கி சமாதானம் கூறுகின்றதென்பதும் முழுவதும் புஸ்தகத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும். இப்புஸ்தகங்கள் பாரத தேசம் முழுவதும் பரவி இதில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட தீக்ஷிதரின் மனோரதம் நிறைவேறுமென்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ காசி
சுகதேவர் மடம்
7—12—60

தி. வெ. இராமச்சந்திர தீக்ஷிதர்.

உ

சென்னை ஸம்ஸ்கிருதக் கல்லூரி ஸாஹித்ய வேதாந்தப்
பேராசிரியர், போலகம் சாஸ்திரரத்நாகர, பிரும்மஸ்ரீ
P. S. ஸ்ரீராம சாஸ்திரிகள் அவர்கள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"வேதங்களுள் ஸாமவேதமாக இருக்கின்றேன்" என்று பகவான் கீதையில் கூறுகிறார். பரமேச்வரன் ஸாமப்ரியன் என்பது பிரஸித்தமானது. ஆகையினால் ஸாமவேதம் ச்ரேஷ்டமென்பது விவாதமற்றது. அந்த வேதத்தை நியமத்துடன் பாக்யவசத்தால் அத்யயனம் செய்த பிராமணோத்தமர்களின் உபகாரத்திற்காக இந்த கிரந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சந்தோகர்களுக்கு ஸகல புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பதும் ச்ருதிஸ்மிருதி என்ற ப்ரமாணங்களில் கூறப்பட்டதுமான தர்மங்களுள் இன்ன தர்மம் இன்ன இடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஸ்பஷ்டமாகக் கூறும் ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்னும் க்ரந்தம் ஸ்ரீமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்களின் வம்சத்திலுதித்தவரும் எல்லா சாஸ்திரங்களின் கருத்துக்களை அறிந்தவருமான மாயூரம் ஸ்ரீ M. ராமனாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு ஸாமவேதிகளுக்கு ஸர்வஸ்வம்போல் விளங்குகிறது.

ருத்ரஸ்கந்த விருத்தியுடன் காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்து எல்லோரும் ஸுலபமாக அறியும்படி இவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஸாமகர்களோ மற்றவர்களோ எல்லோரும் இந்த க்ரந்தத்தைப் பூராவும் பார்த்து இயற்றியவரின் பரிச்ரமத்தை ஸபலமாக்க வேண்டும். அவ்விதம் எல்லோரும் பார்ப்பதால்தான் இயற்றியவரின் பரிச்ரமம் பயன்பெறும். இவ்விதம் பல க்ரந்தங்கள் தோன்றினால் வைதிக உலகிற்கும் மற்றவர்களுக்கும் பேருபகாரமாகும்.

மயிலாப்பூர் }
20-11-60 }

போலகம், ஸ்ரீராம சாஸ்திரிகள்.

Dr. V. RAGHAVAN, M. A., PH. D.

PROFESSOR OF SANSKRIT
UNIVERSITY OF MADRAS.

The Samaveda Sarwasva is a small thesaurus of all that needs to be known about the Sama Veda, its ganas, its lakshana-granthas, ritual literature and the later works expounding different aspects of the above. Even those who have constantly to deal with these materials get bewildered sometimes and the compendious accounts in this book will serve them as a useful ready reference book. The author is one of the leading Sama-srautis of Tamilnad and he has taken much trouble in collecting all the useful material he has presented here.

The volume carries also the text of the Khadira-grihya sutra of the Samavedins with Rudraskanda's commentary, in Grantha script and with Tamil translation. The work of **Sri M. Ramanatha Dikshitar** deserves all encouragement.

ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்னும் இந்நூல் ஸாம வேதம், அதனுடைய கானங்கள், லக்ஷணக்கிரந்தங்கள் கர்மாக்கள் முதலியவைகளைப்பற்றிய தொகுப்பு ஆகும். ஸாமவேதிகளுக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களை இந்நூல் நிவர்த்தி செய்யும். மேலும் இந்நூலில் ஸாமவேதிகளின் காதிரகிருஹ்யஸூத்ரம், ருத்ரஸ்கந்தரின் விரிவுரை ஆகியவற்றின் சாராம்சம் கிரந்தத்திலும், தமிழிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் ஆசிரியரான ஸ்ரீ இராமநாதச்ரௌதிகள் தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்த ஸாமச்ரௌதிகளில் ஒருவராவர். இந்நூலை இயற்ற அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள சிரமத்திற்காக யான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஸாமவேதிகள் யாவரும் இந்நூலை ஆதரிப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,

மதராஸ் 5 }
8—12—60 }

V. இராகவன் M. A., PH. D.,
பேராசிரியர், மதராஸ் யூனிவர்ஸிடி.

சென்னை சர்வகலாசாலை சம்ஸ்கிருத ஆராய்ச்சியாளர் பிராந்தியங்கரை பண்டிதராஜ, ப்ரும்மஸ்ரீ

S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் அவர்கள்.

'[illegible]' என்று மனுஸ்ம்ருதி கூறுகிறது. ரிக்யஜுஸ்ஸாமம் என்ற மூன்று வேதங்களிலிருந்து ஸாரமாக எடுத்த மூன்று பாதங்களால் காயத்ரீ ஏற்பட்டது. அதை உபதேசமூலம் அடைந்தவன் மூன்று வேதங்களையும் அத்யயனம் செய்யலாமென்று ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. இக்காலத்திலும் சதுர்வேதி என்றும் த்ரிவேதி என்றும், த்விவேதி என்றும் பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய முன்னோர் அநேக வேதங்களை அத்யயனம் செய்திருந்ததால் இப்பட்டம் தொடர்ந்து வருகிறது. ஆனால் தற்காலத்தில் அவ்விதம் வற்புறுத்துவது முடியாத கார்யம். ஒரு சாகையிலாவது மந்த்ர பிராம்மணபாகம் முழுவதையும் அத்யயனம் செய்வது மிகமுக்யமான கார்யம். எமது நண்பர் ப்ருஹ்மஸ்ரீ தர்மஞ்ஞ M. ராமனாத தீக்ஷிதர் அவர்கள் எழுதி இருக்கும் ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம், ஸாமவேதத்திலுள்ள மந்திரங்கள், பிராமணங்கள், கல்பஸூத்ரங்கள், சிக்ஷைகள், கிருஹ்ய ஸூத்ரங்கள் எல்லாவற்றிலுமுள்ள விஷயங்களைச் சரிவர நன்கு தெரிந்துகொண்டு எழுதியது ஸாமவேதிகள் எல்லோருக்கும் உபகாரமாயுள்ளது. ஆகவே ஸாமவேதிகள் மாத்ரமில்லாமல் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இந்த கிரந்தத்தை பெற்று விஷயங்களையறிவது மிகவும் அவச்யம். அப்படி அறிந்துகொண்டு தர்மார்த்தகாமமோக்ஷம் என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்து ஸந்தோஷிப்பார்களாக.

22—11—60

S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்,.
சங்கர மடம்,
தம்புச்செட்டித்தெரு, சென்னை.

Pandit A. M. RAMANATHA DIKSHITH, M. A.

Head of the Deptt. of Theology
Banaras Hindu University
BANARAS.

श्रीसायणविद्यारण्यकृतभाष्योपेतं संहितोपनिषद्ब्राह्मणं, दैवताध्यायब्राह्मणं च [illegible] सामवेदैः [illegible] ब्रह्मश्रीरामनाथदीक्षितैः [illegible]।

[illegible] दैवताध्यायब्राह्मणं प्रकाशितं, [illegible] संहितोपनिषद्[illegible] सायणभाष्य[illegible]।

[illegible] ब्राह्मण, [illegible] सामवेद[illegible]।

[illegible]

[illegible] दीक्षित[illegible]।

वैदिकवेदतः श्रीरामनाथदीक्षितवर्य[illegible] प्रार्थये।

நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்துடன் ஸாமவேதத்தைக் கற்று லக்ஷணக்ரந்தங்களின் நுட்பங்களையறிந்த ப்ரும்ஹ ஸ்ரீ M. ராமனாத தீக்ஷிதரால் ஸம்பாதித்து பிரசுரிக்கப்பட்ட இரு பாஷ்யங்களுடன் கூடிய ஸம்ஹிதோபநிஷத், தேவதாத்யாயம்என்ற பிராஹ்மணங்களைப் பார்த்து மிக ஸந்தோஷம் அடைகிறேன்.

முன்பு ஸத்யவ்ரத ஸாமச்ரமி என்பவரால் அச்சிடப்பட்ட தேவதாத்யாயத்தில் கிடைக்கப் பெறாத பாகமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்ஹிதோபநிஷத் ஸாயண பாஷ்யம் இதுவரை அச்சில் இல்லாதது. இதை அச்சிட்டது மிக உபகாரமாகும்.

தனது முயற்சியால் மட்டும் எழுதப்பட்ட ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் ஸாம வேதத்திலுள்ள மிக நுட்பமான விஷயங்களை அத்யயனம் செய்யாதவர்கள் கூட ஸுலபமாக அறியும்படி விளக்குகிறது.

அநுவாதத்துடன் கூடிய க்ருஹ்யஸூத்ரத்தில் ஸந்தேஹம் ஏற்படுமிடங்களில் ப்ரமாணத்துடன் விஷயங்களை நிர்ணயம் செய்வது போற்றத்தக்கது.

இந்த கிரந்தங்களை வெளியிட்டு ஸாம வேதிகளுக்கு பேருபகாரம் செய்த ஸ்ரீ தீக்ஷிதரின் மனோரதத்தை அன்ன பூர்ணா பதியான ஸ்ரீ விச்வேச்வரர் பூர்த்தி செய்விப்பாராக.

17, ஹனுமான் காட்
ஸ்ரீ காசி
19—12—60

A. M. ராமனாத தீக்ஷித், M.A.

உ

ஸ்ரீ மஹாஹெஷ்யா நம:

அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை சம்ஸ்கிருதப் போசிரியர்
பண்டிதராஜ பிருஹ்மஸ்ரீ

V. ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரிகள் அவர்கள்

அண்ணாமலை நகர்.

ஸாமவேதம் வேதங்களில் உயர்ந்த ஸ்தானம் பெற்றது. ஆயிரம் சாகைகளுள்ளது. ஆனால் நம் தேசத்தில் ‘கௌதும’ சாகைதான் ப்ரசாரத்திலிருக்கிறது. வேதாத்யயனம் குறைவான இந்தகாலத்தில் ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் அனுக்கிரஹத்தால் வேதங்கள் ஸ்வரூபத்தோடு இருக்கின்றன. அத்யயனம் செய்ய சௌகர்யமில்லாத ஆஸ்திகர்களும் ஸாம வேத சம்பந்தமான தத்துவங்களை அறிந்து அதன் மூலம் வேதாப்யாஸத்திலும் கர்மானுஷ்டானங்களிலும் விசேஷ சிரத்தையுள்ளவர்களாக செய்வதற்கு மிகவும் உபகாரமான ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம் என்ற புத்தகத்தை 70 புத்தகங்களை பரிசிலனம்செய்து அவைகளின் ஸாராம்சத்தை சுருக்கமாக ப்ரம்மஸ்ரீ ராமனாத தீக்ஷிதர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்துவரும் ஆசாரங்களுக்கு மூலப்பிரமாணங்களையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் அனுக்ரஹத்தால் இந்த புத்தகத்தைப் படித்து அதிகபலனை எல்லோரும் அடைய வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

அண்ணாமலை நகர்
3—1—61

V. சுப்பிரமண்ய சாஸ்திரி.

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

அம்ருதவாக் வர்ஷீ, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி
வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக,
ப்ரவசன துரீண, வேத யாக பரிபாலக,
ராமாயண தத்வ உபதேசக,
ராமாயண கேசரி, பாரத சிம்ஹம்,

சேங்காலிபுரம்

அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்கள்.

'ஸாமவேதோ ப்ராஹ்மணானாம் ப்ரஸூதி:' என்று அந்தணர்களுக்குக் காரணம் ஸாமவேதமென யஜுர் வேதம் கூறுகிறது.

இப்படிச் சிறந்த வேதத்திலுள்ள தத்வங்களை ஸ்ரீபரமேச்வரரின் அவதாரபூதர்களான ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் வம்சத்தில் ஜனித்த மாயூரம் ஸ்ரீ தர்மக்ஞ ராமனாத தீக்ஷிதர் எழுதியுள்ளது ஆஸ்திக ஸமூகத்திற்கே சிறந்த பாக்யமாகும். அதேபோல் ஸாமவேதிகள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய வைதிக கர்மங்களைக்கூறும் "வாஸிஷ்டக்ருஹ்ய" ஸூத்ரத்தின் பொருள்களை இவர்கள் கூறியுள்ளதும் அனுஷ்டானத்தையே உயிர்நிலையாகக்கொண்ட நமது வைதிக மதத்திற்கே சிறந்த உதவியாகும். இதை ஸ்ரீ அகஸ்திய முனிவரின் அருளால் வெளிப்பட்ட தமிழ் பாஷையில் எழுதியுள்ளது நமது பாக்யமேயாகும். இதை ஆஸ்திகர்கள் அவசியம் படித்து நற்பயனை அடையும்படி ஸ்ரீ பரமேச்வரனை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

மயிலாப்பூர்
5-1-61

இப்படிக்கு,
சேங்காலிபுரம், அனந்தராம தீக்ஷிதர்.

உ

"ஓம் நம: ஸாம வேதாய"

"முகவுரை"

கடவுளையும் தர்மா தர்மங்களையும் விளக்குவது வேதம். இவை வேறு பிரமாணங்களால் அறியமுடியாதவை. ஆகையினால் தான் வேதத்திற்கு வேதம் என்று பெயர். இந்தவேதம் ருக், யஜுஸ், ஸாம, ஆதர்வணம் என்று நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் ஸாமவேதம் கானரூபமாயுள்ளது. இதை மூலமாய்க்கொண்டுதான் காந்தர்வ வேதமாகிய ஸங்கீதசாஸ்திரம் ஏற்பட்டது. ஸங்கீதமென்றால் ஸந்தோஷிக்காதவர் யாருமில்லை. ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானுடைய புல்லாங்குழல் கானத்தைக்கேட்டு அங்குள்ள மிருகங்கள் பட்சிகள்கூட அதில் ஈடு பட்டதாகத்தெரிகிறது. புற்களைத் தின்னும் மான்கள் குழலோசைகேட்டு கடித்த புல்லைக்கூடத் தின்னாமல் சித்திரத்தில் வரையப்பட்டதுபோல் நின்றதாகக் கூறுகின்றனர். தற்காலத்திலும் நமது நாட்டில் விவாஹம் முதலிய சுபகார்யங்கள் நடக்கும்பொழுது ஸங்கீதத்தைக் கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைகிறோம். உலகத்தைத் துறந்த உத்தம ஸன்யாஸிகளும் உண்மையான அறிவையடைந்த பின் உலகை மறந்து ஆனந்தவடிவமான பரம்பொருளை உபாஸிக்கும்பொழுது ஸாமகானமே செய்கிறார்களென உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. ஏழு ஸ்வரங்களை முக்யமாய்க்கொண்ட ஸாமவேதத்தைக் கேட்டு தேவர்கள் முதல் மரம் செடி கொடி வரையுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமான ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் சந்தோஷிக்கின்றதென்றும் ஸாமகானமே அதற்கு ஜீவன ஸாதனமென்றும் வேதம் கூறுகிறது. யாகம் நடக்குமிடங்களிலும் ஸாமவேதத்தினால் செய்யப்படும் ஸ்தோத்ரங்களைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த

தேவர்கள் யாகத்தின் பயனை அளிப்பதாக சாஸ்த்ரம் கூறுகிறது. நாரத மஹரிஷி வீணையை வைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுமே ஸாமகானம் செய்வதாகப் புராணம் கூறுகிறது. நாரத மஹரிஷி ஸாம வேதத்திற்கு லக்ஷணக்ரந்தம் எழுதும்பொழுது ஸங்கீதத்தையும் சேர்த்து எழுதுகிறார். கோலோகத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் ராதையுடன் ராஸக்ரீடை செய்யும் பொழுது பரமசிவன் கானம் செய்கிறார். அந்த கான ரஸத்தில் ஈடுபட்ட ராதாகிருஷ்ணர்களுடைய உருவம் ஜலமாக உருகி விடுகிறது. அதுவே கங்கையாகிறது. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் கீதையில் வேதங்களில் ஸாமவேதமாக இருக்கிறேனென்கிறார். பரமசிவனை அர்ச்சிக்கும்பொழுது "ஸாமப்ரியாய" நம: என்கிறோம். அம்பாளை அர்ச்சிக்கும் பொழுது "ஸாமகானப்ரியாயை" நம: என்கிறோம். இவ்விதம் எல்லோரும் ரஸிப்பது ஸாமவேதமென்பது உலகத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் ப்ரஸித்தமானது.

இந்த ஸாமவேதம் ஆயிரம் சாகைகளுள்ளது. தற்காலம் இரண்டு மூன்று சாகைகள்தான் காணப்படுகின்றன. அதில் நமது தேசத்தில் பெரும்பாலும் காணப்படுவது கௌதுமசாகை. அதிலுள்ள க்ரந்தங்கள், கானக்ரந்தங்கள் பிராமணக்ரந்தங்கள், ச்ரௌதஸூத்ரங்கள், லக்ஷணக்ரந்தங்கள், க்ருஹ்ய தர்மஸூத்ரங்கள், ப்ரயோகங்கள், காரிகைகள், முதலியன.

இந்த க்ரந்தங்களில் கூறப்படும் விஷயங்களை அதிகப் படிப்பில்லாதவர்களும் அறியும்படிச் சுருக்கமாகத் தமிழ் பாஷையில் இங்கு எழுதுகிறோம்.

"எழுபது க்ரந்தங்களின் விஷயச் சுருக்கத்தை இந்த ஸாமவேத ஸர்வஸ்வ க்ரந்தத்தில் காணலாம்."

இதைப் படிப்பவர்கள் நமது மதத்திற்கு ஆதாரமான வேதத்தின் மஹிமையையும் குறிப்பாக ஸாமவேதத்தின் பெருமையையும் நன்கு அறியலாம். வேதாத்யயனம் செய்யாதவர்களும் ச்ரௌத ஸ்மார்த்த லக்ஷண க்ரந்தங்களில் பரிசயமில்லாதவர்களும் அவைகளில் கூறப்படும் விஷயத்தை ஒருவாறு புரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்தப் புஸ்தகத்தை எழுதுவதற்காகப் பல இடங்களில் சுற்றியும் கிடைத்த புஸ்தகங்கள் 70 தான். இதில் சில புஸ்தகங்கள் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த வரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அகப்படாத புஸ்தகங்கள் பல இருக்கலாம். அவைகள் கிடைத்தால் தெரிவிக்கும்படி நண்பர்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்கு எழுதப்பட்டுள்ள கிரந்தங்களில் பெரும்பாலானவை யாகங்களை யறிவிக்கின்றவையாகவும் லக்ஷணங்களைக்கூறுகின்றவையாகவும் உள்ளன. மற்ற வேதங்களைவிட ஸாமவேதத்தில் தான் யாகத்தின் விசேஷங்கள் அதிகமாகக் கூறப்படுகின்றன. உதாஹரணமாக, அக்னிஷ்டோமம், வாஜபேயம், அதிராத்ரம், என்று யாகங்களுக்குள்ள பெயர் ஸாமவேதத்திலிருந்துதான் அறியப்படுகின்றன. மற்றும் விக்ருதிக்ரதுக்கள், அனேக நாட்கள், மாதங்கள், வருஷங்களில் செய்யக்கூடிய யாகங்கள், ப்ராயச்சித்தங்கள் நன்கு கூறப்படுகின்றன. மற்ற வேதங்களில் ஒரு ஸூத்ரத்திற்கு ச்ரௌத ஸூத்ரம் ஒன்றுதான். ஸாமவேதத்திலுள்ள த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரத்திற்கு ச்ரௌத ஸூத்ரங்கள் 10. இவ்விதம் ஸ்வரம் அதிகமானதால் லக்ஷணக்ரந்தங்களும் மற்றதைவிட அதிகம். அதை இந்தப் புஸ்தகத்திலேயே காணலாம்.

இவைகளில் சில கிரந்தங்கள்தான் பிரசாரத்தில் உள்ளன. இவைகளையும் அறிந்தவர்கள் தற்காலத்தில் மிகக் குறைவு. வருங்காலத்தை நினைத்தால் மூலகிரந்தங்களே அரியவை ஆகிவிடுமென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் தற்காலத்தில் கிடைக்கும் கிரந்தங்களை அத்யயனம் செய்து

தெரிந்துகொள்ள அதிகாரிகள் கிடைக்காவிட்டாலும், கிரந்தங்களில் கூறப்படும் விஷயங்களை சுருக்கமாக எழுதினால் ஸுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். பிறகு க்ரந்தங்களை முழுவதும் தெரிந்துகொள்ள ஆவலும் ஏற்படலாம் க்ரந்தங்களையாவது காப்பாற்றலாம் என்று தோன்றியது.

இந்த விஷயத்தை ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்தில் விஜயம் செய்திருக்கும்பொழுது ஸ்ரீ காமகோடிஜகத்குரு ஸ்ரீ பரமாசாரியாள் அவர்களின் ஸன்னிதானத்தில் விக்ஞாபித்துக்கொண்டேன். கருணாமூர்த்திகளான பெரியவாளும் கடாக்ஷித்து அனுக்ரஹம்செய்து எழுத ஆக்ஞையளித்தார்கள். அது முதல் 6 வருஷகாலமாக பல க்ராமங்களிலும் லைப்ரெரிகளிலும் புஸ்தகங்களை கவனித்து விஷயங்களை சேகரித்து ஒருவாறாக எழுதி முடிந்தது. இந்த அரிய விஷயங்களையும் துரூஹமான உண்மைகளையும் புறிந்துகொள்ளும்படி சக்தியை யளித்து ப்ரசுரம்செய்யும்படியும் அனுக்ரஹம் செய்த ஸ்ரீபரமாசார்யாளின் சரணகமலங்களில் அனேக கோடி வந்தனங்களை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

இந்தப் புஸ்தகத்தை அச்சிடுவதற்கு தைரியமளித்து வேண்டிய உபகாரங்களைச் செய்து ப்ரோத்ஸாஹனம் செய்த ஸ்ரீமான் K. நீலகண்டய்யர் அவர்களுக்கு (P. G Paul & Co............) நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். பலக்ரந்தங்களை ஞாபகப்படுத்தி உபகரித்த Dr. V. ராகவன் P. H. D. University of Madras அவர்களுக்கு என் நன்றி உரித்ததாகும். ஏட்டுச்சுவடிகளும் கை எழுத்துக்களுமாயுள்ள பல க்ரந்தங்களைக் கொடுத்தும் விஷயங்களை ஞாபகப்படுத்தியும் உதவிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ மருதூர் R. சந்தான சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கு க்ருதஞ்ஞதையை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்தப் புஸ்தகத்தை ஸாமவேதாபிமானிகள் யாவரும் படித்து வேதபுருஷனுடைய அருளைப் பெறுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
M. ராமனாத தீக்ஷிதர்,
மாயூரம்.

"ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம்"

"பொருள் அடக்கம்"

பக்கம்	
1	ஸாமவேதம் ஆயிரம்சாகைகள்
2	சாகைகளின் பிரிவு, பூர்வாசாரியர்கள்.
3	கௌதுமசாகையின் மந்திர பாகம்.
4	பூர்வ, உத்தர, ருக்குகளின் எண்ணிக்கை.
5	ஸாமவேத பாஷ்யம் எழுதியவர்கள்.
6	கான பாகம்.
7	ஏழு கானங்கள்.
8	1, 2, 3 கானங்களின் பெயர் அதற்கு காரணம்.
9	4, 5, 6 கானங்களின் பெயர் அதற்கு காரணம்.
10	7 கானம். ஸாமாக்களின் எண்ணிக்கை.
11	ஊஹகானம்.
12	ஊஹகானம், பௌருஷேயம் அபௌருஷேயம் என்ற விசாரம்.
13	தசராத்ரம், ஸம்வத்ஸரம், ஏகாஹம், அஹீனம், என்ற பெயருக்குக் காரணம்.
14	ஸத்ரம், ப்ராயச்சித்தம், க்ஷுத்ரம் என்ற பெயருக்குக் காரணம்.
15	ஊஹகானத்தின் ஸாமாக்களின் எண்ணிக்கை.
16	ருக்வேதத்தில் காணப்படாமல் ஸாமவேதத்தில் மட்டும் காணப்படும் ருக்குக்கள்.
19	ப்ராஹ்மணபாகம் அஷ்ட ப்ராஹ்மணங்கள், மஹாப்ராஹ்மணம்.
20, 24	மஹா ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லப்படும் விஷயங்கள்.

25, 27 ஷட்விம்ச பிராஹ்மணம்.
28, 30 ஸாமவிதான பிராஹ்மணம்.
31 ஆர்ஷேய பிராஹ்மணம்.
32 தேவதாத்யாய பிராஹ்மணம்.
33, 51 சாந்தோக்யோபநிஷத் விவரணம்.
52, 53 ஸம்ஹிதோபநிஷத் விவரணம்.
54 வம்சபிராஹ்மணம்.
55 வேதபாகத்தின் உபஸம்ஹாரம்.
56 திராஹ்யாயணம் முதலிய 10 ஸூத்ரங்கள்.
57, 66 திராஹ்யாயண ஸூத்ரார்த்த விவரணம்.
67 அநுபத ஸூத்ரம்.
68 நிதான ஸூத்ரம்.
72 காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்ஸுகளின் விவரணம்.
72, 81 நிதானஸூத்ரசேஷம்.
81 உபநிதான ஸூத்ரம்.
83 கல்பஸூத்ரம்.
85, 88 உபக்ரந்த ஸூத்ரம்.
88 க்ஷுத்ரகல்பஸூத்ரம்.
91 தந்தா (தாண்ட்ய) லக்ஷணம்.
91 பஞ்சவித ஸூத்ரம்.
92 கல்பாநுபதம்.
93 அநுஸ்தோத்ரம்.
,, நைகம்.
94 ஆர்ஷேய தீபிகா.
95 ஸாமவேத ஸப்தலக்ஷணம்
98 காயத்ரவிதானம்.

99 ருக்தந்திரம்.
101 லகுருக்தந்திர ஸங்க்ரஹம்.
102 ருக்தந்திரவிவ்ருதி.
103 ஸாமதந்திரம்.
104 ஸாமதந்திரப்ரகாசிகா.
105 அக்ஷரதந்திரம்.
106 புல்லஸூத்ரம்.
107 புல்லபோதம்.
108 அவக்ரஹ ஸூத்ரம்.
,, ஹிதவாக்யம்.
110 ஸௌத்ரபாநுஸம்ஹாரம்.
111 மாத்ராலக்ஷணம்.
112 ஆர்ச்சிகலக்ஷணம்.
114 சலப்ரக்ரியை.
,, சலாக்ஷரங்கள்.
115 ப்ரக்ருதிருக் சலாக்ஷரம்.
117 ப்ரக்ருதி ருக்பதசலாக்ஷரம்.
118 உத்தர ருக்சலாக்ஷரம்.
118 ப்ரக்ருதிஸாமசலாக்ஷரம்.
120 ஊஹசலாக்ஷரம்.
122 ராவணபேட்.
123 பாணினீயசிக்ஷா.
124 நாரதீயசிக்ஷா.
126 கௌதமீய சிக்ஷா
128 லோமசினீ சிக்ஷா
129 கீதிகல்பம்.

130 க்ருஹ்ய ஸூத்ரம்.

133 க்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தில் இவ்வுலகில் அநுபவிக்கும் சுகஸாதனங்களைப்பெற உபாயம்

,, கௌதமதர்ம ஸூத்ரம்.

141 கௌதமஸூத்ரபரிசிஷ்டம்.

143 அபர ஸூத்ரம்.

144 அபர காரிகை.

,, க்ருஹ்ய பரிசிஷ்டம்.

145 பிரயோகமணிதர்பணம்.

146 ச்ரௌதப்ரயோகம், ஆண்டபிள்ளை பிரயோகம்.

,, புருஷோத்தமபட்டீயம்.

,, ஸ்ரீனிவாஸதீக்ஷிதீயம்.

,, ச்ரௌதகாரிகை.

148 ஸ்மார்த்தப்ரயோகம்—பிரயோகபாரிஜாதம்.

,, வாமன்காரிகை.

149 சாட்யாயனகாரிகை.

150 சய்யார்பிரயோகம்.

,, ஸ்மார்த்ததந்திரஸூதாநிதி.

151 ப்ரயோககுஸுமாவளி, ஸாமகாஹ்னிக ஸங்க்ரஹம்.

152 கிரந்தத்தின் முடிவு.

உ

ஶ்ரீஶிவாப்யாம் நம:

"ஓம் நமோ ஸாமவேதாய"

ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம்,

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஶ்ரீ [illegible]

நமது ஸநாதனமான (இந்து) மதத்திற்கு ஆதாரமாய் உள்ளது வேதம். அது நான்கு வகைப்படும். ருக்வேதம், யஜுர் வேதம், ஸாம வேதம், அதர்வ வேதம் என்று. அதில் ஸாம வேதம் ஆயிரம் சாகைகளுள்ளது. இவ்விதம் (சரணவ்யூஹபரிசிஷ்டம்) என்னும் கிரந்தத்தில் மூன்றாவது கண்டத்தில் ஸாமவேதஸ்ய கில ஸஹஸ்ரபேதா ஆஸன் அனத்யாயேஷ்வதீயானா: ஶதக்ரதுவஜ்ரேணாபிஹதா: ஶேஷா: ப்ரவ்ருத்தா:, என்று சொல்லியிருக்கிறது. அவைகளில் வேதாத்யயனம் செய்யத்தகாத காலத்தில் அத்யயனம் செய்ததால் இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தால் சிலசாகைகள் அழியப்பட்டன. மிஞ்சியுள்ளதை வ்யாக்யானம் செய்கிறோம் என்கிறார். மஹாபாஷ்யகாரரும் 'ஸஹஸ்ரவர்த்மா ஸாமவேத:' என்று கூறுகிறார். ஆகவே ஆயிரம் சாகைகளில் மிஞ்சியுள்ள சாகைகளை, ராணாய

நீயம், சாட்யமுக்ரம், காலேயம், மஹாகாலேயம், லாங்கலாயநம், சார்தூலம், கௌதுமம் என்று ஏழு வகையாகவும் ராணாயநீயம், சாட்யாயநீயம், சாட் (த்) யமுக்ரம் கல்வலம், மஹா கல்வலம், லாங்கலம், கௌதுமீயம், கௌதமீயம், ஜைமிநீயம் என்று ஒன்பது விதமாகவும் கூறியிருக்கிறார். இந்த சாகைகளில் கூர்ஜர தேசத்தில் கௌதும சாகையும், கர்நாடக தேசத்தில் ஜைமிநீய சாகையும், மஹாராஷ்ட்ர தேசத்தில் ராணாயநீய சாகையும், திராவிட தேசத்தில் அதிகமாக கௌதும சாகையும் மூன்று சாகைகள்தான் தற்காலம் காணப்படுகின்றன. இந்த சாகைகளுக்கு அத்யாபகர்களான ஆசார்யர்கள் பதிமூன்று. அவர்கள் ராணாயநீ, ஸாத்யமுக்ரீ, துர்வாஸர், பாகுரி, கௌருண்டி, கௌல்குலவி, ஔபமன்யவர், தாராலர், கார்கி ஸாவர்ணி, வார்ஷகண்யர், குதுமி, சாலிஹோத்ரர், ஜைமிநி என்பவர்கள். இவ்விதம் சரணவ்யூஹபரிசிஷ்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீமத்பாகவதம் 12வது ஸ்கந்தம் 6வது அத்யாயம் 74வது ச்லோகம் முதல் ஸாமவேதவிபாகத்தைச் சொல்லும்பொழுது ஜைமிநி மஹரிஷியின் குமாரர் ஸுமந்து, அவர் குமாரர் ஸுகர்மா, இவ்விருவர்களுக்கும் ஜைமிநி மஹரிஷி ஒவ்வொரு ஸம்ஹிதையை உபதேசித்தார். ஸுகர்மாவுக்கு ஹிரண்யநாபகௌஸல்யர் என்றும், பௌஷ்பிஞ்சி என்றும், ப்ருஹ்மவித்தாயுள்ள ஆவந்த்யர் என்றும் மூன்று சிஷ்யர்கள். இவர்களின் சிஷ்யர்கள் வடதேசத்திலும், கீழ்தேசத்திலும் இருக்கின்றனர் என்று சொல்லுகிறது. இவ்விதமே விஷ்ணுபுராணத்திலும் இருக்கின்றது. ஜைமிநி, வ்யாஸரின் சிஷ்யர், ஆதலால் வ்யாஸாசாரியருக்குப் பிறகுதான் இவ்விதம் சாகாவிபாகம்

ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. தற்காலம் உலகில் கௌதும சாகையிலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கின்றனர். ஜைமிநி சாகையிலுள்ளவர்கள் மலையாளம் மற்றும் சில இடங்களில் இருக்கின்றனர்.

கௌதும சாகை, மந்திரபாகம், ப்ராஹ்மணபாகம் என்று இரு பாகத்துடன் கூடியது. அதில் மந்திர பாகமானது ஆர்ச்சிகரூபமாகவும், கானரூபமாகவும் உள்ளது. ஆர்ச்சிகம், பூர்வார்ச்சிகம், உத்தரார்ச்சிகம் என்று இரு வகைப்படும். ப்ருகிருதிஸாமாக்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ள ஆர்ச்சிகங்களை பூர்வார்ச்சிகம் என்றும், ஊஹகானத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள ஆர்ச்சிகங்களை உத்தரார்ச்சிகமென்றும், கூறப்படுகிறது. பூர்வார்ச்சிகத்திற்கு சந்த ஆர்ச்சிகம் என்றும் பெயர் உண்டு. இந்த சந்த ஆர்ச்சிகம், 7 (ஏழு) ப்ரபாடகங்கள் உள்ளது. ஒவ்வொரு ப்ரபாடகங்களிலும் 10 (பத்து) கண்டங்கள் உள்ளன. கண்டங்களுக்கு தசதி என்றும் பெயர் உண்டு. ஏழாவது ப்ரபாடகம் ஆருண சாமாக்களின் ருக்குகள். அதில் மஹாநாம்நீ உள்பட 6 (ஆறு) கண்டங்கள் உள்ளன. இந்த சந்த ஆர்ச்சிகத்திற்கு பதபாடம், சந்த: பதம் என்று 7 (ஏழு) ப்ரபாடங்கள் உள்ளன. உத்தரார்ச்சிகம் 9 (ஒன்பது) ப்ரபாடகங்கள் 22 (இருபத்திரண்டு) அத்யாயங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு அத்யாயங்களிலும் பல கண்டங்கள் இருக்கின்றன. பூர்வார்ச்சிகம்போல் ஒரே ரீதியாக கண்டங்கள் இருக்கவில்லை. உத்தரார்ச்சிகத்திற்கு பதபாடம் 9 (ஒன்பது) ப்ரபாடகங்கள் உள்ளன. பூர்வார்ச்சிகத்தில் 7 (ஏழு) ப்ரபாடகங்கள் என்று கூறினோம். அவைகளின் ருக்கு சங்க்யை.

(1)	ப்ரபாடகம்	96	ருக்குக்கள்
(2)	,,	97	,,
(3)	,,	99	,,
(4)	,,	98	,,
(5)	,,	96	,,
(6)	,,	99	,,
(7)	,,	65	,,
(மஹாநாம்நீயம் உள்பட ஆக ருக்ஸங்க்யை		650	

ருக்குக்களில் அகப்படாத ஸ்தோபபதங்களுக்கு தனியாக பதபாடம் இருக்கிறது. இது இரண்டு ப்ரபாடகமும் 25 கண்டங்களுமுள்ளது. இதைப்பற்றி ஸ்தோபாநுஸம்ஹாரம் என்ற க்ரந்த விவரணத்தில் விவரிப்போம்.

உத்தரார்ச்சிகத்தில் 400 (நானூறு) சூக்தங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சூக்தங்களிலும் ஒன்று முதல் பன்னிரண்டு ருக்குகள் வரையில் இருக்கின்றன.

(1)	ருக்குகள் உள்ள சூக்தங்கள்	13
(2)	,,	66
(3)	,,	287
(4)	,,	9
(5)	,,	4
(6)	,,	10
(7)	,,	2
(8)	ருக்குகள் உள்ள சூக்தம்	1
(9)	ருக்குகள் உள்ள சூக்தங்கள்	3
(10)	,,	3
(12)	,,	2
	ஆக மொத்தம் சூக்தங்கள்	400

(1)	ப்ரபாடகம் சூக்தங்கள்	45
(2)	,,	38
(3)	,,	45
(4)	,,	38
(5)	,,	43
(6)	,,	49
(7)	,,	51
(8)	,,	51
(9)	,,	40
	ஆக 9 (ஒன்பது) ப்ரபாடகங்கள் சூக்தங்கள்	400

(1)	ப்ரபாடகம் ருக்குகள்	124
(2)	,,	111
(3)	,,	145
(4)	,,	144
(5)	,,	172
(6)	,,	142
(7)	,,	128
(8)	,,	148
(9)	,,	111
	ஆக ருக்குகள்	1225

பூர்வார்ச்சிகத்தில் உள்ள ருக்குகள்
மொத்தம் 650
ஸாமவேதத்தில் ஆக ருக்குகள் 1875

இதற்கு ஸாயணாசாரியார் பாஷ்யம், பரதஸ்வாமி, மாதவ பாஷ்யம் இருக்கின்றது.

இது வரையில் மந்திரபாகத்தில் உள்ள ஆர்ச்சிகங்களைப்பற்றிக் கூறினோம். இனிமேல் கானபாகத்தை விவரிப்போம். கானபாகமானது ப்ரக்ருதி, ஊஹம் என்று இருவகையாக வழங்கப்படுகிறது. ப்ரக்ருதி, ஆரண்யகம், ஊஹம், ரஹஸ்யம் என்றும் சொல்லுவார்கள். ஆரண்யகத்திற்கு ரகஸ்யம் என்றும் பெயர் மூலக்ரந்தங்களில் வழங்கப்படுகின்றது.

ப்ரக்ருதியில் கிராமத்தில் அத்யயனம் செய்யக்கூடிய பாகத்தைக்ராமேகேயம் என்றும், அரண்யத்தில் அத்யயனம் செய்யக்கூடிய பாகத்தை அரண்யேகேயம் என்றும் சொல்லுகின்றனர். கிராமேகேயத்திற்கு விக்ருதியை ஊஹம் என்றும், அரண்யேகேயத்திற்கு விக்ருதியை ரஹஸ்யமென்றும் சொல்லுகின்றோம். இதற்கு ஊஹரஸ்யமென்றும் பெயர் உண்டு. ஸாமகானம் என்பது ஏழு ஸ்வரங்களை ப்ரதானமாகக்கொண்ட ஸ்வரங்களின் சமுதாயம். இதுதான் ரதந்தரம், ப்ருஹத், வாமதேவ்யம் முதலிய பெயர்களால் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விதம் உள்ள ஏழு ஸ்வரங்களின் மூலமாக சங்கீத சாஸ்த்ரமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. சங்கீத சாஸ்திரத்திற்கு மூலமாயுள்ள காந்தர்வ வேதமும் சாமவேதத்தின் உபவேதமென்று பெரியோர்கள் கூறுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும். ஸ்வரங்களின் விஸ்தாரத்தைப்பற்றி பின்பு நாரத சிக்ஷை விவரணத்தில் நன்கு கூறுவோம். ப்ரக்ருதி ஸாமாக்கள் ஆர்ச்சிகத்தை யனுஸரித்தே வருகின்றன. பூர்வார்ச்சிகத்தில் உள்ள ருக்குகளையே கானமாய்ச் செய்வது ப்ரக்ருதி ஸாமாக்கள். ஒரு ரிக்கில் ஒரு ஸாமாகவும் கானம் செய்யப்படுகிறது. பல ஸாமாக்களும் கானம் செய்யப்படுகின்றன. இதை ஏழு கானமாய்ப் பிரிக்கின்றனர்.

[illegible]

என்று ஸாமவேத ஸர்வாநுக்ரமணீ என்ற க்ரந்தத்தில் சொல்லப்படுகின்றது. (1) காயத்ரம் (2) ஆக்னேயம் (3) ஐந்த்ரம் (4) பாவமானம் (5) அர்க்க பர்வம், த்வந்த்வபர்வம், வ்ரதபர்வம் (6) சுக்ரியம் (7) மஹாநாம்நீ இவ்விதம் ஏழு கானங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சிலர் (1) ஆக்னேயம் (2) ஐந்த்ரம் (3) பாவமானம் (4) ஆரண்யகம் (5) சுக்ரியம் (6) ஊஹம் (7) ரஹஸ்யம் என்று பிரிக்கின்றனர். இது [illegible] என்று சொல்வதற்கு விருத்தமாயுள்ளது. ஊஹரஸ்யத்தை ப்ரகிருதி என்று சொல்வதற்கில்லை. ஸர்வாநுக்ரமணீ ஆரம்பிக்கும்பொழுது [illegible] என்று ஸப்த கானம். அஷ்டப்ராஹ்மணம் தச ஸூத்ரங்கள் ஸப்ததச லக்ஷணங்கள் எல்லாம் மூலபூதமான க்ரந்தங்களே கூறப்பட்டுள்ளன. விக்ருதியாயுள்ள ஊஹரஸ்யத்தை இதில் சேர்ப்பது உசிதமாகத் தோன்றவில்லை. ஆகையினால் முதலில் கூறியபடியே ஏழு கானங்கள் உசிதமென்று தோன்றுகிறது. பெரியோர்கள் பரிசீலனம் செய்யவும்.

"ஏழு கானங்கள்"

இதில் முதல் கானம் காயத்ரம். இதற்கு ஆதாரமாயுள்ள [illegible] என்ற ருக்கு உத்தரார்ச்சிகத்தில் 13-வது

அத்யாயம் (6-வது ப்ரபாடகத்தில்) கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் கானம் தேவதாத்யாய ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லப் பட்டுள்ளது. இந்த கானத்திற்கு லக்ஷணங்கள் ஆர்ஷே யப்ராஹ்மணம், காயத்ரவிதானம், த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம் முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. பஹிஷ்பவ மானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களிலும் ப்ருஹ்மயஞ்ஞம் உபாகர்மா முதலியதிலும் இந்த கானம் உபயோகப்படு கின்றது.

இரண்டாவது கானம் ஆக்னேயம். இதில் உள்ள ஸாமாக்கள் பெரும்பாலும் அக்னியைப்பற்றியவை. ஆகை யினால் இதற்கு ஆக்னேயம் என்று பெயர்.

மூன்றாவது கானம் ஐந்த்ரம். இது பஹுஸாமி, ஏக ஸாமி, ப்ருஹதீ, த்ருஷ்டுப், அனுஷ்டுப், இந்திரபுச்சம் என்று ஆறுவிதமான பிரிவுடன் கூடியது. பஹுஸாமி என்பது பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு ருக்கிலும் பல ஸாமாக் கள் கானம் செய்யப்படுவதால் அவ்விதம் சொல்லப்படு கிறது. ஏகஸாமி என்பது பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு ருக்கிலும் ஒரு ஸாமாவை கானம் செய்வதால் அவ்விதம் கூறப்படுகின்றது. ப்ருஹதீ என்பது இதிலுள்ள ஸாமாக் கள் ப்ருஹதீச்சந்தஸ்ஸில் இருப்பதால் அந்தச் சந்தஸ்ஸை வைத்துப் பெயர் ஏற்பட்டது. இவ்விதமே த்ருஷ்டுப், அனுஷ்டுப், என்றும் சந்தஸ்ஸினால் பெயர் ஏற்பட்டது. இந்திரபுச்சம் என்பது சந்தஸ் ஒருவிதமாக இல்லை. முதல் இரு கண்டங்கள் உஷ்ணிக்ச்சந்தஸ் 3-வது கண்டம், ககுப்ச்சந்தஸ் 4, 5, 6 கண்டங்கள். பங்க்தி சந்தஸ் 7, 8 கண்டங்கள், காயத்ரீ பங்க்தி, த்ருஷ்டுப். 9-வது கண்டம் ஜகதீ, அஷ்டி, அத்யஷ்டி என்பதாக பலவிதமாக

இருக்கின்றது. தேவதையும் ஒருவிதமாக இல்லை. ஆகை யினால் சந்தஸ்ஸையோ, தேவதையையோ வைத்துப் பெயர் வைக்கமுடியவில்லை. ஐந்திரபாகத்தின் சேஷமாக இருப்ப தால் இந்திரபுச்சம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. சேஷம் என்பதை புச்சம் என்று சொல்வதுண்டு. யக்ஞம் முடியும் பொழுது செய்யும் கார்யங்களை யக்ஞபுச்சம் என்கிறோம். இவ்விதம் இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

நான்காவது கானம் பாவமானம்—பவமானன் என்றால் ஸோமரஸ நிஷ்டாநதேவதை என்று இங்கு அர்த்தம். இதில் உள்ள ஸாமாக்கள் அநேகமாக ஸோம தேவதையைச் சொல்வதால், பாவமானம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது.

ஐந்தாவது கானம் அர்க்கபர்வம், த்வந்த்வபர்வம், வ்ரதபர்வம் இம்மூன்றும் சேர்ந்தது. முதல் பர்வா அர்க்க: என்ற பெயருள்ள ஸாமாக்களை அதிகமாகயுடையது. இரண்டாவது பர்வாவில் வரக்கூடிய ஸாமாக்கள் பெரும் பாலும் இரட்டையாக வருகிறது. அதனால் அதற்கு த்வந் த்வம் என்று பெயர். த்வந்த்வம் என்றால் இரட்டை என்று அர்த்தம். வ்ரதபர்வாவில் உள்ள ஸாமாக்கள் பெரும்பா லும் வ்ரதம் என்று பெயர் உடையது. ஆகையினால் அப் பெயர் அதற்குப் பொருந்தும்.

ஆறாவது கானம் சுக்ரியம். இதில் உள்ள ஸாமாக்கள் அனேகமாக ஸூர்யனைப்பற்றியவை. சுக்ரன் என்பது அக்னியின் பெயர். அக்னி ஒளி வடிவம். ஸூர்யனும் ஒளி வடிவமானதால் சுக்ரன் என்ற பெயர் ஸூர்யனுக்கும் பொருந்தும் என்பதை வைத்து சுக்ரன் என்றால்

ஸூர்யன் என்று அர்த்தம் இங்கு க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஸூர்யனுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களின் பெயர் இந்த பர்வாவில் உள்ள ஸாமாக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிரஸ்ஸாம, சக்ஷுஸ்ஸாம, ச்ரோத்ரஸாம, வாக்ஸாம, ஜிஹ்வாஸாம, ஊருஸாமநீ, புச்சஸாம, ஆதித்யாத்மா, இவ்விதம் இருக்கின்றது. ஆகையினால் சுக்ரியம் என்று பெயர் வழங்குகிறது.

ஏழாவது கானம், மஹாநாம்நீ, மஹாநாம்நீ என்று இந்த ஸாமாக்களுக்குப் பெயர். ஆகையினால் இந்த பர்வாவிற்கு மஹாநாம்நீ என்று பெயர் வந்தது.

இவ்விதம் ஸப்தகானம் சேர்ந்து உள்ள பாகத்திற்கு ப்ரக்ருதி என்று பெயர். இதில் பவமானம் முடிய 17 ப்ரபாடகமும், ஆரண்யகத்தில் சுக்ரியம் முடிய 6 ப்ரபாடகமும் ஆக ப்ரபாடகம் 23, மஹாநம்நீ ஸாமாவும் இருக்கிறது. ஆர்ச்சிகத்தை அனுஸரித்து கண்டம், தசதி, என்றும் பிரிவு இருக்கிறது. ப்ரக்ருதி ஸாமாக்களில் 84 கண்டங்கள் இருக்கின்றன. இவ்விதம் 23 ப்ரபாடகத்திலுள்ள ஸாமாக்களின் ஸங்க்யை அடியில் கண்டபடி இருக்கின்றன.

(1) காயத்ரம்	1	ஐந்த்ரம் இந்த்ரபுச்சம்	162
(2) ஆக்னேயம்	180	(4) பாவமானம்	384
(3) ஐந்த்ரம் பஹுஸாமி	132	(5) அர்க்கபர்வா	89
,, ஏகஸாமி	64	த்வந்த்வபர்வா	77
,, ப்ருஹதீ	150	வ்ரதபர்வா	84
,, த்ருஷ்டுப்	49	(6) சுக்ரியபர்வா	40
,, அனுஷ்டுப்	76	(7) மஹாநாம்நீ	4

ஆக ப்ரக்ருதி ஸாமாக்கள் 1492

ஆரண்ய கானத்தில் பரிசிஷ்டமாக "உத்வயாமே, பருண்டஸாம" 2ம் இருக்கின்றன.

ஊஹகானம்

ஊஹம் என்பது ப்ரகிருதியில் உள்ள ஸாமாக்களை உத்தரார்ச்சிகத்தில் உள்ள ருக்குகளில் ஊஹம் செய்து கானம் செய்வது. ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஸாமாக்கள் ஒவ்வொரு ருக்குகளில் கானம் செய்யப்படுவதால் ஒவ்வொரு ஸாமாக்களாக இருக்கும். ஊஹத்தில் உள்ள ஸாமாக்கள் ஒவ்வொரு ஸூக்தங்களில் அதாவது அனேகமாக மூன்று ருக்குகளில் கானம் செய்யப்படுவதால் மூன்று மூன்ருகவே இருக்கும். சில ஸாமாக்கள் ஒன்ருகவும் இருக்கிறது. இந்த ஸாமாக்களெல்லாம் அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களில் உபயோகப்படுகின்றன. ஊஹகானம் யாகங்களின் க்ரமத்தையனுஸரித்து இருக்கின்றது. யாகங்களின் க்ரமம் மஹாப்ராஹ்மணத்தில் ஆரம்பம்முதல் சொல்லப்படுகிறது. இதை அனுஸரித்துத்தான் உத்தரார்ச்சிகம் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கின்றது. ப்ரக்ருதியில் உள்ள ஸாமாக்கள் அனுஷிலித்தமாயுள்ளவை, அந்த ஸாமாக்களை உத்தரார்ச்சிகத்தில் உள்ள ருக்குகளில் இந்த யாகத்தில் இந்த கானம் செய்யவேண்டுமென்று ப்ராஹ்மணம் விதிக்கின்றது. ப்ரக்ருதி ருக்கில் கானம் செய்யப்படும்பொழுது அந்த ருக் சிறிய சந்தஸ்ஸில் இருக்கலாம். அதே கானத்தை பெரிய சந்தஸ்ஸில் கானம் செய்யும்படி விதித்தால், ப்ருஹத்ஸாம 'ஹாவிஹிஹவாஉஹை, என்ற 36 எழுத்து உள்ள ப்ருஹதீச் சந்தஸ்ஸில் கானம் செய்யப்படுகின்றது. இதை 'ச்ருக்ஷூ கெஷூ, என்ற 64 எழுத்துள்ள அஷ்டிச் சந்தஸ்ஸில் கானம் செய்யும்படி விதித்திருக்கின்றது. இதை லக்ஷணங்களையும் ப்ராம்மணங்களையும் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு பக்தியிலும் எழுத்துக்களை வகுத்துப்போட்டு அக்ஷர, ஸ்வரலோபம் இல்லாமல் கானம் செய்யவேண்டும். அவ்

விதம் லோபம் ஏற்பட்டால் யாகத்தின் பயன் விபரீதமாக ஏற்படும். யாகம் செய்யும் யஜமானனின் ஆயுள், புத்ரன், பசுக்கள் இவைகளைக் கெடுத்துவிடுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால் அல்பமான புத்தியும் சக்தியுமுள்ள நமக்கு அவ்விதம் கானத்தை சரிவரச் செய்யமுடியாது என்று கருதி கருணாநிதிகளான பெரியோர்கள் எந்த ஸாமாக்களை எந்த ருக்கில் கானம் செய்யும்படி விதிக்கின்றதோ அதன்படி ஊஹம் செய்து ஊஹகானம் ரஹஸ்ய கானம் என்ற பெயருடன் காப்பாற்றி இருக்கின்றனர். அது தற்காலம் புஸ்தகரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் ஊஹம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது. இவ்விதம் முன்னோர்களால் ஊஹிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதை மீமாம்ஸகர்கள் பௌருஷேயம் என்று கூறுகின்றனர். இந்த கானமும் இதற்கு ஆதாரமாயுள்ள ருக்குகளும் அபௌருஷேயம்தான். இரண்டின் சேர்க்கை பௌருஷேயமாகும். இதைக்கொண்டே நிதான ஸூத்ரக்காரர் ஊஹமும் அபௌருஷேயம் என்றார். ப்ருஹ்மயஞ்ஞம் ப்ராயச்சித்தார்த்தமான பாராயணங்கள் இவை செய்யும்பொழுது பெரியோர்கள் ஊஹரஹஸ்யங்களை உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ப்ரக்ருதியில் க்ராமகேயத்தில் உள்ள ஸாமாக்களின் ஊஹபாகத்தை ஊஹம் என்றும், அரண்யகேயத்தில் உள்ள ஸாமாக்களின் ஊஹபாகத்தை ரஹஸ்யமென்றும் சொல்லுகின்றோம். இந்த ஊஹமும் ரஹஸ்யமும் ஒவ்வொன்றும் ஏழு பாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு பாகத்தையும் தந்த்ரம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவை தசராத்ரம், ஸம்வத்ஸரம், ஏகாஹம், அஹீநம், ஸத்ரம், ப்ராயச்சித்தம், க்ஷுத்ரம் என்பவை இவ்விதம் விபாகம் செய்வதற்கும் யாகங்களின் விபாகமே காரணமாகும்.

அதாவது தசராத்ரம் என்பதில் த்வாதசராத்ரம் என்ற யாகத்தில் முதல் நாள், கடைசி நாள், ப்ராயணீயம், உதயநீயம் என்ற அஹஸ், அதை விட்டு நடுவிலுள்ள 10 நாட்களிலுள்ள ஸ்தோத்ரங்கள் க்ரமமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் தசராத்ரம் என்று முதல் தந்திரத்திற்குப் பெயர். அதில் முதல் 2 விம்சங்களில் ப்ராஹ்மணத்தை அனுஸரித்து அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகத்திலுள்ள ஸாமாக்களும் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனாலும் பெரும்பாலும் த்வாதசாஹ க்ரதுவின் ஸாமாக்களைச் சொல்வதால் அந்தப் பெயர் பொருந்தும்.

ஸம்வத்ஸரம். இதில் பெரும்பாலும் (ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான) வருஷக் கணக்கில் செய்யக்கூடிய யாகங்களின் ஸாமாக்கள் சொல்லப்படுவதால் இதற்கு ஸம்வத்ஸரம் என்று பெயர்.

ஏகாஹம். ஒரே நாள் ஸாத்யையுள்ள யாகத்தின் ஸாமாக்களை பெரும்பாலும் சொல்லி இருப்பதால் இதற்கு ஏகாஹம் என்று பெயர் வந்தது.

அஹீநம். அனேக நாட்கள் ஸாத்யை உள்ள யாகங்களில் உபயோகப்படும் ஸாமாக்களைச் சொல்லி இருப்பதால் இதற்கு அஹீநம் என்று பெயர். அஹீநம் அநேக நாட்கள் ஸாத்யையுள்ள யாகம். இது பல யஜமானர்களும் செய்யலாம்; ஒருவரும் செய்யலாம்.

ஸத்ரம். ஸத்ரம் அனேக யஜமானர்களை சேர்ந்து செய்யக்கூடிய யாகம். இது அனேக மாதங்கள் செய்யக் கூடியதாயும் அநேக வருஷங்கள் செய்யக்கூடியதாயும் உள்ளது. இதைப்பற்றி மஹா ப்ராஹ்மணத்தின் விவரணத்தில் விவரிப்போம். அஹீநமும் அனேக நாட்கள் ஸாத்யையை உடையதுதான். ஆனாலும் பல யஜமானர்கள் சேர்ந்து செய்வதே ஸத்ரம். அஹீநமென்பது ஒரு யஜமானன் அல்லது பல யஜமானர் செய்வது என்று பேதம் இருக்கிறது. இவ்விதமுள்ள ஸத்ர யாகத்தில் உபயோகப் படும் ஸாமக்கள் உள்ளது ஸத்ரம் என்று வழங்கப் படுகின்றது.

ப்ராயச்சித்தம்.

யாகத்தில் ஏற்படும் தவறுதலைப் போக்கடிக்க, ப்ராயச்சித்தம் சொல்லியிருக்கிறது. அவ்விதம் ப்ராயச் சித்தத்திற்காக ஏற்பட்ட ஸாமக்கள் அந்த தந்திரத்தில் சொல்லப் படுகின்றன. இதனால் ப்ராயச்சித்தம் என்று பெயர்.

க்ஷுத்ரம்.

சத்ருக்களை நாசம் செய்வது முதலிய அபிசார யாகங்களில் உபயோகமுள்ள ஸாமக்கள் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனால் க்ஷுத்ரம் எனப் பெயர் வந்தது.

இவ்விதம் யாகங்களில் மூன்று ரித்விக்களால் தேவதைகளை ஸ்தோத்ரம் செய்ய ஸாதனமாயுள்ள ஸாமக்கள் ஊஹம் என்றும், ரஹஸ்யமென்றும் வழங்கப்படுகின்றன. ஸ்தோத்ரம் என்பது யாகத்தில் ஸதஸ் என்ற ஓர் இடத்தில் உத்காதா முதலிய ரித்விக்களால் செய்யப்படும் கானம்.

ஸதஸ்ஸில், உத்காதா, ப்ரஸ்தோதா, ப்ரதிஹர்தா, என்ற மூன்று ரித்விக்கள் மந்திர பூர்வமாகப்போய் உட்கார வேண்டும். பிறகு ஹோதா முதலிய ரித்விக்களால் ஸ்தோத்ரோபாகரணம் செய்யப்படும் பொழுது ஸ்தோத்ரம் செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஸ்தோத்ரம் செய்யும் பொழுது அவரவர்களுடைய பக்தியை அவரவர்கள் மத்தியில் மூச்சுவிடாமல் சொல்ல வேண்டும். பக்தி என்பது ஸாமக்களின் பாகங்கள். அவை ஐந்து. ப்ரஸ்தாவம், உத்கீதம், ப்ரதிஹாரம், உபத்ரவம், நிதநம் என்று, ஓம்காரம், ஹிம்காரம் சேர்ந்து ஏழு பக்திகளும் உண்டு. இதைப்பற்றி பஞ்சவித ஸூத்ரம், த்ராஹ்யாண ஸூத்ரம், சாந்தோக்யோபநிஷத் விவரணத்தில் விவரிப்போம்.

ஊஹகானத்தில் ஏழு தந்திரங்களிலும் உள்ள ஸாமக்களை கவனிப்போம்.

	ப்ரபாடகம்	கண்டம்	ஸாமஸங்க்யை
தசராத்ரம்	5½	11	222
ஸம்வத்ஸரம்	3½	7½	152
ஏகாஹம்	4	8	158
அஹீநம்	4	7½	146
ஸத்ரம்	3	6	121
ப்ராயச்சித்தம்	1	2½	50
க்ஷுத்ரம்	2	4½	87
	23	47	936

ரஹஸ்யம்	தசதி	ஸாம
தசராத்ரம்	3	29
ஸம்வத்ஸரம்	4	41
ஏகாஹம்	2	23
அஹீநம்	3	31
ஸத்ரம்	1	14
ப்ராயச்சித்தம்	2	19
க்ஷுத்ரம்	5	52
	20	209

ஊஹம், ரகஸ்யம் சேர்ந்து ஸாம ஸங்க்யை மொத்தம்:- 1145

ஸாமவேதத்தில் 1875 ருக்குகள் என்று, 5ம் பக்கத்தில் கூறினோம். அவைகள் அனேக ருக்குகள் ருக்வேதத்திலும் உள்ளன. ருக்வேதத்தில் இல்லாமல் ஸாமவேதத்தில் மட்டும் வரக்கூடிய ருக்குகள் 99. அவைகளாவன:

[illegible] [illegible]

1 [illegible]
2 [illegible]
3 [illegible]
4 [illegible]
5 [illegible]
6 [illegible]
7 [illegible]
8 [illegible]
9 [illegible]
10 [illegible]
11 [illegible]
12 [illegible]

13 [illegible]
14 [illegible]
15 [illegible]
16 [illegible]
17 [illegible]
18 [illegible]
19 [illegible]
20 [illegible]
21 [illegible]
22 [illegible]
23 [illegible]
24 [illegible]
25 [illegible]
26 [illegible]
27 [illegible]
28 [illegible]
29 [illegible]
30 [illegible]
31 [illegible]
32 [illegible]
33 [illegible]
34 [illegible]
35 [illegible]
36 [illegible]
37 [illegible]
38 [illegible]
39 [illegible]
40 [illegible]
41 [illegible]
42 [illegible]
43 [illegible]
44 [illegible]
45 [illegible]
46 [illegible]
47 [illegible]
48 [illegible]
49 [illegible]
50 [illegible]
51 [illegible]
52 [illegible]
53 [illegible]
54 [illegible]
55 [illegible]
56 [illegible]
57 [illegible]
58 [illegible]
59 [illegible]

60 [illegible]
61 [illegible]
62 [illegible]
63 [illegible]
64 [illegible]
65 [illegible]
66 [illegible]
67 [illegible]
68 [illegible]

(உத்தரார்ச்சிகை)

69 [illegible]
70 [illegible]
71 [illegible]
72 [illegible]
73 [illegible]
74 [illegible]
75 [illegible]
76 [illegible]
77 [illegible]
78 [illegible]
79 [illegible]
80 [illegible]
81 [illegible]
82 [illegible]
83 [illegible]
84 [illegible]
85 [illegible]
86 [illegible]
87 [illegible]
88 [illegible]
89 [illegible]
90 [illegible]
91 [illegible]
92 [illegible]
93 [illegible]
94 [illegible]
95 [illegible]
96 [illegible]
97 [illegible]
98 [illegible]
99 [illegible]

ஸாமவேதத்தில் ஆயிரம் சாகைகள் உள்ளன என்று 1ம் பக்கத்தில் கூறினோம். சிலர் 'ஸஹஸ்ரம்' என்பதற்கு அனேகம் என்று பொருள்கூறி அனேகம் சாகை இருக்கலாம் ஆயிரம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமில்லை என்று கூறுகிறார்கள்.

அவ்விதம் சொல்வது முன்கூறிய ப்ரமாண க்ரந்தங்களுக்கு முரண்பாடாக இருப்பதால் ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமாகத் தோன்றவில்லை.

ப்ராஹ்மணபாகம்.

அஷ்டப்ராஹ்மணங்கள்.

மகாப்ராஹ்மணம்

இதுவரையில் ஆர்ச்சிகரூபமாயும், கானரூபமாயுள்ள மந்திர பாகத்தைப்பற்றி விவரித்தோம். இனிமேல் ப்ராஹ்மண பாகத்தைப்பற்றி விவரிப்போம். ப்ராஹ்மணங்கள் எட்டு. ப்ரௌடம் (தாண்ட்யம்), ஷட்விம்சம், ஸாமவிதானம், ஆர்ஷேயம், தேவதாத்யாயம், (உபநிஷத்), சாந்தோக்யம் ஸம்ஹிதோபநிஷத், வம்சம் என்று இவ்விதம் வேதபாஷ்யம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுது ஸாயணாசாரியார் சொல்லுகிறார். இதில் முதல் ப்ராஹ்மணம், ப்ரௌடம், மற்ற ப்ராஹ்மணங்களை விட மிகப்பெரிய க்ரந்தமாக இருப்பதால், ப்ரௌடப்ராஹ்மணம், மஹா ப்ராஹ்மணம் என்றும், தாண்டி மகரிஷியால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதால் தாண்யப்ராஹ்மணம் என்றும், இருபத்தைந்து அத்யாயங்கள் இருப்பதால் பஞ்சவிம்சப்ராஹ்மணம் என்றும் இதற்கு பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ப்ராஹ்மணம் முழுவதும் ஸோமயாகங்களையே விதிக்கின்றது. யாகங்கள் பலவிதம். அக்னிஹோத்ரம் தர்சபூர்ணமாஸ இஷ்டி, அக்னீஷோமீயபசு, அக்னிஷ்டோமம் என்ற ஸோமம் முதலியது. அக்னி ஹோத்ரம் என்ற ஹோமம் யஜுர் வேதத்தால் செய்யப்படுகிறது. இஷ்டி பசுபந்தம், யஜுர்வேதம், ருக்வேதம் இரண்டினாலும் செய்யப்படுகிறது. ஸோம யாகங்கள், ருக், யஜுர், ஸாமம் மூன்று வேதங்களாலும் செய்யப்படுகின்றன. இவ்விதம் ஆபஸ்தம்ப ச்ரௌதஸூத்திரத்தில் சொல்லுகிறார். இந்த ப்ராஹ்மணம்

அக்னிஷ்டோமம் முதல் விச்வஸ்ருஜாமயனம் என்ற யாகம் வரையிலுள்ள, 178 யாகங்களை விதிக்கின்றது இந்த ப்ராஹ்மணத்தையே ப்ரதானமாக அவலம்பித்து, காத்யாயன ச்ரௌதஸூத்ரமும் ஆபஸ்தம்பச்ரௌத ஸூத்ரமும் கீழ்ச் சொல்லிபடி யாகங்களை விதிக்கின்றது. ஆபஸ்தம்ப மஹரிஷி ச்ரௌதஸூத்ரத்தில் உதிதமொரமப்ராஹ்மணம்ஹவதி, தாண்டிகம் என்று இதைப் ப்ரமாணமாகக் கூறுகின்றார். த்ராஹ்யாயண மஹரிஷி ச்ரௌத ஸூத்ரத்தில் இந்த ப்ராஹ்மணத்தில் உள்ள மந்திரங்களுக்கு விநியோகம் சொல்லுகிறார். இது இருபத்தைந்து அத்யாயம் உள்ளது. ஒவ்வொரு அத்யாயங்களிலும் அனேக கண்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் ப்ரதி பாதிக்கப்படும் விஷயங்கள் அடியில் வருமாறு.

அத்யாயம் 1

அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களில் உபயோகப் படும் மந்திரங்கள், ஸோமபக்ஷண மந்திரங்கள், உபஹ்வான மந்திரங்கள், தக்ஷிணாப்ரதிக்ரஹமந்திரங்கள், ப்ருஹ்மத்வ மந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

அத்யாயம் 2—3

த்ருவ்ருத் முதலிய ஸ்தோமங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஸ்தோமம் என்பது ஸ்தோத்திரம் செய்யும் ஸாமாக்களின் எண்ணிக்கை இந்த எண்ணிக்கையை அத்தி மரத்தினால் செய்யப்பட்ட குசா, என்ற ஒட்டை நீளமுள்ள குச்சியால் எண்ண வேண்டும். அந்த குசையை வைக்கும் விதம் த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது; இந்த ஸ்தோமமானது த்ருவருத் (9, முதல் அஷ்டாசத்வாரிம்சத் (48) வரையில் இருக்கிறது. த்ருவத்-(9). பஞ்சதசம்-(15) ஸப்ததசம் (17) ஏகவிம்சம்-(21) த்ரிணவம்-(27) த்ரயஸ்த்ரிம்சம்- 33) சதுர்விம்சம்-(24) சதுச்சத்வாரிம்சம்-(44) அஷ்டா சத்வாரிம்சம்-(48) இவ்விதம் ஒன்பதுவித ஸ்தோமங்களே எல்லா யாகங்களிலும் உபயோகப்படுகின்றன. இதில் ஒவ்வொன்றிலும் பலவிதமான பேதமுண்டு. இங்கு இதைப்பற்றி விஸ்தாரமாகக் கூறியிருக்கிறது. இந்த குசையை வைப்பவர் ப்ரஸ்தோதா.

அத்யாயம் 4—5

கவாமயனம் என்னும் யாகம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஸூத்யை 361. ஸூத்யை என்பது ஒரு யாகத்தின் தீக்ஷை. ப்ரவர்க்யம், பசு முதலிய அங்ககர்மாக்கள் முடிந்து யாகம் பூர்த்தியாகும் தினம், அன்று ஸோமம் என்ற கொடியை நசுக்கி சார் பிழிந்து ஹோமம் செய்து அதை பானம் செய்ய வேண்டும். அன்று இடைவிடாமல் விடியற்காலம் 3 மணி முதல் அன்று முழுவதும் மூன்று வேத மந்திரங்களாலும் கார்யங்கள் நடந்துகொண்டே இருக்கும். அன்று ஸாமவேத ஸ்தோத்ரம் நடக்கும். இந்த ஸூத்யையன்று தான் ஸாமகானம் முழுவதும் உபயோகப்படுகிறது. இத்தினத்திற்கு முதல் தினம் ஔபவஸத்யம், அக்னீஷோமீயாஹம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் 361 ஸூத்யை உள்ளது இந்த கவாமயனயாகம்.

அத்யாயம் 6—9

அக்னிஷ்டோமம், உக்த்யம், அதிராத்ரம், ஜ்யோதிஷ்டோமம் என்று யாகங்களுக்குப் பெயர் வரக் காரணம், ஸோமலதையைப் பற்றிய ப்ராயச்சித்தங்கள், த்ரோணகலசம் உடைந்தால் ப்ராயச்சித்தம், மஹாவீரம் பிளந்து போனால் ப்ராயச்சித்தம் முதலியது, 4-அத்யாயங்களால் சொல்லப்படுகிறது. இதில் சொல்லப்பட்ட யாகங்கள் ஒரே ஸூத்யையையுடையது.

அத்யாயம் 10—15

வ்யூடத்வாதசாஹம் என்ற யாகம் சொல்லப்படுகிறது. இந்த யாகத்திற்கு 12 ஸுத்யை. இது பல ஸுத்யைகள் உள்ளதாக இருப்பதால் அஹீநக்ரது என்று சொல்லப்படும். இது அஹீநக்ரதுக்களுக்கு ப்ரக்ருதியாகும். இதை த்வாதசராத்ரம் என்றும் சொல்வதுண்டு.

அத்யாயம் 16

இந்த அத்யாயத்தில் 1 ஸுத்யையுள்ள யாகங்கள் 15 விதிக்கப்படுகின்றன. அவை, 1 ஜ்யோதி: 2 கௌ: 3 ஆயு: 4 அபிஜித் 5 விஶ்வஜித் 6 ஸர்வஜித் (ஸாஹஸ்ரங்கள்). 7 ஜ்யோதி: 8 ஸர்வஜ்யோதி: 9 விஶ்வஜ்யோதி: 10 த்ரிவ்ருதபிஜித: (ஸாத்யஸ்க்ரா:) 5. ஆக 15

அத்யாயம் 17

வ்ராத்யஸ்தோமம் முதலிய 12 யாகங்களும், சாதுர்மாஸ்ய யாகங்களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. வருணப்ரகாஸம்-2 ஸுத்யை, ஸாகமேதம்-3 ஸுத்யை, மற்ற யாகங்கள்-2 ஸுத்யை, 16 யாகங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்யாயம் 18

இதில் ருதபேயம் முதலிய 11 யாகங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. இதில் வாஜபேயம், ராஜஸூயம் விதிக்கப்படுகிறது. வ்யுஷ்டித்விராத்ரம் 2 ஸுத்யை, மற்றவை 1 ஸுத்யை.

அத்யாயம் 19

ராட் முதலிய 20 ஸோம யாகங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் 1 ஸுத்யை, இதில் விதிக்கப்படும் யாகங்கள் இரட்டையாக இருக்கும். ராட் விராட், உத்பித் பலபித், இந்தமாதிரியாக விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்யாயம் 20

இதில் 13 அதிராத்ரங்களும், 3 அஹீனங்களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸர்வஸ்தோமம் இதில் உள்ளது. அஹீநங்கள் 2 ஸுத்யை, மற்றவை 1 ஸுத்யை.

அத்யாயம் 21

இதில் 13 அஹீனயாகங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. 6-யாகங்கள், 3-ஸுத்யை, 4-யாகங்கள், 4-ஸுத்யை [illegible]-யாகங்கள், 5-ஸுத்யை உள்ளன.

அத்யாயம் 22

இதில் 18அஹீனயாகங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. 3-யாகங்கள், 6-ஸுத்யை, 7-யாகங்கள், 7-ஸுத்யை, 1-யாகம், 8-ஸுத்யை, 2-யாகங்கள், 9-ஸுத்யை, 4-யாகங்கள், 10-ஸுத்யை, 1-யாகம் ,11-ஸுத்யை, இது ஏகாதசராத்ரம, பௌண்டரீகம் என்றும் சொல்லப்படும்.

அத்யாயம் 23

இதில் 28 அஹீனங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. 2 யாகங்கள் 13 ஸுத்யை, 3 யாகங்கள், 14 ஸுத்யை, 4 யாகங்கள், 15 ஸுத்யை, 5 யாகங்கள், முறையே 16, 17, 18, 19, 20 ஸுத்யை, 2 யாகங்கள், 21 ஸுத்யை, பிறகு 2 யாகங்கள் முறையே 22, 23 ஸுத்யை, 2 யாகங்கள், 24 ஸுத்யை, பிறகு 8 யாகங்கள் முறையே, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 ஸுத்யைகள் உள்ளன.

அத்யாயம் 24

இந்த அத்யாயத்தில் 20 அஹீனங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. 3 யாகங்கள் 33 ஸுத்யை, 7 யாகங்கள் முறையே 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40 ஸுத்யை. பிறகு 7 யாகங்கள் 49 ஸுத்யையுள்ளவை. 3 யாகங்கள் முறையே 61, 100, 361 ஸுத்யையுள்ளவை.

அத்யாயம் 25

இந்த அத்யாயம் 18 கண்டங்களுள்ளது. முதல் 12 கண்டங்களில் 12 அஹீனங்கள் 1 த்ருதீயாநாமயனம் 361 ஸுத்யை 2 அங்கி³ரஸாமயனம் 361 ஸுத்யை, 3 த்³ருதிவாதவதோரயனம் 363 ஸுத்யை, 4 குண்ட³பாயிநாமயனம் 180 ஸுத்யை, 5 தாபஶ்சிதாமயனம் 361 ஸுத்யை, 6 ப்ரஜாபதேர்த்³வாத³ஶஸம்வத்ஸரம் 4332 ஸுத்யை, 7 ஸாத்⁴யாநாம் ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸம்வத்ஸரம் 12996 ஸுத்யை, 8 ஶதஸம்வத்ஸரம் 36100 ஸுத்யை, 9 ஸஹஸ்ரஸமம் 1002 ஸுத்யை 10 மித்ராவருணயோரயனம் 3 ஸுத்யை 11 இந்த்³ராக்³ந்யோரயனம் 4 ஸுத்யை 12 அக்³நேரயனம் 7 ஸுத்யை பிறகு இரண்டு கண்டங்கள் தார்க்ஷ்யஸ்ய ஸாரஸ்வதம் என்ற 2 இஷ்டியயனங்கள் பிறகு 4 கண்டங்கள் 1 ஸர்பாணாம் ஸத்ரம் 361 ஸுத்யை, 2 த்ரிஸம்வத்ஸரம் 1083-ஸுத்யா ப்ரஜாபதேஸ்ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரம் 361002 ஸுத்யை இவ்விதம் இந்த ப்ராஹ்மணத்தில் 178 யாகங்கள். 781611 ஸுத்யையுள்ளவைகளாக விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்விதம் இங்கு ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரம் 1000 வருஷங்களில் செய்யக்கூடியதாக விதிக்கப்பட்டுள்ள யாகங்களைச் செய்வதற்கு வத்ஸரம் என்பதற்கு தினம் என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று பூர்வமீமாம்ஸையில் 6வது அத்யாயம் 7ம் பாதம் கடைசியில் ஜைமினி மஹரிஷி நிர்மானித்திருக்கிறார். ஆனாலும் ப்ராம்ஹணத்தில் சொல்லியபடி ஸுத்யாஸங்கியை இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு யாகங்களை அநுஷ்டிப்பது என்பது தற்காலத்தில் நினைக்கக்கூட முடியாதது. ஆனாலும் இவ்வளவு வித யாகங்களுள்ள க்ரந்தத்தை பாராயணம் ப்ரஹ்மயஞ்ஞம் முதலியதில் உபயோகப்படுத்தலாம். அர்த்

தத்தை அநுஸந்தானம் செய்யலாம். அநுஷ்டிக்கமுடியாதவர்கள் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டாலும் பலன் உண்டு என்று வேதமே 'ய உ சைநதே³வம் வேத³' என்று சொல்லுகிறது. இவ்வளவு விஷயங்கள் உள்ளபடியால் இதற்கு மஹா, ப்ரௌட, ப்ராஹ்மணம் எனப்பெயர் வழங்குகிறது. இந்த ப்ராஹ்மணத்திற்கு காசி சௌகம்பா ப்ரஸ்ஸில் ஸாயணபாஷ்யம் ஸ்ரீ சின்னஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் செய்த முகவுரையுடன் அச்சாகி இருக்கிறது. ஜர்மன் பாஷையிலும் அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

"ஷட்விம்சப்ராஹ்மணம்"

மஹாப்ராஹ்மணம் 25 அத்யாயங்கள் கொண்டது. இந்த ஷட்விம்சப்ராஹ்மணம் 26-வது அத்யாயமாகச் சொல்லலாம் (ஷட்விம்சம்) அதாவது மஹாப்ராஹ்மணசேஷம் மஹாப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லப்படாத யாகத்தில் உள்ள விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. இந்த ப்ராஹ்மணம் 5 அத்யாயங்களும், 48 கண்டங்களும் கொண்டது.

முதல் அத்யாயத்தில்:

ஸுப்ரஹ்மண்ய ஆஹ்வானம். அதாவது யாகத்தில் கடைசி தினமாகிய ஸுத்யாஹஸ்ஸுக்கு முன், மூன்று நாட்கள் ப்ராத: காலத்திலும், ஸாயங்காலத்திலும், ஸுப்ரஹ்மண்யாஹ்வானம் (யாகத்திற்காக தேவதாஹ்வானம்). இதைச்செய்யும் விதம், அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யாஹ்வானத்தில் சொல்லப்படும் தேவதை ஸர்வாத்மரூபம் என்பது சொல்லப்படுகிறது. இந்திரனுடைய பல காரணப்பெயர், அதன் அர்த்தங்கள், மற்றும் ஸுப்ரஹ்மண்யன் என்ற ரித்விக் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள்; 3 ஸவனங்களின் சந்தஸ், அதன் நிர்வசநம், விச்வரூபாகானம், அதைச்செய்

யும் முறை, மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளின் உத்பத்தி, அதன் மூலமாக மூவுலகத்திற்கும் உத்பத்தி, ருக், யஜுஸ், ஸாமப் ரேஷப்ராயச்சித்தங்கள், ஹவிஸ் ஸ்கன்ன ப்ராயச்சித்தம், ஸௌம்ய சருவைப்பற்றிய விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டாவது அத்யாயத்தில்:

அக்னிஷ்டோமத்தில் உள்ள பஹிஷ்பவமான கானத்தில் ரேதஸ்யா தூர்கானம் முதலிய விசேஷங்கள், தூர்கான நிர்வசனம். 3 ஸவனங்களிலும் உக்காதா செய்யக்கூடிய உபஹவம். ஹோதா முதலிய ரித்விக்களின் தவறுதலால் யஜமானனுக்கு அநேகவிதமான தோஷங்கள். அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம். தேவரித்விக்வரணம் தேவயஜன ப்ரார்த்தனை, தேவயஜனம் (யாகம் செய்யுமிடம்) அது இருக்கவேண்டிய லக்ஷணம். அதாவது யாகம் செய்யும் இடத்திற்கு கிழக்கு திக்கில் குளம், அல்லது கிணாவது இருக்கவேண்டும். ஆஹவநீயம், ஸூர்யன் ஆக மூன்றும் ஜ்யோதிஸ், இந்த மூன்று ஜ்யோதிஸ்களும் யாகசாலையின் கிழ்புறம் அமையவேண்டுமென்பது முதலியது சொல்லப் படுகிறது.

மூன்றுவது அத்யாயத்தில்:

அவப்ருத ஸாமாவைப்பற்றிய விசேஷங்கள் சத்ருக்களை நாசம் செய்யக்கூடிய ஆபிசாரயாகங்கள் 1, ச்யேநம் 2, இஷு 3, ஸந்தம்சம் 4, வஜ்ரம் பிறகு வைச்வதேவம் என்ற 13 நாள் செய்யக்கூடிய ஸத்ரயாகம்.

நான்காவது அத்யாயத்தில்:

கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகளின் உற்பத்தி, ருத்விக் முதலானவர் அக்னிஹோத்ரம் முதலிய ஹோமத்தைச் செய்வதைவிட ஸ்வயம் (தான்) செய்வதில் விசேஷம். ஔதும்பரீயின் லக்ஷணம், யூபத்தின் லக்ஷணம், காமனையை அநுஸரித்து யூபத்திற்கு பில்வம், புரசு, கருங்காலி, பாக்கு, கருங்கல், அரசு முதலிய மரங்களை விதிப்பது. ஸந்த்யா தேவதையின் விளக்கம். ஸந்தியாவந்தனம் அதைச் செய்யும் காலம் ஸ்வாஹாதேவதையின் உற்பத்தி கோத்ரம் அக்ஷரம் முதலியது கூறப்படுகிறது.

ஐந்தாவது அத்யாயத்தில்:

அத்புத சாந்திப்ரகரணம், க்ருஹத்திலும், நகரத்திலும், ராஜாக்களிடத்திலும், ஆலயங்களிலும், உத்பாதம் பயத்தை காண்பிக்கும் அறிகுறி. அதாவது ப்ரஜைகளுக்கு அகாலத்தில் மரணம் ஏற்படுவது முதலிய அரிஷ்டங்கள், வ்யாதிகள் துஸ்வப்நம், யானை முதலியவைகளுக்கு ஏற்படும் வ்யாதிகள், வயல் வீடு முதலியவற்றில் எலி பெருச்சாளி முதலியதால் ஏற்படும் தீமைகள், பூமி வெடிப்பது, ஆடுவது எறிவது, ஜலத்தைக்கக்குவது, ஓடம் ஜலத்தில் மூழ்குவது, வீட்டின் கூரைமீது பசு எருமை ஏறுவது வானத்தில் தீமையின் அறிகுறியைக் காண்பது, இரத்த மழை பெய்வது மரங்கள் கசிவது, கொடிமரம் விழுவது, திசைகளில் நெருப்பு எறிவது, மாடுகளின் கொம்புகளில் புகையுண்டாவது, மடிகளில் இரத்தம் கசிவது, கோவில்களில் விக்ரஹங்கள் தானுக ஆடுவது, அழுவது, கண்ணீர் விடுவது, ப்ரஜைகள் அங்ககுறைவாகவோ அதிகாங்கமுள்ளதாகவோ உண்டாவது, மாடு, மனிதன் எருமை ஆடு முதலியவற்றை உண்டாக்குவது, மலைவெடிப்பது முதலியவை தேசத்திற்கு தீமையையுண்டாக்கும் அறிகுறி. இவைகளுக்கு சாந்திகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இந்த ப்ராஹ்மணத்தில் அத்புத சாந்தி ப்ரகாணத்தில் சாந்திகளுக்குறிய தேவதைகளைச்சொல்லும்

பொழுது தேவதாவிக்ரஹத்தையும், இந்திரன் முதலான தேவதைகளின் ஆயுதங்களையும், அவர்களின் சக்தியையும் நன்கு கூறுகிறது. தேவதைகளுக்கு விக்ரஹத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற ச்ருதிப்ரமாணங்களில் இது ஒன்று என்ற விஷேசம் மற்றப்ராஹ்மணங்களை விட இதற்கு உள்ளது. இது ஸாயணபாஷ்யத்துடன் கல்கத்தா ஸரஸ்வதி பிரஸ்ஸில் ஜீவாநந்த வித்யாதா பட்டாசாரியரால் அச்சிடப்பட்டது. பிழைகளுள்ளது. ஜர்மன் தேசத்தில் அச்சானதாகத் தெரிகிறது.

"ஸாமவிதானப்ராஹ்மணம்"

இந்தப்ராஹ்மணம் மூன்றாவது. இதில் முன் ப்ராஹ்மணங்களில் சொல்லப்பட்ட யாகங்களில் அதிகாரம் இல்லாதவர்களுக்கும் சக்தி இல்லாதவர்களுக்கும் அந்த யாகங்களின் பலனை அடைவதற்காக சில ஸாமாக்களை ஜபம் செய்யும்படி சொல்லி இருக்கிறது. அவ்விதம் ஜபம் செய்வதற்கு முன் சுத்திக்காகப்ராஜாபத்யம் முதலிய க்ருச்ராசரணம் செய்யும்படியும், இந்த காலத்தில் இந்த ஜபத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், அவ்விதம் குறிப்பிட்ட காலத்தைச் சொல்லாத இடத்தில் மூன்று நாட்கள் உபவாஸமிருந்து புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், மற்றும் சில நியமங்களும் சொல்லப்படுகின்றன இது மூன்று அத்யாயங்களும், 25 கண்டங்களும் உள்ளது. யாகங்களின் பலனை அடைவதற்காகவும், புத்ரன், பசு ஆயுள், ரோகநிவர்த்தி முதலிய இகலோகத்தில் அனுபவிக்கக்கூடிய பலனை அடைவதற்காகவும், ஸ்வர்கம், பிருஹ்மலோகம், மோக்ஷம் முதலிய பலனையடைவதற்காகவும், ஜபம், ருத்ரம், புருஷஸூக்தம், கணபதி ஸூக்தம், ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸூக்தம், அரிஷ்டவர்க்கம், பவித்ரவர்க்கம் முதலிய ஸாமாக்கள் இவைகளை விதிக்கின்றபடியால் ஸாமவிதாந ப்ராஹ்மணம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது.

முதல் அத்யாயத்தில்:

இவ்வுலகம் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தில் ஸூக்ஷ்மரூபமாக இருந்தது; பிறகு ப்ருஹ்மா முதலிய ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டி ஏற்பட்டது. உலகத்திலுள்ள எல்லா ப்ராணிகளும் ஏழுஸ்வரங்களுடன் கூடிய ஸாமாக்களை ஜபம் செய்வதால் ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தால் ஒவ்வொரு ப்ராணிகள் திருப்தியடைகின்றன என்றும், ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம், க்ருச்ராதிக்ருச்ரம், அதன் பயன், அக்ன்யாதாநம் முதல் தர்சபூர்ணமாஸம் வரையிலும், அக்னிஷ்டோமம், உக்த்யம், ஷோடசீ, அதிராத்ரம், வாஜபேயம், அப்தோர்யாமம், த்வாதசராத்ரம், கவாமயநம், தாபச்சிதம், ஸௌமிதசாதுர்மாஸ்யம், வர்ஷக்கணக்கில் செய்யக்கூடிய ஸத்ரயாகங்கள், முதலியதின் பலனைகொடுக்கும் ஸாமாக்களும், அம்ருதஸம்ஹிதை, ஸ்வர்க்ககாமஸம்ஹிதை, ருத்ரஸம்ஹிதை, விஷ்ணுஸம்ஹிதை, கணபதி ஸுப்ரஹ்மண்யஸம்ஹிதை, பித்ருஸம்ஹிதை முதலியதும், ப்ராம்மணஸ்வத்தை அபஹரிப்பது, அகம்யாகமனம் முதலியதற்குப்ராயச்சித்தம், ராஜப்ரதிக்ரஹம், ப்ராம்மணஹிம்ஸை, மற்றப்ராணிகளின் ஹிம்ஸை, அபவாதம் சொல்லுதல், முதலியதற்குப்ராயச்சித்தமும், வ்யாபாரம் செய்யக் கூடாததை வ்யாபாரம் செய்தல், சூரியன் உதிக்கும் பொழுது தூங்குதல், துஸ்வப்னம் முதலியதற்கு ப்ராயச்சித்தம் (ஸாமரூபம்) விதிக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவது அத்யாயத்தில்:

ஆயுள், தனம் முதலியதைக்கொடுக்கும் காம்யமான ஸாமஜபங்களுக்கு காலம் சொல்லாதபோனால் மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருந்து, புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். நூறு வருஷங்கள் ஜீவிப்பதற்கு ஸூக்தம் பவித்ரவர்க்கம் மற்றும் சுத்திகரமானதாயும் ஆயுஷ்யப்ரதமாயுமுள்ள ஸூக்தங்கள், கர்ப்பத்திலேயே மறிக்கும் தோஷத்தை நிவர்த்தி செய்து நல்ல புத்திரனை யடைவதற்கு ஸூக்தமும், பிசாசம் முதலிய க்ருஹங்களின் பாதையை நிவர்த்திக்கும் ப்ரயோகம், மற்றும் ரோகம், சிறங்கு முதலிய தோஷங்கள், ஸர்ப்பபயம், சஸ்த்ரபயம், இவைகளின் நிவர்த்தகமான பிரயோகங்கள், அன்னலாபம் முதலியது, யாத்ரை முதலிய தூரதேசம் சென்றால் வழியில் பயம் ஏற்படும்பொழுது அதைத்தவிர்க்க ஸாமஜபம், ஸ்த்ரீயையோ, புருஷனையோ வசீகரணம் செய்யும் உபாயம், ஸௌபாக்யப்ரதானமான ஸூக்தம், ஸர்வஜநப்ரியம், யசஸ் ப்ருஹ்மவர்ச்சஸம், ராஜசந்நிதி, ஸபை, முதலிய இடங்களில் ஜயம், புத்ரன் முதலிய பலன்களை கொடுக்கும் ஸூக்தங்கள் இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

மூன்றாவது அத்யாயத்தில்:

ஐச்வர்யத்தை அடைவதற்கு அனேகப்ரயோகங்கள், தனஸம்ருத்தி, தான்யஸம்ருத்தி, ஸாதனமான ஸூக்தங்கள் வால்துஹோமப்ரயோகம், நிதியை கண்டுபிடிக்க உபாயம் மறுபிறப்பில்லாமையை விரும்புபவனுக்கு ராத்ரியுபாஸகம் என்று ஒரு உபாஸகம். இதற்கு ராத்ரிவ்ரதம் என்று பெயர் உண்டு. தேவதைகளை நேரில் பார்ப்பதற்கு உபாயம், இஷ்டப்படி செல்வற்கு உபாயம், மூன்று உலகத்திற்கும் ஆதிபத்யத்தையடைவற்கு ஸாதனம், இந்தக்ரந்தத்தை ப்ருஹ்மா

ப்ருஹஸ்பதிக்கும், அவர் நாரதருக்கும், அவர் வியாசர், ஜைமினி முதலிய ரிஷிகளுக்கும், அவர்கள் மற்றவர்களுக்கும் உபதேசித்தார்கள். இவ்விதம் குரு பரம்பரையைச் சொல்லி குரு தக்ஷிணை கொடுக்க வேண்டிய முறையையும் சொல்லி க்ரந்தம் பூர்த்தியடைகிறது.

இது ஸாயண பாஷ்யத்துடன் கல்கத்தாவில் ஸ்ரீஸத்யவ்ரத ஸாமச்ரஸாமி என்பவராலும், மங்களூரில் பர்னல் துரையாலும் (ரோமன் லிபியில்) அச்சாகியிருக்கிறது.

"ஆர்ஷேயப்ராஹ்மணம்"

இந்தப்ராஹ்மணம் நான்காவது. இதில் ப்ரக்ருதி ஸாமாக்களின் ரிஷிகளைப்பற்றிக் கூறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஸாமாக்களுக்கும் ரிஷிகள் அதாவது அந்த ஸாமாவைக் கண்டுபிடித்தவர்கள். சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைத் தெரிந்துகொண்டுதான் அவைகளை ப்ரயோகம் செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் ஐஹிகமான பலன், ஆமுஷ்மிகமான பலன், அதாவது ஸ்வர்க்கம் யசஸ், தனம், புத்ரன் பசு, ப்ருஹ்மவர்ச்சஸம், பூர்ண ஆயுள், ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுள்ள பலன் கிடைக்குமென்றும், அவைகளைத்தெரியாமல் ப்ரயோகம் செய்தால் நரகத்தை அனுபவிக்கிறான், ப்ரயோகம் பயனற்றதாக ஆகிறது என்றும், கூறப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஸாமாவிற்கும் அந்தந்த ரிஷிகளை வரிசையாக கூறுகிறது. ஆகையினால் இந்தப்ராஹ்மணம் ஆர்ஷேயம் என்று பெயர் உள்ளது. 3 அத்யாயங்கள் உள்ளது. முதல் அத்யாயம் 28 கண்டங்கள், இரண்டாவது அத்யாயம் 25 கண்டங்கள், மூன்றாவது அத்யாயம் 29 கண்டங்கள், ஆக 82 கண்டங்கள். ப்ருக்ருதி ஸமாக்களின் கண்டங்களும் 82, ஆகையினால் அசிதித்வயம் என்னும் சப்தம் இங்கும் ஒருவிதத்தில் பொருந்துகிறதென்று சொல்

வதுண்டு. ப்ரக்ருதியில் கண்டங்கள் 84காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் ஆர்ஷேயத்தையனுசரித்து 82என்று ப்ராசீனவ்யவஹாரமுண்டு. அதையனுசரித்து எழுதினோம். இதில் காயத்ரஸாமாவைப் பற்றிய விசேஷங்கள் ஜகதீ முதலிய அதிக அக்ஷரமுள்ள சந்தஸ்ஸில் காயத்ர கானம் செய்தால் அதிக அக்ஷரங்களை உத்கீத பக்தியிலுள்ள முதல் பாகத்தில் சேர்த்து கானம் செய்யவேண்டும். உத்கீத பக்தியில் 3 பாகம் இருக்கிறது என்பது, முதலியது கூறப்படுகிறது.

தேவதாத்யாயப்ராஹ்மணம்:

இந்த ப்ராஹ்மணம் ஐந்தாவது ப்ராஹ்மணம். இது நான்கு கண்டங்கள் உள்ளது. முதல் கண்டத்தில் ப்ரக்ருதி ஸாமாக்களுக்கு தேவதைகளைச் சொல்லுகிறது. லிங்கங்கள் மூலம் ஸாமாக்களைப் பிரித்து இந்த லிங்கம் உள்ள ஸாமாவானது இந்த தேவதையையுடையது என்று ஸாமாக்களுக்கு தேவதையைக் கூறுவதால் தேவதாத்யாயம் என்று பெயர்.

இரண்டாவது கண்டத்தில் காயத்ரீ, முதலான சந்தஸ்களுக்கு வர்ணங்கள் தேவதைகள் கூறப்படுகின்றன.

மூன்றாவது கண்டத்தில் காயத்ரீ, உஷ்ணிக், ககுப், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்க்தீ, த்ருஷ்டுப், ஜகதீ என்று சந்தஸ்களுக்குப் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் கூறப்படுகிறது. காயத்ரஸாமாவும் இங்குதான் படிக்கப்படுகிறது.

நான்காவது கண்டத்தில் காயத்ரீ தேவியை விராட் ரூபிணியாக நிரூபிக்கின்றது. அதாவது அந்த தேவதைக்கு சிரஸ் ப்ருஹ்மா, நெற்றி ஸ்வர்க்கம், சூர்யசந்திரர்கள், கண்கள், முகம் அக்னி, நாக்கு ஸரஸ்வதி, கழுத்து த்வஷ்டா, இருகைகளும் வஸுக்களும், ருத்ரர்களும், மார்பு வாயு, பின்பாகம் இந்திரன், தொப்பிள் விஷ்ணு இடைபாகம் ப்ராஜாபதி தேவதை, தொடைகள் மருத் தேவதைகள், பாதங்கள் வேதங்கள், புன்சிறிப்பு மின்னல் மூச்சுக்காற்று வாயு, எலும்புகள் பர்வதங்கள், வஸ்திரம் ஸமுத்திரங்கள், ஆபரணங்கள் நக்ஷத்திரங்கள், இவ்விதம் காயத்ரியைத்யானம் செய்து கொண்டு ஜபம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் மந்திரத்தில் அக்ஷரலோபம் ஸ்வரலோபம் முதலிய தோஷங்கள் ஏற்பட்டாலும் அது நிவர்த்தியடைந்து நல்லபலனைக்கொடுக்கும் என்றுவர்ணிக்கின்றது. இந்த விஷயம் ஸாமகர்களுக்கு மட்டும் அல்ல எல்லா சாகிகளுமே காயத்ரீ ஸ்வரூபத்தை நன்கு தெரிந்து கொண்டு ஜபம் செய்யவேண்டிய தவச்யம். ஆனதால் எல்லோரும் இந்தப் ராஹ்மணத்தின் அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வது நலம். இதுமுந்தி ஸாயணபாஷ்யத்துடன் கல்கத்தாவிலும், மங்களூரிலும் அச்சாகி இருக்கிறது. அதுபிழைகள் நிறம்பியது. தற்காலம் ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேதபாஷ்ய ஸபையாரால் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

"சாந்தோக் யோபநிஷத்"

இது ஆறுவது ப்ராஹ்மணம், பத்து அத்தியாயங்கள் உள்ளது. முதல் இரண்டு அத்தியாயங்கள் கர்மகாண்டத்தைச்சேர்ந்தது. பிறகு எட்டு அத்தியாயங்கள் உபநிஷத் பாகத்தைச் சேர்ந்தது. முதல் இரண்டு அத்யாயத்திற்கு மந்த்ர ப்ராஹ்மணம் என்று பெயர். இதில் விவாஹம், பும்ஸவனம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், சௌளம், உபநயனம், ஸமாவர்தனம், அஷ்டகை, முதலிய ஏழு பாகயக்ஞங்கள், காம்ய கர்மாக்கள், மதுபர்கம் முதலிய கர்மாக்

களின் மந்திரங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஸாயணபாஷ்யத்துடனும் குணவிஷ்ணுபாஷ்யத்துடனும் கல்கத்தாவில் அச்சாகி இருக்கிறது. பிறகு உள்ள எட்டு அத்யாயங்களில் முதல் ஐந்து அத்யாயங்கள் பலவித உபாஸனங்களையும், மற்றும் மூன்று அத்யாயங்கள் நிர்க்குணமான ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தையும் போதிக்கின்றன. மற்ற உபநிஷத்துக்கள் ப்ருஹ்மத்தை போதித்த போதிலும் இந்த உபநிஷத் நீ தான் ப்ருஹ்மஸ்வரூபம் என்று நேரில் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதல் அத்யாயத்தில்

கர்மாங்காவபத்தோபாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. அதாவது யாகம் செய்யும் சமயம் உத்காதா என்பவர் உத்கீதம் என்ற பக்தியை கானம் செய்வார். அந்த பக்தியில் முதல் அக்ஷரம் ஓம் காரம். பக்தி என்பது ஸாமத்தின்பாகம். அந்த ஓம் காரத்தை ரஸதமத்வம் முதலிய குணமுள்ளதாகவும் ஆதித்ய ப்ராணாதி ரூபமாகவும் உபாஸனம் செய்வதையும் இந்திரியங்களில் ப்ராணன் பெரிது என்பதையும், ஸூர்ய மண்டலத்தில் பரமாத்ம ஸ்வரூபம் விளங்குகிற தென்பதையும் விளக்குகிறது. சிலகர் 'தால்ப்யர்' ஜைவலி, உஷஸ்தி என்ற ரிஷிகளின் கதை மூலமாக யாகத்தை நடத்தி வைக்கும் ரித்விக்கள் மந்திரார்த்தத்தையும், மந்திரங்களின் தேவதையையும் தெரிந்துகொண்டு ஆர்த்விஜ்யம் செய்தால் விசேஷபலம் என்பதையும், விளக்குகிறது. அன்னலாபத்திற்காக ஸாமகானமும், ஸ்தோப பதங்களைப் பற்றிய உபாஸனமும் விதிக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

முதல் அத்யாயத்தில் ஸாமாவின் சிற்சில பாகங்களைப் பற்றிய உபாஸனம் விதிக்கப்பட்டது. இந்த அத்யாயத்தில் ஸாமா முழுவதையும் பற்றிய உபாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. அந்த ஸாமா இருவகைப்படும். பாஞ்சபக்திகம், ஸாப்தபக்திகம் என்று. ஸாப்த பக்திகம் என்பது யாகங்களில் ஸாமாக்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யும் பொழுது ப்ரஸ்தாவபக்திக்குமுன் ஹிம்காரத்தையும் உத்கீதபக்திக்குமுன் ஓம்காரத்தையும் சேர்த்து கானம் செய்யவேண்டும். இருவித ஸாமாக்களையும் பற்றிய உபாஸனம், காயத்ரம், ரதந்தரம், வாம தேவ்யம், ப்ருஹத், வைரூபம், வைராஜம், சக்வரீ, ரேவதீ, யக்ஞா யக்ஞீயம், ராஜனம் முதலிய ஸாமாக்களைப்பற்றிய விசேஷ உபாஸனம். தர்மஸ்கந்த நிருபனம், ஓங்கார ப்ரசம்ஸா, தேவயஜனம் என்ற யாகஸ்தலத்தை மூன்று ஸவனங்களிலும், ஸாமகானத்தால் தேவதைகளிடமிருந்து யஜமானன் பெறுவது முதலியது வர்ணிக்கப்படுகிறது.

மூன்றுவது அத்யாயம்.

முன் அத்யாயத்தில் தேவர்களிடமிருந்து யக்ஞபூமியைப்பெற்று யாகங்களை அனுஷ்டிக்கவும் அதில் உபயுக்தமான ஸாமாக்களையும் பற்றி கூறினர். அந்த யக்ஞங்களுக்கு பல பூதமான ஆதித்யனை மதுத்ருஷ்டியாக உபாஸனமும், அந்த ஸூர்யமண்டலத்தின் சுற்றிலுமுள்ள கிரணங்களில் மது நாடீத்ருஷ்டியுபாஸனமும், மது நாடீ (தேனடையிலுள்ள த்வாரங்கள்) அதன் ரோஹித ரூபமான அம்ருதம் முதலியது வஸுருத்ரர்கள் முதலியவர்களுக்கு உபஜீவனமாக இருக்கிறதென்றும், காயத்ரீயில் ப்ருஹ்மத்ருஷ்டி

யுபாஸனமும், ஹ்ருதயத்தில் ப்ருஹ்மோபாஸனமும் அதன் சுற்றிலும் ப்ராணாதிகளான த்வாரபால உபாஸனமும், ஸர்வம் ப்ருஹ்மஸ்வரூபமென்பதை கார்ய காரண ரூபமாக உபபாதனம் செய்து சாண்டில்ய வித்யை முதலியதும் நிரூபிக்கப்படுகிறது. புத்ர தீர்க்காயுः ப்ரதமான உபாஸனம். தனக்கு தீர்காயுः ப்ரதமான ஆத்மயக்ஞோபாஸனம், ஆங்கிரஸர் தேவகீ புத்ர க்ருஷ்ணனுக்குச் சொல்லிய அக்ஷயாதி பலகமான உபாஸனம் முதலியதும் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

நான்காவது அத்யாயம்,

ஜானச்ருதி உபாக்யானம். அன்னதானத்தினால் சந்தோஷமடைந்த ரிஷிகள் ஹம்ஸரூபமாக தர்சனம் கொடுப்பது, பிறகு அவர்கள் சொல்லைக்கேட்டு ரயிக்வர் என்ற ஓர் மஹரிஷியிடம் சென்று ஸம்வர்கவித்யையை அரசன் பெறுதல். ஸத்யகாமன் என்ற ஒருவர் உபநயனம் செய்து கொள்வதற்கு கௌதமனையடைந்து அவரால் உபநயனம் செய்விக்கப்பட்டு நானூறு மாடுகளைக் கொடுத்து ஆயிரம் மாடுகளாகக் கொண்டுவா உத்திரவிட அவர் அவ்விதம் செய்யும்பொழுது அந்த குரு பக்தியால் சந்தோஷமடைந்த தேவதைகள் ரிஷபம், அக்னி, ஹம்ஸம், மத்கு என்ற ரூபமாக வந்து ப்ரும்ம ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கிறார்கள். பிறகு ஆசார்யனிடம் வந்து அந்த வித்யையை பூர்த்தி பண்ணுகிறார். உபகோஸலர் என்ற ஒருவர் ஸத்யகாமரிடம் குருகுல வாஸம்செய்து வந்தார். 12 வருஷங்கள் ஆயின. குரு ஊரில்லாத ஒரு சமயம் கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகள் அக்னி சுச்ரூஷையால் சந்தோஷித்து, அந்த சிஷ்யருக்கு அக்ஷிவித்யை என்ற ப்ருஹ்மோபதேசம் செய்தனர். பிறகு ஆசார்யான் வந்து பார்த்து சிஷ்யனின்

பெருமையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அந்த வித்யையை பூர்த்தி பண்ணினார். பிறகு யக்ஞோபாஸனம், வ்யாஹ்ருத்யுபாஸனம் இத்துடன் பூர்த்தியாகிறது.

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ப்ராண தேவதையை ஜ்யேஷ்டனென்றும் ச்ரேஷ்டனென்றும் உபாஸிப்பது, இந்திரியங்கள் நான் பெரியவன் நான் பெரியவன் என்று விவாதிக்கின்றது. பிறகு ப்ருஹ்ம தேவனிடம் சென்று அவர் கட்டளைப்படி ஒவ்வொரு இந்திரியங்களும் சரீரத்தைவிட்டு விலகியும், உபயோகமில்லாமலிருக்கும்பொழுது ப்ராணன் விலகுகிறது. அந்த சமயத்தில் எல்லா இந்திரியங்களும் நீ விலகக்கூடாது நீ விலகினால் எங்களால் இருக்கமுடியாது நீதான் பெரியவனென்று சொல்லி, ப்ராண தேவதைக்கு தன் கௌரவங்களைக்கொடுப்பது. அதனால் சரீரத்தில் ப்ராணன் மற்ற இந்திரியங்களை விட உயர்ந்ததென்பதை நிரூபிக்கின்றது. ச்வேத கேது ப்ரவாஹணராஜனிடம் சென்று அரசன் ஐந்து கேள்விகள் கேட்க பதில் சொல்ல முடியாமல் திரும்பி தகப்பனாரிடம் வந்துசொல்ல, தகப்பனாரும் அதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆவலுடன் அரசனிடம்சென்று, அரசன் மூலமாகவே பஞ்சாக்னி வித்யையை அடைகிறார். இதில் மனிதன் லோகாந்தரம் செல்வது. லோகாந்திரத்திலிருந்து மனுஷ்யனாகவோ, மற்ற ப்ராணிகளாகவோ பிறப்பது முதலியது வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

ஔபமன்யவர் முதலிய ஐந்து ரிஷிகள் உத்தாலகருடன் அச்வபதி என்ற கேகய தேசத்தரசனிடம்சென்று வைச்வாநரவித்யையை உபதேசிக்கும்படி வேண்டினார்கள் பிறகு அரசன் ஒவ்வொரு ரிஷிகளையும் அவரவர்கள்

அறிந்ததை பரீக்ஷை செய்து அது பூரணமாக இல்லாததால் வைச்வாநரவித்யையை பூர்ணமாக உபதேசிக்கின்றார். இந்த வித்யையில் ப்ராணாஹுதி செய்யவேண்டிய முறையையும், ப்ராணாதி ஆஹுதிகளால் ஒவ்வொரு இந்திரியமும், தேவதையும், லோகமும், லோகத்திலுள்ள ப்ராணிகளும் த்ருப்தியடைகின்றனவென்றும், அவ்விதம் த்ருப்தியடைந்து இந்த ப்ராணாதி ஆஹுதி செய்கின்றவனுக்கு ப்ரஜை அன்னாதிஸம்ருத்தி முதலியவற்றைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று ப்ராணாஹுதியின் பலமும் சொல்லப்படுறது. இவ்விதம் உபாஸனம் செய்வதால் உலகமே த்ருப்தியடைகிறது. இவ்விதம் உபாஸனம் செய்பவனை எல்லாப்ராணிகளும் ஆச்ரயிக்கின்றன. (அண்டியிருக்கின்றன) என்று கூறுகிறது.

ஆறாவது அத்யாயம்.

அருணன் என்பவரின் புத்ரர் ஆருணி. இவருடைய புதல்வர் ஆருணேயர். இவருக்கு ச்வேதகேது என்று பெயர். இவருக்கும் இவர் தகப்பனாருக்கு மேற்பட்ட ஸம்வாதம். ஆருணி என்பவர் தன் புதல்வரான ச்வேதகேதுவைப்பார்த்து "உனக்கு பன்னிரண்டு வயதாகிறது. நம்குலத்தில் இந்த வயது வரையில் உபநயனமில்லாமல் ப்ராஹ்மணபசநனாக ஒருவரும் இருந்ததில்லை. ப்ருஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டி" என்று சொன்னார். உடனே குருகுலம் சென்று 12 வருஷங்களிருந்து வித்யைகளை கற்று 24 வயதில் திரும்பி வந்தான். வரும்பொழுது வித்யையின் கர்வத்தினால் நான் எல்லாமறிந்தவன் என்ற எண்ணத்துடன் தகப்பனாரைக்கூட வணங்காமல் அஹங்காரத்துடன் நின்றான். தகப்பனார் அவனைப்பார்த்து என்ன ரொம்பவும்

படித்தவனென்று அஹங்காரமடைகிறாயே. அந்த வஸ்துவைப்பற்றி கேட்டறிந்தாயா? எதையறிந்தால் எல்லாம் தெரிந்ததாக ஆகுமோ என்று கேட்டார். ஒன்றை அறிந்தால் எல்லாவற்றையும் அறிவது எப்படி? அது முடியாத கார்யமல்லவா, என்று ஸந்தேஹிப்பவனைப் பார்த்து தகப்பனார் கூறுகிறார் — ஒரு பெரிய களிமண் உருண்டையை தெரிந்துகொண்டால் அதிலிருந்து செய்யக்கூடிய குடம், சட்டி, பானை, பல்லாய் முதலியவற்றை அறிவது போலும். தங்கத்தையறிந்தால் அதன் கார்யமான குண்டலம், வளை, சங்கிலி, காப்பு, முதலிய ஆபரணங்களை யறிவதுபோலும். ஒரு இரும்புத்துண்டை யறிந்தால் அதன் கார்யமான ஆணி முதலிய இரும்பு சாமான்களை அறிவதுபோலும். காரணத்தையறிந்தால் கார்யங்களை அறியலாம். கார்யங்களின் உருவமும், பெயரும் பேசுவதற்கு மட்டும்தான் உபயோகப்படுகிறது. அதன் காரணஸ்வரூபம்தான் உண்மை. இவ்விதம் உலகத்திற்குக் காரணமான ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தால் கார்யமான ப்ரபஞ்சத்தை யறியலாம் என்று கூறினார். மறுபடியும் குருகுலவாஸஞ் செய்ய பயந்துகொண்டு, என் குருவிற்கு இந்த விஷயம் தெரியாது. தெரிந்தால் சொல்லியிருப்பாரென்று ச்வேதகேது கூறினார். பிறகு தகப்பனார் உபதேசிக்க ஆரம்பித்தார். இந்த உலகமானது ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் ப்ருஹ்மஸ்வரூபமாகவே இருந்தது. சிலர் அஸத்தாக இருந்ததென்று கூறுகின்றனர். அது எவ்விதம் பொருந்தும். ஆகையால் ஸத்ரூபமான ப்ருஹ்மஸ்வரூபமாகத்தானிருந்தது. இது உலகமாக ஆகவேண்டுமென்று விரும்பிற்று. பிறகு தேஜஸ்ஸை உண்டுபண்ணிற்று. பிறகு ஜலத்தையும் ப்ருதிவியையும் உண்டுபண்ணிற்று. பிறகு அந்த மூன்றையும்கொண்டு

எல்லா வஸ்துக்களையும் ச்ருஷ்டித்தது. அதனால்தான் ஒவ்வொன்றிலும் சிகப்பு, வெளுப்பு, கருப்பு மூன்று நிறங்கள் காணப்படுகின்றன. சிகப்பு தேஜஸ்ஸின்ரூபம். வெளுப்பு ஜலத்தின் ரூபம். கறுப்பு ப்ருதிவியின் ரூபம். இவ்விதம் உதாஹரணத்தை அக்னி முதலியதில் காண்பித்தார். பிறகு மனிதன் உட்கொள்ளும் ஆகாரம் மூன்று விதமாக ஆகிறதென்கிறார். அன்னத்தின் ஸ்தூல பாகம் மலமாகவும், ஸூக்ஷ்ம பாகம் மாம்ஸமாகவும், ஸாரமான பாகம் மனதாகவும், ஜலத்தின் ஸ்தூல பாகம் மூத்ரமாகவும், ஸூக்ஷ்ம பாகம் ரத்தமாகவும், ஸாரமான பாகம் ப்ராணனாகவும், நெய் எண்ணெய் முதலியதின் ஸ்தூலம் அஸ்தியாகவும், ஸூக்ஷ்மம் மஜ்ஜையாகவும் ஸாரம் வாக் இயந்திரியமாகவும் மாறுதலையடைகிறது. தயிர்கடையும்பொழுது ஸாரமான வெண்ணை மேல்வருவதுபோல் அன்னம் முதலியது ஜீர்ணமாகி ஸாரமான பாகம் மேல்வந்து மனது முதலியதாக ஆகிறது. இந்த மனது 16 கலையுடன் கூடியதென்பதை நிரூபித்துக் காண்பிக்கிறார். ச்வேதகேதுவே நீ 15 நாட்கள் ஆஹாரம் செய்யாமல் இருந்துவா என்றார். அவ்விதம் வந்தவனைப் பார்த்து வேதத்தில் எதாவது கொஞ்சம் சொல் என்று கேட்டார். அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அப்பொழுது சொல்லுகிறார். பெரிய அக்னி இருந்த இடத்தில் அது அணைந்து போய் ஒரு நெருப்புப்பொறி மிச்சமிருந்தது. அந்த நெருப்புப்பொறி ஒன்றையும் எரிக்காது. அதைப்போல் 16 கலைகளில் ஒரு கலைமட்டுமுள்ள உனக்கு வேதங்கள் தோன்றவில்லை. அந்த பொறியை பெரியதாக விருத்திசெய்தால் எல்லாவற்றையும் எரிக்கும். அதுபோல் 15 நாட்கள் ஆஹாரம் செய்து 16 கலைகளும் நிறைந்தால் மறுபடியும் எல்லா வேதங்களும் தோன்றும் என்றார். அவ்விதம் செய்து நன்றாக புரிந்துகொண்டான்.

மறுபடியும் புத்ரனைப் பார்த்து ஆருணி என்பவர் மனிதன் தூங்கும்பொழுது ஸ்வபிதி என்கிறார்கள். அந்த சமயம் ஸ்வம்—தன் ஸ்வரூபத்தை,-அபீத:— அடைந்தான் என்று பொருளை வைத்து அவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள். பக்ஷிகள் பகலில் வெளியில் சுற்றிவிட்டு இரவில் கூட்டை அடைவதுபோல், மனம் ஜாக்ரதவஸ்தையில் பல இடம் சுற்றிவிட்டு ஸ்வப்னாவஸ்தையில் ப்ராணனையே அடைகிறது. இவ்விதம் அசனா பிபாஸா என்பதையும் நிர்வசனம் செய்து ஸுஷுப்தியில் ஜீவன் ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தையடைகிறான். அதனால்தான் அந்த காலத்தில் வேற்றுமையான புத்தி இல்லை. அந்த ஸ்வரூபம்தான் உலகத்திற்குக் காரணம். அதுதான் நீ என்று உபதேசித்தார்.

ஸுஷுப்தியில் ஜீவர்கள் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையடைந்தால் அப்பொழுது நான் இன்ன ஜீவன் என்று என் அறிய முடியவில்லை என்று ஸந்தேஹமேற்பட, தேன் த்ருஷ்டாந்தத்தால் அதை நிவர்த்திக்கின்றார். தேனீக்கள் பலவகை புஷ்பங்களிலிருந்து தேனைக்கொண்டு வந்து தேனடையில் ஒன்றாகச் சேர்க்கின்றன. சேர்ந்த பிறகு இது இந்த புஷ்பத்தின் தேனென்று பிரித்து அறிய முடியவில்லை. அது போல் ஸத்ஸ்வரூபத்தை யடைந்தபொழுது ஸுஷுப்தியில் நான் இன்ன ஜீவன் என்ற ஞாபகம் வருவதில்லை. ஸுஷுப்தி முடிந்த பிறகு அந்தந்த சரீரத்தில் அபிமானமேற்பட்டவுடன் முன்னிருந்தபடி புலியோ சிங்கமோ செந்நாயோ புழுவோ பூச்சியோ மனிதனோ அந்த ஞாபகத்துடன் எழுந்திருக்கிறான். ஸுஷுப்தியில் ப்ராணி எதை அடைகின்றதோ அதுதான் ஜகத்காரணம். அதுதான் நீ — என்று ஒவ்வொரு பரியாயத்திலும் உபதேசிக்கின்றார். பிறகு ஸுஷுப்தி காலத்தில் ஸத்ஸ்வரூபத்தை யடைந்து

திரும்பி வந்த பிறகு அங்கிருந்து வந்தோமென்று ஞாபகம் ஜாக்ரத்தசையில் வருவதில்லையே என்ற சங்கைக்கு ஸமாதானம் உதாஹரணத்துடன் கூறுகிறார். கங்கை முதலிய நதிகள் கிழக்கும் மேற்கும் ப்ரவஹிக்கின்றன. அவைகள் ஸமுத்திரத்திலிருந்து மேகங்களால் இழுக்கப்பட்டு மழையாக மாறி கங்காதிகளாக ஆகின்றன. இவ்விதம் ஸமுத்திரத்திலிருந்து வந்த கங்கை முதலிய நதிகள் ஸமுத்திரத்திலிருந்து வந்த போதிலும் நாம் ஸமுத்திரத்திலிருந்து வந்தோம் என்று அறிவதில்லை. அதுபோல் பரமாத்மாவினிடமிருந்து வந்தாலும் அவ்விதம் அறிவதில்லை.

பிறகு ஜீவனுக்கு நாசமில்லை என்பதை விருக்ஷ திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்குகிறார். மரத்தின் ஒரு கிளையை வெட்டி விட்டால் அங்கு ஜீவசக்தி போகிறது. அந்த இடம் காய்ந்து விடுகிறது. மரம் நாசமடைகிறதில்லை. அதுபோல் சரீரத்தில் ஒரு அவயவத்தில் ஜீவசக்தி குறைந்து அது சுருங்கிப்போனாலும் ஜீவனுக்கு நாசமில்லை. சரீரம் போனாலும் நாசமில்லை. பிறகு மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்திலிருந்து ஸ்தூலமான ப்ரபஞ்சம் எவ்விதம் ஏற்படும் என்ற சந்தேஹத்தை த்ருஷ்டாந்தத்துடன் விளக்குகிறார். ஆலம் விதையைக் கொண்டுவரச்சொல்லி அதை பிளக்கச் சொன்னார். பிளந்தான் சிஷ்யன். இதில் எதைப்பார்க்கிறாய் என்று கேட்டார். ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றான். ஒன்றுமில்லாத இதிலிருந்து இவ்வளவு பெரிய ஆலமரம் உண்டாகிறது அதுபோல் ஸூக்ஷ்மமான ப்ருஹ்மத்திலிருந்து இவ்வளவு பெரிய ப்ருஹ்மாண்டம் உண்டாகலாம் இதை நம்ப வேண்டும் என்றார்.

இவ்விதம் ஜகத்காரணமான ப்ருஹ்மத்தை ஏன் புலன்களால் அறிய முடியவில்லை என்பதற்கு பதில் கூறுகிறார். ஒரே பாத்திரத்தில் ஜலத்தை எடுத்து உப்பைப்போட்டு கரைந்த பிறகு அந்த ஜலத்தை எடுத்து சாப்பிட்டால் உப்பாக இருக்கிறது. அந்த உப்பு முன் கண்ணுக்குத்தெரிந்தது ஜலத்தில் கரைந்த பிறகு கண்ணுக்குத்தெரியவில்லை, ஆனாலும் நாக்குக்குத் தெரிவதால் இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. அதுபோல் ஒருவிதமாக தெரியாவிட்டாலும் மற்றொருவிதமாக அறியலாம்; இல்லை யென்று சொல்ல முடியாது.

ப்ரத்யக்ஷானுமானங்களால் அறியமுடியாத ப்ருஹ்மம் எப்படி அறியப்படும் என்று கேழ்க்க த்ருஷ்டாந்தத்துடன் விளக்குகிறார். ஒரு தேசத்திலிருந்து ஒரு மனிதனை இரு கண்களையும் நன்றாகக்கட்டி காட்டில் கொண்டுவிட்டால் அவன் வழி தெரியாமல் அங்கு மிங்கும் திரிந்து கொண்டு என் ஊர் எங்கிருக்கிறது என்னை இவ்விதம் கட்டி விட்டார்களே என்று கதறும் சமயத்தில், ஒரு தயையுள்ள மனிதன் அவனுடைய கண்களின் கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு இந்த திசையில் உன்னுடைய தேசமிருக்கிறது என்று சொல்லிய பிறகு தன் தேசத்தை யடைவதுபோல் தன்னுடைய ஜன்மாந்தராதிருஷ்டவசமாக மஹாபுருஷனான ஒரு ஆசார்யன் கிடைத்து அவனுடைய உபதேசம் பெற்றால் பிறகு தன் யுக்தியையும் கொண்டு மனனம் செய்து அறியலாம்.

இவ்விதம் ஆசார்யோபதேசத்தால் ஞானத்தை யடைந்து ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தை யடைகிறான் (மோக்ஷமடைகிறான்) என்று சொன்னோம்; எவ்விதம் அடைகிறான் என்பதை விளக்குகிறார். ஒரு வ்யாதியுள்ள புருஷனிடம்

பந்துக்கள் சென்று என்னைத்தெரிகிறதா? என்னைத் தெரிகிறதா? என்று கேட்கிறார்கள்; அப்பொழுது வாக் இந்திரியம் மனதில் லயிக்காவிட்டால் தெறிகிறதென்கிறான் லயித்துவிட்டால் தெரியவில்லை என்கிறான். அப்பொழுது வாக்மனதிலும், மனம் ப்ராணனிலும், ப்ராணன் தேஜஸ்ஸிலும், தேஜஸ் பரமாத்மாவிடமும் லயிக்கிறது; இவ்விதம் ப்ருஹ்ம ஸ்வரூபத்தை யடைகிறான்.

இவ்விதம் ஸத்ரூபமான ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தை யடைவது வித்வான் அவித்வான் இருவருக்கும் பொது; அப்படியிருக்க அவித்வான் திரும்பி வருகிறான். வித்வான் திரும்பவில்லை யென்பது என்ன காரணம் என்று கேட்க, ஒருவனை திருடன் என்று கொண்டுவந்து அரசனிடம் நிறுத்தினார்கள். அவனிடம் எரியும் இரும்பை கையில் கொடுத்து திருடினாயா? என்று அரசன் கேட்கிறான் (இது அரசனின் பழய காலசோதனை) உண்மையாகத் திருடி ஒத்துக்கொள்ளாமல் இல்லையென்றால் தண்டிக்கிறான். இரும்பு சுடுகிறது திருடாமல் திருடவில்லையென்றால், உண்மையானதால் தண்டனையுமில்லை; இரும்பும் சுடுவதில்லை. அதுபோல் அந்ருதமான ஞானத்துடன் சென்றவன் பந்தத்தை யடைகிறான். ஸத்யரூபமான ப்ருஹ்ம ஞானத்தை யடைந்தவன் பந்தத்தை யடைவதில்லை; மோக்ஷத்தை யடைகிறான்; மறுபிறப்பில்லை என்று கூறினார்.

இவ்விதம் பலவித த்ருஷ்டாந்தங்களால் உபபாதனம் செய்து ஒவ்வொரு பர்யாயத்திலும் நீ—அந்த ப்ருஹ்மம்தான் என்று உபதேசம் செய்ததால் நன்றாக புரிந்துக் கொண்டு தத்வ ஞானத்தை நன்றாக அடைந்தான். அனேக உபநிஷத்துக்களுக்குள் இந்த சாந்தோகிய ஷஷ்டாத்யாத்

தில்தான் பலவித த்ருஷ்டாந்தமுகமாக ப்ருஹ்ம ஸ்வரூபத்தை நிரூபணம் செய்து ஜீவப்ருஹ்ம ஐக்யத்தை போதிக்கின்றது. இதை ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டியது அவச்யம். அதனால் கொஞ்சம் விஸ்தாரமாக நிரூபணம் செய்தோம்.

ஏழாவது அத்யாயத்தில்.

நாரத ஸனத்குமார ஸம்வாதம். "பூமவித்யை" இதிலடங்கியது. நாரதர் ஒரு சமயம் ஸனத் குமாரரிடம் வந்து எனக்கு ப்ருஹ்ம உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார். சிஷ்யனுடைய ஞான பரிபாகத்தை யறிந்தல்லவா அதற்குத் தகுந்தபடி உபதேசிக்கவேண்டும்; அதற்காக உனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல் என்றார் ஸனத்குமாரர். நாரதர் வேதங்கள் நான்கு, இதிஹாஸ புராணங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஸ்ம்ருதிகள், புதையல் கண்டு பிடிப்பது, விஷம் நிவர்த்திக்க காருட மந்திரம் உள்பட எல்லா வித்யையும் அப்யஸித்தேன்; ஆனாலும் சோக மோகம் போகவில்லை; ஆத்ம ஞானத்தினால் சோகம் போகும் என்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்; உங்களை யடைந்தேன்; உபதேசிக்க வேண்டுமென்றார். இதிலிருந்து இவ்வளவு வித்யையை அறிந்தும் ஆத்ம ஞானமில்லாததால் துக்கம் போகவில்லை. ஆத்மஸ்வரூபம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானது; உபதேசமின்றி அறிய முடியாதது; அதற்கு குருவை யடைய வேண்டுமென்பது முதலியது விளங்குகிறது.

ஸனத்குமாரர் இவ்வளவும் சப்த ஸ்வரூபந்தான்; விசேஷ அர்த்தமில்லை; ஆனாலும் இந்த சப்த ஸ்வரூபத்தை ப்ருஹ்மமாக உபாஸனம் செய் என்றார்; அதற்கு பலத்தையும்

கூறினார். இதைக் கேட்ட நாரதர் இந்த சப்தத்திற்கு மேல் ஏதாவதிருக்கின்றதா என்று கேட்டார்; அதற்கு மேல்பட்டது வாக் இந்திரியம் அதனால் சப்தங்கள் உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்றார்; அதற்கு மேல் உண்டா என்று வினவ மனஸ் என்றார். அதற்கு மேல் ஸங்கல்பம், அதற்கு மேல் சித்தம், த்யானம், விக்ஞானம், பலம், அன்னம், ஜலம், தேஜஸ், ஆகாயம், ஸ்மரன், ஆசை, ப்ராணன் என்று ஸூக்ஷ்மங்களை வரிசையாக ஒவ்வொன்றும் கீழ்ச்சொல்லியதைக்காட்டிலும் மேல் சொல்வது மேல்பட்டது என்று சொல்லி ப்ராணனிடம் எல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வண்டிசக்கரத்தின் குடத்தில் அரங்கள் சேர்க்கப்பட்டது போல், என்று சொல்லி ப்ராணனை பலவிதமாக துதித்து ப்ராணனை அறிந்தவனை அதிவாதி என்று சொல்லலாம். அவன் ரொம்பவும் சிறந்தவனென்று சொன்னார். இதைக் கேட்ட நாரதர் ப்ரசம்ஸை செய்வதால் இதுதான் ப்ருஹ்ம ஸ்வரூபம் என்று நினைத்து அதற்குமேல் கேழ்க்கவில்லை. ஸனத்குமாரர் ஸத்சிஷ்யனுக்கு உண்மையை மறைக்கலாகாதென்று மேலே சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஸத்யஸ்வரூபத்தை அறிந்தவனல்லவா உண்மையான அதிவாதி என்றார். அதைக் கேட்ட நாரதர் ஸத்யஸ்வரூபத்தை சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார். பிறகு ஸத்யத்தையறிய விக்ஞானத்தையறிய வேண்டுமென்றார். அதற்குமேல் மனனம், ச்ரத்தை, நிஷ்டை, க்ருதி, சுகம், பூமா என்று மேல் மேல் சொல்லி பூமஸ்வரூபத்தை விளக்குகிறார். பூமா என்பதற்கு பெரியது என்று அர்த்தம். பெரியதென்றால் எங்கும் எப்பொழுதும் எல்லாமாயுள்ளதென்று அர்த்தம். அந்த ஸ்வரூபத்தையடைந்தவன் எல்லாமாக ஆகிவிடுகிறான். இவனைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லாததால் மற்றொன்றை பார்க்கவும்

கேட்கவும் முடியாது. அதுதான் நித்யம்; மற்றது அல்பம் அநித்யம்; அதுதான் மேலும் கீழும் சுற்றிலும் உள்ளது; அதுதான் ஆத்மஸ்வரூபம்; அதுதான் எல்லாமாகத்தோன்றுகிறது; அதையறிந்தவன் எல்லாமறிந்தவன்; இவனிடமிருந்து எல்லாமுண்டாகிறது; இவன் பலவிதமாகத் தோன்றுகிறான்; இந்நிலை சுலபமாக அடையக் கூடியதில்லை. ஆஹார சுத்தியால் மனஸ்சுத்தியும் அதனால் நிச்சய ஞானமும் அதையடைந்தபின் ஸர்வபந்தமும் விலகுகிறது. இவ்விதம்சொல்லி பரிசுத்தரான நாரதருக்கு அக்ஞானத்தை விலக்கி தத்வஸ்வரூபத்தை உபதேசம் செய்தார். அந்த ஸனத்குமாரர் ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியின் அவதாரம் என்றார்கள்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

இந்த அத்யாயத்தில் முதல் தஹர வித்யையும் பிறகு ப்ரஜாபதி வித்யையும் கூறப்படுகிறது. இந்த சரீரத்தில் ப்ருஹ்மம் அறியப்படுவதால், சரீரத்திற்கு ப்ருஹ்மபுரமென்று பெயர்; இதில் தாமரை போன்ற மிகச்சிறிய ஹ்ருதய குகையில் ப்ருஹ்மஸ்வரூபமிருக்கிறது. அதைத் தேடி தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும். வெளியிலுள்ள ஆகாயம் எவ்வளவு பெரியதோ அவ்வளவு பெரியது ஹ்ருதயத்தில் உள்ளதும். இதில் ஸ்வர்க்கம், பூமி, அக்னி, வாயு, சூர்யன், சந்திரன், வித்யுத், நக்ஷத்திரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதில் இல்லாதது ஒன்றும் இல்லை; இச்சரீர தோஷத்தால் இது கெடுவதில்லை. ஜரா, ம்ருத்யு, பசி, தாஹம், சோகம், மோஹம் என்பது கிடையாது. இதை உபாசித்தவன் பித்ருலோகம், மாத்ருலோகம் முதலிய எதை விரும்பினாலும் கிடைக்கும். நினைத்தமாத்திரத்தில் யாரும் எதிரில் தோன்றுவார்கள். இவ்விதம் பலவிதமாக தஹர வித்யையைக் கூறி

உபாஸகனுக்கு ஸூக்ஷ்மமான நாடியின் வழியாக லோகாந்தரம் செல்வற்கு ஹ்ருதயத்தில் 101 நாடிகள் ப்ரதானமாக இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று தலையின் உச்சிபாகம் வரையில் போயிருக்கிறது. அதன் வழியாகச் செல்கிறவன் மறு பிறப்பில்லாத மோக்ஷத்தை யடைகிறான். மற்ற வழியில் சென்றவன் மறுபடியும் பிறக்கிறான் என்று கூறுகிறது.

பிறகு "ப்ராஜாபதி வித்யை" ஒரு சமயம் ப்ருஹ்மதேவன் ஸத்யகாம ஸத்ய ஸங்கல்பாதி குணமுள்ள ப்ருஹ்ம ஸ்வரூபத்தை தேடியறியவேண்டும். அப்படியறிந்தவன் எல்லாவற்றையுமடைகிறான் என்று உபன்யாஸம் செய்தார். இது அசுரராஜாவான விரோசனனுக்கும் தேவ அரசனான இந்திரனுக்கும் தெரிந்தது. இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தெரியாமலேயே ப்ருஹ்ம தேவனிடம் வந்தனர். 32 வருஷங்கள் ப்ருஹ்மசர்யத்துடன் இருந்தனர். பிறகு ப்ருஹ்மதேவனிடம் தாங்கள் உபன்யஸித்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவர்களைப்பார்த்து ப்ருஹ்மதேவன் கண்ணிற்குள் புருஷ ஸ்வரூபம் தெரிகிறதே, அதுதான் ஆத்மா என்றார். இது அழிவற்றது பயமற்றது ப்ருஹ்மஸ்வரூபம் என்றார். ஜலத்திலும் கண்ணாடியிலும் தோன்றுகிறதே அவைகளில் எது என்று கேட்க எல்லாம்தான் என்றார். ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலத்தை வைத்துப்பாருங்கள்; எது தெரியவில்லையோ அதைச் சொல்லுங்கள் என்றார். அவ்விதம் பார்த்தார்கள் சரீரம் முழுவதும் நகத்திலிருந்து சிகைவரை தெரிகிறதென்றனர். சரீரத்திற்கு அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டு பாருங்கள் என்றார். அவ்விதமே செய்தனர். அலங்காரத்துடன் தோன்றுகிறது என்றார்கள். இதுதான் ஆத்மா என்றார்.

ஸந்தோஷமாகச் சென்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்து ப்ருஹ்மதேவன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளாமல் சென்றால் கெட்டுவிடுவானென்று கூறினார். அதை கவனிக்காமல் விரோசனன்—அசுரலோகம் சென்று ஜலம் முதலிய இடத்தில் தெரிகின்ற ப்ரதிபிம்பத்தை ஆத்மா என்று எண்ணினான். அது அழியக்கூடியது. ஆகையால் அதற்குக் காரணமான பிம்பஸ்வரூபமான சரீரம்தான் ஆத்மா; அந்த சரீரத்தைக் கொண்டாட வேண்டும், பூஜிக்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்பவன் நல்லலோகத்தை அடைகிறான் என்று சரீராத்மவாதத்தை அவலம்பித்து இதனால் பெரிய லாபத்தை யடைந்ததாக ஸந்தோஷித்து அவ்விதம் ப்ரசாரமும் செய்து வந்தான்.

தேவேந்திரனோ தன் ஊருக்குப் போகாமலேயே, சரீரம் ஆத்மாவாக எப்படி இருக்கமுடியும். அழியக்கூடியதல்லவா என்று ஆலோசித்து மறுபடியும் ப்ருஹ்மாவிடம் வந்து சேர்ந்தான். அவர் "ஓ! இந்திரனே! விரோசனனுடன் சந்தோஷமாகச் சென்றீரே; மறுபடியும் திரும்பிவரக் காரணம் யாது?" என்று வினவினார். தாங்கள் சொல்லிய ஆத்மலக்ஷணம் சரீரத்தை அனுசரித்தல்லவா இருக்கிறது. சரீரம் அழிவுள்ளது; ஆத்மா அவ்விதம் இருக்க முடியுமா என ஸந்தேகித்து வந்தேன் என்றான். இது உண்மைதான்; இதையே மறுபடி நன்கு விளக்குகிறேன். மறு 32 வருஷங்கள் ப்ருஹ்மசர்யத்துடன் இரு என்றார். அவ்விதமே இருந்தபின் ஸ்வப்நாவஸ்தையில் பலவிதமாகக் கொண்டாடப்பட்டுவரும் ஸ்வரூபம் ஆத்மா. இது அம்ருதம், அபயம், ப்ருஹ்மம் என்றார். இதைக் கேட்டு ஸந்தோஷத்துடன் சென்றான் இந்திரன். தன் லோகத்திற்குப் போகாமலேயே ஆலோசித்தார். இந்த ஸ்தூல சரீரத்தின் அவஸ்தையை

ஸ்வப்ன காலத்திலுள்ள ஸூக்ஷ்மசரீரம் அனுபவிப்பதில்லை. ஆனாலும் ஸ்வப்ன காலத்தில் பயம் ஏற்படுகிறது. அழிவதுபோல் தோன்றுகிறது; இவை எல்லாம் ஆத்மாவிற்கு கிடையாது. ஆகையினால் இது ஆத்மா இல்லை என்று ஆலோசித்து மறுபடி போய் தெரிவித்தான். ப்ருஹ்மதேவன் இது உண்மைதான் இதையே மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்; மற்றும் 32 வருஷங்கள் ப்ருஹ்மசர்யத்துடன் இரு என்றார். அவ்விதமிருந்த இந்திரனுக்கு ஸுஷுப்தியவஸ்தையில் ஸ்வப்ன பதார்த்தங்களை பார்ப்பதில்லை. ப்ரஸன்னமாக இருக்கிறது. இதிலுள்ளதுதான் ஆத்மா என்று சொன்னார். இதைக் கேட்டு இந்திரன் சந்தோஷத்துடன் சென்றார். தன் லோகத்திற்குப் போகாமலேயே ஆலோசித்தார். ஸுஷுப்தியில் ப்ரசன்னமாக இருக்கிறது. ஆனாலும் நாமிருக்கின்றோம் என்றும் இந்த பதார்த்தங்கள் இருக்கின்றனவென்றும் தோன்றவில்லை. நாசமடைந்தது போல் தோன்றுகிறது. இது ஆத்மா அல்ல என்று மறுபடியும் சொன்னார். ப்ருஹ்மதேவனும் இது உண்மைதான். மறுபடியும் இதையே விளக்குகிறேன், ஐந்து வருஷங்கள் வ்ரதம் இரு என்றார். அவ்விதமே இந்திரன் இருந்தார். ஆக தேவேந்திரன் ப்ருஹ்மதேவனிடம் ப்ருஹ்ம வித்யையைக் கற்றுக்கொள்ள 101 வருஷங்கள் ப்ருஹ்மசர்யத்துடன் வசித்தார். பிறகு உபதேசிக்கின்றார்—

ஓ தேவேந்திரனே! இச்சரீரம் ம்ருத்யுவிற்கு வசமானது, அதனால் அழிவுள்ளது. அசரீரமான ஆத்மாவிற்கு சுகாதிகளை அனுபவிப்பதற்கு ஸாதனமானது. சரீராபிமானமுள்ள வரையில் ப்ரியம் அப்ரியம் விலகாது. சரீர சம்பந்தமில்லாதது ஆத்ம ஸ்வரூபம். இதை அறிந்தபின் இந்த சரீரத்தில் நான் என்ற அபிமானத்தை விட்டு ஸ்வ

ஸ்வரூபத்தின் ஆவிர்பாவ மேற்பட்டு பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் ஒன்று சேர்ந்து உயர்ந்த புருஷனாகி இஷ்டப்படியிருக்கிறான். வாஹனங்களோடும், ஸ்திரீகளோடும் நினைத்தபடி ஸுகமாக இருக்கிறான். அந்த சுத்தமாயும் நித்யமாயும் ஆகாசம்போன்று வ்யாபகமாயுள்ள ஆத்மாவிற்கு பார்ப்பதற்கு ஸாதனமாகக் கண்ணும், கேட்பதற்கு காதும், நினைப்பதற்கு மனதும் இவைகளெல்லாம் அறிவிற்கு உபகரணங்கள். அறிவு ஸ்வரூபம் ஆத்மா. இவ்வித மறிவுள்ளவன் எல்லாவற்றையுமடைகிறான் என்று ப்ருஹ்மதேவன் தேவேந்திரனுக்கு ப்ருஹ்மோபதேசம் செய்தார்.

இவ்விதம் ப்ரும்ம ஞானத்தை யடைந்தவன், குதிரை தன் சரீரத்திலுள்ள ரோமங்களை உதறுவதுபோல் கர்மாக்களை உதறிவிட்டு, சந்திரன், ராஹுவினிடமிருந்து வெளி வருவதுபோல் சுத்தமாக ஆகிறான். ப்ருஹ்மஸ்வரூபமாக ஆகிறான். இந்த ஸ்வரூபத்தில் எல்லாமடங்கி யிருக்கிறது. இந்நிலையை அடைவதுதான் மனிதப் பிறப்பிற்கு ப்ரயோஜனமானது. இவ்விதம் ப்ருஹ்மா ப்ரஜாபதிக்கும் அவர் மனுவிற்கும், அவர் மற்ற ப்ரஜைகளுக்கும் உபதேசித்தனர். இதை குருகுலத்தில் தெரிந்துகொண்டு, அவர் அனுமதியில் விவாஹம் செய்துகொண்டு, குடும்பத்திலிருந்துகொண்டு ப்ருஹ்ம யக்ஞம் முதலிய கர்மாக்களை யனுஷ்டித்துக்கொண்டு, புத்ர பௌத்ராதிகளை தர்ம மார்க்கத்தில் இருக்கும்படி செய்துகொண்டு, இந்த்ரியங்களை யடக்கி சாஸ்த்ரம் விதித்த இடத்தைத் தவிர்த்து பிராணி ஹிம்சையைச் செய்யாமல் ஆயுள் வரையில் இருப்பவன் பருஹ்ம லோகத்தை யடைகிறான். மறுபடி பிறக்கிறதில்லை என்று க்ருஹஸ்தனுக்கும் ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்தின் மஹிமையால் மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று சொல்லி பூர்த்தியடைகிறது.

இதற்கு ஸ்ரீ பகவத்பாதாசாரியாள் பாஷ்யம் இருக்கின்றது. ஸாயண பாஷ்யமும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தற்காலம் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை.

|| ஸம்ஹிதோபநிஷத் ப்ராஹ்மணம். ||

இந்த ப்ராஹ்மணம் ஏழாவது. இதற்கு ஸம்ஹிதோபநிஷத் என்று பெயர். இதில் ஐந்து கண்டங்களிருக்கின்றன. இதற்கு ஸாயணாசார்ய பாஷ்யமும் (அஜாாக்ஷர) த்விஜ ராஜபட்டர் பாஷ்யமும் இருக்கிறது. ஸம்ஹிதா என்பதற்கு ருக்கு என்று பொருள். நன்கு ஹிதத்தைச் செய்கின்றது என்பதாலும், ஆரம்பித்தது முதல் இடைவிடாமல் ஒரு ருக்கை இரண்டு விபாமாகவே சொல்வதாலும், உபநயனமான பிறகு அத்யயனாரம்பம் முதல் ஜீவிக்கும் வரையில் அத்யயனம் செய்யப்படுவதாலும், ருக்குகளுக்கு இங்கு ஸம்ஹிதை என்று பெயர் ஏற்பட்டது. அவைகளைப்பற்றிய ரஹஸ்யமான விசாரங்கள் ஸம்ஹிதோபநிஷத் எனப்படும்.

முதல் கண்டம்.

ஆர்ச்சிக கான பாகங்கள், பரோக்ஷம், ப்ரத்யக்ஷம், பரோக்ஷப்ரத்யக்ஷம் என்று மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. பரோக்ஷம் என்பது ஒருவரும் கேழ்க்க முடியாமல் ஏகாந்தமாக மந்த்ரஸ்வரத்தில் அத்யயனம் செய்வது. ப்ரத்யக்ஷம் என்பது எல்லோரும் கேழ்க்க முடிய பொது ஸ்தலங்களில் உறக்கச்சொல்வது. பரோக்ஷப்ரத்யக்ஷம் என்பது ப்ருஹ்மயக்ஞாதிகளான ஆத்ம கார்யங்களில் ஏகாந்தமாகவும் யக்ஞம் முதலிய ஸத்கார்ய ஸித்தியை யுத்தேசித்து பொது ஸ்தலங்களிலும் சொல்வது. முதலாவது தேவஸம்ஹிதை என்றும், இரண்டாவது அஸுர ஸம்ஹிதை என்றும், மூன்றாவது ரிஷி ஸம்ஹிதை

என்றும், தேவஸம்ஹிதை ஸ்வர்க்கம் முதலான நற்பயனைக் கொடுக்குமென்றும், அஸுரஸம்ஹிதை பசு முதலிய அல்ப பயனைக் கொடுக்குமென்றும், ரிஷிஸம்ஹிதை ப்ருஹ்மவர்ச்சஸம் முதலிய பயனைக் கொடுக்குமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் பலவிதமாக வாயுஸம்ஹிதை, இந்திர ஸம்ஹிதை, அக்னி ஸம்ஹிதை என்பது முதலிய அனேக விபாகங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

இரண்டாவது கண்டம்.

ப்ரக்ருதி ஸாமாக்களின் லக்ஷணங்கள் ஸ்தோபத்திற்கும், ஸாமாவிற்கும் ஸம்பந்தம். கர்ஷண பேதங்கள் அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களில் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படும் ரதந்தரஸாமாவிற்குப (ஹ) காரத்தை உத்கீதபக்தியில் சேர்க்கவேண்டிய முறை. அதை உத்காதாவும், யஜமானனும் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தெரிந்துகொள்ளாவிட்டால் மிகவும் தோஷம் ஏற்படுகிறது என்பது முதலியது சொல்லப்படுகிறது.

மூன்றாம் கண்டம்.

ப்ரக்ருதி, விக்ருதி, விபாகம் அதில் உதாஹரணம் க்ராமேகேயம், அரண்யேகேயம் முதலியது. வித்யையை நல்ல பாத்ரத்தில் (சிஷ்யனிடத்தில்) சொல்லிவைக்கவேண்டும். அவ்விதம் சிஷ்ய லக்ஷணங்கள் ஆறு. இந்த லக்ஷணமுள்ள சிஷ்யன் கிடைக்காதபோனால் வித்யையோடு இறக்கலாம். அபாத்ரத்தில் உபதேசிக்கக்கூடாது குருவினிடம் சிஷ்யன் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறை இவை நன்கு கூறப்படுகின்றன.

நான்காவது ஐந்தாவது கண்டங்களில்

குரு தக்ஷிணை கொடுக்கும் முறை, அந்த ப்ரஸ்தாவத்தில் தானத்தின் மஹிமை, கோ, பூமி, வித்யை இந்த மூன்று தானங்களும் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது என்பது முதலியது, விசேஷமாக சிஷ்ய தர்மம், முதலியது கூறப்படுகின்றது.

|| வம்சப்ராஹ்மணம் ||

இது எட்டாவது ப்ராஹ்மணம். மூன்று கண்டங்கள் உள்ளது. ப்ராஹ்மணனுக்கு இரு பிறப்பு உண்டு. ஒன்று தாய் தந்தையரிடமிருந்து சரீரம் உண்டாவது. இரண்டாவது வித்யையினால் உண்டாகும் பிறப்பு. இதில் தாய் காயத்ரீ. தந்தை ஆசார்யன். இந்த ஆசார்யனை தினந்தோறும் வணங்கவேண்டும். ஆசார்யானுக்ரஹத்தால் எல்லா நன்மையையுமடையலாம். இந்த ப்ராஹ்மணத்தில் ஸாமவேதாத்யயன ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களான ஆசார்யர்கள் சர்வதத்த கார்க்யர் முதல் ப்ருஹ்மா வரை வரிசையாக பரம்பரை முழுவதும் கூறப்படுகிறது. இந்த மஹரிஷி, இந்த மஹரிஷியிடமிருந்து உணடானர். அதாவது அத்யயனம் செய்தார், என்று கூறப்படுகிறது. உவஜாயத-என்றால் உண்டானான் என்று அர்த்தம். இங்கு வித்யையினால் உண்டானான் என்று கிடைக்கிறது. உவாஜாயத என்று இருக்கவேண்டும். உவ என்பதற்குப்பிறகு வேதமாதலால் 'அ' என்ற எழுத்து மறைந்திருக்கிறது என்று ஸாயன பாஷ்யத்தில் கூறியுள்ளது. இந்த ப்ராஹ்மணம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது ப்ருஹ்மாவிற்கு நமஸ்காரம் என்றும், ப்ராம்மணர்களுக்கு நமஸ்காரமென்றும், அநேக தேவதைகளுக்கும் நமஸ்காரம் என்றும் சொல்லுகிறது. குரு பரம்பரைக்கு நமஸ்காரம் செய்வதும், குரு பரம்

பரையை அநுஸந்தானம் செய்வதும் மிகவும் அவச்யம். ப்ருஹதாரண்யகம் முதலிய உபநிஷத்துக்களில், குரு பரம்பரையைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறது. ஸாமவேதிகள் உபாகர்மாவில் உத்ஸர்ஜனங்கமாக இந்த ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லிய மஹரிஷிகளுக்கு தர்பணம் செய்கிறார்கள். இந்த ஸாமவேதமானது ப்ருஹ்மா முதலிய தேவர்களிடம் பரவியது. பிறகு மஹரிஷிகளில் சர்வதத்தர்வரை அநேக ரிஷிகளின் மூலமாக நம்மிடம் வந்திருக்கிறது. இதுமாதிரி போற்றப்பட்டும் பொக்கிஷம்போல் காக்கப்பட்டும் வந்த வேதத்தை நாம் விச்சேதப்படுத்தாமல் நம்முடைய ஸந்ததியிடமும் இதைப் பரவச் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்யாதபோனால் ஸ்ருஷ்டி காலம், முதல் தொடர்ந்துவருவதை அழித்ததாக ஆகும், இவ்விதம் வேதத்தைக் காப்பதுதான் மதத்தைக் காப்பதாகும்.

இவ்விதம் எட்டு ப்ராஹ்மணங்களில் கூறிய விஷயங்களைச்சுருக்கமாகவும் ஸாதாரண ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ளுமாறும் ஸ்ரீஸாயணாசார்யாள் பாஷ்யத்தையநுஸரித்து எழுதப்பட்டது. இதனுடைய விஸ்தாரத்தை அந்த அந்த பாஷ்யத்தைப் பார்த்து நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். ஸ்ரீஸாயணாசார்யர் எட்டு ப்ராஹ்மணங்களுக்கும் பாஷ்யம் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த வம்ச ப்ராஹ்மணாரம்பத்தில்

[illegible]
[illegible]

என்று கூறுகிறார். ஆகலால் சாந்தோக்யம் உபநிஷத் காண்டத்திற்கும் ஸாயணர் பாஷ்யம் செய்திருப்பதாகத்

தெரிகிறது. ஸம்ஹிதோபநிஷத் பாஷ்யம் த்விஜராஜபட்டர் எழுதியது கிடைத்திருக்கிறது. ஸாயணர் எழுதியது சுத்தமாகவும் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. ஒரு கண்டத்திற்குக் கிடைக்கின்றது. மற்ற ப்ராஹ்மணங்களுக்கு பாஷ்யம் கிடைக்கின்றது. தற்காலம் தேவதாத்யாயம் ஸம்ஹிதோபநிஷத் இரண்டும் ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேதபாஷ்யஸபை மூலம் பாஷ்யங்களுக்கு அவச்யமான இடத்தில் குறிப்புடனும் முகவுரையுடனும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திருக்கிறோம். இதன் விஸ்தாரத்தை அங்கு காணலாம்.

பூர்வ ஆர்ச்சிசம், உத்தர ஆர்ச்சிகம், இரண்டிற்கும் முழுவதும் ஸாயண பாஷ்யம் அச்சில் இருக்கின்றது. பரதஸ்வாமி பாஷ்யம், மாதவ பாஷ்யம் இரண்டும் ஆர்ச்சிகங்களுக்கு இருக்கின்றன.

திராஹ்யாண ஸூத்ரம்

இதுவரை மந்த்ர பிராஹ்மணாத்மகமான வேதத்தைப் பற்றி கூறினோம். இனிமேல் அதற்கு அங்கமான (கல்ப) ச்ரௌத ஸூத்ரங்களைப் பற்றி கூறுவோம். ச்ரௌத ஸூத்ரங்களுக்கு கல்ப ஸூத்ரங்கள் எனப் பெயர். இவை வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களுக்கு யாகங்களில் வினியோகத்தைச் சொல்லுகின்றன. ஸாமவேதிகளுக்கு ச்ரௌதஸூத்ரங்கள் 10-விதம். அவை (1) த்ராஹ்யாயணம் (2) அனுபதம் (3) நிதாநம் (4) கல்பம் (5) உவக்ரந்தம் (6) க்ஷூத்ரம் (7) தந்த்ரா (தாண்டய) லக்ஷணம் (8) பஞ்சவிதஸூத்ரம் (9) கல்பாநுபதம் (10) அனுஸ்தோத்ரம் என்பனவாம் இவைகளில் முதலாவது த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம். இந்த ஸூத்ரம் த்ராஹ்யாயண மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது.

இதை அனுசரிப்பதால் இந்த தேசத்திலுள்ள ஸாமவேதிகளுக்கு த்ராஹ்யாண ஸூத்ரிகள் என்று பெயர். இந்த ஸூத்ரம் 31 படலங்கள் உள்ளது. ஒவ்வொரு படலத்திலும் பெரும்பாலும் 4 கண்டங்கள் உள்ளன. இதற்கு தந்வீ என்றவர் தீபிகா என்ற வ்யாக்யானம் எழுதியுள்ளார். இந்த ஸூத்ரத்தை மஹா ப்ராஹ்மண பாஷ்யத்தில் ஸாயணாசார்யார் ‘ததாஹ த்ராஹ்யாயண:’ ‘ஸூத்ரகார:,’ என்று அநுவதிக்கின்றார்.

முதல் படலம்

பரிபாஷை, ரித்விக்லக்ஷணம், யாகம் செய்யுமிடத்தின் லக்ஷணம், மதுபர்கம் கொடுக்கும் முறை, அதன் காலம், மந்திரவிசேஷம், முதலியது. ஸுப்ரஹ்மண்யன் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள்: ராஜவஹநதானம், ஸுப்ரஹ்மண்யாஹ்வானம், காமஸுப்ரஹ்மண்யாஹ்வானம், அதன் காலம் அஹீநஸத்ரங்களில் அதன் விசேஷங்கள், அதன் ஸ்வரவிதானம் முதலியன கூறப்படுகின்றன.

இரண்டாம் படலம்

ப்ரஸ்தோதாபரிஸாமாக்களை கானம் செய்ய வேண்டிய விதி. அதன்முறை: அக்னிசயனத்தில் கானம் செய்ய வேண்டிய ஸாமாக்களின் விதானம். தீக்ஷணீயம் முதலிய இஷ்டிகளில் ஸாமகானவிதி, ப்ரவர்க்ய ஸாமாக்கள், அதைப் பற்றிய விசாரங்கள், அக்னிப்ரணயநம் முதலியது. ஔதும்பரீஉச்ரயனம், விச்வரூபாகானம், ஜ்யோதிர்கானம், இதைப்பற்றிய விசாரம் முதலியது.

மூன்றும் படலம்

உத்காதா, ப்ரஸ்தோதா, ப்ரதிஹர்தா, மூவரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும் முறை: ஹவிர்

தானப்ரவேசம், த்ரோண கலசமார்ஜனம் முதலிய கார்
யங்கள். ஸர்ப்பணம், ப்ரவ்ருதஹோமம், ஸ்தோத்ரங்களில்
உட்கார வேண்டிய விதி முதலியது, உபகானம் செய்ய
வேண்டிய முறை, பஹிஷ்பவமானம் இவை கூறப்படு
கின்றன.

நான்காம் படலம்

ஸ்தோமயோகம், அதில் மதபேதம், பஹிஷ்பவமான
ஸ்தோத்ர உத்தாரங்கம், ஸத்ரயாகத்தில் பஹிஸ்பவமான
விதானம், உத்காதா முதலியவர்களின் போஜனவிதி, திஷ்
ண்யோபஸ்தானம், யஜமானன், ப்ரஹ்மா, இவர்களின்
காரியத்தை உத்காதா செய்ய நேர்ந்தால் திஷ்ண்யோபஸ்
தானத்தில் விசேஷம், உபவேசனப்ரகாரம் முதலியது.

ஐந்தாம் படலம்

சமஸப்ரதிக்ரஹம், ஸோமபக்ஷணம், ஸவனமுகநா
ராசம் ஸபேதங்கள், அதன் மந்திரங்கள், ஆப்யாயனம்
முதலிய மூன்று ஸவனங்களிலும் செய்ய வேண்டிய காரி
யங்கள். ப்ரஸ்தோதாகுசை வைக்கவேண்டிய ப்ரகாரம்
குசையின் லக்ஷணம் ஸ்தோத்ரமான பிறகு செய்யவேண்
டிய காரியங்கள், ஸமஸ்தோபஸ்தான ப்ரகாரம், தக்ஷிணை
ப்ரதிக்ரஹம், அதன் மந்திரங்கள், குதிரை, ரதம் முதலிய
தக்ஷிணைகளை ப்ரதிக்ரஹம் செய்யும் முறை, ஸ்மார்த்த
கர்மாக்களில் ப்ரதிக்ரஹம் செய்யவேண்டிய விதி முதலி
யது கூறப்படுகிறது.

ஆறும் படலம்.

மாத்யந்தின ஸவனத்தில் ப்ருஷ்டஹோமம், ப்ருஷ்ட
ஸ்தோத்ரம், ரதந்தரம் வாமதேவ்யம் ப்ருஹ்மஸாமா முதலிய
தின் தர்மங்கள். புரோடாசபிண்டம், சௌம்ய சருவைப்

பற்றிய விதிகள், அக்னிஷ்டோம ஸ்தோத்ரம், யஞ்ஞாய
ஞீயகானம், அதன் தர்மங்கள், ஸ்தோத்ரங்கள் முடிந்த
பின் ஸ்தோம விமோசனம், யஜமானவாசனம், யஞ்ஞ
புச்சத்தில் செய்யவேண்டிய கார்யங்கள். அவப்ருதஸாம,
ஸ்ஞானவிதி, ஆதித்யோபஸ்தானம் முதலியது, இத்துடன்
அக்னிஷ்டோமயாகம் முடிவடைகிறது. இதற்கு ஜ்யோதி
ஷ்டோமம் என்று பெயர். இந்த யாகம் ஸோம யாகங்
களுக்கெல்லாம் ப்ரக்ருதியாக உள்ளது. முதலியது.

ஏழாவது படலம்.

உக்த்யஸ்தோத்திரத்தில் சொல்லவேண்டிய அம்சங்
கள் விசேஷமாக இல்லாததால் ஷோடசி ஸ்தோத்ர தர்மங்
கள். ஸோமபக்ஷண மந்திரம், ஸந்தி ஸ்தோத்ரம், அதிரிக்த
ஸ்தோத்ரம் முதலியதில் ஸோமபக்ஷண மந்திரங்கள். அதில்
விகல்பங்கள். பிறகு ஆஹிதாக்னியாயுள்ளவர் தான் ஸோம
யாகம் செய்யாமல் பிறர் ஸோமயாகத்தில் ரித்விக்காக
இருந்தால் பரிபக்ஷப் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.
அந்த பிராயச்சித்தத்தின் ப்ரயோகம் சொல்லப்படுகிறது.
பிறகுகவாமயனம் என்ற ஸத்ரயாகம் சொல்லப்போகிறார்.
அதில் தீக்ஷைப்பெறுபவர்கள் இருக்கவேண்டிய நியமங்
கள், கவாமயனத்தில் ஸ்தோத்ரக்லுப்தி முதலியது.

எட்டு, ஒன்பது படலங்கள்.

கவாமயனத்தின் விகல்பங்கள், ஆறு ப்ருஷ்ட ஸ்தோத்
ரங்களின் தர்மங்கள் (அதாவது) ரதந்தரத்திற்கு ரதவஹநம்,
ப்ருஹத்ஸாமாவிற்கு துந்துபி வாத்யகோஷம், வைரூபத்
திற்கு வ்யஜனவீஜனம், வைராஜத்திற்கு உத்காதாவின்
தொடையின்மீது அரணிக்கட்டையை வைத்துக் கடைதல்,
மஹாநாம் நீக்கு பாசிக்கொத்துடன் ஜலத்தை சப்திக்கும்

படி செய்தல், வாரவந்தீயத்திற்கு பசு மாட்டைச் சப்திக்கும்படி செய்தல் முதலியது இது த்வாதசாரத்ரத்தில் ஆறுவது அஹஸ்ஸில் உள்ளது. பிறகு உள்ள அஹஸ்ஸின் ஸ்தோத்திரக்லுப்த்திகள்.

பத்து, பதினொன்று படலங்கள்.

மஹாவ்ரதம் என்ற யாகம் அதில் ஸ்தோத்திரங்கள். மஹாவ்ரத ஸ்தோத்திரத்தின் தர்மங்கள், பரிஸாமாக்கள், அக்னிசயநமான பிறகு உபஸ்தான ஸாமாக்கள், அந்த யாகத்தில் உள்ள மற்ற விசேஷங்கள் முதலியது சொல்லப்படுகிறது.

பன்னிரண்டு, பதிமூன்று, பதிநான்கு, பதினைந்து படலங்கள்.

ப்ருஹ்மவரணம் பாகயஞ்ஞங்களில், அக்ன்யாதேயம் முதலிய ஹவிர் யஞ்ஞங்களில் ப்ருஹ்மாவின் கார்யம், சாதுர்மாஸ்யத்தில் விசேஷம். ஸோமஸம்ஸ்தைகளில் ப்ருஹ்மாவின் கார்யம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்மார்த்தகர்மாவில் ப்ருஹ்மாவாக இருப்பவருக்கும சில தர்மங்கள் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நான்கு படலங்களுக்கும் ப்ருஹ்மத்வ படலங்கள் என்று பெயர். எல்லா யாகங்களிலும் ப்ருஹ்மா செய்யவேண்டியது முழுவதும் இங்கு விதிக்கப்படுகிறது.

பதினாறு, பதினேழு படலங்கள்.

ஸந்தனி ஸாமாவானது ப்ராக்ருதியிலேயே மூன்று ஸ்த்தோத்ரியாக இருப்பதால் ஊஹத்தில் ஒரு ரிக்கில் அது முழுவதையும் கானம் செய்வதா? மூன்று ரிக்கிலும் கானம் செய்வதா? என்ற விசாரம் செய்து ஒரு ரிக்கில் என்று முடிவு செய்து உத்தரஸ்தோத்ரிகளுக்கு பக்திகள் எவ்விதம்

என்ற விசாரமும் செய்யப்படுகிறது. பிறகு மஹா ப்ராஹ்மணத்தில் 2, 3 முதலிய அத்யாயங்களில் சொல்லிய த்ருவ்ருத் முதலிய ஸ்தோமங்களுக்கு விஷ்டுதிப்ரகாரங்கள் பலவிதமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதில் எதை எடுத்துக்கொள்வது என்பதைப்பற்றிய விசாரமும் தீர்மானமும் செய்யப்படுகிறது. பிறகு உத்தாரிக்கில் சில ஸூக்தங்கள் 3 ரிக்குகளிலும், சில ஸூக்தங்கள் 4, 5, 6 முதலிய ரிக்குகளிலும் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஸ்தோமக்லுப்தியை யனுசரித்து எதை விடுவது, எதை எடுத்துக்கொள்வது என்ற விஷயம் முதலியன. ஸ்தோம விஷயமாக ப்ராஹ்மணத்தில் பர்யாயம், விஷ்டாவம் என்ற பேதமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதில் ஒவ்வொரு பர்யாயத்திலும் த்ருச பாகம் ஆவாபஸ்தானம், பரிசர பாகம் என்ற பிரிவைப் பற்றி விஸ்தாரமாக விசாரம் செய்யப்படுகிறது. விஷ்டுதிப்ரகாரம் முதலியதும் நன்கு கூறப்படுகிறது.

பதினெட்டு, பத்தொன்பது. இருபது படலங்கள்.

அக்னிஷ்டோமத்தில் உள்ள ஸ்தோத்ர தர்மங்கள், சந்தஸ் தேவதைகள், முதலியது. விக்ருதிக்ரதுவில் அதிதேசமுள்ள இடத்தில் எவ்விதம் உபயோகிக்கத்தகுந்தது என்ற விசாரம். பிறகு ப்ரஸ்தாவம் முதலிய ஐந்து பக்திகள். ஓம்கார ஹிம்காரங்களுடன் ஸப்த (ஏழு) பக்திகள், பக்தி லக்ஷணங்கள், பதவி பாக்யம், ஸஸ்தோப பதவி பாக்யம், ஸ்தோபவி பாக்யம், விஷம பக்தி என்று ஸாமாக்கள் நான்கு விதம். அவைகளில் ப்ரஸ்தாவாதி பக்திகள் எவ்விதமென்ற விசாரம். ப்ரஸ்தாவத்திற்கும் உத்கீதத்திற்கும் உள்ள விசேஷ தர்மங்கள். பிறகு ஒவ்வொரு ஸாமாக்களுக்கும் ப்ரதிஹார பக்தி நிரூபணம் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரதிஹார பக்தி தெரிந்தால்

முன்பின் உத்கீத உபத்ரவ பக்திகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று. மஹாநாம்நீ ஸாமாக்களில் சாக்வரம், அசாக்வரம், என்ற பிரிவு தாது:, வத்ஸ:, ஊத:, என்று பதங்களின் பெயர். சுக்ரிய ஸாமாக்களின் ஊஹத்தில் உள்ள விசேஷங்கள் மஹாநாம்நியின் ஊஹகானத்தில் அநுஷ்டுப் சந்தஸ்ஸில் கானம் செய்யும் முறை. உபத்ரவம், நிதனம், அந்தர் நிதனம் முதலிய விசாரத்துடன் முடிவடைகிறது.

இருபத்தோன்றும் படலம்

சன்னநிதனங்கள், ஊபா மூன்று விதம். அத்யயன காலத்தில் ஊபா என்று நிதனமுள்ள இடத்தில் ப்ரயோக காலத்தில் வேறு நிதனங்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டிய ப்ரகாரம், அந்தர்நிதனங்களை ப்ரயோகம் செய்யவேண்டிய ப்ரகாரம், பிறகு பஹிஷ்பவமான காலத்தில் தார்கான விசேஷங்கள், காமனையை யனுசரித்து நிதனங்கள் ப்ரயோகிக்கவேண்டியது. காயத்ரத்தில் ப்ரதிஹாரம் உத்காதா சொல்லவேண்டும், ப்ரதிஹர்த்தா மனதினால் த்யானம் செய்யவேண்டும், ஆஜ்யஸ்தோத்ரத்தில் தார்கான விசேஷங்கள் முதலியது சொல்லப்படுகிறது.

இருபத்திரண்டாம் படலம்.

ஏகாஹம், அஹீநம், ஸத்ரம், முதலிய யாகங்கள் செய்யவேண்டிய காலங்கள். உத்ராயணம், சுக்லபக்ஷம் புண்யமான தினங்களில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். தக்ஷிணை பசு, ஸுவர்ணம், வெள்ளி கூடாது. ஒரு தீக்ஷை முதல் தீக்ஷாகாலங்கள், உபஸத்காலங்கள், தக்ஷிணை, காலம் குறிப்பிட்டிருந்தால் அந்த தக்ஷிணை அந்தக் காலத்தில் ஆரம்பம் செய்யவேண்டும். அதிராத்ரஸ்தோத்ர விகல்பங்கள், விச்வஜித், அபிஜித், யாகங்களை சேர்ந்து செய்யும்

முறை. விச்வஜித் யாகத்தில் ஸர்வஸ்வ தக்ஷிணை கொடுத்தால் கொடுப்பவருக்கு நியமங்கள். மற்றும் சில சில யாகங்களுக்கு தக்ஷிணை நியமங்கள் ஸாத்யஸ்க்ரக்ருதுவின் விதி, அதில் ஸோமப்ரவாகர் ரித்விக்வரணம் செய்யும் முறை. சத்ருவதத்திற்குச் செய்யும் யாகம், ச்யேன யாகம். அதில் ரித்விக்களின் தர்மம், யூபம், ஸ்தோத்ர விதிகள், தக்ஷிணை முதலிய தர்மங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இருபத்திமூன்றும் படலம்.

வ்ராத்யஸ்தோமம் செய்பவர் ஜ்யோதிஷ்டோமம் செய்து செய்யவேண்டுமென்று விசாரம் செய்து ஸித்தாந்தம். அதன் தக்ஷிணை முதலிய விதிகள் த்யௌதானம் முதலிய ஸாமாக்களின் விதானம். இந்த ப்ராயச்சித்தம் செய்தபிறகுதான் சுத்தி ஏற்படுகிறதென்ற ஸித்தாந்தம். அக்னிஷ்டுத், ப்ருஹஸ்பதிஸவம், முதலிய யாகங்கள், தக்ஷிணை விதிகள், பிறகு ஸர்வஸ்வாரம் என்ற யாகத்தின் ப்ரயோகம் முழுவதும் சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வஸ்வாரம் என்பது புத்திபூர்வமாக சரீரபரித்யாகத்திற்காக ஏற்பட்ட யாகம். (இது கலியுகத்தில் நிஷித்தமானது)

இருபத்தி நான்காம் படலம்.

உபஹவ்யக்ரதுவில் தேவதைகளின் நாமாக்களை பரோக்ஷமாகவும், ப்ரத்யக்ஷமாகவும், ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டிய ப்ரகாரம், ருதபேயயாகம், அதில் ஸோமபக்ஷண மந்திரங்களின் ஊஹம், தக்ஷிணாதானம், தக்ஷிணா சாஸ்யம் என்ற யாகம். அக்னிஷ்டோமம் செய்து ஐச்வர்யம் குறைந்தாலும், தம்பி முதலில் அக்னிஷ்டோமம் செய்து, தான் யாகம் செய்தாலும், ஸோம ரசத்தை வாயிலிடுத்தாலும், அவனுக்கு தீவ்ரஸுத் என்ற யாகத்தைச் செய்விக்க

வேண்டும். அதன் ப்ரகாரம்; வாஜபேயம் என்ற யாகம். அதில் தீக்ஷை, உபஸத், ஸப்ததச தக்ஷிணா விதானம். யஜமானனின் வ்ரதங்கள், வாஜபேயவிகல்பங்கள், ஐந்து ப்ரகாரம், குருவாஜபேயம், ஸம்ஸ்தாவாஜபேயம் முதலியது கூறப்படுகின்றது.

இருபத்தைந்தாம் படலம்.

அரசர்கள் செய்யக்கூடிய ராஜஸூய யாகம். அதில் தீக்ஷை, தக்ஷிணையை மஹர்த்விக்கள் மற்றவர்கள் பிரித்து எடுத்துக்கொள்ளும் முறை. அபிஷேசநீய யாகம் அவப்ருதத்தில் விசேஷம். தசபேய யாகம் இரண்டிற்கும் ஒரு தீக்ஷை, கேசவபநீயயாகம், இவை செய்யும் காலம் தக்ஷிணா விதானங்கள். அரசர்களுக்கு ஐகாஹிகமான க்ரதுக்கள் உத்பித், பலபித் யாகங்கள். மருத்ஸ்தோமம், ஸந்தம்சம் என்ற அபிசாரயாகம் முதலியது.

இருபத்தாறும் படலம்.

அஹீநயாகங்களைப்பற்றிய விசாரங்கள். அஹீநம் என்பது அனேக அஸூத்யையுள்ளது. ஸத்ரயாகத்திற்கு அநேக ஸூத்யை இருந்தபோதிலும் பங்கஜம் முதலிய சப்தம்போல் யோகரூடம். அவைகளில் பன்னிரெண்டு உப ஸத்துக்கள் அனேக தீக்ஷைகள். அஹீநக்ரதுக்களில் தக்ஷிணா நியமங்கள். அதிராத்ரத்தில் ஷோடசி விகல்பங்கள். ரதந்தரஸாமாவில் வாக், ஓம்காரம், இரண்டினாலும், உத்கீதாதானம், அப்தோர்யாம விகல்பங்கள், அதில் கர்ப கர்பி, ஸ்தோத்ர விதிகள், ஜ்யோதிரப்தோர்யாயமம், ஸம்ஸ்தாப்தோர்யாமம், ஸர்வப்ருஷ்டாப்தோர்யாமம் முதலிய விசாரம், பசுஸம்ருத்திகாமனுக்குசபலிஹோமம். அதன் ப்ரயோகம், பலன் உண்டாகாவிட்டால் செய்யவேண்டிய கார்யங்கள் முதலியது.

இருபத்தேழாம் படலம்.

அச்வமேத யாகம் அதைச் செய்யவேண்டிய அதிகாரி, ஆரம்பிக்கவேண்டிய காலம், அச்வத்தை விஸர்ஜனம் செய்வது, தீக்ஷாநியமங்கள், உபஸத்விதி, அச்வத்தை பின்தொடரவேண்டியவர்கள், அதை எதிர்பார்க்கும் காலம், அதுவரையில் புராணச்ரவணம் ப்ரஹ்மோத்யம், அச்வமேதத்தின் விகல்பங்கள், ஸ்தோத்ர ஸாமாங்களைப் பற்றிய விசாரம், அஹீநயாஜனநிஷேதம், ஸமாதானம் முதலியது.

இருபத்தெட்டாம் படலம்.

இங்கு ஸத்ரயாக விசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஸத்ரயாகம் என்பது அநேக யஜமானர்கள் சேர்ந்து செய்யும் யாகம். அது அஹர்கணஸாத்யம், அதில் தீக்ஷணீயம், ஸோமக்ரயம், ஸூத்யை முதலியது, சுக்ல பக்ஷத்தில் இருக்கவேண்டும். 12 தீக்ஷைகள், 12 உபஸத்துக்கள் இவை விசேஷம் சொல்லப்படாத ஸத்ர யாகங்களில், மஹாநாம்நீஸாமக்கள், ஷோடசி ஸ்தோத்ரம், அதிலுள்ள விசேஷங்கள். மற்ற ஸ்தோத்ரங்கள், மானஸ ஸ்தோத்ரம் தசமாஹஸ்ஸிற்கு அங்கம் என்று ஸித்தாந்தம், த்ரயோதசராத்ரம் முதலியதில் ஷோடசி விசாரம். த்ரயோதசராத்ரம் முதல் சதராத்ரம் வரையில் ராத்ரிஸத்ரங்கள் எனப் பெயருள்ளவை. அவைகளில் ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களின், விதி. ஆஞ்ஜநாப்யஞ்ஜனம் சதராத்ரம் முதலிய யாகங்களுடன் முடிகிறது.

இருபத்தோன்பது முதல் முப்பத்தோன்று முடிய.

கவாமயநம் என்ற யாகத்தின் விகல்பங்கள், ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களின் விதிகள். ருத்விக்கள் மஹாவ்ரதஸ்தோத்ரம்

செய்யும் விதம். இலாந்த கானம் ரஹஸ்யத்தில் செய்யும் விதம். அதில் விகல்பம், குண்டபாயிநாமயனம், தாபச்சித பேதங்கள், ஸாரஸ்வதஸத்ரம், தௌரம், ஸர்பஸத்ரம் முதலியது. இவ்விதம் தன்வீ என்ற வ்யாக்யாதா, ப்ராஹ்மணம், நிதாநம், கல்பஸூத்ரம், உபக்ரந்தம், முதலியதைப் பார்த்து எழுதப்பட்டதென்று கூறி பூர்த்தி செய்கிறார். இந்த த்ராஹ்யாயண ஸூத்திரத்தையனுசரித்தே லாட்யாயனஸூத்ரம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அது வடதேசத்தில் அதிக ப்ரசாரமுள்ளதாக இருக்கிறது. இதற்கு அக்னி ஸ்வாமி என்பவர் பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்கள். அது அச்சில் இருக்கிறது. கோபிலக்ருஹ்ய ஸூத்ரமும், வடதேசத்தில்தான் ப்ரஸித்திபெற்றதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ஸாமவேதிகள் லாட்யாயனத்தை ச்ரௌத ஸூத்ரமாகவும், கோபிலத்தை க்ருஹ்யஸூத்ரமாகவும் உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த த்ராஹ்யாண ஸூத்ரத்திற்கு தன்வீ என்பவர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். 15 படலம் வரை அச்சில் உள்ளது. ஆனால் தற்சமயம் கிடைக்கவில்லை. முழுவதும் கையெழுத்து ப்ரதியில் கிடைக்கிறது. ருத்ரஸ்கந்தர் என்பவரும் இதற்கு வ்யாக்யானம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு ப்ரதான ஸூத்ரம் என்றும் பெயர் இருக்கின்றது.

"[illegible]"

இது 10 பிரபாடகங்கள் உள்ளது.

[illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible]

[illegible] என்று முடிவடைகிறது. இது தாண்ட்யப்ராஹ்மணத்தை யனுசரித்து ரிக்-யஜுஸ்களுக்கு விநியோகம் சொல்லுகிறது. இந்த புஸ்தகம் இந்த தேசத்தில் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஜர்மன் தேத்தில் கையெழுத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நமது தேசத்தில் புஸ்தகம் கிடைக்காததால். உபாகர்மாவில் [illegible] என்று த்ராஹ்யாண ஸூத்ரத்தின் ஆரம்பத்தை வேதாரம்பகாலத்தில் சொல்லிவிட்டு [illegible], என்று நிதான ஸூத்திரத்தை ஆரம்பிக்கின்றோம். நடுவில் அனுபத ஸூத்ராரம்பம் விடப்பட்டிருக்கிறது. க்ரந்தத்தின் ஆரம்பம் தற்காலம் கிடைத்ததால் இனிமேல் இதையும் சேர்த்து வேதாரம்பத்தில் சொல்லுவார்களென்று நம்புகிறேன். நமது உபாகர்ம புஸ்தகத்தில் சுத்தா சுத்தத்தில் சேர்த்திருக்கிறது.

நிதான ஸூத்ரம்.

ச்ரௌத ஸூத்ரங்கள் பத்து என்று கூறினோம். அதில் நிதான ஸூத்ரம் ஒன்று. இது 3 வது ஸூத்ரம். இது பதஞ்சலி மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது. இது பத்து ப்ரபாடகமுள்ளது. ஒவ்வொரு ப்ரபாடகத்திலும் பதிமூன்று கண்டங்கள் உள்ளன. முதல் ப்ரபாடகத்தில் ஏழு கண்டங்களால் சந்தஸ்களின் விஸ்தாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. சந்தஸ் என்பது வேதாங்கங்கள் 6ல் ஒன்று. வேதத்தைப் புருஷரூபமாக வர்ணிக்கும்பொழுது அவருக்கு சிக்ஷை முதலிய ஆறு அங்கங்களை அவயவங்களாக வர்ணித்திருக்கிறது.

(1) சிக்ஷை:- மூக்கு, இது வேதத்தை உச்சரிக்க வேண்டிய முறையைப்பற்றி நன்றாக விளக்குகிறது.

(2) வ்யாகரணம்:- வாய், இது அக்ஷரங்கள் உண்டாகும் இடம். ஸ்வரூபம் சப்தஸ்வரூப நிஷ்பத்தி. ஸ்வரங்கள் முதலியவற்றைப்பின்பற்றி அர்த்தபேதங்கள் முதலியதை விசதமாக விளக்குகிறது. புருஷனுக்கு வாய் இல்லாத போனால் ஊமை என்பதுபோல் வேதத்தை அறிய இது முக்ய ஸாதனம்.

(3) சந்தஸ்:- கால், இது மந்திரங்களின் அக்ஷரபரிமாணங்கள். பாதவ்யவஸ்தை முதலியவற்றைப்பற்றி கூறுகிறது. இதனால் வேதபுருஷனுக்கு ப்ரதிஷ்டை ஏற்படுகிறது,

(4) நிருக்தம்:- காது, வேதத்திலுள்ள அபூர்வமான பதங்களுக்கு அர்த்தத்தை விளக்குகிறது.

(5) ஜ்யோதிஷம்:- கண், இது வேதத்தில் கூறப்படுகின்ற யாகங்களுடைய காலநிர்ணயத்தையும் அதையனுஷ்டிக்கும் புருஷனுடைய ஆயுள் க்ரஹசஞ்சாரங்களே இவைகளையும் வர்ணிக்கின்றது.

(6) கல்பஸூத்ரம்:- கைகள், வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களுக்கு யாகங்களில் விநியோகத்தையும் யாகங்கள் பண்ணவேண்டிய முறையையும் அதைச் செய்பவர், செய்விப்பவர் இவர்களுடைய லக்ஷணங்கள் நியமங்கள், அதில் குறை ஏற்பட்டால் அதற்கு பரிஹாரமான ப்ராயச்சித்தங்களையும் போதிக்கின்றது.

நிதானத்திலுள்ள இந்த பாகத்திற்கு சந்தோவிசிதி என்று பெயர். சந்தஸ் என்பது வேதமந்திரங்களிலுள்ள எழுத்துக்களின் ஸங்க்யையைச் சொல்லுகிறது. 'ചതുർവിംശത്യക്ഷരാഗായത്രീ' என்பது முதலான இடத்தில் இந்த

சந்தஸ் உள்ள மந்திரங்கள் (ருக்குக்கள்) ருக்வேத ஸாமவேதம். இவ்விரண்டிலும் அதிகமாகயுள்ளவை. யஜுர் வேதத்தில் மிகக்குறைவு. ஆகையினால் ருக்வேதத்திலும் ஸாமத்திலும் உள்ள மந்திரங்களுக்கு சந்தஸ்ஸை இந்த ஸூத்ரம் விசதமாகக் கூறுகிறது. இதைப்பற்றி வைதிக கர்மாக்களில் அதிகாரமுள்ள எல்லோரும் அறிய வேண்டும். ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய கர்மாக்களில் உபயோகப்படும் மந்திரங்களுக்கு ரிஷி, சந்தஸ், தேவதைகளைத் தெரிந்துகொண்டு உபயோகப்படுத்தவேண்டும். தெரியாமல் உபயோகித்தால் பயனில்லை, தோஷமுண்டு என்று வேதம் கூறுகிறது. യോഹവാഽവിദിതാർഷേയച്ഛന്ദോദൈവതബ്രാഹ്മണേന മന്ത്രേണ യാജയതി വാഽധ്യാപയതി വാ സ്ഥാണുംവർച്ഛതി ഗർതംവാ പദ്യതേത്യാർഷേയബ്രാഹ്മണം ....என்று. தற்காலத்திலும் ச்ரௌதகர்மாக்களில் ஸாமவேதிகளும் ஸ்மார்த்தகர்மாக்களில் ருக்வேதிகளும் ரிஷி சந்தஸ்தேவதைகளைச் சொல்லியே மந்திரங்களை உபயோகிக்கிறார்கள். பலர் ஸந்தியாவந்தனத்தில் ஆபோ ஹிஷ்டா, அக்னிச்ச முதலிய மந்திரங்களுக்கு ரிஷி சந்தஸ் தேவதைகளைச் சொல்லியே உபயோகிக்கிறார்கள். காயத்ரீ, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், தேவிகாயத்ரீ சந்த: நிச்ருத்காயத்ரீ சந்த: என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறோம். இதின் அர்த்தம் என்னவென்றும் அறிய வேண்டியது அவச்யம்தான். ஆகையினால் சந்தஸ்ஸைப் பற்றி எல்லோருமே அறியவேண்டும். காயத்ரீ 24 எழுத்துக்கள் முதல், ஸமுத்ரசந்தஸ் 104 எழுத்துக்கள் வரையில் 21 சந்தஸ்கள் ப்ரதானமாக இருக்கின்றன. காயித்ரீ சந்தஸ். 24 அக்ஷரங்கள் 3 பாதங்கள், பாதம் ஒன்றுக்கு 8 அக்ஷரங்கள், ஒரு பாதத்தில் 5 அக்ஷரங்கள்வரை குறையும், 10 அக்ஷரங்கள்வரை அதிக மாகலாம்,

உஷ்ணிக் சந்தஸ் 28 அக்ஷரங்கள் | முதல் 2 பாதங்கள் 8 அக்ஷரங்கள், 3வது பாதம் 12 அக்ஷரங்கள். நடுவில் 12 அக்ஷரங்கள் இருந்தால் ககுப்சந்தஸ் | 4 பாதம் 7 அக்ஷரங்களும் உண்டு. முதலில் 12 அக்ஷரங்களிருந்தால் புரஉஷ்ணிக் | அநுஷ்டுப் சந்தஸ் 32 அக்ஷரங்கள் 4 பாதங்கள் 8 அக்ஷரங்கள் | மூன்று பாதங்களும் உண்டு. 12-8-12 இதற்கு பிபீலிகமத்யாநுஷ்டுப் என்று பெயர். 8 அக்ஷரமுள்ள பாதத்திற்கு ஜ்யோதிஸ் என்று பெயர். ஆகையால் இந்த பாதம் முதலிலும் நடுவிலும் கடைசியிலும் இருந்தால் புரஸ்தாத்ஜ்யோதிஸ், மத்யே ஜ்யோதிஸ், உபரிஷ்டாஜ்ஜ்யோதிஸ் என்று முறையே பெயர் | ப்ருஹதீ சந்தஸ் 36 அக்ஷரங்களுள் 4 பாதங்கள், 3-ம் பாதம், 12 அக்ஷரம், மற்ற மூன்று பாதங்களும் 8 அக்ஷரங்கள். இதற்கு பத்யாப்ருஹதீ என்று பெயர். 12 அக்ஷரபாதம் முதலில் இருந்தால் புரஸ்தாத் ப்ருஹதீ, இரண்டாவதாக இருந்தால் உரோப்ருஹதீ, கடைசியில் இருந்தால் உபரிஷ்டாத்ப்ருஹதீ, 12 அக்ஷரங்கள் உள்ள 3 பாதங்களும் உண்டு இதற்கு ஸதோப்ருஹதீ என்று பெயர். 9 அக்ஷரங்களுள்ள 4 பாதங்களும் உண்டு.

பங்க்தி சந்தஸ் 40 அக்ஷரங்கள், 5 பாதங்கள் 8 அக்ஷரங்கள் உள்ளன. நான்கு பாதங்களும் உண்டு. 12-8 12-8 இவ்விதமாக, இதற்கு ஸித்தா விஷ்டார பங்க்தி என்று பெயர். முன் 8-8 அக்ஷரங்களும் பின் 12-12 அக்ஷரங்களும் இருந்தால் ஆஸ்தாரபங்க்தி என்று பெயர். முன் 12-12 பின் 8-8 அக்ஷரங்கள் இருந்தால், ப்ரஸதாரபங்க்தி என்று பெயர். நடுவில் 8-8 அக்ஷரங்கள் இரு பக்கங்களில் 12-12 அக்ஷரங்கள் இருந்தால் ஸம்ஸ்தார பங்க்தி என்று பெயர் நடுவில் 12-12 அக்ஷரங்கள் இருபக்கங்களில் 8-8 அக்ஷரங்கள் இருந்தால் விஷ்டாரபங்க்தி என்று பெயர். அக்ஷரபங்க்தி 20 அக்ஷரங்கள் உள்ளது. 4 பாதங்கள் 5 அக்ஷரங்கள், 25 அக்ஷரங்களும் உண்டு. 5 பாதங்கள் 5 அக்ஷரங்கள். இதற்கு பதபங்க்தி என்று பெயர்.

த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ் 44 அக்ஷரங்கள், 4 பாதங்கள் 11 அக்ஷரங்கள் உள்ளன. 12-12-12-8 இவ்விதமிருந்தால் ஜ்யோதிஷ்மதீத்ருஷ்டுப் என்று பெயர். 5 பாதங்களுமுண்டு. 8 அக்ஷரங்கள் 4, 12 அக்ஷரங்கள் 1.

ஜகதீசந்தஸ் 48 அக்ஷரங்கள். 4 பாதங்கள் 12 அக்ஷரங்கள், 5 பாதங்களுமுண்டு. மூன்று எட்டு அக்ஷரங்கள், இரண்டு பன்னிரண்டு அக்ஷரங்கள், 6 பாதங்களும் உண்டு 8 அக்ஷரங்கள் பாதம் 1-க்கு, இவ்விதம் 7 சந்தஸ்கள் அனேகம் பிரிவுடன் சொல்லப்பட்டன. 8 அக்ஷர பாதங்களில் 2 பாதம் உள்ள மந்திரத்திற்கு த்விபதாகாயத்ரீ என்று பெயர். 11 அக்ஷரங்கள் 12 அக்ஷரங்கள் உள்ள 2 பாதமுள்ள மந்திரங்களுக்கு த்விபதாத்ரிஷ்டுப், த்விபதா ஜகதீ என்று முறையே பெயர்.

விராட்சந்தஸ், 10 அக்ஷரங்கள் உள்ளது. 1 பாதம் முதல் 4 பாதம் வரையில் உண்டு. 11 அக்ஷரங்களும் சில இடத்தில் இருக்கின்றன. இந்த சந்தஸ்களுக்குமேல் அதிசந்தஸ் இரண்டு வர்க்கமுள்ளது. அதில் முதல் வர்க்கம் 7 சந்தஸ், 1. அத்ருஷ்டி 52 அக்ஷரங்கள் 2. சக்வரீ 56 அக்ஷரங்கள் 3. அஷ்டி 60 அக்ஷரங்கள் 4. அத்யஷ்டி 64 அக்ஷரங்கள் 5. மம்ஹநா 68 அக்ஷரங்கள் 6. ஸரித் 72 அக்ஷரங்கள் 7. ஸம்பா 76 அக்ஷரங்கள்.

இரண்டாம் வர்க்கம்-7 சந்தஸ்—விந்து 80 அக்ஷரங்கள். ஸலிலம் 84 அக்ஷரங்கள். அம்பஸ் 88 அக்ஷரங்கள் ககனம் 92 அக்ஷரங்கள். அர்ணவ: 96 அக்ஷரங்கள், ஆப:

100 அக்ஷரங்கள். ஸமுத்ர: 104 அக்ஷரங்கள். இவ்விதம் ப்ரதானமாக 21 சந்தஸ்கள் கூறப்பட்டன. இவைகள் 4 அக்ஷரங்கள் முதல் ஆரம்பிப்பதால் க்ருத சந்தஸ் என்று கூறப்படும். க்ருதம் என்பது சூதாட்டத்தில் 4 புள்ளியுள்ள காய்க்குப் பெயர். 4 என்ற சங்க்யை வைத்து இங்கு ப்ரயோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

காயத்ரீ சந்தஸ் 24 அக்ஷரங்கள். இதற்கு கீழ்ப்பட்ட சந்தஸ்களும் உண்டு. 4 அக்ஷரங்கள் உள்ளது க்ருதி சந்தஸ். 8 அக்ஷரங்கள் உள்ளது ப்ரக்ருதி சந்தஸ். 12 அக்ஷரங்கள் உள்ளது சங்க்ருதி சந்தஸ். 16 அக்ஷரங்கள் உள்ளது அபிக்ருதி சந்தஸ். 20 அக்ஷரங்கள் உள்ளது உத்க்ருதி சந்தஸ் ஆதலால் க்ருதம் என்று பெயர் பொருந்தும்.

22 அக்ஷரங்கள் முதல் 4 அக்ஷரங்கள் அதிகமாக 21 சந்தஸ்கள் உண்டு. இவைகளில் கடைசி சந்தஸ் 102 அக்ஷரங்கள். இவைகளுக்குப் பெயர் ராட், ஸம்ராட், விராட், ஸ்வராட், ஸ்வவசனீ, பரமேஷ்டா, அந்தஸ்தா என்று ஒரு வர்க்கம். வ்ருத்தம், அம்ருதம், வ்ருஷா, ஜீவம், த்ருப்தம், ரஸம், சுக்ரம் என்று மற்றும் ஒரு வர்க்கம்.

அர்ண: அம்ச: அம்ப: அம்பு, வாரி, ஆப: உதகம் என்று மற்றும் ஒரு வர்க்கம். இவ்விதம் மூன்று வர்க்கங்கள் உள்ளன.

2 அக்ஷரங்களிலிருந்து 4 அக்ஷரங்கள் அதிகமாக 5 சந்தஸ்கள் உண்டு. அவைகளுக்குப்பெயர் ஹர்க்ஷிகா, சர்ஷிகா, ஸர்ஷிகா, ஸர்வமாத்ரா, விராட்க்ரமா என்று, இவ்விதமாக சொல்லப்பட்ட சந்தஸ்களில் அதற்கு ஏற்பட்ட அக்ஷரங்களில் ஒன்று குறைந்தால் நிச்ருத் என்றும், ஒன்று

கூடினால் புரிக் என்றும் பெயர். இதனால்தான் 23 அக்ஷரங்களுடன் காயத்ரியை ஜெபிப்பதால் நிச்ருத் காயத்ரீ சந்த: என்று சொல்லுகிறோம்.

இதற்குப் பிறகு தேவாஸுர சந்தஸ்கள். 1 அக்ஷரம் முதல் ஒன்றொன்றாகச் சேர்ந்தால் தேவ சந்தஸ். 1 அக்ஷரம் தேவகாயத்ரீ 2 அக்ஷரங்களுள்ளது தேவோஷ்ணிக். இவ்விதம் 7 அக்ஷரங்கள் தேவஜகதீ.

15 அக்ஷரங்கள் முதல் ஒவ்வொன்றாகக் குறைந்தால் அஸுர சந்தஸ். 15 அக்ஷரங்கள் அஸுர காயத்ரீ. 14 அக்ஷரங்கள், அஸுர உஷ்ணிக். 9 அக்ஷரங்கள் அஸுர ஜகதீ, பிறகு ப்ராஜாபதி சந்தஸ். 8 அக்ஷரங்கள் முதல் 4 அதிகமாக 32 வரையில், 8 அக்ஷரங்கள் ப்ராஜாபதி காயத்ரீ, 12 அக்ஷரங்கள் ப்ராஜாபதி உஷ்ணிக், 32 அக்ஷரங்கள் ப்ராஜாபதி ஜகதீ. இந்த மூன்று தேவாஸுர ப்ராஜாபதி சந்தஸ்கள் ஒன்று சேர்ந்து ரிஷி சந்தஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைத்தான் நாம் உபயோகிக்கின்றோம். தைவீகாயத்ரீ 1, ஆஸுரகாயத்ரீ 15, ப்ராஜாபதி காயத்ரீ 8. ஆக 24 அக்ஷரங்கள் உள்ளது ரிஷிகாயத்ரீ. இதுமாதிரி உஷ்ணிக் முதலியவைகளை அறிந்துகொள்ளவும். அக்ஷரங்கள் இரண்டு ஒன்று சேர்ந்திருந்தால் அதற்கு ஸந்தி என்று பெயர். அது நான்கு விதமாகும். ப்ரச்லிஷ்டம், அபிநிஹிதம், க்ஷிப்ரஸந்தி, அபித்ருவம் என்று, பதகாலத்தில் பிரித்துக்கொள்ளும் முறை சொல்லப்படுகிறது.

இவ்விதம் சந்தஸ் சாஸ்திரத்தையறிந்தவன் ஆயுள், ஐச்வர்யம், முதலியதையடைகிறான். இதையறிந்து வேதங்

களை பாராயணம் செய்பவனுக்கு வேதபுருஷன் பூர்ண மாக அனுக்ரஹம் செய்கிறார். இவ்விதம் முதல் ப்ரபாடகம் ஏழு கண்டங்களில் சந்தஸ்ஸைப்பற்றி கூறப்படுகிறது.

பிறகு 8 வது முதல் 13 வரையில் சுயாத: ஹொரஊ வஹாவஹாவஹாஊ என்று ஆரம்பித்து ஸ்தோமங்களைப் பற்றிய விசாரங்கள், ஸ்தோமம் என்பது யாகத்தில் தேவதைகளைக் குறித்து ஸ்தோத்ரம்செய்யும் ஸாமாக்களின் ஸங்க்யை, எண்ணிக்கை, அது பலவிதமுள்ளது. த்ரிவ்ருத், பஞ்சதசம், ஸப்ததசம், ஏகவிம்சம், பஞ்சவிம்சம், த்ரிணவம், த்ரயஸ்த்ரிம்சம், சதுர்விம்சம், சதுச்சத்வாரிம்சம், அஷ்டாசத்வாரிம்சம், என்பதாக. அவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று பர்யாயங்கள் உள்ளது. ஒவ்வொரு பர்யாயமும் மூன்று விஷ்டுதிகளுள்ளது. ஒவ்வொரு விஷ்டுதிகளிலும் த்ருசபாகம், ஆவாபம், பரிசார, என்ற விசேஷங்கள். க்ருதஸ்தோமம், த்ரேதாஸ்தோமம், த்வாபாஸ்தோமம், கலிஸ் தோமம், என்ற பிரிவு, ஸ்தோமங்களை எண்ணுவதற்காக ஏற்பட்ட குச்சிக்கு 'குசா' என்று பெயர். அந்த குசை ஒட்டைநீளமுள்ளதாகவும் தோலுள்ளதாகவும், சரமாகவும், கட்டவிரல் பருமனுள்ளதாகவும், நுனி கூர்மையாகவும், அடிபட்டையாகவும் அத்தி அல்லது புரசுமரங்களினுல் செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும்

அதை வைக்கவேண்டியமுறை வடக்கு அல்லது கிழக்கு நுனியாகவும் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்திருக்கும் படியும் வைக்கவேண்டும். இது முதலியது கூறப்படுகிறது. பிறகு ஸாமாக்கள் அந்தந்த நிதனங்களை அனுசரித்து ஆக்னேயம் ஐந்தாம் வைச்வதேவம், ப்ராஜாபத்யம் என்று நான்குவிதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்தோத்ரங்களில் ஸாமாக்கள் ஒரே விதமாக இருந்தால் ஜாமிதா சோம்பல் ஏற்படுமென்று வெவ்வேறு ஸாமாக்களை மாற்றி ஸ்தோத்திரங்களில் அமைத்திருக்கிறது இது முதலிய விஷயங்கள்.

இரண்டாம் ப்ரபாடகம்.

ப்ராக்ருதியிலுள்ள ஸாமாக்களைப்போல் யாக காலங்களில் உத்தாரிக்கில் ஊஹம்செய்து கானம் செய்ய வேண்டும். அந்த ஊஹம் ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டது. ஆனாலும் அந்த யாக காலங்களில் கானம்செய்யப்படுகின்ற ஸாமாக்களின் ரிக்கும், கானமும் அபௌருஷேயமாதலால் ஊஹமும் அபௌருஷேயம்தான். ரதந்தரம், ப்ருஹத், முதலிய ஸாமாக்களை வஸிஷ்டர், பரத்வாஜர் முதலிய ரிஷிகள் கண்டுபிடித்து அதன் ஸித்தியை அடைந்ததால் அவைகளுக்கு வஸிஷ்டரிஷி பரத்வாஜரிஷி என்று சொல்வது போல் ஊஹம்பௌருஷேயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிறகு ஏகர்ச்சை த்ருசை, சன்னகானம் முதலிய விசாரங்கள், ஸாமாக்கள் எல்லாவற்றையும் ராதந்தரம், பார்ஹதம் என்று பிரிக்கின்றது. ஸாமாவின் ஆரம்பத்தில் ஸ்தோபமில்லாததும் பதநிதனமாயும் லகுகீதமாயுள்ள ஸாமாக்கள் ராதந்திரம். ஸாமாவின் ஆரம்பத்தில் ஸ்தோபமுள்ளதும் பதநிதனமாக இல்லாததும் குருகீதமும் உள்ள ஸாமாக்கள் பார்ஹதம் என்பதாகும். பிருஹ்மஸாமாவில் காமனையை த்யானம் செய்துகொண்டு கானம்செய்யும் முறை. அக்னிஹோத்ரம் தர்சபூர்ணமாஸம் இவைகளைப்பற்றிய விசாரம்.

பிறகு ஆஹிதாக்னியானவன் கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் மரண மடைந்தால் பாக்கியுள்ள ஸாயம் ப்ராதரக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச்செய்து அமாவாசையில் செய்ய

வேண்டிய இஷ்டியையும் செய்து பிறகு ஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும். இரவில் மரணமடைந்தால் மறுநாள் ப்ராதரக்னி ஹோத்ரத்தைச்செய்து ஸம்ஸ்காரம் செய்ய வேண்டியது. ஆஹிதாக்னியின் ஸம்ஸ்காரத்தை யஞ்ஞ பாத்திரங்களை வைக்கவேண்டிய இடம் முதலிய விதானங் களுடன் நன்ருகக் கூறுகிருர். இவ்விதம் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட யஜமான் யஞ்ஞபாத்ரங்களை ஆயுதமாய் கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் செல்லுகிருர் | தோஷசாந்திக் காக வாமதேவ்யகானம் செய்யவேண்டும். இந்த ஆஹி தாக்னி ஸம்ஸ்காரத்தை த்ராஹ்யாயன ஸூத்ரம் 23 படலம் 4 கண்டத்தில் ஸர்வஸ்வாரம் என்றக்ரதுவில் விளக்கிக்கூறி இருக்கிறது. ஏழாவது கண்டம் முதல் பஹிஷ்பவமான ஸ்தோத்திரத்தில் ஹிம்காரம் தூர்கானம் இதைப்பற்றிய விசாரம் ப்ருஹத்ரதந்திரம் யஞாயஞீயம் இவைகளின் ப்ர ஸ்தாவம் முதலிய பக்திகளைப்பற்றிய விசாரம். உக்த்ய ஸ்தோத்ரம் ஷோடசி ஸ்தோத்ரம் இந்த ஸாமாக்களின் சந்தஸ், கானம் பண்ணவேண்டிய விதி, முதலிய விசாரங் களுடன் இரண்டாம் ப்ரபாடகம் முடிவடைகிறது.

மூன்றும் ப்ரபாடகம்

ஸோமயாகம் செய்பவர்கள் முதலில் அக்னிஷ்டோமம் செய்துவிட்டு மற்றயாகங்களைச்செய்யவேண்டும். தேவர்களில் ப்ருஹ்மதேவன்மாதிரி அக்னிஷ்டோமம் என்பது யாகங்களுள் சிறந்தது. அதைச்செய்யாமல் மற்றதைச் செய்தால் ப்ருஹ்மதேவனை ஹிம்ஸித்தது மாதிரியாகும். இதைப்பற்றி தாண்ட்ய மஹாப்ராஹ்மணம் 16 அத்யாயம் 1 கண்டத்தில் விளக்கி இருக்கிறது. அக்னிஷ்டோமம் அதிராத்ரம் இந்த யாகங்களைப்பற்றிய விசாரம். அதிராத்ரத் தில் ஸந்திஸாம பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்

களுக்கு ஸாமவிதானம். அவைகளின் சந்தஸ்ஸைப்பற்றி மஹரிஷிகளின் மதபேதங்கள், ஸந்திஸாமா என்றசப்தத்தின் நிர்வசனம், அஹீனக்ரதுவின் ஸ்தோத்ரங்கள், ஸுப்ரஹ்மண்யாஹ்வானம். ஸுப்ரஹ்மண்யா என்பது ருக் அதை கானம் செய்பவன் ஸுப்ரஹ்மண்யன். ஸத்ரயாகத்தில் ஆஹ்வான ப்ரகாரம். த்வாதசராத்ரக்ரதுவில் ஒவ்வொரு அஹஸ்ஸிற்கும் பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரவிதானம். சாக்வர ஸாமாவைப் பற்றிய விசாரம், சாக்வரம், அசாக்வரம், புருஷ:, தாது:, வத்ஸ: ஊத: என்ற ஸம்ஞைகள். தாண்ட்ய ப்ராஹ்மணம் 13 – 4ல் நன்ருக கூறப்பட்டுள்ளது. த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம் 20 – படலம் 1 – காண்டம் இதற்கு ப்க்தி விசேஷங்களை நன்ருக விளக்குகிறது. மஹாநாம்நீ ஸ்வரூபம் இந்த விசாரத்துடன் முடிவடைகிறது.

நான்காம் ப்ரபாடகம்

ஸாமாக்களை காயத்ரம் த்ரைஷ்டுபம் ஜாகதம் என்று விபாகம் செய்து மஹாநாம்நீஸாமாவின் அப்யாஸ புரீஷ பதங்களுக்கு பக்திவிசாரம் செய்கிருர். புரீஷ பதத்தைப் பற்றிய விசாரம் முடிந்ததும் மஹாநாம்நீ ஸாமாக்களை நியமத்துடன் அத்யயனம் செய்யவேண்டும். மூன்று வருஷங் களுக்குக் குறையாமல் வ்ரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவ்விதம் அனுஷ்டிக்கும்பொழுது நியமங்கள், அதாவது கருப்பான வஸ்திரத்தை தரிக்கவேண்டும். கருப்பான தான்யத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். காலை மாலை இருவேளை யிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பகலில் நின்றுகொண் டும் இரவில் உட்கார்ந்துகொண்டும் இருக்கவேண்டும். குருவினிடம் பணிந்திருக்க வேண்டும். மழை பெய்யும் பொழுது வெளியில் செல்லக்கூடாது. இந்த நியமத் துடன் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு ஸாமாவை அத்ய

யனம் செய்த மூன்று வருஷங்கள் முடிந்த பிறகு, முதல் நாள் ஸாயங்காலம் வஸ்திரத்தினால் கண்களைக்கட்டி மறுநாள் ஹோமம் முடிந்ததும் ஜலம், அக்னி, கன்று, ஸூர்யன் இவைகளை மந்திரத்துடன் பார்க்க வேண்டும். இவ்விதம் வ்ரதம் அனுஷ்டித்தால் நினைத்தபொழுது மழை பெய்யும் என்று பலன் கூறியிருக்கிறது. இதை காதிர க்ருஹ்ய ஸூத்ரவ்ருத்தியில் ருத்ரஸ்கந்தர் மஹாநாம்நீக வ்ரத நியமங்கள் நிதான ஸூத்ரத்தில் கூறியிருக்கிறது என்கிறார். கோபில ஸூத்ர காரரும் மூன்றாம் படலம் இரண்டாம் கண்டத்தில் இந்த வ்ரதத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாகக் கூறி விட்டு இதற்குப் பலன் வ்ரதம் செய்தவனுக்கு நினைத்ததெல்லாம் கிடைக்கும். நினைத்த ஸமயத்தில் மழைபெய்யும் என்று கூறி இருக்கிறார். இந்த வ்ரதத்தை பன்னிரண்டு வருஷங்கள் அல்லது ஆறு வருஷங்கள் அனுஷ்டிக்கலாம். பல விசேஷமுண்டு என்று கூறியுள்ளார். பிறகு த்வாதசாரத்ர க்ரதுவில் ப்ராஹ்மண ராஜன்யவைச்யர்களுக்கு ஸ்தோத்ர விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறார். பார்ஹத்கிரம், பார்துரச்மம், ராயோவாஜீயம். முறையே ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு ப்ருஹ்மஸாமா வென்று கூறி த்வாதசாரத்ர க்ரதுவைப்பற்றிய விசாரத்துடன் பூர்த்தியடைகிறது.

ஐந்தாம் ப்ரபாடகம்.

அபிப்லவஷ்ஷடஹம் என்ற யாகத்தின் ஒவ்வொரு தினத்திற்கும் பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்கள் அதற்குள்ள ஸ்தோமங்கள் ஸாமநிர்வசனம் முதலியதைச் சொல்லுகிறார். அபீவர்த்த ஸாமா ப்ருஹ்ம ஸாமாவென்பதைப்பற்றிய விசாரம் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஸவனங்களிலும் சந்தஸ்களைப்பற்றிய விசாரம் செய்கிறார்.

பிறகு விஷுவான் என்ற யாகத்தை ஆரம்பித்து அதனுடைய பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களைச் சொல்லி ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான யாகங்களையும் நக்ஷத்ர ஸவனம் ஆதித்யஸவனம் அனாஹிதாக்நிகளுக்கு யஜ்ஞஸ்தானத்தில் ஸ்தாலீபாகமாக விதானம் முதலியது கூறப்படுகிறது.

ஆறாம் ப்ரபாடகம்

ஸத்ரயாகங்களைப்பற்றி கூறுகிறார். ஸமாஹாராஸித்தி ப்ருஷ்டசமநீயம் ஸாஹஸ்ரங்கள், வ்ராத்யஸ்தோமங்கள், அக்னிஷ்டுத் யாகங்கள், இவைகளுக்கு ஸ்தோத்ர விதிகளை விதிக்கின்றார். தாண்டிய ப்ராஹ்மணம் 16, 17வது அத்யாயங்களில் இதைப்பற்றி கூறி இருக்கிறது.

ஏழாம் ப்ரபாடகம்

த்ருவ்ருத் ஸ்தோமங்கள் மூன்று. ப்ரஜாபதேர்பூர்வ: ப்ருஹஸ்பதிஸவ: ஸர்வஸ்வார: என்பன. இவைதாண்டிய ப்ராஹ்மணத்தில் 17 அத்யாயம் 10, 11, 12 கண்டங்களில் சொல்லியவை – இங்கு இரண்டுகண்டங்களால் சொல்லப்படுகிறது. சாதுர்மாஸ்ய யாகங்கள் நான்கு. வைச்வதேவம், வருணப்ரகாஸம், ஸாகமேதம், சுநாஸீரீயம், என்பன. இவைகளை ஸ்தோத்ரவிதிகளுடன் சொல்லுகிறார். இவை தாண்ட்யம் 17 அத்யாயம் 13 கண்டத்தில் கூறியுள்ளன. பிறகு ராஜஸூயயாகத்தில் உள்ள அபிஷேசனீயம் என்ற க்ரதுவைப்பற்றி அதனுடைய ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களின் நிர்வசன பூர்வமாக நன்றாக விளக்குகிறார். இதை தாண்ட்யம் 18 அத்யாயம் 8-வது கண்டம் முதல் விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறது. பிறகு த்வந்த்வம் இரட்டையாக யாகங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. ராட், விராட், உத்பித், பலபித், முதலியது. பிறகுச்யேனம் முதலிய அபிசாரயாகங்களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தாண்ட்யம் 19 அத்யாயத்தில் நன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எட்டாவது ப்ரபாடகம்

அஹீநக்ரதுக்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அஹீநம் என்பது 2 முதல் அனேக ஸுத்யையுடையது. முதலில் ப்ரக்ருதியான த்வாதசராத்ரக்ரதுவின் ஸ்தோத்ரங்களையும் ஸர்வஸ்தோம ஸர்வப்ருஷ்டாப் தோர்யாமக்ரதுவிலுள்ள கர்ப கர்பி ஸ்தோத்ரங்களையும் த்ரிராத்ரம், சதூராத்ரம், ஷட்ராத்ரம், ஸப்தராத்ரம், ஆயுஷ்காமயஞ்ஞம், முதலியதையும் க்ரமமாகச் சொல்லுகிறார். இவை தாண்டியம் 20 அத்யாயத்தில் வரிசையாகக் கூறப்படுகின்றன. இதில் வஸிஷ்டர் புத்ரசோகம் நிவர்த்திப்பதற்காகச் செய்தயாகமும், விச்வாமித்ரர் ராஜ்யம் முழுவதையும் அடையச்செய்த யாகமும், பின்சொல்லப்படுகிறது. அச்வத்ரிராத்ரம் என்ற அச்வமேதயாகத்தில் மத்யமாஹஸ்ஸில் மஹாநாம்நீப்ருஷ்டம் அதன் தர்மங்கள் 7-வது கண்டத்தில் கூறப்படுகிறது.

ஒன்பதாம் ப்ரபாடகம்

ஜநகஸப்தராத்ரம் என்ற யாகம். எல்லாவற்றிற்கும் ஜனகரான ப்ருஹ்மதேவன் இந்த யாகத்தைச்செய்து விராட்ரூபமான ஸ்தூலப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். ஆகையினால் ஜனகஸப்தராத்ரம் என்று பெயர். இதைப் பற்றிய விசேஷங்கள். அஷ்டராத்ரம், நவராத்ரம், தசராத்ரம் முதலியவைகள். உத்தாலகரின் புத்ரர் குஸுருபிந்தர் தசராத்ரக்ரதுவைச் செய்து உயர்ந்தவரானார் என்பது. இந்தயாகங்களை தாண்ட்யம் 22 அத்யாயம் சொல்லுகிறது. —த்ரயோதசராத்ரம் முதல் அனேக யாகங்களின் ஸ்தோத்ரவிதிகளும், த்வாதசராத்ரயாகம் அஹீநத்தைச்சேர்ந்ததா? ஸத்ரத்தைச்சேர்ந்ததா? என்று விசாரம் செய்து இரண்டு விதமாகவும் சொல்லலாமென்று தீர்மானம் முதலியதும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

பத்தாம் ப்ரபாடகம்

அஹர்கண ஸாத்ய யாகங்களில் ஆஞ்ஜனப்யஞ்ஜனம், ஸர்பாணாம் ஸத்ரம், முதலிய ஸம்வத்ஸர ஸாத்யயாகங்கள் பல சொல்லப்படுகின்றன. இது பதஞ்சலி மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டதென்று கூறினோம். இதற்குதத்வபோதினீ என்று வியாக்யானம் இருக்கிறது. இது 7 கண்டம் சந்தோவிசிதிக்குமட்டும் கிடைக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தாதப்ரஸாதித: குர்வே 'என்பதை' 'தாதப்ரஸாதி: குருதே' என்று வைத்து தாதப்ஸாதர் செய்தார் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இந்த சந்தோவிசிதிக்கு ஹ்ருஷீகேசசர்மா (பேத்தாசாஸ்திரிகள்) என்பவர் விஸ்தாரமாக வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். சந்தஸ்ஸைப்பற்றி ஆறுபேர்கள் க்ரந்தம் எழுதி இருக்கிறதாகத்தெரிகிறது.

॥ உபநிதாநஸூத்ரம் (சந்தஸ்ஸூத்ரம்)

உபநிதாநஸூத்ரம் என்பது எட்டு அத்யாயங்கள் உள்ளது. இது கார்க்யரால் செய்யப்பட்டது. கடைசியில்

ப்ராஹ்மணார்த்தாநி தத்ஸர்வம் விஜ்ஞாய ப்ரமாணத:।
நிதாநாதீநி ஸூத்ராணி சந்தஸாம் ஜ்ஞானஸித்தயே।

என்று கூறுவதால் பல க்ரந்தங்களின் ஸாராம்சங்களை ஒன்று சேர்த்து சந்தஸ்ஸுகளை ஸுலபமாக அறியும் பொருட்டு சுருக்கமாக எழுதப்பட்டதாகத்தெரிகிறது. சந்தோவிசிதி ஸூத்ரத்தைக்காட்டிலும் ஸுலபமாக நுட்பமான விஷயங்களை அறிவிக்கின்றது. ப்ரக்ருதிருக், உத்தரருக், இதில் உள்ள ஒவ்வொரு ருக்கும் இந்த சந்தஸ்ஸைச் சேர்ந்ததென்று வரிசையாகச் சொல்வது சந்தோவிசிதியில் இல்லாத விசேஷம் இங்கு உள்ளது. சந்தஸ் என்பதற்கு அர்த்தம் கூறுகிறது. அதாவது தேவர்கள் ஒரு

சமயம் யமனிடம் பயந்து தங்களை சந்தஸ்ஸுகளால் மறைத்துக்கொண்டார்களாம் — மீன்கள் ஜலத்தில் இருப்பது போல் மறைந்த அவர்களை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை அதனால் அம்ருதர்களாக (அழிவற்றவர்களாக) ஆனார்கள் என்று. இவ்விதம் சந்தஸ்ஸின் உண்மைகளை அறிபவன் அழிவற்றவனாகிறான் என்று பல ச்ருதிகூறி பூர்த்தியடைகிறது.

அத்– 1 காயத்ரீமுதல் ஜகதீவரை சந்தஸ்களின் லக்ஷணங்கள் அதைப்பற்றிய விசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அத்– 2 சந்தஸ்களின் அக்ஷரங்கள் 1, 2 குறைந்தாலும் அதிகமானாலும் அதற்குப்பெயர் — பாதங்களைப் பற்றிய விசாரங்கள்

அத்– 3 தைவ, ஸுர, ப்ராஜாபதி, ஆர்ஷ சந்தஸ்களின் விவரணம்

அத்– 4-5 பூர்வார்ச்சிகத்திலுள்ள ருக்குக்களின் சந்தஸ்களை வரிசையாகக் கூறுகிறது.

அத்– 6 ஆரண்யக மஹாநாம்நீயின் சந்தஸ்ஸுகள்.

அத்– 7 உத்தரார்ச்சிகத்தில் உள்ள ருக்குக்களின் சந்தஸ்களை வரிசையாகக் கூறுகிறது.

அத்– 8 காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்களின் வர்ணங்கள். காயத்ரீ வெளுப்பு–உஷ்ணிக் ஸாரங்கம், அனுஷ்டுப் கருப்பு, என்பது முதலியது. பிறகு காயத்ரீக்கு தேவதை அக்னி என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் தேவதை; பலச்ருதி கூறி கடைசியில்

1 [illegible]
[illegible]

2 [illegible]
[illegible]

3 [illegible]
[illegible]
[illegible] — என்று பூர்த்தியடைகிறது॥

இது 1931ல் ஸரஸ்வதிபவனம், காசியில் அச்சிடப்பட்டது. உபநிதானம் 10 ஸூத்ரங்களில் சேரா தபோது ம் ப்ரஸங்கமாகக் கூறினோம். இனி க்ரமமாகச் சொல்ல வேண்டிய கல்ப ஸூத்ரத்தை கவனிப்போம்.

கல்ப ஸூத்ரம்

கல்பஸூத்ரம் இது கார்க்யமசகர் என்னும் சிஷியரால் செய்யப்பட்டது. இது த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம், ஆபஸ்தம்ப, போதாயன, காத்யாயன கல்பஸூத்ரம் இவைகளைக் காட்டிலும் அதிப்ராசீனம். மீமாம்ஸா பாஷ்யகாரரான சபரஸ்வாமீ கல்பஸூத்ராதிகரணபாஷ்யத்தில் இதை உதாஹரிக்கிறார். தாண்ட்யப்ராஹ்மணபாஷ்யக் காரரான ஸாயனாசாரியார் பல இடத்தில் இதை உதாஹரிக்கிறார். இதற்கு வரதாராஜர் செய்த பாஷ்யம் இருக்கிறது. இது 11 அத்யாயங்கள் 115 கண்டங்கள்கொண்டது. [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது. முதல் இரண்டு அத்யாயங்களால் தாண்ட்ய ப்ராஹ்மணத்தில் 4, 5. அத்யாயங்களில் விதிக்கப்பட்ட

கவாமயணம் என்ற யாகத்தில் உள்ள ஸ்தோத்ர ஸாமாக்கள் முழுவதும் விதிக்கப்படுகின்றன. பிறகு மூன்று அத்யாயங்களால் தாண்ட்ய ப்ராஹ்மணத்தில் 16 அத்யாயம் முதல் 20 அத்யாயம் வரை விதிக்கப்பட்டுள்ள ஏகாஹ க்ரதுக்களான ஜ்யோதி:, கௌ:, ஆயு:, விச்வஜித், ஸர்வஜித்:, வ்ராத்யஸ்தோமம், அக்னிஷ்டுத் பேதா:, ஸர்வஸ்வார:, சாதுர்மாஸ்யயாகங்கள், உபஹவ்ய: ராட், விராட், உத்பித், பலபித், முதலிய யாகங்களுக்கு ஸ்தோத்ர க்லுப்திகள் முழுவதும் விதிக்கப்படுகின்றன. ஆறாவது அத்யாயம் முதல் முடியும் வரை ஸர்வஸ்தோம ஸர்வப்ருஷ்ட யாகம், கோஷ்டோமம், கர்கத்ரிராத்ரம் முதலிய அஹர்கணஸாத்யமான அஹீனக்ரதுக்கள் விச்வஸ்ருஜாமயனம் வரையில் ஸ்தோத்ரஸாமாக்கள் முழுவதும் விதிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஸூத்ரம் யாகங்களிலுள்ள பஹிஷ்பவமானம், மாத்யந்தினபவமானம், ஆர்பவ பவமானம், ஆஜ்யம், ப்ருஷ்டம், அக்னிஷ்டோமம், உக்தயம், அதிராத்ரம், ஸந்திஸ்தோத்ரம், அப்தோர்யாமம், முதலிய ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களை விதிக்கிறது. ஆண்டபிள்ளை முதலிய ப்ரயோகக்காரர்கள் இந்த ஸூத்ரத்தை உயர்ந்த ப்ரமாணமாகக் கருதுகிறார்கள்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .... [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

என்று கூறுவதால் வாமனாசாரியர் பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்:—

உபக்ரந்த ஸூத்ரம்

உபக்ரந்த ஸூத்ரம் இது காத்யாயன மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது. இது நான்கு ப்ரபாடகங்கள் கொண்டது ஒவ்வொரு ப்ரபாடகத்திலும் பதிமூன்று கண்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆக ஐம்பத்திரண்டு கண்டங்கள் உள்ளன. இதற்கு வ்யாக்யானம் கிடைக்கவில்லை யக்ஞங்களில் ஏற்பட்ட தோஷங்களை நிவர்த்திக்க ப்ராயச்சித்தம் பெரும்பாலும் இதில் விதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு வேங்கடேச தீக்ஷிதர் என்ற பண்டிதர் வ்யாக்யானம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. "[illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது." மூன்றாம் ப்ரபாடகத்தில் கடைசி ஐந்து கண்டங்களும் நான்காம் ப்ரபாடகத்தில் பதிமூன்று கண்டங்களும் பதினெட்டு கண்டங்கள் யக்ஞத்தில் உபயோகப்படும் ஸாமாக்களுக்கு ப்ரதிஹார பக்தியையும், அதன் விகல்பங்களையும், ஸம்ஞைகளையும் அறிவிக்கின்றன. மூன்றாம் ப்ரபாடகத்தில் எட்டாவது கண்டத்தில் ப்ராக்ருத ஸாமாக்களில் சிலவற்றின் நிதனங்கள் சன்னங்களாக அதாவது மறைக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றன. அவைகளை ப்ரயோக காலங்களில் சொல்ல

வேண்டிய முறை கூறப்படுகிறது. இது மசகர் செய்த கல்பஸூத்ரத்திற்குப் பிறகும் பதஞ்சலி செய்த நிதாந ஸூத்ரத்திற்கு முன்பும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

முதல் ப்ரபாடகம்

யாகங்களிலுள்ள ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களின் சந்தஸ்களை பற்றியும், அக்ஷரங்களைப் பற்றியும், ஒவ்வொரு யாகத்திலும் இவ்வளவு ஸ்தோத்ரிகள் இவ்வளவு அக்ஷரங்கள் உள்ளன என்பதைப் பற்றியும், உத்காதாவின் அபச்சேதத்தில் (ஸர்ப்பண காலத்தில் தொடர்ச்சி விடுவது) அந்த யாகத்தை தக்ஷிணையில்லாமல் பூர்த்தி செய்வது அதற்கு ப்ராயச்சித்தம் என்றும், உத்காதாவின் அபச்சேதம், ஸோமாபஹரணம், ஸோமாபிதஹனம், ஸோமாதிபவனம், க்ரதுவிலோபம் என்ற யக்ஞப்ரேஷம் முதலியது ஏற்பட்டால் ச்ராயந்தீய ஸாமாவை ப்ரஹ்ம ஸாமாவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றும், விச்வஜித் அதிராத்ரக்ரதுவைப் பற்றிய விசாரம், ஸோமக்ரயம், ஸோமாபிஷவம், என்பதைப் பற்றிய விசாரம் முதலியது கூறப்படுகிறது.

இரண்டாம் ப்ரபாடகம்

ஸோமக்ரயத்திற்கு முன் ஸோமம் கெட்டுப்போனால் ப்ராயச்சித்தம் கிடையாது. ஸோமக்ரயம் ஆனபிறகு அபஹரிக்கப்பட்டால் அதற்கு ப்ராயச்சித்தம். அதிலும் ஒவ்வொரு ஸவனங்களிலுமுள்ள விசேஷம், பூதப்ருத், த்ரோணகலசம் முதலிய பாத்ரங்கள் உடைந்தால் ப்ராயச்சித்தம், ஸோமபக்ஷண மந்திரங்கள், ஸோமம் எரிந்துபோய் விட்டால் ப்ராயச்சித்தம், பிறகு சில யாகங்களில் ஸ்தோத்ர விசேஷங்கள், இவைகள் கூறப்படுகின்றன.

மூன்றாம் ப்ரபாடகம், நான்காம் ப்ரபாடகம்.

வைச்யஸ்தோமத்தில் ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களைப் பற்றிய விசாரம், வ்யூடத்வாதசாஹம், ஸமூடத்வாதசாஹம் முதலிய அஹர்கண ஸாத்யமான யாகங்களில் ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களைப்பற்றிய விசாரமும், பிறகு சன்னநிதனம், காசீதம், ஆருடவதாங்கிரஸம் முதலிய ஸாமாக்களில் ஊப என்ற நிதனத்தை ஸுவா: என்று சொல்ல வேண்டும். வஷட்காரணிதனத்தில் வஷட் என்ற நிதனம், ப்ரமித்ராய ப்ராஸாமாவை மழைக்காக ப்ரயோகம் செய்தால் "ஹ்ரிஷ்க்ருத்யதிவம்கச்ச" என்று நிதனம். ஸம்சானஸாமாக்களில். க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸஞ்ஜித்யை முதலிய நிதனங்களும், வைச்யர்களுக்கு ஸம்புஷ்ட்யை முதலிய நிதனங்களும், ப்ருஹத்ரதந்தரங்களுக்கு "வா" என்பதே நிதனம், என்பது முதலியதும், பிறகு ப்ரதிஹாரபக்தியைப்பற்றிய விசாரம் ரிக்கில் உத்தமபாதத்தில் நான்கு அக்ஷரங்கள் ப்ரதிஹாரம், ஒவ்வொரு பாதங்களிலும் ஸ்தோபம் கலந்திருந்தால் ப்ரதிஹாரபக்திக்கு முந்தியுள்ள ஸ்தோபம் உத்காதாவினுடையது. பிந்தியுள்ளது ப்ரதிஹர்த்தாவினுடையது. இது ந்யாய்யப்ரதிஹாரம் என்று பெயர் ஒவ்வொரு பாதங்களிலும் கானம் ஸமானமாக இருந்தால் கடைசிபாதத்திற்கு முதல் பாதம் ப்ரதிஹாரம் இதற்கு விபாக்யம் என்று பெயர். இது பொதுவான விதி, இதைச் சொல்லிவிட்டு ப்ரக்ருதி ஸாமாக்களின் யாகத்தில் உபயோகப்படக்கூடியதை முழுவதும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ப்ரதிஹாரபக்தி சொல்லி பூர்த்தியடைகிறது. இதற்கு ப்ரதிஹாரஸூத்ரம் என்று பெயர். இதற்கு கல்பபாஷ்யகாரரான வரதராஜன வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார். இந்த ஸூத்ரகாரரான காத்யாயனருக்கு வாருசி, பாஸ்கரர் என்று பெயர் உண்டு.

வாஜிநாம் ஸூத்ரக்ருத் ஸாக்ஷாத் ப்ராதிஶாக்யஸ்ய காரக:।
ஸ்ம்ருதேஶ்ச கர்தா ஶ்லோகாநாம் ஸர்வாநுக்ரம காரக:।
*
உபவார்திக க்ருத்கார: பாணிநீய ஸுபாணிநே।
யஜ்ஞ்தாதிவாக்யாநி ஹமவாம் ஸத்வதம் ஸ்ருதி।
வ்யவஸ்த்ராம் ரஞ்ஜநவீதே ஶோவாகெஷ்யஶிஷ்ட:।
யோகாசார்ய: ஸ்வயம் கர்தா யோகஶாஸ்த்ர நிதாநயோ:।
ஶவம்ஶ ஸௌமநேய: காத்யாயநோ முநி:॥

நிதாநஸூத்ரம் வொஷ்மதே—லாஹூர் அச்சிடப்பட்டது. என்பதால் யோகஸூத்ரகாரர் வார்திககாரர், காத்யாயநச்ரௌதஸூத்ரகாரர், உபக்ரந்த ஸூத்ரகாரர் ஒருவர் என்று தெரிகிறது

॥க்ஷுத்ரகல்பஸூத்ரம்॥ (க்ஷுத்ரஸூத்ரம்)

ஆர்ஷேய கல்பஸூத்ரம் 17 அத்யாயங்கள். அதில் 11 அத்யாயங்களுக்கு கல்பஸூத்ரம் என்றும் பெயர் வழங்குகிறது. மஹாபிராஹ்மணசேஷம் ஷட்விம்சப்ராஹ்மணம் என்று இருந்தபோதிலும் 8 பிராஹ்மணங்களில் இரண்டையும் தனியாகக் கணக்கிடுவதுபோல் கல்பஸூத்ரம் க்ஷுத்ரகல்பஸூத்ரம் இரண்டையும் 10 ஸூத்ரங்களில் இரண்டாகக் கணக்கிடுகின்றோம் இதற்கு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் சதக்ரதுதாதாசார்யார் குமாரர் வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தவர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். அதை ஆரம்பிக்கும் பொழுது ॥ஸ்ரீகல்பஸூத்ரே வ்ருத்தி க்ருதோபகாராய ஸாமகாநாம் ஶ்ரீமாமஹோபாத்யாய த்ராஹ்யாயண

* கிடைத்த பாடம்.

காத்யாயநாஶ்வயாநு: என்று கல்ப ஸூத்ரம் செய்த கர்க கோத்ரத்தைச்சேர்ந்த மசகரிஷியையும் த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம் செய்த த்ராஹ்யாயணரிஷியையும் உபக்ரந்த ஸூத்திரம் செய்த காத்யாயன ரிஷியையும் நமஸ்காரம் செய்து க்ரமமாக வ்யாக்யானம் செய்கிறார். இந்த வ்யாக்யானம் அச்சில் இல்லை. இந்த ஸூத்திரத்தை வடதேசத்தில் 3 ப்ரபாடகம் லாஹூரில் அச்சிட்டு இருக்கிறார்கள்.

॥க்ஷுத்ரகல்பஸூத்ரம்॥

அத காமாந் ஜ்யோதிஷ்டோம: ப்ரஜாகாமஸ்ய ப்ராஜாபத்ய ஜாதவேதஸ இதி என்று ஆரம்பித்து ஸாதேத வ்ருஷ்ட்யை தாவஸ்ஸவாஸோ அதிமாத்ராம் விஷ்டேதவாயதி தவாயதி என்று முடிவடைகிறது.

க்ராம காமனுக்கு தாண்டய ப்ராஹ்மணத்தில் ஜ்யோதிஷ்டோமம் சொல்லப்பட்டது. ப்ரஜாகாமனுக்குச் செய்ய வேண்டிய யாகம் ஜ்யோதிஷ்டோமம்போல், அதில் விசேஷ ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லுகிறார். பசுக்களுக்கு உபாதி ஏற்பட்டால் அதன் நிவர்த்திக்காகவும், பிறகு ச்ரைஷ்ட்ய காமனுக்கு யாகமும், ஸ்தோத்ரக்லுப்தியுடன் சொல்லி வ்யூடத்வா தசாஹத்தைத் தவிர மற்ற யாகங்களில் யாகம் செய்பவன் இறந்துவிட்டால் அக்ர ஆயுர்ஷி என்ற ரிக்கில் பஹிஷ்பவமான ஸ்தோத்ரம் முதலியது கூறப்படுகிறது. இவ்விதம் ரோக நிவர்த்தி, வ்ருஷ்டி காமன், பசுகாமன், லோககாமன், ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ காமன், ப்ரதிஷ்டாகாமன், ஸ்வர்க்க காமன் முதலியவர்களுக்கு யாகங்கள்,

ஒவ்வொன்றிலும் ஸ்தோத்ரங்களில் அக்ஷர சங்கியை, ந்யூனாதி ரேகங்களை பூர்த்தி செய்யும் முறை முதலியது, உத்காதாவின் அபச்சேதத்திலும், ஸோமம் எரிந்து போனாலும் ஸோமம் அபகரிக்கப்பட்டாலும், ஒன்று சேர்ந்தாலும், அதற்கு ப்ராயச்சித்தம், த்ரோண கலசம் விரிந்தால் ப்ராயச்சித்தம், ஊஹ ப்ராயச்சித்தம் ரஹஸ்ய ப்ராயசித்தம். ஸாமாக்களுக்கு விநியோகம் அக்ஷர ஸம்பத் முதலியது சொல்லப்படுகிறது.

மூன்று வர்ணங்களுக்கும் ஸ்தோத்ரக்லுப்திகள், ப்ருஹத்ப்ருஷ்டம் ரதந்தரப்ருஷ்டம் இவைகளில் உள்ள பேதங்கள், எட்டுவிதமான கர்பிகள், கர்பகர்பிகளின் நியமங்கள், ஸ்ரீஸ்தோமம், ப்ருஷ்டஸ்தோத்ரத்தைப்பற்றிய விசாரம், விஸ்தாரமாக விசாரிக்கப்படுகிறது. த்வாதசாஹ பேதங்கள் நான்கு விதம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸ்தோத்ர விதிகள், மூன்று த்ரிகத்ருகங்கள், இவ்விதம் த்வாதசாஹக்ருதுவைப் பற்றிய விசாரம். த்வாதசாஹக்ரதுவில் ஒவ்வொரு தினங்களிலும் பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ர க்லுப்திகள் அந்தந்த ஸாமாக்களின் நிர்வசனத்துடன், ஸமூட வ்யூட பேதம். அனேக காமனையை யஹுஸரித்து த்வாத சராத்ரவிதி, அனந்தர த்வாத சாஹா: என்று த்வாதசராத்ரத்தைப் பற்றிய விசாரம். உத்யங்கள் ஏழு வகை. அதிராத்ரங்கள் ஐந்து வகை. அபிசாரயாகங்கள், க்ஷாத்ரஸாமாக்களின் விநியோகம் ப்ராயசித்த யாகங்கள் ப்ராயச்சித்த ஸாமாக்களின் விநியோகம் முதலியது கூறப்படுகிறது.

[illegible] (தாண்ட்ய) லக்ஷணம்

தந்த்ரலக்ஷணம். இந்தக்ரந்தத்திற்கு பெயர் தந்த்ரலக்ஷணம் என்று ஸம்ப்ரதாயத்தில் வழங்குகிறது. ஆனால் அப் பெயர் க்ரந்தத்திற்குப் பொருந்தவில்லை. 'தாண்ட்யலக்ஷணம்'' என்று சிலக்ரந்தங்களில் இருப்பதால் அதுவே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.

இது 3 ப்ரபாடகங்களுள்ளது. 34 கண்டங்கள் இருக்கின்றன. [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது. இது யக்ஞங்களிலுள்ள ஸ்தோத்ரங்களின் லக்ஷணங்கள் போலிருக்கிறது. வியாக்யானம் கிடைக்காததால் நன்கு புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

[illegible]

பஞ்சவிதஸூத்ரம் என்பது ப்ராக்ருதியிலுள்ள எல்லா ஸாமாக்களுக்கும் ஐந்து பக்திகளையும் சொல்லுகிறது [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது.

இது இரண்டு ப்ரபாடகங்கள் 14 கண்டங்கள் உள்ளது. முதல் இரண்டு கண்டங்கள் ப்ரஸ்தாவ பக்தியைப் பற்றி சொல்லுகின்றன பிறகு பத்துகண்டங்களால் ப்ரதிஹார

பக்தி கூறப்படுகிறது. இந்த மூன்று பக்திகளையும் அறிந்து கொண்டால் ப்ரஸ்தாவ பக்திக்குப் பிறகு உள்ள பாகம் ப்ரதிஹாரபக்திவரை உத்கீதமென்றும், ப்ரதிகார பக்திக்குப் பிறகு நிதனம் வரையில் உள்ள பாகம் உபத்ரவபக்தி என்றும், சுலபமாக அறிந்துகொள்ளலாம். இதைச் செய்த கர்த்தா தெரியவில்லை. இதற்கு வ்யாக்யானம் கையெழுத்து ப்ரதி இருக்கிறது. ஜர்மன் பாஷையிலும் ஆங்கிலத்திலும் வ்யாக்யானம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூலம் அச்சில் உள்ளது. தற்காலம் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு ஸாமாக்களுக்கும் ப்ரஸ்தாவம், உத்கீதம், ப்ரதிகாரம், உபத்திரவம், நிதனம் என்று ஐந்து பக்திகளுண்டு. யாகத்தில் ஸ்தோத்ரம் செய்யும்பொழுது ப்ரஸ்தாவபக்திக்குமுன் ஹிம்காரத்தையும், உத்கீதபக்திக்குமுன் ஓம்காரத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் ஏழு பக்திகளுள்ளதாகவும் ஸாமாக்கள் ஆகின்றன என்பது முதலியது கூறப்படுகிறது

[illegible]

கல்பானுபதம் இரண்டு ப்ரபாடகங்களுள்ளது. 24 கண்டங்கள் உள்ளது. [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது ப்ராஹ்மணம், ஸூத்ரம் முதலியதால் விதிக்கப்பட்ட யாகங்களுக்கு ஸ்தோம விசேஷங்கள் பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களில் காயத்ரம் முதலியதை கானம் செய்வதும் ஸாமாக்களை ஜாமிதாதோஷமில்லாமல் அமைத்திருப்பதும் ஸத்ர யாகங்களிலும் அஹீநக்ரதுவிலும் நாம ஸௌப்ரஹ்மண்யாஹ்வானம் முதலிய விசேஷங்கள், மற்ற ஸ்தோத்ரங்களில் சிலதிற்கு நிர்வசனம் செய்து முடிவடைகிறது.

[illegible]

அனுஸ்தோத்ரம் என்ற ஸூத்ரம் [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிகிறது. ஸாமாக்கள் ருக்கின் ஸ்வரம் [illegible] இவைகளை அனுசரித்து கானம் செய்யப்படுகின்றன என்பது பொதுவாகவும், பிறகு விசேஷங்கள், சந்தஸ்மாரிஸாமாக்கள் இருந்தால் அதற்குத்தகுந்தபடி ஸ்வரங்கள், உதாகம் முதலியது கூறப்படுகிறது. புஸ்தகம் சுத்தமாகக் கிடைக்கவில்லை வ்யாக்யானமும் கிடைக்கவில்லை.

[illegible]

நைகம் இரண்டு ப்ரபாடகமுள்ளது. முதல் ப்ரபாடகத்தில் [illegible] என்று ஆரம்பித்து ப்ரக்ருதிரிக் உத்தாரிக் இரண்டிற்கும் ரிஷிகள் தனித்தனி ரிக்குக்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்றன. இரண்டாம் ப்ரபாடகத்தில் ப்ரக்ருதிரிக் உத்தாரிக் இவைகளிலுள்ள ரிக்குக்களுக்கு தனித்தனியாக தேவதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆர்ஷேய ப்ராஹ்மணம் ப்ரக்ருதி ஸாமாக்களுக்கு ரிஷிகளையும் சில இடத்தில் தேவதைகளையும் சொல்லுகிறது. நைகம் ரிக்குக்களுக்கு மட்டும் ரிஷி தேவதைகளைச் சொல்லுகிறது. [illegible] என்ற ரிக்குக்கு [illegible] ரிஷி: இதே கானரூபமாக ஆனால் [illegible] என்று ரிஷிகள் மாறுகிறார்கள். உத்தாரிக்கில் வாாத ருக்குக்களுக்குமட்டும் சொல்லப்படுகின்றன. இரண்டாவது பாகத்தில் ரிக்குக்களுக்கு தேவதைகள் சொல்லும்பொழுது சில ரிக்குக்களின் பாதங்களுக்குத் தனியாக தேவதை சொல்லப்படுகிறது. [illegible]

[illegible] என்று பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டு சில ருக்குக்களுக்கு விசேஷ தேவதைகளும் சில பாதங்களுக்கு விசேஷ தேவதைகளும் சொல்லப்படுகின்றன. உதாஹரணமாக [illegible] பூர்வரிக்கில் வாராததை மட்டும் உத்தர ரிக்கில் தேவதை சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு [illegible] என்றுபெயர். இதை ஸாயணாசாரியரும் ஸாமவேத பாஷ்யத்தில் ப்ரமாணமாக எடுத்திருக்கிறார் [illegible] என்ற இடத்தில் க்ரந்தாந்தரம் என்ற பதத்தினால். இவ்விதம் நைகம் முடிவடைகிறது.

ஆர்ஷேயதீபிகா (ஆரண்யகம்)

ஆர்ஷேய தீபிகா என்ற க்ரந்தம் ஸாமாக்களுக்கு ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைத் தனித்தனியாக முதலில் ரிக்குக்குச் சொல்லி பிறகு ஸாமாக்களுக்கு சொல்லுகிறது. ஆரண்யகம் மட்டும் இதில் சொல்லப் படுகிறது. ரிக்குக்கள் மூன்று விதம். க்ராமத்தில் அத்ய யனம் பண்ணத்தகுந்தவை, அரண்யத்தில் அத்யயனம் பண்ணத்தகுந்தவை, இரண்டிலும் அத்யயனம் பண்ணத் தகுந்தவை என்று. அரண்யத்திலும் இரண்டிலும் அத்ய யனம் செய்பவைகளை இங்கு சொல்லுகிறோம் என்று ஆரம்பித்து அவ்விதம் சொல்லப்படுகிறது'' [illegible] என்ற ரிக்குக்கு [illegible] ஆரம்பம் [illegible]

[illegible] என்று முடிகிறது. இதுபட்ட பாஸ்கராத்வரீந்த்ரர் செய்தது ப்ரக்ருதி—(க்ராமேகேய) பாகத்திற்கு க்ரந்தம் அகப்படவில்லை.

ஸாமவேத ஸப்தலக்ஷணம்

என்பது ஆர்ச்சிகத்திற்கு லக்ஷணம். இது எழு ப்ரகரணங்களும் 138 ச்லோகங்களும் உள்ளது. ஐந்தாவது ப்ரகரணம் ஆரம்பிக்கும் பொழுது [illegible] என்று க்ரந்த கர்த்தாவை நிர்தேசம் செய் திருக்கிறது. அவருக்கு நாராயணன் என்று பெயர்.

ப்ரகரணம் 1, 2.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

........[illegible] (3) [illegible] (உதாஹர ணம்) [illegible] பதம், [illegible] என்ற பதத்தின் விஸர்கத்திற்கு ஸம்ஹிதா காலத்தில் லோபம் வருகிறதோ அதற்கு "சமானம்" என்று பெயர்.

ப்ரகரணம் 3 [illegible]

[illegible]

[illegible]

உதாஹரணம், [illegible]

பதம், [illegible]

ப்ரகரணம் 4, [illegible]

[illegible]

[illegible]

உதாஹரணம், [illegible]

வாஉ, இங்கு [illegible] என்ற பதங்களில் உள்ள "ஸ" "ஸெ" இரண்டும் ஷ ஷு என்று மாறுகிறது.

ப்ரகரணம் 5. [illegible]

உதாஹரணம், [illegible]

[illegible] பதம் [illegible] முதலியது.

ப்ரகரணம் 6. [illegible]

[illegible]

[illegible]

உதாஹரணம் [illegible]

[illegible] இங்கு [illegible] என்று அர்த்தம்.

ப்ரகரணம் 7 [illegible]

உதாஹரணம் [illegible]

அநிங்க்யம் என்றால் அவக்ரஹம் (வேஷ்டனம்) இல்லாதது என்று அர்த்தம்.

இது லக்ஷணக்ரந்தமாதலால் அத்யயனம் செய்தவர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ளமுடியும். அவர்கள் அவச்யம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. இதைச்செய்தவர் பெயர் நாராயணன் என்றும் சௌரி என்பருடைய பிள்ளை என்றும் தெரிகிறது. கடைசிப்ரகரணம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்று சிவன் விஷ்ணு இருவரையும் நமஸ்காரம் செய்வதால் அத்வைத மதத்தைச் சேர்ந்தவரென்று தோன்றுகிறது.

யஜுர்வேதத்திற்கு ஸப்தலக்ஷணம் என்று ஒரு லக்ஷணக்ரந்தம் இருக்கிறது. இதே மாதிரியாக 7 ப்ரகரணங்கள் உள்ளது அதற்கும் இவரே கர்த்தா என்று தெரிகிறது. அங்கு 1 சமானம் 2. விலங்க்யம் 3. நபரம் 4. தபரம். 5. அவர்ணி 6. ஆவர்ணி 7. அநிங்க்யம் என்று 7 ப்ரகரணங்கள் இருக்கின்றன. விலங்க்யம் ஆரம்பிக்கும் பொழுது [illegible] நாராயண: [illegible] என்று கூறுவதால் இதைச்செய்தவருக்கு நாராயணன் என்று பெயர் தெரிகிறது தபரம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது [illegible], என்றும் அநிங்க்யம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது [illegible] ——— [illegible] — என்றும் ஒரே

விதமாகக் கூறுவதாலும் ஸப்தலக்ஷணம் என்ற பெயர் இரண்டிற்கும் ஒன்றாக இருப்பதாலும் யஜுர்வேதத்திற்கும் ஸாமவேதத்திற்கும் ஸப்தலக்ஷணம் செய்தவர் ஒருவர் என்று தெரிகிறது. யஜுர் வேதஸப்தலக்ஷணத்திற்கு வைத்யநாதர் என்பவர் நன்கு வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார் அது சாரதாவிலாஸ் ப்ரஸ் கும்பகோணத்தில் அச்சிடப் பட்டது. ஸாமவேதஸப்த லக்ஷணத்திற்கு வ்யாக்யானம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

"ஸாமவேதலக்ஷணகிரந்தங்கள்"

(மாய வியாநம)

காயத்ரவிதானம் என்பது ஸாமவேதலக்ஷணக்ரந்தம் இது சுங்காசாரியரால் செய்யப்பட்டது. இதில் காயத்ர ஸாமாவைப்பற்றிய விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்த ஸாமாவிற்கு "தஷிவிஜாஉ" ஸ்வரம் (அதாவது ப்ரதமஸ்வரம்) ப்ரஸ்தாவ பக்தியாயுள்ளது. அது ருக்கின் முதல் பாதத்திலுள்ள அக்ஷரங்களால் கானம் செய்யப்படுகிறது. முதல் பாதம் காயத்ரீ சந்தஸ்ஸில் 8 அக்ஷரங்கள், ஜகதீ முதலிய சந்தஸ்ஸுகளில் அதிக அக்ஷரங்கள் இருந்தாலும் முதல் பாதம் முழுவதும் ப்ரஸ்தாவ பக்தியில் கானம் செய்யப்படவேண்டும். அல்லது 8 அக்ஷரங்களிலும் செய்யலாம் மிச்சமுள்ள அக்ஷரங்களை உத்கீதபக்தியில் சேர்க்க வேண்டும். ப்ரஸ்தாவ பக்தியை ஓம்காரந்தமாகச்சொல்ல வேண்டும். உத்கீதபக்தி முழுவதையும் உத்காதா மூச்சுவிடாமல் கானம் செய்யவேண்டும். முடியாத போனால் முதல் பாகத்தையாவது அவ்விதம் கானம் செய்ய வேண்டும். உத்கீத பக்தி என்பது மூன்று பாகங்களுள்ளது.

'ஹுஂகு' என்பது ப்ரதிஹார பக்தியாகுலும் உத்காதா கானம் செய்யவேண்டும். ப்ரதிஹர்த்தா மனதால் த்யானம் செய்யவேண்டும். காமனையை அனுசரித்து நிதன பேதங்கள், பஹிஷ்பவமான ஸ்தோத்ரத்தில் உள்ள விஷயங்கள், அக்ஷரங்கள் குறைவாக இருந்தால் யகாரவகாராந்த பதங்களை விபாகம் செய்யும் விதம், மற்ற ஸாமாக்களிலும் சிற்சிலவிசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன. — இது 3 கண்டங்கள் உள்ளது. இந்த காயத்ரவிதானத்திற்கு வியாக்யானம் இருக்கின்றது. செய்த கர்த்தாதெரியவில்லை.

"ஜக்ஷுஂத்ரா"

ருக்தந்திரம் என்பது ஆர்ச்சிகங்களுக்கு லக்ஷணம். இது சாகடாயநமஹரிஷியால் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஔதவ்ரஜி என்பவரால் செய்யப்பட்டதாக சிலர் அபிப்ராயப்படுகின்றனர்.

ஸர்வாநுக்ரமணியில் ஜஅாஂதத்ரவஹ்ாகரணம............ பாகடாயநஷெவெந. என்று இருக்கின்றது, நாகேசர் என்பவரும் இவ்விதம் சொல்லுகிறார் சக்ஷுாதஂத்ரவஹ்ாவஹ்ாதா வஹ்தஹ்வதவாசஹ்ரீ ஜக்ஷுஂதவ்ரணைத-ஃ பாகடாயநவஹ்-என்கிறார். ஆனால் பட்டோஜி தீக்ஷிதர் "தயாஅஜக்ஷுஂத்ரவஹ்ாகரணாவஹ்வஹ்அாஜைாமஹ்ழக்ஷணவஹ்வ்ரணைதாஔஷவ்ரஜிர வஹ்வஷதயக" என்று ஔதவ்ரஜி செய்ததாகச் சொல்லுகிறார். இது ஐந்து ப்ரபாடகங்களும் 32 கண்டங்களுமுள்ளது. இரண்டாம் ப்ரபாடகம் முதல் ஒவ்வொரு கண்டத்திற்கும் 10 ஸுத்ரங்கள் அநேகமாக இருக்கின்றன. இதற்கு ருக்தந்திர வ்யாகரணம் என்று ப்ரஸித்தியுண்டு. வ்யாகரண ஸுத்ரங்களைக் காட்டிலும் சிறியதாக இருந்து

கொண்டு அந்த அர்த்தத்தைவிளக்குகிறது, உதாஹரணமாக ॥[illegible]॥—என்ற ஸூத்திரத்தின் பொருளை ॥[illegible]॥ என்ற மூன்று எழுத்துக்களுள்ள ஸூத்ரத்தினுல் விளக்குகிறது. இவ்விதம் சிறியதாகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதாயுமுள்ள ஸூத்ரங்கள் பல இருக்கின்றன.

முதல் ப்ரபாடகத்தில் அக்ஷரங்கள் உண்டாகும் விதம் அவைகளின் ஸ்வரூபம் முதலியது கூறப்படுகின்றது.

இரண்டாவது ப்ரபாடகத்தில் இன்ன அக்ஷரம் இந்த இடத்தில் உச்சரிக்கப்படுகின்றதென்றும், அக்ஷரங்களின் மாத்ராகால நிர்ணயமும், உதாத்தம் முதலிய ஸ்வரவிசேஷமும் கூறப்படுகிறது.

மூன்றும் ப்ரபாடகத்தில் ஸம்ஹிதா லக்ஷணம் அக்ஷரங்களின் ஸந்நிகர்ஷம், விகாரம் முதலியது கூறப்படுகிறது.

நான்காம் ப்ரபாடகத்தில் விஸர்கத்திற்கு ஸகாரம், மற்றும் சில அக்ஷரங்களுக்கு லோபம், பரஸ்தாவபத்தி முதலியது கூறப்படுகிறது.

ஐந்தாம் ப்ரபாடகத்தில் தீர்கபாவம். த்விர்பாவம் மூர்தந்யபாவம் முதலியது கூறப்படுகிறது இது ॥[illegible]॥ என்று ஆரம்பித்து ॥[illegible]॥ என்று முடிவடைகிறது.

இந்த புஸ்தகம் வியாக்யானத்துடனும் விஸ்தாரமான உபோத்காதம் ஸூத்ரானுக்ரமணீ முதலியதுடனும் லாகூரில் ஸ்ரீ சூர்யகாந்த சாஸ்திரிகள் M. A. M. O. L. அவர்களால் 1933 வருஷத்தில் அச்சிடப்பட்டது. தற்காலம் கிடைப்பது அரிது.

R65,3 N6

॥ருக்தந்த்ரஸங்க்ரஹ:॥

ஸாமவேதலக்ஷண க்ரந்தங்களில் லருருக்தந்த்ரஸங்க்ரஹம் என்பது ஒன்று. இது 158 ச்லோகங்கள் அடங்கியது. அனேகப்ரகரணங்கள் உள்ளது. ஒவ்வொரு ப்ரகரணங்களிலும் ஆரம்பச்லோகங்களில் மேல் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை இன்னதென்று ப்ரதிக்ஞை செய்துவிட்டு உதாரணங்களையும் ச்லோகரூபமாகவே நிரூபணம் செய்கிறது. இந்தக்ரந்தகர்த்தாவைப்பற்றி இங்கு தெரியவில்லை.

முதல் ப்ரகரணம்.

॥[illegible]॥ ருக். (ஸம்ஹிதா) காலத்தில் தீர்கமாயுள்ள அக்ஷரங்கள் பத காலத்தில் ஹ்ரஸ்வமாகிறது. உதாஹரணம் ருக் [illegible] பதம் [illegible] இவ்விதம் அனேக உதாஹரணங்கள்.

ஸம்ஹிதையில் ஹ்ரஸ்வமாயும் பதத்தில் தீர்கமாயுமுள்ளது. ॥[illegible]॥ பிறகு [illegible] என்பது ஸ-என்பதாகவும், ௦-என்பது ய-என்பதாகவும் மாறுகின்றதைப்பற்றிய உதாஹரணங்கள் [illegible] முதலியது.

111098

"ஸவர்ணதீர்கம்"

[illegible]	[illegible]	[illegible] ஹ்ராஸ்வத்வயம்
[illegible]	[illegible]	தீர்கத்வயம்
[illegible]	[illegible]	ஐ ஸந்தி
[illegible]	[illegible]	உ ஸந்தி
[illegible]	[illegible]	யண்-ஸந்தி
[illegible]	[illegible]	குண-ஸந்தி
[illegible]	[illegible]	பூர்வரூபம்
[illegible]	[illegible]	பரரூபம்
[illegible]	[illegible]	[illegible] என்பது
		என்று மாறுகிறது.
[illegible]	[illegible]	ப்ரக்ருஹ்யம்
[illegible]	[illegible], [illegible], [illegible],	ஒத்வம்

இவ்விதம் ஒவ்வொரு ப்ரகரணங்களிலும் அநேக உதாரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ருக்தந்த்ரத்தில் கூறிய விஷயங்களை விசதமாகவும் சுலோக ரூபமாகவும் உதாரணங்களை முழுவதும் கூறியிருக்கிறது. ஆகையினால் லகுருக்தந்த்ரஸங்க்ரஹம் என்று பெயர். இது அச்சில் உள்ளது. தற்காலம் கிடைப்பது அரிது.

॥𑌋𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃॥

ருக்தந்த்ரவிவ்ருதி என்பது 3 ப்ரகரணங்களுள்ளது. 1 காயத்ரகானப்ரகாரம் 2 ஸ்வரித நிரூபணம். 3 ப்ரசயஸ்வரத்திற்கு ஏகச்ருதி விதானம். முதல் ப்ரகரணத்தில் யாகங்களில் பஹிஷ்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களில் உபயோகப்படுகின்ற காயத்ரஸாமாவை கானம் செய்ய

வேண்டிய முறை, உத்கீத பக்தி நிர்ணயம், ப்ரதிஹார நிதன நிர்ணயம், இவைகளை தேவதாத்யாயம், ஆர்ஷேயம், த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம் இவைகளைக்கொண்டு நன்கு நிரூபணம் செய்திருக்கின்றது. இதை யாகம் செய்விப்பவர்கள் அறியவேண்டியதவச்யம்.

இரண்டாவது ப்ரகரணத்தில் ருக்தந்திரம் சிக்ஷை இவைகளைக்கொண்டு ஸ்வரிதஸ்வரத்தை நன்கு நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது. மூன்றாவது ப்ரகரணத்தில் ப்ரசயஸ்வரத்தில் ஏகச்ருதி (உதாத்தச்ருதி) என்பதை ஆக்ஷேப ஸமாதான பூர்வமாக நிர்ணயிக்கிறது.

॥[illegible]॥ என்று ஆரம்பித்து ॥[illegible]॥ என்று பூர்த்தி அடைகிறது. இதைச்செய்தவர் பெயர் தெரியவில்லை.

॥𑌸𑌾𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍॥

ஸாமதந்திரம் என்பது ப்ரக்ருதிஸாமாக்களுக்கு லக்ஷணக்ரந்தம். இது ஔதவ்ரஜி மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது — இதில் 15 ப்ரபாடகங்களும் 158 கண்டங்களும் உள்ளன. ॥[illegible]॥ என்பது முதல் ஸூத்ரம். கடைசி ஸ்வரமான அதிஸ்வார்யத்தைத்தவிர மற்ற ஸ்வரங்களில் அக்ஷரங்களுடன் கானம் செய்யப்படுகின்றது என்று அர்த்தம்.

முதலில் பரிபாஷை சொல்லப்படுகிறது. பிறகு ॥[illegible]॥ என்று ருக்கில் உதாத்தாநுதாத்தஸ்வரிதங்கள் போல் ஸாமாவிலும் ஸ்வரங்கள் அமையவேண்டும் என்பது பொதுவிதி. இதற்குமாறுதலாக உள்ளவைகளை அநேக பாவங்களாக பிரித்து விதிக்கின்றது.

[illegible] முதலியது.

இது ருக்தந்திர ஸூத்ரம்போல் சுருக்கமாகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதாயுமிருப்பதால் இரண்டிற்கும் கர்த்தா ஒருவர் என்று சிலர் அபிப்ராயம்—அனேக ஸூத்ரங்கள் [illegible]மாக இருப்பதால் க்ரந்த கர்த்தாவே பாஷ்யம் செய்திருக்கலாமென சிலர் [illegible]க்கின்றனர். வேறுபாஷ்ய கர்த்தா பெயர் தெரியவில்லை. பாஷ்யம் கையெழுத்து ப்ரதியில் உள்ளது. தற்காலம் ஸ்ரீ காசி யுனிவர்ஸிடியில் அச்சிடப்படுகிறதாகத் தெரிகிறது.

இது [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிகிறது. இதன் கடைசி 2 ப்ரபாடகங்கள் [illegible] பின்பு விவரிக்கப்படுகிறது.

ஸாமதந்திரப்ரகாசிகா

இந்த புஸ்தகம் மஹாகணபதி..........என்பவரால் செய்யப்பட்டது. ஸாமதந்திர பாஷ்யத்திற்கு விவரணமாயுள்ளது. உதாஹரணப்ரத்யுதாஹரணங்களுடன் விசதமாக உள்ளது.

ஸாமதந்திரஸங்கிரஹம் அல்லது ஸாமதந்திரபோதம்

இந்த புஸ்தகம் வாஞ்சினதன் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

[illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] முதல் [illegible] வரை

ஒவ்வொரு ஸாமாவிற்கும் எவ்வளவு ஸூத்ரங்கள் உபயோகப்படுகின்றனவோ அவ்வளவு ஸூத்ரங்களைச் சொல்லி அந்த ஸாமாவில் ஸமன்வயம் செய்கிறார். உதாஹரணமாக [illegible] என்ற பதத்தில் [illegible] 4 ஸூத்ரங்களும் ப்ரவர்த்திக்கின்றன. இவ்விதம் ஒவ்வொரு ஸாமாவிற்கும் சொல்லுகிறார்.

[illegible]

அக்ஷரதந்திரம் என்பது ஸ்தோபங்களுக்கு லக்ஷணம். அக்ஷரம் என்றால் இங்கு ஸ்தோபம் என்று அர்த்தம். இது 2 ப்ரபாடகம். 26 கண்டங்கள் உள்ளது. 1 கண்டத்திற்கு 10 ஸூத்ரங்கள் இருக்கின்றன. 260 ஸூத்ரங்கள் ஸ்தோபங்களைப்பற்றி கூறுகின்றன. இதற்கு [illegible] என்றும் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு ஸத்யவ்ரத ஸாமச்ரமீ பட்டாசாரியர் என்பவர் வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார். அவர் அக்ஷர தந்திரம் [illegible] செய்ததாயும் ஸாயதந்திரம் [illegible] செய்ததாயும் சொல்லுகிறார். இது யாஸ்கர் நிருக்தத்தையும் பாணினிவ்யாகரணத்தையும் விட முந்தியது. அந்தக்ரந்தங்களில் இதைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்.

இது 1. ப்ர—[illegible] என்றும்.

2 [illegible] என்றும் ஆரம்பிக்கிறது. [illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிகிறது.

॥ஸை-ஷ்ப (வு-ஷ்வ) ஸூத்ரம்॥

புல்ல (புஷ்ப) ஸூத்ரம் என்பது ஊஹம் ரஹஸ்யம் இவைகளுக்கு லக்ஷணக்ரந்தம், இது வாருசி மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது. 10 ப்ரபாடகங்கள் உள்ளது. 1 ப்ரபாடகத்திற்கு அனேகமாக 10 - மொத்தம் 129 கண்டங்கள் உள்ளது. முதல் இரண்டு ப்ரபாடகங்கள் ஊஹரஹஸ்ய ஸாமக்களின் க்ரமத்தை வரிசையாக ஸாமாவின் ருக்கையும் பெயரையும் கூறி அறிவிக்கின்றன. பிறகு இரண்டு ப்ரபாடகங்கள். உ - ஊ - ஒ - ஒள - என்ற தாலவ்யாக்ஷரங்களுக்கு விருத்தி வரும்பொழுது ॥ஞுஊ॥ என்று மாறுதல் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் இல்லாதது ப்ராக்ருதி பாவம் என்பதை விளக்குகின்றன. பிறகு ஆறு ப்ரபாடகங்களால் 16 பாவங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

புல்ல ஸூத்ரத்தில் 18 பாவங்கள் உள்ளன. அவை.

1	ஞுஊஸாவ:—	10	ஞுஸ-ஹ்ாவ:
2	ப்ரக்ருதிஸாவ:	11	ப்ரஶ்லேஷ:
3	வ்ருத்திஸாவ:	12	விஶ்லேஷ:
4	அவ்ருத்திஸாவ:	13	ஸங்கர்ஷம்
5	ஸ்தோபஸமதாமதம்	14	விகர்ஷம்
6	உத்வீதம்	15	வ்யஞ்ஜநதோவ:
7	ஸம்யிவர்த்தநம்	16	அதிஸார:
8	வடிவர்த்தநம்	17	ஞுஸாவ:
9	அஸ்வம்	18	விகார:

இந்த பாவங்களின் விளக்கத்தை க்ரந்த மூலமாக நன்கு அறிய முடியும். அத்யயனம் செய்தவர்கள் இதை அறிய வேண்டியதவச்யம்.

இதன் முடிவில் 2 கண்டங்கள் ப்ரஸ்தாவ ஸூத்ரம். அதாவது ஊஹரஹஸ்யங்களிலுள்ள ஸாமாக்களுக்கு ப்ரஸ்தாவபக்தி சுருக்கமாக அறிய முடிய சொல்லப்படுகிறது இந்த புல்ல ஸூத்ரத்திற்கு அஜாதசத்ருபட்டோபாத்யாயர் என்பவர் விசதமாக வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். வ்யாக்யானம் கம்பீரமாயும் அர்த்த புஷ்டி உள்ளதாயுமுள்ளது. ஸ்ரீ காசி சௌகம்பா பிரஸ்ஸில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பிழைகள் நிரம்பியது.

இதற்கு ராமகிருஷ்ண தீக்ஷிதர் என்பவர் நாநாபாஇ (நாநாஸாஉ) என்று உதாஹரண ப்ரத்யுதாஹரணத்துடன் விஸ்தாரமாக ஒரு வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார். சிவராமர் என்பவர் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது வடஇந்தியாவில் ப்ரவித்தியுள்ளது.

இந்த ஸூத்ரம் வாருசி மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டதாக பலக்ரந்தங்களில் தெரிகிறது. சிலர் புஷ்பரிஷி செய்ததென்றும் மற்றும் சிலர் புஷ்யயசா: ஔதவ்ரஜி செய்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இது ॥உத்வஉஹிவதாஸவஜயோ॥ என்று ஆரம்பித்து ॥ப்ரஸ்தாவெஷ்வாஸம்தநிக:॥ என்று முடிவடைகிறது.

ஸை-ஷ்பபோதம்.

புல்லபோதம் அல்லது புல்லஸங்க்ரஹம்

இது ஊஹரஹஸ்ய ஸாமாக்களுக்கு ஆம ஹீயவம் முதல் எல்லா ஸாமாக்களுக்கும் ஒருஸாமாவிற்கு எவ்வளவு ஸூத்ரங்கள் உபயோகப் படுகின்றனவோ அவ்வளவு ஸூத்ரங்களையும் ஸமன் வயம் செய்து வரிசையாக எல்லா ஸாமாக்களுக்கும் லக்ஷணம் சொல்லுகிறது.

ஸாமதந்த்ரபோதம் போறுள்ளது. இதைச்செய்தவர் கணேசர் என்பவரென்று தெரிகிறது.

॥அவக்ரஹஸூத்ரம்॥

அவக்ரஹ ஸூத்ரம் என்பது 12 ஸூத்ரங்கள் உள்ளது. அவக்ரஹம் என்பது ருக்கை பதபாடமாகச் சொல்லும் பொழுது ஒரு பதத்தை பிரித்துச் சொல்வது. இதற்கு வேஷ்டகபதம் என்றும் பெயர். இதில் முதல் ஸூத்ரம் [illegible] 4 அக்ஷரங்களுக்குமேல் உள்ள பதங்கள் வேஷ்டகத்தையடையும் என்று பொருள். [illegible] என்பது முதலியது.

இவ்விதம் ருக்பதம் முழுவதும் வேஷ்டகம் வரும் இடங்களைப்புரிந்துகொள்ள 12 ஸூத்ரங்களில் விசதமாக விளக்குகிறது.

[illegible] என்று முடிகிறது. இதற்கு வ்யாக்யானம் இருக்கிறது. இதைச் செய்தவர் பெயர் தெரியவில்லை.

॥ஹிதவாக்யம்॥

ஹிதவாக்யம் என்பது ஒரு ருக்கில் வேஷ்டகபதம் எவ்வளவு இருக்கிறதென்பதை அறிவிக்கின்றது. இது "க" முதலிய எழுத்துக்களால் ஸம்ஜ்ஞையாக விஷயங்களை அறிவிக்கின்றது. அதாவது க என்ற அக்ஷரம் இருந்தால் 5. அல்லது 1. வேஷ்டகம். கு என்பதற்கு 6. அல்லது 2; உ என்பதற்கு 7 அல்லது 3; உ என்பதற்கு 8 அல்லது

4 வேஷ்டக பதங்கள் உள்ளதாக அறியவேண்டும். ண, ணெ, ஓ, ஔ இவைகளிலிருந்தால் வேஷ்டகம் இல்லை. முதல் வாக்யம் [illegible] என்பது இதில் ய என்ற இடத்தில் க என்ற உயிரெழுத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மெய் எழுத்தை விட்டுவிடவேண்டும். அப்பொழுது [illegible] என்ற ரிக்கில் 1 வேஷ்டக பதம் இருக்கிறது. அதாவது [illegible] என்பது.

2-வது அக்ஷரம் [illegible] இதில் ஒ என்ற உயிரெழுத்து [illegible] என்ற ரிக்கின் பதத்தில் வேஷ்டகம் கிடையாது என்று அறிவிக்கின்றது. 3-வது வா என்பதில் கூ என்ற எழுத்து [illegible] — என்ற ரிக்பதத்தில் 2 வேஷ்டகம் இருப்பதாக அறிவிக்கின்றது.

இந்த வாக்கியத்தில் 10 எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. முதல் கண்டத்தில் 10 ரிக்குக்களுக்கு வரிசையாக கீழ்ச் சொல்லியபடி வேஷ்டகங்களை அறியலாம். இவ்விதம் ப்ரக்ருதிருக்பதம் முழுவதும் வேஷ்டகபதங்களை அறிய இது சிறந்த ஸாதனம். இந்த க்ரந்தம் விசித்திரமான அமைப்புள்ளது. கீழ்ச்சொல்லியபடி ஒரு எழுத்தைக் கொண்டு வேஷ்டக பதங்களை அறிய எழுத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்டன. இதன் அமைபபு கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்தை கவனியாமல் வாக்யத்தின் அர்த்தத்தை கவனித்தால் அனேக தர்மங்களை வெளியாக்குகின்றது.

அதாவது [illegible]

இவைகளில் வாக்கியத்திலிருந்தும் தர்மம் வெளியாகிறது. ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒவ்வொரு ரிக்கைத் தெரிவிக்கின்றது. இதைச் செய்தவர் பெயர் தெரியவில்லை.

॥[illegible]॥

என்று ஆரம்பித்து ஸ்தோப பதத்திற்கும் இருக்கிறது. உத்தர ரிக்பதத்திற்கும் ॥[illegible]॥ என்று ஆரம்பித்து முழுவதற்கும் சொல்லுகிறது.

॥𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃॥

ஸ்தோபாநுஸம்ஹாரம் என்பது ஸாமாக்களில் உள்ள ஸ்தோப பதங்களைப்பற்றிய க்ரந்தம். இது சுலோக ரூபமாயுள்ளது. 44 சுலோகங்கள் உள்ளன.

॥[illegible] வெகா॥ என்று ஆரம்பம். ப்ரக்ருதி ஸாமாவில் ஸாமாவின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் கானம் செய்யப்படுகின்ற ஸ்தோபங்களை யாகத்தில் சொல்லும்பொழுது ஒவ்வொரு பாதங்களிலும் சேர்த்து கானம் செய்யவேண்டும் என்று அர்த்தம். ॥[illegible] ஸாமாவில் இதைக் காணலாம்.

பிறகு பதத்தின் ஆரம்பத்தில் உள்ள ஸ்தோபங்களுக்கு ॥[illegible]॥ என்றும் முடிவிலுள்ள ஸ்தோபங்களுக்கு ॥[illegible]॥ என்றும் பெயர். இவ்விதம் பலவிதமான விசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஸ்தோபம் என்பது ருக்கில் உள்ள அக்ஷரங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாயும் அப்யாஸம் உள்ளதாயும் கானம் செய்யப்படும் பதங்கள். இந்த ஸ்தோபங்களுடன் கானம்

செய்தால் ஸாமாக்கள் வஸ்த்ரம் முதலியதால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட புருஷன்போல் நன்கு விளங்குகின்றன. ஸ்தோபமில்லாதபோனல் வஸ்த்ரமில்லாத புருஷன்போல் நன்கு ப்ரகாசிப்பதில்லை.

॥[illegible]॥

[illegible]

[illegible] ....

[illegible] ....

....

॥[illegible]॥ என்று முடிவடைகிறது. இதைச் செய்தவர் பெயர் தெரியவில்லை.

॥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂॥

மாத்ராலக்ஷணம் என்பது ருக்ஸாமக்களிலுள்ள அக்ஷரங்களை எவ்வளவு காலம் நீட்டியும் குறுக்கியும் சொல்லவேண்டுமென்பதைப்பற்றி விளக்குகிறது. இதை வரருசி மஹரிஷி செய்ததாகத் தெரிகிறது.

॥[illegible]॥ என்று ஆரம்பிக்கின்றது. ஸாமாவில் உபயோகப்படும் அக்ஷரங்கள் மூன்று விதம் 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂—𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌂 என்று.

𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 என்பது. 1 மாத்ராகாலமுள்ளது.
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 என்பது. 2 மாத்ராகாலமுள்ளது.
𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌂 என்பது. 3 மாத்ராகாலமுள்ளது.

ருக்கில் ஹ்ரஸ்வாக்ஷரம் ஸாமாவில் 3 மாத்ரா கால முள்ளதாக ஆனால் ப்லுதம் என்றும், ருக்கில் தீர்காக்ஷரம். ஸாமாவில் 3 மாத்ராகால முள்ளதாக ஆனால் வ்ருத்தம். என்றும் பெயர். ப்ரணவத்தை கானத்தில் உபயோகப் படுத்தும்பொழுது 3½ மாத்ராகாலம் சொல்லவேண்டும். ¼ மாத்ரைக்கு அணு என்று பெயர். அக்ஷரங்களில் உயிரெழுத்துக்களுக்கு மாத்ராகாலம். மெய் எழுத்துக்கு இல்லை—உயிரெழுத்துக்கள்தான் ஆரோஹாவரோஹத்தை யடையும். பாராயணம் ஜபம் செய்யும்பொழுது அததற்கு ஏற்பட்ட மாத்ராகாலத்துடன் உச்சரிக்கவேண்டும். ஆவர்த்தி சொல்லும்பொழுது ¼ மாத்ரை குறைக்கலாம். சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் பொழுது ¼ மாத்ரை அதிகரிக்கலாம். அதாவது ஹ்ரஸ்வ அக்ஷரத்திற்கு 1¼ மாத்ரா காலமாகச் சொல்லவேண்டும்.

ஆரோஹஸ்வரத்திற்கு ப்ரத்யுத்க்ராமம் என்று பெயர். இது எட்டு விதம். அவரோஹஸ்வரத்திற்கு அதிக்ராமம் என்று பெயர். இது நான்கு விதம். கர்ஷணம் என்றும் மற்றொரு அவரோஹம். அது ஐந்து விதம்—இவைகளுக்கு ஒவ்வொரு ஸ்வரமும் 3 மாத்ரைகளுள்ளது.

பிறகு ஸ்வர:-ப்ரணதம்-விநதம்-உத்ஸ்வரிதம்-கர்ஷிதம்-முதலிய ஸ்வர விசேஷங்கள் இவைகளை நன்கு விளக்குகிறது. ॥ப்ரதிஜ்ஞாவயவாவததே॥ என்று முடிவடைகிறது.

॥ஆர்ச்சிக லக்ஷணம்॥

ஆர்ச்சிக லக்ஷணம் என்பது ரிக்குக்களின் ஸ்வரங்களைப்பற்றி விளக்கும் க்ரந்தம். இது 16 சுலோகங்களுள்ளது.

॥உதாத்தச்சாநுதாத்தச்ச ஸ்வரித: ப்ரசயஸ்ததா। ஸர்வஸ்வராணாம் ஹோதா:ஸ்துஸ்துஸ்து ஆர்சிகே ததா॥ என்று ஆரம்பம்.

ருக்குக்களுக்கு ஸ்வரங்கள் 4, உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம், ப்ரசயம். என்று. உதாத்தத்தை விளக்குவதற்கு க. என்றும், ஸ்வரிதத்தை விளக்க உ. என்றும், அநுதாத்தத்தை விளக்க ௩. என்றும் புஸ்தகங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உதாத்தத்தை விளக்க உ. என்றும் சில இடங்களில் இருக்கும், அதன் விளக்கத்தை பின்பு காணலாம். ஸ்வரிதத்திற்கு பிறகு ப்ரசயம். க. என்பதை கட்டைவிரலின் நுனியாலும், உ. என்பதை ஆட்காட்டி விரலின் நடுபர்வாவினாலும், ௩ என்பதை நடுவிரலின் நடுபர்வாவினாலும் காண்பிக்க வேண்டும்.

உதாத்தஸ்வரம் அநுதாத்தஸ்வரத்திற்கு முன்பும் பின்பும் வரலாம்—இரு அநுதாத்தங்களுக்கு நடுவில் உதாத்தஸ்வரத்தில் இரண்டு அக்ஷரங்கள் இருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸோதாத்தம் என்று பெயர். இதை நடுவிரலை வளைத்து ஆட்காட்டி விரலால் காண்பிக்கவேண்டும். உதாஹரணம் ॥ஸோம வவஸ்ஸம்ரமெ॥

௩. ஸ்வரத்தில் அநேக அக்ஷரங்கள் உதாத்தமாக இருந்து பிறகு ஸ்வரிதம் வந்தால் அந்த ஸ்வரிதம் (ஸ்வாரம்) சலாக்ஷரத்தில் கணக்கிடப்படும். மற்றும் ஸ்வரித விசேஷங்கள் கூறப்படுகிறது. அதற்கு கையினால் ஸ்வரங்களை அறிவிக்கவேண்டிய முறையும் கூறப்படுகிறது.

[illegible] (அ,।
[illegible]॥
என்று முடிவடைகிறது.

।[illegible]॥

சலப்ரக்ரியை என்பது சலாக்ஷரத்தின் பாரிபாஷிகமான சப்தங்களை விளக்குகிறது. சலாக்ஷரம் என்பது ருக்—[illegible]—இவைகளில் உள்ள ஸ்வரங்கள். பதங்கள் இவைகளைக் கண்டுபிடிக்க அடையாளமாயுள்ள அக்ஷரங்கள். ஒரு எழுத்தைக் கொண்டு, இவ்வளவு ஸ்வர விசேஷங்கள் பதங்கள் இருக்கின்றனவென்பதைக் கண்டுபிடிக்கலாம். இதன் விளக்கம் பின்பு வருகிறது.

இது, [illegible]
[illegible]॥
என்று ஆரம்பித்து [illegible]
[illegible]॥
என்று முடிவடைகிறது. 22 சுலோகங்கள் உள்ளன. இதைப்பற்றி சலாக்ஷரகாரிகை என்று 8 சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. ப்ரக்ருதிருக்-உத்தரருக்-ப்ரக்ருதி[illegible] [illegible]- இவைகளுக்கு சலாக்ஷரங்களில் தனித்தனியான ஸம்ஜ்ஞைகள் உண்டு. அவை இவைகளை நன்கு விளக்குகின்றன. இதன் கர்த்தாவைப்பற்றி தெரியவில்லை.

॥[illegible]॥

சலாக்ஷரங்களைப் பற்றிக் கூறினோம். இவை ப்ரக்ருதி ருக், அதன் பதம் - உத்தரருக், அதன் பதம், ப்ரக்ருதி

ஸாம, - [illegible] - இவைகளுக்கு தனித்தனியாக உள்ளன. இவை நன்கு ஞாபகத்திலிருந்தால் ருக்-ஸாமங்களில் ஸ்வரங்கள், அக்ஷரங்கள் தவறாது. பாராயணம் முடியும் பொழுது ஒரு சுலோகம் சொல்லுவது பழக்கம். அதாவது ।[illegible]।
[illegible]॥ என்பது.

சலாக்ஷரத்தை ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு பாராயணம் செய்பவர்கள் இந்த சுலோகத்தைச் சொல்வது அவ்வளவு அவச்யமிராது. பழக்கத்தை அனுசரிப்பதாக மட்டும் ஆகும்.

ப்ரக்ருதிருக்சலாக்ஷரம்

ஸவரிதம்:— க. ஸ்வரத்தில் ஒன்றுக்குமேல் அக்ஷரங்கள் உதாத்தத்தில் இருந்து பிறகு வரும் ஸவரிதம் [illegible] இந்த அடையாளமுள்ள அக்ஷரம், இது இங்கு ஸ்வரிதமாகக் கருதப்படும்.

உதாத்தம்:— உ ஸ்வரத்தில் (உதாத்தம்) ஒரு அக்ஷரத்திற்குமேல் இருந்தால் உப—இந்த அடையாள முள்ளதாக இருக்கும். இது உதாத்தமாகக் கணக்கிடப்படும்.

தாரீ:— எந்த எழுத்தின்மேல் ஸ்வரம் போடப்படாமல் முன் எழுத்துக்குள்ள ஸ்வரத்திலேயே உச்சரிக்கப்படுகிறதோ அது தாரி எனப்படும். இவ்விதம் உள்ள அக்ஷரங்கள் ருக்கின் நடுவில் இருக்கவேண்டும். அர்த்தத்தின் முடிவிலோ ருக்கின் முடிவிலோ இருந்தால் கணக்கிடப்படுவதில்லை.

கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸ்வரிதத்தைக் கணக்கிட்டு ஐந்தைந்தாகக் கழித்து மிச்சம் உள்ள எண் 1 ஆனல் க; 2. அ,— 3, ப,— 4. — த, 5. வ — என்றும்

உதாத்தத்தைக்கணக்கிட்டு ஐந்தைந்தாகக்கழித்து மிச்சம் உள்ள எண். 1—ஆனல் ஸ்வரிதத்தில் வந்த அக்ஷரத்தின் வர்கத்தின் முதல் அக்ஷரமாகவும் — 2 ஆனல் 2-வது அக்ஷரமாகவும். 3 ஆனல் — மூன்ருவதாகவும், 4 ஆனல் நான்காவதாகவும் 5 ஆனல் ஐந்தாவதக்ஷரமாகவும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தாரியைக் கணக்கிட்டு கூடிவரும் எண்ணில் 10, 10 ஆகக் கழித்து மிச்சம் வரும் எண்ணை க—கா—கி—கீ—கு—கூ—கெ—கே—கொ கள. என்ற வரிசையில் எந்த எழுத்து வருகிறதோ அதை உதாத்தத்தில் வரும் அக்ஷரத்தில் உபயோகித்தால் அந்த அக்ஷரம் சலாக்ஷரம் எனப்படும்.

உதாரணமாக:—

ப்ரக்ருதிருக்கில் 2 வது கண்டம் ॥ ... ॥ என்ற கண்டத்தில் 10 ருக்குக்கள் இருக்கின்றன. கீழ்ச் சொல்லியபடி ஸ்வரிதங்கள் 6, ஐந்தைக் கழித்தால் மிச்சம் 1 க என்ற அக்ஷரம், உதாத்தங்கள் 2 அதற்கு க. வர்க்கத்தின் இரண்டாவதான வ - என்ற அக்ஷரம், தாரி—52—10—10 ஆக கழித்தால் மிச்சம் 2 அதற்கு வா. என்று வருகிறது. இவ்விதம் புஸ்தகங்களில் ॥ ... ॥ என்ற கண்டத்தின் முடிவில் ஸ்வ—6 உ—2 யா—52 வா என்று எழுதப்பட்டிருக்கும். இதன் மாதிரி ஒவ்வொரு கண்டங்களிலும் பார்க்கலாம்.

ஒரு கண்டத்தில் உதாத்தமே இல்லையானல் ஸ்வரிதத்தைக் கணக்கிட்டு அதை 5-ஆக கழித்து மிச்சம் 1 ஆனல் ஹ—2; ய—3; ர—4! ல—5: வ என்று பார்க்கவேண்டும் இவ்விதம். ப்ரக்ருதிருக் முதல் கண்டம் ॥ ... ॥ ஸ்வ—10—5ஐ கழித்தால் மிச்சம் 5 உதாத்தம் கிடையாது. வ. என்றுவருகிறது யாரி 37 இதில் மிச்சம் 7 இதற்கு வெ, என்ற அக்ஷரம், இவ்விதம் புஸ்தகங்களில் போடப் பட்டிருக்கும்.

இவ்விதம் அறிவதற்காக ... புஸ்தகத்தில் ... —என்று ஆரம்பித்த ... என்று ருக்முழுவதற்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"ப்ரக்ருதிருக்பத சலாக்ஷரம்"

ருக்கிற்குச் சொல்லியப்ரகாரம் கணக்கிட்டு அக்ஷரங்களை அறியவேண்டும். ருக்கில் உள்ள ஸ்வரித ஸ்தானத்தில் பதத்தில் ..., உதாத்த ஸ்தானத்தில் ॥ ... ॥ யாரீ ஸ்தானத்தில் ... என்றறியவும். ... என்பது முதல் அக்ஷரம் க அடையாளமுள்ள உதாத்தம் பிறகு உ 0 இந்த அடையாளமுள்ள ஸ்வரிதம் இவ்விதமுள்ள பதம். ...—என்பது வேஷ்டகபதம். ... என்பது அந்த கண்டத்திலுள்ள எல்லா பதங்களும் விடாமல் எண்ணவேண்டும். ...—... — 5 ஆக கழிக்கவேண்டும். ... 10 ஆகக் கழிக்கவேண்டும். மற்றவை ருக்கில் சொல்லியபடி பார்த்துக்கொள்ளவும்.

உதாஹரணமாக— ...—...—... — என்ற முதல் கண்டத்தில் ... 33—இதில்: 3. மிச்சம், அதற்கு ப. என்ற அக்ஷரம், ... — 9 — இதில் 4 மிச்சம்

இதற்கு ஐ என்ற அக்ஷரம். வக்ஷம் — 121 — இதில் 1. மிச்சம். இதற்கு ஐ — என்பதே ஸம்ஜ்ஞாக்ஷரம் — இது பத புஸ்தகங்களில் போடப்பட்டிருக்கும். இவ்விதம் அறிய — சுநெ ஹ ஐ யோநெ ணீ ஜூா — என்று ஆரம்பித்து — அளஉ—ஜளதா — என்று ஸ்தோபபதம் உள்பட ஸம்ஜ்ஞாக்ஷரம் முடிகிறது. — அவக்ரஹம் இல்லாதபோனல் ருக்கில் உதாத்தமில்லாத இடத்தில் எவ்விதமோ அவ்விதம் கணக்கிடவேண்டும். உத்தாருக் பதத்திற்கும் இவ்விதம் அறிந்து கொள்ளலாம். உபாஸ்மை காயத — என்ற ருக்கின் பதத்திற்கு ஞுஷ்டு—ஷா, 12 — அவஹம் — 1 — வக்ஷம் — 32 அா — என்று போடப்பட்டிருக்கும்.

॥ உத்தர ஸம்ஜ்ஞாக்ஷரம் ॥

உத்தாருக்கில் ப்ரக்ருதிருக்கில் சொல்லியது போல் கணக்கிட்டு அக்ஷரங்களை அறியவேண்டும், ஆனல் பாலீ உதாத்தம் — ஸ்வரிதம் என்ற க்ரமமாக அறியவேண்டும் — மற்றவை ப்ராக்ருதிருக்கில் சொல்லியபடி எல்லாம் அறியவும் — இதை உபஷிவவ என்று ஆரம்பித்து க்ரந்தம் கூறுகிறது.

இதை முதல் ருக்கில் ஃ என்றும் 2வது ருக்கில் ॥ி என்றும் காணலாம்.

॥ ப்ரக்ருதிஸாம ஸம்ஜ்ஞாக்ஷரம் ॥

ப்ரக்ருதி ஸாமசலாக்ஷரம் — ஸாமாவில் உள்ள தீர்காக்ஷரங்களைக் கணக்கிடவேண்டும். ஐந்தாக கழித்து மிச்சம் உள்ளதை ருக்கில் சொல்லிதுபோல் அக்ஷரங்களை எடுத்து

பிறகு ஸாமாவில் பதங்களை எண்ணி ஐந்தாகக் கழித்து மிச்சமுள்ளதை முன் எடுத்த அக்ஷரத்தில் வர்க்கத்தை எடுத்து பிறகு மாத்திரைகளை எண்ணி பத்தாகக்கழித்து முன்வந்த அக்ஷரத்தை உயிர்மெய் எழுத்தாக எண்ணினல் அந்த ஸாமாவின் சலாக்ஷரம் வரும். ருக்குக்குச்சொல்லியதுபோல் எண்ணிக்கை அக்ஷரங்கள் முதலியது. இங்கு தீர்க்கம் என்பது. ० இந்த அடையாளமுள்ள தீர்காக்ஷரங்கள். பதம் என்பது ஸாமாவிலுள்ள பதம். மாத்திரை என்பது ஸ்வர: ஷிஷா: ஸ்வர ஹிதம் வ்யஞ்ஜனம் — க — அ — முதலியது. ஸ்வர: — அ — கு — முதலியது. இவைகள் பதத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தால் எண்ணத்தகுந்தவையல்ல. இவ்விதம் கணக்கிட்டு ॥ஸதெ ஹொபாத தெ என்று ஆரம்பித்து தஸ்வித: காஹாஸ்ஜி. உபிய ஸ்வய: என்று ப்ரக்ருதிஸாம ஸம்ஜ்ஞாக்ஷரம் பூர்த்தியடைகிறது. ருக் — பதம். இவைகளில் இல்லாத விசேஷம் ஒன்று இங்கு இருக்கிறது. அதாவது ஸாமாவானது — ஈ — நிதானமானல் ஸம்ஜ்ஞாக்ஷரத்தில் ர. என்பதை அக்ஷரத்திற்கு முன்பும் (க-ஃ) என்பதுபோல், வ்ரெஷ்வா நிதனமானல் ஷ-என்பதைச்சேர்த்தும் (க்ஷு), ஊெஷ்வா — நிதனமானல் வ — என்பதைச் சேர்த்தும் (க்வ, ஃஜெஷ்வா — நிதனமானல் ய என்பதைச் சேர்த்தும் (க்யு), எழுத்துக்கள் புஸ்தகங்களில் போடப்பட்டிருக்கும்.

உதாஹரணம்.

ஒதூ என்ற ஸாமாவில் தீர்கம் 7 ஐந்தைக் கழித்தால் மிச்சம் 2 — இதற்கு அ என்பது அக்ஷரம், பதம் 9 ஐந்தைக்கழித்தால் — 4 மிச்சம் — அ வர்கத்தின் 4.வது

எழுத்தான ஹு என்பது அக்ஷரம். மாத்திரை 9. ஒன்பது ஹோ என்பது அக்ஷரம். இவ்விதம் புஸ்தகங்களில் போடப்பட்டிருக்கும்—இதை ॥ஹுவ்ஹோதகுதம்॥ என்று சலாக்ஷரம் கூறுகிறது.

ஊஹஸமாக்ஷரம்

ஊஹ, ரஹஸ்ய, ஸாமாக்களுக்கும் ப்ரக்ருதி ஸாமாவினுடையது போல் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பதஸ்தானத்தில் ஊ॒ஹ்ம் என்பதைக் கணக்கிடவேண்டும். ஊ॒ஹ்ம் என்பது உ- நீசஸ்வரத்தில் ஆரம்பித்து. க. உச்சஸ்வரத்தில் கானம் செய்யப்படுவது. இந்த உத்கம் இல்லாத ஸாமாக்களில்—ருக்கில் உதாத்தம் இல்லாத இடத்தில் 1 முதல் வரிசையாக. ஹ—ய—ர—ல—வ என்பதைக் கணக்கிடுவதுபோல் இந்த ஊஹஸாமாவிலும் கணக்கிடவேண்டும். ஊஹஸமாக்ஷரம்—உத்ராதூஹரிவம்॥—வர்தாப்ரதீஹரீதவ்யமாத்ரயா— என்று ஒரு விதமும். தூஹப்ரதி என்று மற்றொரு விதமும் ஆரம்பித்து—க்ரந்தம் இருக்கிறது.

உதாஹரணம்—ஊஹம். முதல்ஸாம....ஸூஹரியவம்—உத்ராதூ ஜாதம்யஸா;—இதில் தீர்கம் 9—5 போக 4 இதற்கு—த—உத்கம் 5 இதற்கு ந, மாத்ரை 21 இதை 10ஆக கழித்தால் 1—ந அக்ஷரம்— இவ்விதம் ரஹஸ்ய ஸாமாவிற்கும் அறியவும்.

இவ்விதம் ஸமாக்ஷரம் முடிவடைகிறது. இது மிக நுட்பமான ஸம்ஞைகள் உள்ளதானதால் கொஞ்சம் விரிவாகக்கூறினோம். அத்யயனம் செய்தவர்கள் கவனித்தால் மிக உபயோகம் ஏற்படும்.

॥ஸாமப்ரகாசநம் (க)॥

ஸாமப்ரகாசனம் என்பது ப்ராக்ருதிஸாமாவில் உள்ள அனேக விசேஷங்களைக் கூறுகிறது. ச்ரமப்பட்டு அறிந்து கொள்ளவேண்டிய பல நுட்பமான விஷயங்களை இதன் மூலம் மிகவும் ஸுலபமாக அறியலாம். இந்தக்ரந்தம் சுலோக ரூபமாயுள்ளது.

॥ப்ரஜாபதிம் நாரதம் கத்யாம் நத்வா ஸாமப்ரகாசநம் மயா ரச்யதி ஸாமவேத ஸ்ரோதூணாம் ஹிதகாம்யயா॥ என்று ஆரம்பிக்கின்றது. முதலில் ॥ஆக்னேயபர்வ॥த்திற்குச் சொல்லிவிட்டு பிறகு ஆரண்யபர்வத்திற்கும் சொல்லி ॥யஜ்ஞாயஜ்ஞீயாஹ [illegible]॥ ஸமாப்தம் ஸாமப்ரகாசகம்॥ என்று முடிவடைகிறது. அனேக விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. உதாஹரணமாக சிலவிஷயங்கள். ஆக்னேயபர்வம் (பவமானாந்த) பாகத்தில் ருக்இல்லாமல் ஸ்தோபமாத்ரமுள்ள ஸாம 1—ஸம்ஸ்வாஹிவ என்பது.

தீர்க்கம்—பதம்—மாத்திரை—ஒவ்வொன்றும் 5 மட்டும் உள்ள ஸாம—1—யஜ்ஞாயஜ்ஞீயம்.—தீர்கம்—பதம்—மாத்திரை. 6 உள்ளது 4 ஸாமாக்கள் வைஷ்வ: 3-வது யஜ்ஞ ஸ்வாஹா—ஸ்வாஹா—ஸுவிதியஹா:—

தீ—ப—மா—8—உள்ளது வ்யஹ்ருதி

தீ—ப—மா—9—உள்ளது வயோராயா—

7—ஸ்வரங்களுடன் கூடியது ஜ்யேஷ்டஸ்வர—2-வது ஸாம.

[illegible]—இந்த ஸாமாவில் மாத்ரை இல்லை. ஆதலால் [illegible]த்தில் [illegible]. என்பது சேர்க்க வேண்டும். இங்கு [illegible]—என்ற அக்ஷரம். [illegible]—[illegible]. என்றது த்ருசையில் கானம் செய்யப்படுகின்றது.

[illegible] 2-ஆம் முதல் ஸாம 1—2 ஸ்ரவங்களில் மட்டும் கானம் செய்யப்படுகிறது.

ருக் முழுவதும்இல்லாமல் கொஞ்சம் குறைவாக கானம் செய்யப்படும் ஸாமாக்கள்—[illegible]:— [illegible]:—[illegible],—

பிறகு [illegible] உள்ள ஸாமாக்கள் 4. [illegible]—நிதநம் 24 [illegible] நிதநம்—[illegible]—நிதநமுள்ள ஸாமாக்களின் எண்ணிக்கை. [illegible], [illegible] ஸ்வரங்களில் உள்ள அக்ஷரங்கள் முதலியது கூறப்படுகிறது. பிறகு ஆரண்யேகேயத்தில் உள்ள விசேஷங்களை முன்போல் சொல்லி முடிவடைகிறது. பிறகு [illegible]ஹகானத்தில் [illegible], [illegible] இந்த ஸ்வரங்களில் உள்ள அக்ஷரங்களை சலாக்ஷரம்போல் கூறுகிறது. இதற்கு [illegible], என்று பெயர்.

இவ்விதம் அவக்ரஹ ஸூத்திரம் முதல் ஸாமப்ரகாசனம் வரையில் எழுதப்பட்ட க்ரந்தங்கள் வரகூர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ச்ரௌதிகள் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டன.

॥[illegible]॥

ராவணபேட் என்பது எல்லாவேதத்திற்கும் உள்ளதாகத்தெரிகிறது—ஸாமவேதத்திற்கு.

[illegible]:—[illegible] ^{37} —[illegible] ^{52}:— [illegible] ^{52}:— [illegible]

[illegible]:—[illegible]:—[illegible] ^{57}:— என்று ஆரம்பித்து

[illegible]

[illegible] என்று முடிவடைகிறது—இதற்கு வ்யாக்யானம்—மூலம்—கிடைக்கவில்லை. சலாக்ஷா விசேஷமாகத் தோன்றுகிறது. சென்னை ஸர்வகலாசாலையில் இவ்விதம் பார்க்கப்பட்டது.

॥[illegible]॥

பாணினீயசிக்ஷை என்பது பொதுவாக இருந்தபோதிலும் ஸாமவேத லக்ஷணக்ரந்தங்களில் ஒன்ருகக் கருதப்படுவதால் இங்கு ப்ரஸ்தாபிக்கின்ரும். இதன் ஆரம்பத்தில் உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை, அவை ஆத்மா புத்தி மனம் இதன் சேர்க்கையினுல் உண்டாகும் விதம், மந்திரம், மத்யம், தாரம் என்னும் ஸ்தாயிகள் உண்டாகும் இடம், உதாத்தம் முதலிய ஸ்வரங்களிலிருந்து நிஷாதம் முதலிய எழு ஸ்வரங்கள் உண்டானவை, எழுத்துக்களை உச்சரிப்பதற்குக் காரணமான எட்டு ஸ்தானங்கள், அதன் விவரணம், எழுத்துக்களை உச்சரிக்கவேண்டிய முறை, அதாவது, புலி தன் குட்டியை பற்களால் கவ்வி எடுத்துச் செல்லும்பொழுது மெதுவாகக் கவ்வினுல் கீழே விழுந்துவிடும் கெட்டியாகக் கவ்வினுல் குட்டிக்கு ஹிம்ஸை எற்படும் இவ்விதம் ஜாக்கிரதையாகக் கொண்டு செல்லுவதுபோல் எழுத்துக்களை மிக ம்ருதுவாக புரியாமலும் உச்சரிக்கக் கூடாது மிககடினமாக கேழ்ப்பதற்கு

குடூரமாக இருக்கும்படியும் உச்சரிக்கக்கூடாது, என்பது முதலிய உச்சாரணத்தின் முறை, மேலும் உச்சரிப்பதில் 6 குணங்கள். அனேக தோஷங்கள் முதலியது, வேத புருஷனுக்கு 'சந்ஸ்' கால்கள், 'கல்பஸூத்ரம்' கைகள், 'ஜ்யோதிச்சாஸ்திரம்' கண், 'நிருக்தம்' காது. 'சிக்ஷை' மூக்கு, 'வ்யாகரணம்' வாய், உதாத்தம் முதலிய ஸ்வரங்களின் பிரிவுகள். ஸ்வரங்களை கைரேகையில் காட்டும் முறை. இவ்விதம் காண்பித்தே வேதங்களைச் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிடில் தோஷம் கூறி இவ்விதம் வேதங்களை பாராயணம் செய்வதால் பாபங்கள் விலகி புண்ய லோகங்களும் ஏற்படுகின்றன. என்று கூறி முடிகிறது.

॥ஸ்வரஶிக்ஷாம் ப்ரவக்ஷ்யாமி வாணிநீயம் மதம் யதா।
ஶாஸ்த்ர ம்ருவேஷ்வ-ஶம்தவிதுஷாம்யயொக்த்ஸம்யொகவெதயொ:॥

என்று ஆரம்பித்து

॥த்ரிணயஹஸிதங்வஸி:ஸ்ரதாஸிகாம்யஜஸவமெது
யதாஜ்ஞஷாஸிஜ:। ஸஸவதியதயாதவஸ்பவா-தகீதீ-ஓ
ஶாஜுதாஜூம்அஸ-வம்ஸஶ்ருதெஷிவீதி என்று முடிகிறது. இது 59 சுலோகங்கள் உள்ளது.

॥நாரதீயஶிக்ஷா॥

நாரதீய சிக்ஷை என்பது ஸாம, ருக். இவைகளுக்கு லக்ஷணம். இது நாரதர் செய்ததாகத் தெரிகிறது. இதற்கு ॥ஹட்டஶொஸாகா॥ பட்டசோபாகார் என்பவர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். இரண்டு ப்ரபாடகமும் 16 கண்டங்களுமுள்ளது. 240 க்ரந்தங்கள் உள்ளது.

முதல் ப்ரபாடகம் ॥அதாத: ஸ்வரஶாஸ்த்ராணாம் ஸர்வேஷாம் வேதநிஶ்சயம்। உச்சநீசவிஶேஷாத்தி ஸ்வராந்யத்வம் ப்ரவர்த்ததே-என்று ஆரம்பம். இந்தப்ரபாடகத்தில். ருக்-ஸாமாக்களுக்கு ஸ்வரவிசேஷங்களைக்கூறி இதை நன்கு தெரிந்துகொண்டுதான் ருக்-ஸாமாக்களை பாராயணாதிகளிலும் யாகங்களிலும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். தெரியாமல் உபயோகித்தால் யாகம் செய்யும் யஜமானனின் ஆயுள் ப்ரஜை பசு இவைகளை அழித்துவிடும். மூன்று ஸவநங்களிலும் ஸாமாவைச் சொல்லும் முறை, ஸப்தஸ்வரங்கள் 3 க்ராமங்கள். 21 மூர்ச்சனைகள். 49 தானைகள் இவைகளின் விளக்கம். ஸப்தஸ்வரங்களை எல்லா ஜீவராசிகளும் உபஜீவிக்கின்றன. கானம் செய்பவனுக்கு சில நியமங்கள், கானகுணங்கள், ஸ்வரங்களின் வர்ணங்கள், ஜாதிகள், உத்பத்தி, ஸங்கீதத்திற்கும் ஸாமஸ்வரத்திற்கும் ஸம்மந்தம் ஸ்வரங்களைப்ராணிகளின் சப்தங்களைக் கொண்டு அறிதல், நாபியிலிருந்து ஸ்வரம் உண்டாவது. ஸ்வரங்கள் 7ம் அந்தந்த தேவதைகளால் கானம் பண்ணப்படுவது. சரீரத்தை வீணையாக வர்ணிப்பது, கைகளின் ரேகையை ஸ்வரங்களில் உபயோகப்படுத்தும் முறை, ஸ்வரஸ்தானங்கள். ஸ்வரபேதங்கள். ருக்ஸ்வரபேதங்கள் இவை ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன.

இரண்டாம் ப்ரபாடகம்:- ருக் ஸ்வரவிசேஷங்கள், விஸ்தாரமாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆசார்யன் சிஷ்யர்களுக்கு கற்பிக்கவேண்டிய முறை, சிஷ்யன் ஆஹாரம் செய்யக்கூடிய பதார்த்தங்கள், ஸ்வரங்களை நன்கு உபயோகப்படுத்த சில ஔஷதிகளைச் சாப்பிடுவது. விலக்கவேண்டிய கார்யங்கள், குருவிடமிருந்து கற்கவேண்டிய முறை, சுச்

ரூஷை முதலியது அவசியம். அக்ஷரங்களை உச்சரிக்க வேண்டிய முறை, மற்றும் சிஷ்ய தர்மங்கள் சொல்லப் படுகின்றன.

॥ஶாவஂவண-ூாஃவ யொக்ஷவூாஃ நாவூக்ஷாந அவீஷிதாஃ।
ஶமூக்ஃவண-ூவ யொமெநஞஹூஜொகெஶஹீயதெ। என்று முடிகிறது. வகாமு:— என்று இதன் வ்யாக்யானத் திற்கு விளக்கம் ஸ்ரீ R. நாராயணஸ்வாமி தீக்ஷிதர் எழுதியுள் ளார்.

॥மௌதீயஶிக்ஷா॥

கௌதமீயசிக்ஷை என்பது ருக்ஸாமாக்களிலுள்ள அக்ஷரங்களின் சேர்க்கையைப் (ஸம்யுக்தாக்ஷரம்) பற்றி கூறுகிறது.

இது கௌதமமஹரிஷியால் செய்யப்பட்டதாகத் தெரி கிறது—இதற்கு ॥ஶஂயொமஶூஂவஶா॥ ஸம்யோகச்ருங் கலா என்று மற்ருெரு பெயர் இது இரண்டு ப்ரபாடகங்கள் 16 கண்டங்களடங்கியது.

॥ஸுஷுயஹ்லிஂஶக்வஜஂஜநாமி॥ என்று ஆரம்பிக்கின்றது. அதிலுள்ள விஷயங்கள். மெய் எழுத்துக்கள் 33. அதில் க முதல் — ம வரை உள்ள 25 எழுத்துக்களுக்கு ஸ்பர்சம் என்றும் ய முதல் 4 எழுத்துக்களுக்கு அந்தஸ்தை என்றும் ஶ முதல் 4 எழுத்துக்களுக்கு ஊஷ்மா என்றும் பெயர். மெய்யெழுத்துக்கள் ஒன்ருெடொன்று சேரும்பொழுது அதில் முதல் எழுத்து 2 ஆக ஆகிறது. வர்கத்தின் 2-4 அக்ஷரங்களுக்கும் அதாவது (வ—ஆ—ஂ—ழ—ஹ—வ ஜ—ஐ—ய—ஹ) ர—ஹ இதற்கும் 12 அக்ஷரங்களுக்கு

கீழ்ச் சொல்லியபடி த்விஷ்வம். கிடையாது. ர ஹ என்ற அக்ஷரங்களுக்குப் பிறகு உள்ள எழுத்துக்கு த்விஷ்வம்—வரும் அதாவது ஸ கூ— என்ற இடத்தில் ர—க—க, ஸ என்றும் ஹ்ம— என்ற இடத்தில் ஹ, ம, ம, ஸ, என்றும். த்விஷ்வம் வரும்.

"உதாஹரணம்"

இரண்டெழுத்துச் சேர்க்கை. ஶஹொஷெவீஃ— உஞயாமி—இங்கு ந,ந,ஒ=ந—ந—ஸ என்று இரண்டு ந காரங்கள் சேறுகிறது. மூன்றெழுத்துச் சேர்க்கை ஸ்வாமித்ஜீ— த த ய உ இங்கு 2 த காரமும் 1 ய காரமும் சேறுகிறது"

4 எழுத்துக்கள் ஸுமந்ருயாஹி— ம ம ய ந ஸ இரண்டு ம காரம் ஒரு ந காரம், ஆனல் இங்கு யமம் என்று ஒரு எழுத்து அதிகமாகச் சேறுகிறது. அது உச்சரிப் பில் தெரியாது, அது வர்க அக்ஷரங்களின் முதல் நான்கு அக்ஷரங்களில் ஒன்று முதலிலும் கடைசி அக்ஷரம் பின்பும் இருந்தால் நடுவில் யமம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அவ் விதம் இங்கு ம—ந என்றதின் நடுவில் யமம் இருக்கிறது. இதை வர்ணக்ரமம் சொல்லும் பொழுது சேர்த்துச்சொல் லுவார்கள்.

மற்றும் ஶமாஜீ ஶஶ்வாஂஹவ — ஶ ஶ ர வ் கு உதாஹரணம்

5 எழுத்துக்கள்:— விஶ்வஹ்நா—வ வ ஶ ந ய

[illegible]

6 எழுத்துக்கள்— [illegible] 7 எழுத்துக்கள் [illegible] இந்த உதாஹரணம் ப்ராதி சாக்யத்தில் உள்ளதாக சிக்ஷையில் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அக்ஷரஸ்வரூபங்களை நன்கு தெரிந்து கொண்டு நன்கு உச்சரித்தால் நல்ல பயனையடையலாம்.

இந்த ஸம்யுக்தாக்ஷரங்களை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிறார்! அயஸ்பிண்ட:— தாருபிண்ட:— ஊர்ணாபிண்ட:— என்று

அயஸ் பிண்டம் என்பது யமத்துடன் கூடியது. தாரு பிண்டம் என்பது அந்தஸ்தையுடன் கூடியது. ஊர்ண பிண்டம் என்பது யமம் அந்தஸ்தை இல்லாதது, இவ்விதம் சொல்லி

[illegible] என்று முடிக்கிறார். இதற்கு வியாக்யானம் இருப்பதாகத்தெரியவில்லை.

॥ லோமசீ சிக்ஷா ॥

லோமசி சிக்ஷை என்பது கர்காசார்யரால் செய்யப் பட்டது. 8 கண்டங்கள் உள்ளது.

[illegible] என்று ஆரம்பிக்கிறது. ஸ்வரவிசேஷங்களையும் அதை உச்சரிக்க வேண்டிய முறையையும் கூறுகிறது.

[illegible]— முதலியவைகளை உச்சரிக்கும் பொழுது மாத்ரையின் அளவு. எந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வளவு மாத்ரை என்ற விபாகம்— சாஷம், காகம், மயில் முறையே 1, 2, 3 மாத்ராகாலம் சப்திக்கின்றது. ஊஷ்மாக்ஷரங்களை ஸர்ப்பநிச்வாஸம்போல் உச்சரிக்கவேண்டும் இது முதலிய விஷயங்கள் விசதமாகக் கூறப்படுகின்றன.

[illegible] என்று முடிவடைகிறது.

கீதிகல்பம்

இது கீதிகல்பம் என்றும் கீதிகல்பபரிசிஷ்டம் என்றும் பெயருள்ள க்ரந்தம், இதில் ஊஹகானத்தில் வரக்கூடிய ஒவ்வொரு ஸாமாக்களுக்கும் ப்ரஸ்தாவபக்தி கூறப்படுகிறது. இது 24 கண்டங்கள் உள்ளது. ராமசுக்லர் என்பவர் செய்ததாகத் தெரிகிறது. புல்ல ஸூத்ரம் முடிவில் 2 கண்டங்களில் ப்ரஸ்தாவபக்தி கூறப்படுகிறது. அது சுருக்கமாயுள்ளது. இந்த க்ரந்தத்தில் ஊஹகானத்திற்கு யோநிக்ரந்தமான ப்ரக்ருதி ஸாமாவில் [illegible] முதல் [illegible] வரை ஒவ்வொரு ஸாமாவிற்கும் க்ரமமாக ப்ரஸ்தாவ பக்தி கூறப்படுகிறது.

[illegible] என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது.

॥गृह्यसूत्रम्॥

க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் என்பது க்ருஹ்ய கர்மாக்களை போதிக்கின்றது. க்ருஹ்ய கர்மா என்றால் ஔபாஸனாக்னியில் செய்யக்கூடியதென்று சொல்லலாம். அவ்விதம் வ்யாக்யானமும் செய்திருக்கின்றார். गृह्याग्नि என்பது ஔபாஸனாக்னிக்குப் பெயர். சில கார்யங்கள் அக்னிஸாத்யமாக இல்லாதபோதிலும் உபலக்ஷணமாக அதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இவ்விதம் द्राह्यायणः— गोभिलः— लाट्यायनः— முதலியவர்கள் ॥श्रौत॥ ஸூத்ரம் ॥गृह्य॥ ஸூத்ரம் செய்திருக்கின்றனர். கீழ்ச்சொல்லிய மஹரிஷிகள் ॥श्रौत-गृह्य॥ ஸூத்ரங்களை ஒருவரே செய்திருக்கிறார்கள் ஸாமவேதத்தில் மட்டும் ஶ்ரௌதஸூத்ரம்—द्राह्यायण ரிஷியும், गृह्य—ஸூத்ரம்—खादिर—ரிஷியும் செய்ததாகத்தெரிகிறது. இவ்விதம் மாறுதலுக்குக் காரணம் தெரியவில்லை. खादिर என்ற ரிஷி ப்ரஸித்தராகத் தெரியவில்லை. வம்ச ப்ராம்மணத்தில் பல ரிஷிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அங்கும் காணப்படவில்லை. ஆகையினால் த்ராஹ்யாயணருக்கே காதிரர் என்ற பெயர் இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. श्रौत—गृह्य—ஸூத்ரங்களைப் பார்க்கும் பொழுது இரண்டும் ஒருவர் செய்ததென்று ஊகிக்கக் காரணம் இருக்கிறது. அதாவது ॥गृह्य, सू॥ नवयज्ञे (4-4-22, कर्तव्ये तिथियज्ञे (4-4-23 என்றும் ॥श्रौत, सू॥—तस्यैषोपयज्ञोऽक्षिणाऽऽदित्यान्तर्यामिः सो सर्वस्वा इतिमौतः—द्राह्यायण 5-4 என்றும் அயஞ்ஞ சப்தத்தினால் க்ருஹ்யகர்மாவை 2 ஸூத்ரங்களிலும் சொல்லுகிறார்.

॥गृह्य, सू॥ पाकयज्ञ इत्याख्यायः कर्मणाम्
1-1-17 ॥श्रौतसू॥ पाकयज्ञ इत्याचक्षते॥ पाकयज्ञान्॥ என்று பாகயஞ்ஞம் என்பதற்கு ஒரே சப்தத்தினால் இரண்டு ஸூத்ரங்களிலும் லக்ஷணம் கூறுகிறார். இதைப்போல் மற்றும் சிலவிடங்களில் காணலாம். இவ்விதம் யுக்தியால் गृह्य, श्रौत, ஸூத்ரகாரர் ஒருவர் என்பதை வேறு விரோதமில்லாமலும் ஸமஞ்ஜஸமாயுமிருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளவும். எப்படியிருந்தாலும் गृह्य ஸூத்ரம் ப்ரமாணமே. ॥श्रुतिं पश्यन्ति मुनयः स्मरन्ति तु तथा स्मृतिम्॥ तस्मात्प्रमाणमुभयं प्रमाणैः प्रमितं भुवि॥ धर्मशास्त्रेषु ... ज्ञाताः स्वयंभुवा— என்ற மனுவசனப்படி—வேதத்தில் உள்ள ஸூக்ஷ்மமான தர்மங்களை போதிப்பதால் வேதமூலமான ஸூத்ரங்களும் ஸ்ம்ருதி என்ற முறையில் நமக்கு ப்ரமாணமானது. க்ருஹ்ய ஸூத்ரமானது த்விஜர்களுக்கு ஏற்பட்ட 40 ஸம்ஸ்காரங்களில் 16 ஸம்ஸ்காரங்களை நன்கு விளக்குகிறது. ஒவ்வொருவரும் இவைகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதவச்யம். 40 ஸம்ஸ்காரங்களைப்பற்றி தர்மஸூத்ரத்தின் விளக்கத்தில் காண்க.

இந்த க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் 4 படலங்கள் 19 கண்டங்கள் உள்ளது. இதற்கு ருத்ரஸ்கந்தர்வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார். இந்த புஸ்தகம் மைஸூர் கவர்ன்மெண்ட் ப்ரஸில் 1913வருஷத்திலும், பூனா ஆனந்தாச்ரம ப்ரஸிலும், வாகூர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்வாமிச்ரௌதிகளாலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ காஞ்சீகாமகோடி பீடாதிபதிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேத தர்ம சாஸ்திர ஸபையோரால் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் (ஸூத்ரம் வ்யாக்யானம்)

1960ல் அச்சாகி இருக்கிறது. ஆனந்ததாண்டவபுரம் ஸ்ரீ பட்டாபிராமய்யர் ஸூத்ரார்த்தபோதினீ என்று இந்த ஸூத்ரத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார்.

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்.

'முதல் படலத்தில்'

க்ருஹ்ய கர்மாக்கள் செய்வதற்கு காலம்-யஜ்ஞோபவீதம் ஆசமனம் ஆஸநம் இவைகளின் உபயோக முறை பாகயஞ்ஞலக்ஷணம், பிருஹ்மவரணம், அக்னிமுகம், விவாஹம், மதுபர்க்கம் சதுர்த்திஹோமம், ஔபாஸநாரம்பம், ஔபாஸனம், வைச்வதேவம் முதலியது கூறப்படுகிறது.

'இரண்டாம் படலத்தில்'

தர்சபூர்ணமாஸ ஸ்தாலீபாகம், அதன்கௌணகாலம், பும்ஸவநம், ஸீமந்தோன்னயநம், ஜாதகர்ம, நாமகரணம், விப்ரோஷ்யகர்ம, அன்னப்ராசனம், சௌளம்: உபநயனம் கோதாநாதி வ்ரதங்கள், சித்யஸ்பர்சாதி ப்ராயச்சித்தம் முதலியது.

'மூன்றும் படலம்'

ஸாமவர்த்தனம், ஸ்நாதகதர்மம், பசுவிற்கு புஷ்டிகாமான ப்ரயோகங்கள், ஸர்ப்பப்பலி, உபாகர்ம, உத்ஸர்ஜனம், அனத்யயனம், ஆச்வயுஜீ, ஆக்ரயணம், அஷ்டகை, பசுப்ரயோகம் அன்வஷ்டகை, பிண்டபித்ருயஞ்ஞம், இந்திராணீ ஸ்தாலீபாகம் முதலியது.

'நான்காம் படலம்'

காம்யகர்மாக்களில் சில நியமம், பசுக்களுக்கு க்ஷேமகரமான கார்யம், ஒருவனுடன் சிநேகம் வேண்டுமானால் அதற்குப் பிரயோகம், பூமி, பொருள், குதிரை முதலிய வாஹனங்கள், ஆடு முதலியது; உயர்ந்த பொருள் அதிகமாக, இவைகளை யடைவதற்கு ப்ரயோகங்கள், வெளியூருக்குச்சென்று ஸௌகர்யமாகத் திரும்பி வருவதற்கும்; விருப்பமில்லாமல் இறக்காமலிருக்கவும், அலக்ஷ்மியைப் போக்குவதற்கும், வழிநடுவில் ஏற்படும் பயநிவர்த்திக்கும் ப்ரயோகங்கள், யசஸ்ஸை அடைய ஸூர்யோபஸ்தானம், ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை நூற்றுக்கணக்காக விருத்தி செய்வதற்கு கார்யம், வீடுகட்டும் இடம், கட்டவேண்டிய முறை, வாஸ்து ஹோமம், ஒருவனை வசீகரணம் செய்ய ஹோமம், சத்ருநாசத்திற்கு ஹோமம், க்ராமங்களைப்பெற உபாயம், ஜீவனோபாயமான விருத்திக்கு குறைவில்லாமல் இருக்க ஹோமம், வியாபாரம் செய்யும் பொருள் விருத்தி அடைவதற்கு ஹோமும், மாடுகளுக்கு கோமாரி முதலிய வ்யாதிகள் வந்தால் நிவர்த்திக்க ஹோமம், ஆதிபத்யத்தை யடைய உபாயம், வழியில் பயம் ஏற்பட்டால் நிவர்த்திக்க உபாயம், பொருளை ஆயிரமடங்கு விருத்திபண்ண உபாயம், பசுஸம்ருத்திக்கு உபாயம், படுக்கும் பொழுது பயமில்லாமல் தூங்கப்ரயோகம், விஷம் நிவர்த்திக்கப்ரயோகம், மதுபர்கப்ரதானம், இவைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

॥ கௌதமதர்மஸூத்ரம் ॥

கௌதம தர்ம ஸூத்ரம் என்பது கௌதம மஹரிஷியால் செய்யப்பெற்றது. ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், வஸிஷ்டர் முதலிய ரிஷிகளும் தர்மஸூத்ரம் எழுதியுள்ளனர்

ஒவ்வொன்றிலும் மற்றொன்றில் இல்லாத விசேஷம் உண்டு இந்த கௌதம ஸூத்ரத்தில் ஒன்றிலுமில்லாத தர்மஸூக்ஷ்மங்கள் பல இருக்கின்றன. அதை பின்பு காணலாம். இதில் ஸாமவேதிகளுக்குரிய தர்மங்கள் சொல்லியபோதிலும் மற்றவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தர்மங்கள் பல இருக்கின்றன.

கௌதம மஹரிஷி ஸாமவேதிகளுக்கு ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய அனேக கர்மாக்களை போதிக்கின்ற ச்லோக ரூபமான—கௌதமஸ்ம்ருதி—என்று ஒரு க்ரந்தம் செய்துள்ளார். அபாஸூத்ரமும் செய்துள்ளார். கௌதம தர்மம் வேறு— ஸம்ருதிவேறு. சிலர் தர்மஸூத்ரத்தைத் தவிர்த்து—கௌதமஸ்ம்ருதி—என்று ஒரு க்ரந்தம் இல்லை என்றும், நிபந்தனகாரர்கள் அவ்விதம் இருப்பதாக எடுக்கவில்லையென்றும் அபிப்ராயப்பட்டு புஸ்தகங்களிலும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

அது ச்லோக ரூபமாக ஸ்ம்ருதி—க்ரந்த—அக்ஷரத்தில் 1894௵ சென்னையில் அச்சிட்ட புஸ்தகம் தற்காலத்திலும் கிடைப்பதால் அதை கவனியாமல் சொல்லியதென்பது நன்கு விளங்குகிறது. நிபந்தனங்களில் ச்லோக கௌதம:— என்று சொல்லி வசனங்களை எழுதுவது ஸம்ப்ரதாயமாகத் தெரிகிறது. அதையும் கவனிக்காமல் அவ்விதம் எழுதியதென்பது விளங்குகிறது.

கௌதமர் ஸாமவேதியா?

கௌதமர் தர்ம ஸூத்ரத்தில் [illegible]— என்று ப்ராஜாபத்ய ஸௌம்ய ஆக்னேய வைச்வதேவ வ்ரதங்களையும், ச்ரவணாதிவார்ஷிகம் என்று யஜுர் உபா

கர்ம காலத்தையும் தைத்திரீயாரண்யகத்தில் சொல்லிய அவகீர்ணிப்ராயச்சித்தத்தையும் விதித்தபடியால் அவர் ஸாமவேதியல்லவென்று மற்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

"கௌதமர் ஸாமவேதி" ஸாமவேதிகளுக்கு அனேக ப்ரயோகங்கள் ச்லோகரூபமான ஸ்ம்ருதிக்ரந்தத்தில் கூறுகிறார். ஸந்த்யாவந்தனம் முதலியது, விவாஹத்தில் நான்காவது நாள் இரவு ஔபாஸனம் ஆரம்பிப்பது நமது தேச ஸம்ப்ரதாயம், இதை இங்குதான் கூறுகிறார். தர்ம ஸூத்திரத்திலும் [illegible] என்ற மந்திரம் கூறப்படுகிறது. ப்ராயச்சித்த ப்ரகரணத்தில் அதிகமாக ஸாமஜபத்தை விதிக்கிறார். ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரவிதியில் [illegible] என்று மற்ற இடத்தில் இல்லாத ஸாமஜபத்தை விதிக்கிறார், இவ்விதமுள்ள காரணங்களால் கௌதமர் ஸாமவேதி என்பது விளங்குகிறது. வம்சப்ராஹ்மணத்திலும் [illegible]—என்று ஸாமகாசார்யராகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 4 வ்ரதங்களை எடுத்தது, [illegible]ரூபமான வேதத்தை அத்யயனம் செய்ய—[illegible]— [illegible]— [illegible]— [illegible] என்பது போதுமென்று. [illegible] சில சாகையில் இல்லை— [illegible]— [illegible] தங்கள் மந்திரபாகத்தில் உள்ள [illegible]— [illegible] என்ற இரு ஸாமாக்களுக்கும் வ்ரதம் மறுபடியும் செய்வதாக ஆகிறது. உபநயனம் முந்தியே ஆகிவிட்டது. ஆகையால் இவைகளை சொல்லவில்லை. ஆகையினால் 4 வ்ரதங்கள் என்று சொல்லியது ஸாமவேதத்திற்குப் பொருத்தமானதே.

ஶ்ரவணாதிவாஷிகீம்— என்று உபாகர்ம காலம் சொல்லியது—ஸாமவேதிகளுக்கும்—ஶ்ராவணீ— உபகர்ம காலம் என்பதை விளக்குகிறது. அவ்விதம் க்ருஹ்ய ஸூத்ரகாரரும், "ஶ்ராவணீதைஷ்யகெ" என்று ச்ராவண பூர்ணிமையை உபாகர்ம காலமாக எடுத்துள்ளார். அவநிர்ணி ப்ராயச்சித்தம், ப்ராயச்சித்தம் சொல்லுகிறபடியால் இதையும் சொன்னார். இது தைத்தரீய ஆரண்யகத்தில் இருந்தால் அது மூலப்ரமாணமாகலாம்; அதற்காக எழுதியவர் யஜுர்வேதி என்று நிர்மானிக்க முடியாது.

ஆகையினால் அவர்கள் சொல்லிய காரணங்கள் பொருத்தமாக இல்லாதபடியால் அதை ஏற்பதவச்யமில்லை.

கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களால் கௌதமர் ஸாமவேதி என்று தெரிகிறது. இவ்விதம் சரியாக கவனியாமல் வாதங்கள் கிளம்புகிறபடியால் அதை கவனிக்கவேண்டிய தவச்யமாயிற்று.

இந்த தர்மஸூத்ரம் 3 அத்யாயங்கள் 29 கண்டங்கள் உள்ளது. வடதேசத்தில் 3 ப்ரச்னங்கள் 29 அத்யாயங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இதற்கு மஸ்கரீ என்பவரும் ஹரதத்தர் என்பவரும் வ்யாக்யானம் செய்துள்ளனர், மஸ்கரி வ்யாக்யானம் மைசூரிலும், ஹரதத்தவ்யாக்யானம் மிதாக்ஷரா ஆனந்தாச்ரம ப்ரஸ் பூனாவிலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றொரு வ்யாக்யானம் "அஸஹாயா" என்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. புஸ்தகம் கிடைக்கவில்லை.

முதல் அத்தியாயத்தில்

தர்மஸ்வரூபம் வேதம் முதலியதால் அறியப்படுமென்பது, உபநயன காலம், ப்ருஹ்மசாரியின் தர்மங்கள், திரவ்யங்களில் இன்ன பதார்த்தங்கள் இன்ன திரவியத்தினால் சுத்தியடைகிறதென்பது, ஆசமனவிதி, இருதடவை ஆசமனம் செய்யுமிடம், குருவிடம் மாணவன் கல்வி கற்கும் முறை, மற்றும் ப்ருஹ்மசாரியின் நியமங்கள், விலக்கவேண்டியகார்யங்கள், உபநயனத்திற்கு முன்உள்ள நியமங்கள் 4. ஆச்ரமங்கள், வானப்ரஸ்த ஸன்யாஸ தர்மங்கள். விவாஹம் 8. விதம், அதன் லக்ஷணங்கள், அநுலோமப்ரதிலோமஜாதிகளின் பிரிவு, அவர்களின் தர்மம், கர்பாதான காலம், பஞ்சமஹாயக்ஞங்கள், ஆதித்யம், அதைச் செய்யும் முறை, அதிதிலக்ஷணம், அபிவாதன ப்ரத்யபிவாதந விதிகள், கௌரவிக்கவேண்டியவர்கள் எவர்கள் என்ற வ்யவஸ்தை, ஆபத்காலத்தில் ஜீவனோபாயமான வ்ருத்திகளின் வ்யவஸ்தை. அரசனும் அந்தணரும் ப்ரஜைகளைக் காக்கும் கடமையுள்ளவர்கள். 40 ஸம்ஸ்காரங்கள்—கர்பாதானம், பும்ஸவனம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்ம, நாமகரணம், அன்னப்ராசனம், சௌளம், உபநயனம், 4 வ்ரதங்கள், ஸமாவர்த்தனம், விவாஹம், வைச்வதேவம் (5 மஹாயஞ்ஞங்கள்) அஷ்டகை, ஸ்தாலீபாகம், மாஸிச்ராத்தம் ஸர்ப்பபலி — அதன் உத்ஸர்ஜனம் — சைத்ரீஸ்தாலீபாகம், ஆச்வயுஜீ என்று 7 பாகயஞ்ஞங்கள். ஆதானம் அக்னிஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸ இஷ்டி, ஆக்ரயணம், சாதுர்மாஸ்யங்கள், பசுபந்தம், ஸௌத்ராமணீ, என்று 7 ஹவிர்யஞ்ஞங்கள். அக்னிஷ்டோமம், அத்யக்னிஷ்டோமம், உக்த்யம், ஷோடசீ, வாஜபேயம், அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம், என்று 7 ஸோமயாகங்கள். 40 ஸம்ஸ்காரங்கள் என்பது இங்கு நன்கு விளங்குகிறது,

பிறகு ஆத்ம குணங்கள் 8 விதம். 1. எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் கருணை. 2. சரீரத்தையோ மனதையோ துன்புறுத்தினால் அதைப்பொறுப்பது. 3. தன்னை விட சிறந்தவரைப் பார்த்து அஸூயைப்படாமலிருப்பது, 4 சரீரசுத்தி மனச்சுத்தி. 5. தர்மமானாலும் தன்னால் முடியாத கார்யத்தில் ஈடுபடாமலிருப்பது, 6 நல்லகாரியங்களைச் செய்வது கெட்டகாரியங்களைச் செய்யாமலிருப்பது, 7 மிகஸ்வல்பமாவது கிடைப்பதை தினம் சந்தோஷத்துடன் பிறருக்குக் கொடுப்பது. 8 கிடைத்த பொருளைக்கொண்டு ஸந்தோஷப்பட்டு பிறர்பொருளுக்கு ஆசைப்படாமலிருப்பது. ஸம்ஸ்காரங்களைவிட ஆத்ம குணங்கள் சிறந்தது, அதை அப்யஸிக்கவேண்டியதவச்யமென்பதற்காக பலகீர்த்தனம், பிறகு க்ருஹஸ்த்ததர்மங்கள் விஸ்தாரமாகக் கூறப்படுகிறது. இதற்கு ஆசாராத்யாயம் என்று பெயர், ஆசாரம் இல்லாமல் அநுஷ்டானமும் வித்யையும் பயனளிக்காது, ஆகையினால் இதை கவனிக்கவேண்டியதவச்யம்.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

த்விஜர்களுக்கு தர்மங்கள், உலகத்தை ஆளும் அரசர்களுக்கு உரிய தர்மங்கள். தர்ம யுத்தம் செய்யும் முறை. ப்ரஜைகளிடம் வரி வாங்குவது, வயலில் விளைச்சலை அநுசரித்து வரி. தச்சு கொல்லு முதலிய வேலைசெய்யும் ஆட்கள், வண்டி ஓட்டுபவன், இவர்கள் மாதம் ஒரு நாள் தன் வேலையை அரசாங்கத்திற்குச் செய்யவேண்டும் வேறு வரி கிடையாது, புதையல் பொதுஸ்தலத்தில் உள்ளது அரசனது, திருட்டுப்போன ஸ்வத்தை தேடிகொடுக்க வேண்டும். பிறகு நான்காவது வர்ணத்தார்களுக்கு ஸத்யம், தயை, சௌசம், ச்ராத்தம், விவாஹம் செய்துகொண்ட மனைவியுடன் இருப்பது முதலிய தர்மங்கள்.

அரசன் பண்டிதனும் ஆசாரசீலனுமான ப்ராம்ஹணனை மந்திரி ஸ்தானத்தில் வைத்து அவனுடன் ஆலோசித்து ராஜ்யம் நடத்தினால் நன்கு அபிவ்ருத்தியடையும், அதற்கு மந்த்ரஜபம் முதலியது. வர்ணாச்ரமதர்மத்தின் பெருமை அதைத்தவிரினவர்களுக்கு தண்டனை விதிப்பது அரசனின் கடமை. ஆசார்யர்களும் தர்மஉபதேசம் செய்து நல்வழியில் கொண்டுவரலாம், குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு தண்டனை வர்ணாச்ரம தர்மங்களை அநுஷ்டிக்காதவர்களின் ஸ்வத்தில் அரசனுக்கு பாத்யம், பணத்திற்கு வட்டி வாங்குவதில் நியாயமான விதி, பந்தகம், போக்யம் இதில் வட்டி, கோர்ட்டில் ஸாக்ஷியைக்கொண்டு தீர்மானித்தல். ஸாக்ஷிகளின் லக்ஷணம், கூட்டில ஏறி பொய் ஸாக்ஷி சொல்லாமலிருப்பது தர்மங்களில் சிறந்தது.

பிறகு ஆசௌசப்ரகரணம் — ஸ்வப்னநிமித்தங்கள் ச்ராத்தம்—அதன் காலம், அதற்கு ப்ராஹ்மணர்களை கவனித்து சொல்லவேண்டியவிதி, விலக்கக்கூடியவர்கள் ச்ராத்தம் செய்யும் இடம் முதலியது—பிறகு உபாகர்ம காலம், அனத்யயனகாலங்கள். சாப்பிடக்கூடியதும் சாப்பிடக் கூடாததுமான பதார்த்தங்கள், ஸ்த்ரீதர்மம். தர்மகார்யங்களை ஸ்த்ரீகள் புருஷனுடன் கூடவே செய்ய வேண்டும், கன்யாதான காலம் ருது ஆவதற்குமுன், மற்றும் பல ஸ்ம்ருதிகளில் 2 வயது முதல் கன்யாதானகாலம் 10 வயதிற்குமேல் கூடாது என்றெல்லாம் கூறுகிறது, கௌதமர் ஒருவர்தான் பூர்ணதயையுடன் ருதுவிற்குமுன் விவாஹம் தர்மமாகுமென்றார். இவ்விதம் பல இடங்களில் தற்காலத்தில் ஏற்படும் ஆபத்தான நிலையைக் கருதி தர்மங்களை ஸுலபமாகவும் குறைவாகவும் கூறுகிறார். இந்த அத்யாயத்திற்கு வ்யவஹாராத்யாயம் என்று பெயர்.

மூன்ருவது அத்யாயம்.

ப்ராயச்சித்தப்ராகாணம், மனிதன் செய்யக்கூடாதென்று சாஸ்திரங்களில் தடுக்கப்பட்டிருக்கும் கார்யங்களை அதாவது சாப்பிடக்கூடாத மது முதலியவற்றைச் சாப்பிடுவது, தகுதியற்றவர்களுக்கு யாகம்வேதாத்யயனம் செய்விப்பது, அவச்யமாய்ச் செய்யவேண்டிய ஸந்தியாவந்தனம், ச்ராத்தம் முதலியதை விட்டுவிடுவது, முதலிய பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் (அதைப்போக்கடிக்க) உண்டா என்று கேள்வி.

செய்த பாபங்களுக்கு தக்க ரூபமான பயனை அனுபவித்தே தீரவேண்டுமானதால் ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டாமென்று சிலர் அபிப்ராயம். மற்றும் சிலர் ப்ராயச்சித்தத்தினுல் பாபங்கள் போய்விடும் என்று வேதம் கூறுகிறபடியால் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியதவச்யம் என்று தீர்மானம்செய்வது, ப்ராயச்சித்தம் என்பது ஜபம், அந்தந்த வேதங்களிலுள்ள மந்திரங்களை ஜபிப்பது, ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம் முதலியதையனுஷ்டிப்பது—ஹோமம் செய்வது—உபவாஸம் இருப்பது, தானம் செய்வது முதலிய பலவிதமானது.

அதைச் செய்யவேண்டிய இடம், இவ்விதம்ப்ராயச்சித்தம் செய்யாதவர்களைவிலக்கவேண்டிய விதி—பதிதர்கள் யார். பதிதன் என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன, மஹாபாபங்கள்: நான்கு. ஸமபாதகங்கள், அதிபாதகங்கள், இவைகளின் லக்ஷணம் அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம், ரகஸ்யப்ராயச்சித்தம், ப்ராஜாபத்ய, அதிக்ருச்ர, க்ருச்ராதிக்ருச்ர, சாந்த்ராயணஸ்வரூபம், தாய்தந்தைக்குப் பிறகு பாகம் செய்து கொள்வது, அவச்யமானுல் அனுமதியின்பேரில் முந்தி

கொள்ளலாம். எவ்விதம் பாகம் செய்து கொள்வது, பிள்ளை இல்லாதவனின் ஸ்வத்தின் பாகம், ஸ்த்ரீதனத்தின் பாகம், பிள்ளைகள் 10 விதம், பாகத்திற்குத் தகுதியற்ற பிள்ளைகள், பரிஷத்லக்ஷணம், இந்த தர்மசாஸ்திரத்தை அறிவதற்கு பலன் கூறி முடிவடைகிறது.

இதற்கு ப்ராயச்சித்தாத்யாயம் என்று பெயர்.

"கௌதமஸூத்ரபரிசிஷ்டம்"

கௌதமஸூத்ரபரிசிஷ்டம் என்றும், க்ரியா காண்டம் என்றும் ப்ரஸித்திபெற்ற இந்த கிரந்தம் 20 அத்யாயங்கள் உள்ளது, அடையார் லைப்ரெரியில் ஸ்ரீ A. N. கிருஷ்ண அய்யங்கார் M. A. L. T. அவர்களால் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

மைசூரில் அச்சிட்ட கௌதமதர்ம ஸூத்ரம் மஸ்கரி பாஷ்யத்துடன்உள்ள புஸ்தகத்திலும் உள்ளது. இதில் தினம் செய்யவேண்டிய ஆஹ்நிகதர்மங்கள், ஸ்நானம், ஸந்த்யா, ஹோமம், பூஜை, முதலியது எளிய முறையில் வ்யாக்யானமின்றி அறியக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

கர்மவிபாகம், மோக்ஷப்ராப்திக்கு உபாயங்கள், பாபங்களின் பலவித பேதங்கள், அதற்கு ப்ராயச்சித்தங்கள், முதலியது கூறப்படுகின்றது.

॥அഥാതഃ ശേഷാനുവ്യാഖ്യാസ്യാമഃ॥ என்று ஆரம்பிக்கின்றது.

"கௌதமஸ்ம்ருதி"

கௌதமஸ்ம்ருதி—இது நாரதர் கௌதம முனிவரிடம் சென்று தர்மங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க கௌதமர் சுலோக ரூபமாக தர்மங்களைச்சொல்லுகிறார்,

இது 14 அத்யாயங்களும் 650 சுலோகங்களும் உள்ளது.

(அத்யாயம்)

1 தர்மம் செய்ய தேசம், காலம், ப்ரமாணம்
2 சௌசப்ரகரணம்
3 தந்ததாவனம் (பல்துலக்குதல்)
4 ஆசமன பேதங்கள், அதைச்செய்யும் முறை
5 ஸ்நானம்—ஸந்தியா உபாஸனம்
6 வந்தனகர்ம—காயத்ரீஜபம் செய்யும் முறை
7 உபஸ்தானம், அக்னி உபாஸனம், வேதஜபம்
8 ச்ராத்தம், மஹாளயம்
9 அபரகார்யம்—ச்ராத்தநிதிவ்யவஸ்தை
10 ச்ராத்தத்திற்கு அர்ஹமான பிராமணர்கள், சேர்க்கக்கூடிய பதார்த்தங்கள்
11 தர்பணங்கள், பரோஹநிதர்பணம்
12 வபனவ்யவஸ்தை, ச்ராத்தநியமங்கள்
13 புநராதானம்—ஸாபிண்ட்யம்—தர்பையின் லக்ஷணம், யமதர்பணம்—பவித்திரதாரணம்,
14 மார்ஜனம்—காயத்ரீ

இவ்விதம் பலவிஷயங்கள் எளிய முறையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இதில் ஸாமவேதிகளின் ஸந்தியாவந்தன மந்திரங்களும் ஜபப்ரகரணத்தில் அதிகமாக ஸாமஜபங்களும், நான்காவது

நாள் (விவாஹம் முதல்) ஔபாஸனாரம்பம், முதலியது ஸாமவேதிகளுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றது பொதுவான விஷயம்.

இது 1894 வருஷம் சென்னை வித்யாநிகேதநம் பிரஸ்ஸில் அச்சிடப்பட்டது.

"அபரஸூத்ரம்"

அபரஸூத்ரம் கௌதமமஹர்ஷியால் செய்யப்பட்டது என்று தெரிகிறது, அபரகாரிகை செய்தவர் ॥ஹுணாதௌ மனதீசாஅாய-ஹஂ ஸூதீசாஸ்ரிதூதக்ரூதம॥ என்று அபரஸூத்ரம் கௌதமாசார்யர் செய்ததாகக் கூறுகிறார், இது இரண்டு படலங்கள் 13 கண்டங்கள் உள்ளது. ஜீவன் இந்த உடலைவிட்டு புறப்படும்பொழுது நல்ல ஞாபகத்துடன் செல்வதற்காக மிக பரிசுத்தமான வேதமந்திரங்களை கேட்கும்படி ஜபிக்க வேண்டும். அதன் முறையை முதலில் கூறுகிறார். பிறகு முதல்படலத்தில் ஸம்ஸ்காரம் முதல் செய்யவேண்டிய கர்மாக்களைக் கூறுகிறார். இரண்டாம்படலத்தில் ச்ராத்தம் செய்யும்முறையை விஸ்தாரமாகக்கூறி ஏகோத்திஷ்ட ஸபிண்டீகரண ச்ராத்தங்களைச் சொல்லி பூர்த்தி பண்ணுகிறார். ॥ஹுாயணகாஷெஹு கீஷூரதிவியொமாகூ॥ என்று ஆரம்பித்து ஸதெவிஷூாவஹூா வஹூாதா॥ என்று முடிகிறது. இதற்கு வ்யாக்யானம் இருக்கிறது, ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி ச்ரௌதிகளால் அச்சிடப்பட்டது.

"அபரகாரிகை"

ப்ரயோகம் செய்துவைக்க காரிகை அவச்யம் என்பதை முன்கூறி இருக்கின்றோம். அபர ஸூத்ரத்தையும் அதன் வ்யாக்யானத்தையும் அநுசரித்து இந்த அபர காரிகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் செய்தவர் பெயர் தெரியவில்லை. இது 9 கண்டங்கள் உள்ளது.

[illegible]

என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்று முடிவடைகிறது.

அபரஸூத்ரம், காரிகை, இரண்டும் விக்ருதி வருஷம் கீர்வாணவாணீமுத்திராலயம் திருவாதியில் அச்சிடப்பட்டது.

"க்ருஹ்யபரிசிஷ்டம்"

ஒவ்வொரு ஸூத்ராங்களிலும் அனேகமாக அந்தந்த க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்களைத் தவிர்த்து பரிசிஷ்டம்என்ற க்ரந்தம் இருக்கிறது. அதைப்போல் ஸாமவேதிகளுக்கும் ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்படாத சிலகர்மாக்களையும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சிலதிற்கு ப்ரயோகங்களையும், இந்த பரிசிஷ்டம் விளக்குகிறது.

மற்ற ஸூத்ரங்களில் பரிசிஷ்ட க்ரந்தம் ஒரு மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த பரிசிஷ்டம் அனேக மஹரிஷிகளால் அனேக ப்ரயோகம் சொல்லப்பட்டுள்ளதைச் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது. அந்தந்த கண்டத்தின் முடிவில் மஹரிஷியின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இது இரண்டு ப்ரபாடகங்களுள்ளது.

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள், 1. சௌசவிதி, 2. ஆசமனவிதி, 3. ஸமிதாதானம், 4. யஞோபவீத ப்ரதிஷ்டா, 5. ஸந்த்யோபாஸனம், 6. ப்ருஹ்மயஞ்ஞம், 7. புஷ்பாதானம், 8. சாட்யாயனி ப்ரோக்தப்ராயச்சித்தம் 9. அஷ்டவ்ரதப்ரயோகம், 10. ப்ரதிஸரம், 11. அங்குரம், 12. புண்யாஹம், 13. உதகசாந்தி, 14. ருதுசாந்தி, 15. உபாகர்ம ப்ரயோகங்கள். 16. மஹாபிஷேகம், 17. சதாபிஷேகம், 18. அர்க்க, ரம்பா விவாஹம், 19. அக்னி த்வயஸம்ஸர்கம். 20. அக்னிவிபாகம் 21. நவக்ரஹசாந்தி' 22. ம்ருத்யஞ்ஜயஹோமம், 23. ஆயுஷ்யஹோமம், 24. ஹோமமத்தியில் ஏற்பட்ட தோஷங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம், 25. நாகப்ரதிஷ்டா, 26. கர்பிணீஸம்ஸ்காரம், 27. விருஷோத்ஸர்கம், 28. ஏகோத்திஷ்டம், 29. நாந்தீச்ராத்தம், 30. பிண்டபித்ருயஞ்ஞம், 31. நாராயணபலி, 32. ஸஹஸ்ரபோஜனவிதி, 33. மழைபெய்வதற்காக வருணஜபவிதி, 34. பாபஹராஸாமஜபம், 35. அச்வத்தப்ரதிஷ்டை உபநயனம், விவாஹம், 36. ஜடபதிராதி உபநயநம், 37. புத்ரஸ்வீகாரம். இது ஆநந்த வருஷம் 1914-ஷல் வாணீபூஷண ப்ரஸ், திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ நாகுச்சௌதிகளால் அச்சிடப்பட்டது.

"ப்ரயோகமணி தர்பணம்"

இந்த க்ரந்தம் அபரப்ரயோகம் முழுவதும் தர்மசாஸ்திர விசாரங்களையும் அவச்யமான இடத்தில் சேர்த்து அமைந்துள்ளது. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை.

"ச்ரௌதப்ரயோகம்"

ஆண்டபிள்ளை ப்ரயோகம் என்று முன்சொல்லிய த்ராஹ்யாயண ஸூத்ரம் முதலிய ப்ரமாணக்ரந்தங்களை யனுசரித்து அக்னிஷ்டோமம் முதலிய ஏகாஹக்ரதுக்களுக்கும் அஹீநம் முதலிய அஹர்கணஸாத்யக்ரதுக்களுக்கும் உத்காதா முதலியவர்கள் செய்யும் ப்ரயோகத்தை நன்கு விளக்குகிறது.

இந்த ஆண்டபிள்ளை என்பவர் 3 ஸூத்ரங்களுக்கும் ப்ரயோகம் எழுதியுள்ளார். யாஜ்ஞிகர்கள் இவரைப்ராமாணிகராக அங்கீகரிக்கிறார்கள். இது அச்சில் இல்லை.

"புருஷோத்தமபட்டீயம்"

ப்ரயோகபாரிஜாதம் என்று புருஷோத்தமபட்டர் ச்ரௌத கர்மாக்களுக்கு ப்ரயோகம் எழுதியுள்ளார். இது ஆண்டப்பிள்ளை ப்ரயோகத்தைக் காட்டிலும் ஸுலபமாயுள்ளது. ஸ்தோத்ர ஸாமாக்களையும், மந்திரங்களையும் ப்ரதிகம் எடுக்காமல் முழுவதையும் அநேகமாகக்கூறுகிறது. அக்னிஷ்டோமம் முதல் எல்லாக்ரதுக்களுக்கும் ப்ரயோகம் விசதமாக இதில் இருக்கிறது. இது அச்சில் இல்லை.

"ஸ்ரீநிவாஸதீக்ஷிதீயம்"

இந்த க்ரந்தம் ச்ரௌத ப்ரயோகம்—அச்சில் இல்லை. கையெழுத்து ப்ரதியும் கிடைப்பது அரிது.

"ச்ரௌதகாரிகை"

அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களில் உத்காதா முதலிய ரித்விக்கள் செய்யவேண்டிய கார்யங்களை வரிசையாக சுலோக ரூபமாக அறிவிக்கின்ற "ச்ரௌத காரிகை" என்று ஒரு க்ரந்தம் இருக்கின்றது. யாகங்களில் ஆர்த்விஜ்யம் செய்பவர்கள் அவச்யம் இதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஸூத்ரத்திலும், ப்ரயோகத்திலும் சொல்லப் பட்ட விஷயங்களை ப்ரயோக காலத்தில் வரிசையாகச் செய்வதற்கு இது ஸுலபமாயுள்ளது.

[illegible] என்று ஆரம்பித்து க்ரமமாகச்சொல்லுகிறது.

ச்ரௌத ப்ராயச் சித்தங்களை போதிக்கின்ற காரிகை ஒன்று. இதில் யாகங்களில் ஸாம வேத ஸம்பந்தமாக ஏற்படும் தவறுதல்களுக்கு பரிஹாரமான ப்ராயச்சித்தங்கள் கூறப்படுகின்றன. ப்ரயோகம் தெரிந்த ஒவ்வொருவரும் இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தவறுதல் ஏர்பட்டால் யாகத்திற்குப் பயன் ஏற்படுவதில்லை விபரீதமான பலன் உண்டாகிறது. யஜமானனின் ச்ரமம் வீணாகிறது. ரித்விக்களுக்கும் தோஷம் ஏற்படுகிறது. இவைகளைத் தவிர்க்க ப்ராயச்சித்தம் செய்வது நல்லது— இதில் மிக ஸுலபமான ப்ராயச்சித்தங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

[illegible] என்று ஆரம்பித்து

[illegible] என்று 108 ச்லோகங்களில் ப்ராயச்சித்தம் முழுவதும் சொல்லப்படுகிறது.

இதற்கு கணேச காரிகை என்றும், கல்ப காரிகை என்றும் பெயர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த 2 காரிகையும் அச்சில் இல்லை. கையெழுத்து புஸ்தகம் கிடைக்கிறது.

"ஸ்மார்த்த ப்ரயோகம்"

ப்ரயோக பாரிஜாதம்

புருஷோத்தம பட்டர் என்பவர் ச்ரௌத ப்ரயோகம் செய்தது போல் ஸ்மார்த்த கர்மாக்களுக்கும் ப்ரயோக பாரிஜாதம் என்று பூர்வாபர ப்ரயோகம் எழுதியுள்ளார் இது அச்சில் இல்லை. ஆண்ட பிள்ளை ப்ரயோகம் ஸ்மார்த்த கர்மாக்களுக்கும் இருக்கிறது.

"ச்ரீதரீயம்"

ச்ரீதரீயம் என்று ஸ்மார்த்த ப்ரயோகம் பூர்வாபர கர்மாக்களை போதிக்கின்றதாக இருக்கிறது.

"வாமன காரிகை"

வாமன காரிகை என்ற க்ரந்தம் சுலோக ரூபமாக உள்ளது. க்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தையும் ருத்ர · ஸ்கந்த விருத்தியையும் பெரும்பாலும் அனுஸரிக்கின்றது. பூர்வாபரப்ரயோகம் முழுவதையும் நன்கு போதிக்கின்றது. காம்ய கர்மாக்களையும், மழை பெய்வதற்கு ஸாதனம் பசுக்களுக்கு ஆரோக்கிய கர்மாக்கள் முதலியது—அர்க்க, கதளீ, விவாஹம், முதலியது—ஆஹிதாக்னி, ரஜஸ்வதீ ஸூதிகா, கர்பிணீ, ஸம்ஸ்காரங்கள் முதலியது போதிக்கப்படுகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

என்று ஆரம்பித்து சுலோக ரூபமாகவே ப்ரயோகம் முழுவதும் சொல்லி,

[illegible]
[illegible]

என்று முடிவடைகிறது. இது அச்சில் இல்லை. கையெழுத்து ப்ரதி கிடைக்கின்றது. இது பெயராலும், கடைசி சுலோகத்தினாலும் வாமனர் என்பவர் செய்ததென்று விளங்குகிறது.

"சாட்யாயன காரிகை"

இந்தக்ரந்தம் பூர்வ ப்ரயோகங்களுக்கு மட்டும் உள்ளது. விவாஹம் முதலிய கார்யங்களின் ப்ரயோக க்ரமத்தை (வரிசையை) சுலோக ரூபமாக போதிக்கின்றது. ப்ரயோகங்களைச் செய்விக்கும் உபாத்யாயர்களுக்கு இது முகஸ்தமாக இருப்பது அவச்யம், இதில் ம்ருஹ்ய, லௌகிக, ஏகதேச, அக்னியின் அர்ச்சனத்தில் நாமதேயம், புண்யாஹவாசன காலம்; காந்தி உள்ள கர்மாக்கள், இல்லாத கர்மாக்கள். இவ்விதம் விசதமாக ப்ரயோகங்கள் கூறப்படுகின்றன. இது 30 கண்டங்கள் உள்ளது. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை. சாட்யாயன காரிகை என்ற பெயர் சாட்யாயன சாகிகளுக்கு உபயோகப்படுகின்றது என்று நினைக்க முடிய இருக்கிறது. ஆனால் காரிகையின் க்ரமம் காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தை யனுஸரித்து இருக்கிறது. அதனால் நாம் உபயோகித்து வருகிறோம். இது ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ச்ரௌதிகள் அவர்களால் கீர்வாண வாணீ விலாஸ முத்ராக்ஷர சாலா— திருவாதியில் அச்சிடப்பட்டது.

"சய்யார் ப்ரயோகம்"

இந்த ப்ரயோகம் நமது தேசத்தில் ப்ராசீனமாக விளங்குகிறது. இது க்ருஹ்ய ஸூத்ரம், ருத்ரஸ்கந்த விருத்தி, வாமன காரிகை க்ரந்தங்களை அனுஸரித்து ப்ரயோகங்களை பண்ணிவைக்கும் முறையில் போதிக்கின்றது. இதில் பூர்வ ப்ரயோகம், அபர ப்ரயோகம் முழுவதும் ஸூத்ரம் காரிகைகளை அனுஸரித்து இருக்கின்றது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மண ச்ரௌதிகள். ஸ்ரீ ஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் ப்ரசுரம்செய்த "ஸ்மார்த்த தந்திர ஸுதா நிதி" "ப்ரயோக குஸுமாவளி." க்ரந்தங்களுக்கு இதுவே மூலமாகத் தெரிகிறது.

இதில் விவாஹப்ரயோகம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் நாந்தீச் ரார்த்தம் போதிக்கப் படுகிறது, அதுமுதல் பூர்வாபர ப்ரயோகங்களைக் கூறி தான ச்லோகங்களைச் சொல்லி பூர்த்தி யடைகிறது. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை. அச்சில் இல்லை, கையெழுத்து ப்ரதி கிடைக்கிறது.

"ஸ்மார்த்ததந்திர ஸுதாநிதி"

இந்த க்ரந்தம் பூர்வாபர ப்ரயோகம் முழுவதையும் பண்ணிவைக்கும் முறைப்படி விசதமாகக் கூறுகிறது. இது ஸாம வேதத்தில் ப்ரஸித்தமான குலத்தில் உதித்தவரும், ஸாமவேத புஸ்தகங்களை வெகுபரிச்ரமப்பட்டு அச்சிட்டும், சிஷ்யர்களுக்குச் சொல்லி வைத்தும் ப்ரசாரம் செய்தவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ச்ரௌதிகள் அவர்களின் குமாரரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மண ச்ரௌதிகள் அவர்களால் எழுதியது. ப்ரயோக பாரிஜாதம், வாமனகாரிகை, சய்யார் ப்ரயோகம், முதலியவற்றை அனுஸரித்து எழுதியதாக க்ரந்த கர்த்தாவே கூறுகிறார். தக்ஷிண தேசத்தில், பெரும்பாலும் இந்த புஸ்தகமே உபாத்தியாயர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கிறது.

திருவாதி ப்ருஹ்மானந்த முத்ராக்ஷர சாலையில் சோபக்ருத் வருஷம் அச்சிட்டது. தற்காலம் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது.

'ப்ரயோக குஸுமாவளி" "ஸாமகாஹ்னிக ஸங்க்ரஹம்"

இந்த இரண்டு கிரந்தமும் பூர்வாபர ப்ரயோகங்களை நன்கு விளக்குகிறது. ஸ்மார்த்த தந்திர ஸுதா நிதியில் உள்ள ப்ரயோகங்களை விட அதிகமாக நாந்திச்ரார்த்தம் ஷஷ்டி அப்த பூர்த்தி ப்ரயோகம், நவக்ரஹ மகம் காலையில் எழுந்திருந்ததுமுதல் இரவு படுக்கும் வரை செய்யக் கூடிய ஆஹ்நிக கர்மாக்கள் முதலிய ப்ரயோகங்களை விசதமாகக் கூறுகிறது. விவாஹாதி ப்ரயோகங்களில் அந்தந்த காரிகைகளை முன் அச்சிட்டிருப்பது வெகு உபகாரமாகும். இது உலக ப்ரஸித்தர்களான ஸ்ரீமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் குலத்தில் உதித்தவரும் வேத சாஸ்திர ஸம்பன்னரும் எனது பிதாமஹஸ்தானத்தில் உள்ளவருமான ஸ்ரீ ஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. அச்சில் உள்ளது. தற்காலம் கிடைக்கின்றது.

இவ்விதம் ஸாம வேதமாகிய ஸமுத்திரத்திலிருந்து கிடைத்த இரத்னங்கள் போன்ற கிரந்தங்களை ஸ்ரீ காமகோடி பரமசாரியாளனுக்கிரஹத்தினுல் வெளியிட்டிருக்கிறேம். மற்றும் பல கிரந்தங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் ஆரம்ப பாகங்கள் கூட கிடைக்காததால் எழுத முடியவில்லை. அவைகளையும் வெளியிடுவதற்கு ஸந்தர்ப்பத்தை யளிக்க வேண்டுமென்று ஸர்வேச்வரனை பகவானைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சந்தஸ்கள் அலைகள், தந்திரங்கள் முதலைகள், ஸாமாக்கள் ஜலம், இவையடங்கிய ஸாமவேத ஸமுத்திரத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்பது பெரியோர்களின் அநுஸந்தானம்.

॥ஸா௨ஜாமுஜமுாகீண-௨ ஆஷ:கஜொமுஸ௦க-முா।
தஜமாஷாநிதம் வஜெஸா௨வெஷ௨ஷாண-௨வ॥
॥ஸ்ாகாரவிஷகிரஷ்ததஉாடு ஸவஸரஜீவவாடு
ஊாஜாரவெ௨வாவதுரதநியொஜெவஷ-துஜெகாமுய:।
கஜெஷஷயவய-௨ாஜவிஷவ ஸஜொஜீவ-ஹிரித:
ஸொஷொ தஂரதரஂமவாஜவதவ:ஸா௨ா௨மா௨ஷொநியி:॥

।௦தகிஸாகி॥

முற்றிற்று.

பாரதி பிரஸ், மன்னார்குடி.

"ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம்."

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	6	ரா	ரா௨
1	20	மாவ:	வத-ா
,,	22	நீயப்	நீயம்
6	26	ஸாமாக	ஸாமா
7	5	கூஜெதஂ:	கூஜெத:
10	29	பருண்ட	பாருண்ட
16	18	ஜெஷா	ஜொஷொ
17	2	கஷவ	கஷவு
,,	3	ஊஷ	ஊஜு
19	23	தாண்	தாண்ட்
20	6	ஓறவதி	ஹவதீ
39	28	யுபி	யும்
57	23	ச்ரயனம்	ச்ரயணம்
62	21	உத்ரா	உத்தரா
69	1	வேத	வேதம்
,,	12	ணொா	ணொ
85	2	உதூஂ	உதூஂ
88	8	வரஷஒ	லாஹூ
,,	17	யையும்	யும்
91	15	ஸாஒஂதூஂ	ஸாஒதூஂ
100	15	பத்தி	பக்தி
103	9	க்ருதி	ச்ருதி

107	18	வ்நா	வ.ு.நா
109	24	நஜீவஶ:	நஷ்டீ வஶ:,
110	13	நியநொ	நியநெ
112	3	வூ ஹீம்	வூ ஹ்யும்
,,	12	½ மாத்திரை	¼ மாத்ரை
118	2	அமுூஷ	மெமுூக்ஷ
120	14	க்ஷுமும்	க்ஷுமம்
121	20	உவாஜ	உஜாஜ
130	5	ஹஷ்மி	ஹஷ்மாமி
132	18	ஸாம	ஸமா
,,	19	ஸர்பப்பலி	ஸர்பபலி
134	2	ைஸுத்	ஸுத்
140	5	க்ரு	க்கு
148	18	வூச	வலா

"காதிரக்ருஹ்யஸூத்ரம்"

"பொருள் அடக்கம்"

பக்கம்

முதல் படலம்

1 ஸூத்ரகாரரின் ப்ரதிஞ்ஞை.
2 உபநயநம் முதலியதில் அக்னிநிர்ணயம்.
4 க்ருஹ்யகர்மாக்களுக்கு காலநிர்ணயம்.
,, கர்மாக்களின் முடிவில் பிராம்மண போஜனம்.
5 பூணல் போட்டுக்கொள்ளும் முறை,
,, பூணலில் 9 தேவதைகள்.
6 ஆசமனம் செய்யும் முறை.
7 ஆஸனம், அதற்கு தர்பம்.
8 கார்யங்களை வலதுகையால் செய்யவேண்டும்.
,, "மந்த்ராந்தம்" என்ற ஸூத்ரவ்யாக்யானம்.
10 பாகயஞ்ஞஸம்ஜ்ஞை.
11 ப்ருஹ்மவரணம்.
12 பிருஹ்மா உட்காரும் முறை
13 பிருஹ்மாவின் நியமம்
,, ஹோமகர்த்தா தான்பிருஹ்மாவாக இருந்தால் செய்யவேண்டிய கார்யம்.
13 ஹோமத்திற்குரிய சாமான்களின் நடுவில் போகக்கூடாது.

படலம் 1—கண்டம் 2

15 அக்னிவைப்பதற்கு ஸ்தண்டிலம்.
,, உல்லேகனம் செய்யும் முறை.
16 பரிஸமூஹனம்—பூமிக்ரஹணம்.
,, பரிஸ்தரணம்போடும் முறை.
18 பரிஸ்தரணத்தின் வ்யவஸ்தை.
,, ஆஜ்ய உத்பவனம்.
19 ஆஜ்ய ஸம்ஸ்காரம்.
,, ப்ரஸேகம் "அதிதேநுமன்யஸ்வ"
20 பரிஷேசனம், தேவஸவித":
,, ப்ரபதம் ஜபிக்கும் முறை.
21 கீழேசொல்லியது, அக்னிமுகம் உள்ள இடத்தில் செய்யவேண்டும்.

படலம் 1. கண்டம் 3.

22 விவாஹம், குருதக்ஷிணை.
24 ஆப்லவனம்.
25 "மந்த்ராபிவாதாத்து" ஸூத்ரவ்யாக்யானம்.
26 உதகும்பதாரகவரணம்.
27 கன்னிகை, வஸ்த்ரம் தரிப்பது.
,, மாங்கல்யதாரணம்.
28 மாங்கல்யதாரணத்திற்கு ப்ரமாணம்.
30 விவாஹஹோமம்.
31 ஹோமங்களில் ஏற்படும் தோஷங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம்.
33 அக்னிஸந்தானம் செய்யவேண்டிய நிமித்தங்கள்.
34 அக்னிஸந்தானம் செய்யும் முறை.
35 அக்னி அணைந்தால் செய்யவேண்டிய கார்யம்.
36 ஹோமங்களில் ப்ரக்ருதி.
,, அச்மாரோபணம்.
37 லாஜ (பொரி) ஹோமம்.
39 அக்னிப்ரதக்ஷிணம்.
40 ஸுமங்கலி ஸ்திரீகளை மந்திரத்துடன் பார்ப்பது.
41 பாணிக்ரஹணம்.

படலம் 1. கண்டம் 4.

42 லேகாஹோமம்.
43 த்ருவதர்சனம், குருநமஸ்காரம்.
,, மதுபர்கம்.
44 அன்வபிமர்சனம்.
45 சதுர்த்தீஹோமம்.
46 ருதுசாந்தி.

படலம் 1. கண்டம் 5.

47 ஔபாஸனத்திற்குரிய அக்னி.
48 ஔபாஸனாரம்பம்.
49 ஔபாஸனம் செய்யும் முறை.

52 "நாத்ரபரிஸமூஹநாதிதி" ஸூத்ரார்த்தம்.
53 பத்நீஹோமம் செய்யலாம்.
54 வைச்வதேவம், பலிஹரணம்.
57 பலிஹரண மந்திரம்.
58 அதிதிபோஜனம்.
59 6 மாதம் ஸ்வயமே அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

படலம் 2. கண்டம் 1.

60 தர்சபூர்ணமாஸ ஸ்தாலீபாகம்.
61 ஸ்தாலீபாகம் செய்யும் காலம்.
62 ஸ்தாலீபாகம் செய்யும் முறை.

படலம் 2. கண்டம் 2.

71 ஸ்தாலீபாக தேவதை.
72 ஔபாஸனம் ஸ்தாலீபாகம், கௌணகாலம்.
74 பும்ஸவனம்.
77 ஸீமந்தோந்நயனம்.
80 ஸோஷ்யந்தீ ஹோமம்.
81 ஜாதகர்ம.

படலம் 2. கண்டம் 3.

82 சந்திர தர்சனம்.
83 நாமகரணம்.
85 விப்ரோஷ்யகர்ம, சௌளம்.
89 கர்பாதானம் முதலியதின் உபயோகம்.

படலம் 2. கண்டம் 4.

90 உபநயனம்.
97 ப்ரஹ்ம உபதேசம்.
99 உபநயனமான பிறகு நியமம்.

படலம் 2. கண்டம் 5.

100 அஷ்டவ்ரதங்கள்.
101 ச்ராவண ஹோமம்.
102 அனுப்ரவசனீயம்.
103 வ்ரதம்செய்பவனின் நியமம்.
106 மஹாநாம்நீவ்ரதம்.
109 அஷ்டவ்ரதப்ரயோகம்.
113 பிரும்மசாரியின் நியமலோபப்ராயச்சித்தம்.

படலம் 3. கண்டம் 1.

114 ஸமாவர்த்தனம்.
119 ஸமாவர்த்தனம் ஆனபிறகு நியமங்கள்.
121 பசுக்களின் புஷ்டிக்காக ப்ரயோகம்.

படலம் 3. கண்டம் 2.

123 ஸர்பபலி.
127 உபாகர்ம.
128 உத்ஸர்ஜனப்ரயோகம்.
131 வேதாரம்பம்.
133 அனத்யாயம்.

படலம் 3. கண்டம் 3.

136 ஆச்வயுஜீ — ஆக்ரயணம்.
138 ஆக்ரஹாயணம்.
141 அஷ்டகை.

படலம் 3. கண்டம் 4.

143 மத்யமாஷ்டகை.
148 அன்வஷ்டகை.
151 பிண்டப்ரதானம்.
157 சைத்ரீஸ்தாலீபாகம்

படலம் 4. கண்டம் 1.

157 காம்யகர்மாக்களின் நியமம்.
159 ப்ருஹ்மவர்ச்சஸ காமனுக்கு ப்ரயோகம்
160 பசுக்களின் ஸம்ருத்தி இடைவிடாமல் [இருக்க ப்ரயோகம்.
" ஒருவனோடு ஸ்நேஹம் ஸித்திக்க உபாயம்.
" அரசனாவதற்கு உபாயம்.
161 த்ரவ்யங்களை நன்கு அனுபவிப்பதற்கு உபாயம்.
" வெளியில் செல்ல ஸாதனமான குதிரை முதலிய தின் தொடர்ச்சியை விரும்பினால் அதற்குபாயம்
" ஆடு முதலிய சிறிய ப்ராணியின் க்ஷேமத்திற் காக உபாயம்.
162 தனம் விருத்தியடைய உபாயம்.
" தனக்கு இஷ்டமில்லாமல் மறிக்காமலிருக்க [உபாயம்.
" அலக்ஷ்மியைப் போக்கடிக்க உபாயம்.
163 வழிநடக்கும்பொழுது பயம் ஏற்பட்டால் [நிவர்த்திக்க உபாயம்.
" புகழ்ச்சியடைய உபாயம்.
" க்ஷேமத்தையடைய உபாயம்.

படலம் 4. கண்டம் 2.

164 சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் பன்மடங்கு விருத்தியடைய உபாயம்.
165 வாஸ்து கர்ம, (வீடு கட்ட இடம்)
166 வாசற்படி வைக்கும் விதம்.
167 வாஸ்து ஹோமம்.
168 வாஸ்து பலி.
170 வசீகரணம் செய்ய உபாயம்.

படலம் 4. கண்டம் 3.

171 சத்ரு நாசத்திற்கு உபாயம்.
" ஆயுள் விருத்தியடைய உபாயம்.
" கிராமங்கள் ஸ்வாதீனமாக உபாயம்.
172 தனது விருத்திக்கு (தொழிலுக்கு) குறைவு இல்லாமலிருக்க உபாயம்.
" வியாபார த்ரவ்யம் விருத்தியடைய உபாயம்.
173 ஜனங்களுக்கு அதிபதியாவதற்கு உபாயம்.
174 வழியில் பயம் ஏற்படுமென்று தோன்றினால் அதன் நிவர்த்திக்கு உபாயம்.
" சிறந்த தனிகனாவதற்கு உபாயம்.
175 பசு ஸம்ருத்திக்கு உபாயம்.
" விருத்திக்குக் குறைவில்லாமலிருக்க உபாயம்.

படலம் 4. கண்டம் 4.

176 விஷ ஜந்து தீண்டினால் நிவர்த்திக்க உபாயம்.
" சரீரத்தில் பூச்சி வைத்தால் நிவர்த்திக்க [உபாயம்.
" பசுக்களுக்கு பூச்சி வைத்தால் நிவர்த்திக்க உபாயம்.
177 மதுபர்க்கம்.
181 மதுபர்க்கம் கொடுக்கத் தகுந்தவர்கள்.

உ

ஸாமவேதீயம்

[illegible] [illegible]ஸஹிதம்

ஸாமவேத க்ருஹ்ய ஸூத்ரம்

தமிழ் அனுவாதத்துடன்

1 ‘‘அதாதோ க்ருஹ்யகர்மாணி’’

வேதாத்யயனம் செய்த பிறகு அந்த அத்யயனம் செய்தவர்களே மேல் சொல்லக்கூடிய க்ருஹ்ய கர்மாக்களையும் செய்ய முடியுமாதலால் அதற்குப் பிறகு ஔபாஸனாக்னியில் செய்யக்கூடியதும் அப்படி இல்லாததுமான கர்மாக்களை உபதேசிக்கின்றோம்.

இங்கு வேதாத்யயனம் என்பது (தைவஸவித: என்ற மந்திரமுள்ள சாகை) முழுவதையும் குறிக்கின்றது. மந்திரத்தை மாத்திரம் அத்யயனம் செய்வதும் க்ருஹ்ய கர்மாக்களை யனுஷ்டிப்பதற்குப் போதுமானது. ஆனாலும் அத்யயன விதியானது வேதம் முழுவதையும் அத்யயனம் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது. ஆகையினால் வேதம் முழுவதையும் அத்யயனம் செய்த பிறகு என்று கிடைக்கிறது.

இந்த கர்மாக்களில் க்ருஹ்யாக்னிமான்களான க்ருஹஸ்தர்களுக்கே அதிகாரம். ‘‘[illegible]’’ என்று விதிக்கப்படும் ஹோமம் ப்ரும்மசாரிக்குமட்டும், சௌளம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் குழந்தைகளிடத்தில் ஸம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுவதால் அவர்களே செய்ய வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆனாலும் உபநயனம்

வரை அதிகாரமில்லாததாலும் வாதூஸம்ஸ்க்ருத்ய ஜாக॥ என்பது முதலிய வசனத்தாலும் தகப்பனார் செய்ய வேண்டியதாக ஆகிறது. தகப்பனார் செய்யக்கூடிய எல்லா கர்மாக்களும் இந்த ஔபாஸனாக்னி பொதுவாக ஏற்பட்டிருப்பதால் இதிலேயே செய்யக்கூடியதாக ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் தகப்பனார் செய்யக்கூடிய கர்மாக்கள் எல்லாவற்றையும் இந்த அக்கினியில் செய்யும்பொழுது பிள்ளையின் ஸம்ஸ்காரமான சௌளாதிகளும் இதிலேயே செய்யும்படி ஏற்படுகிறது. வேறு அக்கினியை அபேக்ஷிப்பதில் ப்ரமாணமில்லை. தகப்பனாருக்கு ஸர்வதானம் முதலிய காரணத்தால் ஔபாஸனாக்னி இல்லாத போனால் லௌகிகாக்னியில் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் ஸதாசாரம் இருக்கிறது. ஆனால் பிறருக்கு (பிள்ளைக்கு) செய்யக்கூடிய கர்மாக்களை ஔபாஸனாக்னியிலிருந்து ஏகதேசம் எடுத்து அதில் செய்கிறது, அந்த கர்மா முடிந்ததும் அந்த அக்னி லௌகிகமாகிறது, என்று நமது தேசத்தில் ஆசாரம் இருக்கிறது. இவ்விதமே ஆசாரம் எங்குமிருக்குமேயானால் இந்த ஆசாரத்தினால் மூலபூதமான ஸ்ம்ருதியை கல்பித்து இதை ப்ரமாணமாகக் கொள்ளலாம். சிலதேசங்களில் இதற்கு மாறுதலாக இருந்தேயானால் பிள்ளைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களையும் முழு ஔபாஸனாக்னியிலுமே செய்ய வேண்டும். இங்கு ருத்ரஸ்கந்தர் சௌளம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் தகப்பனாருடைய ஔபாஸனாக்னியில் ஏகதேசம் எடுத்து அதில் செய்கிறது, கடைசியில் அது லௌகிகமாகிறது என்று சொல்லுகிறார். நமது தேசத்தில் ஆசாரம் அவ்விதம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஆசாரம் ருத்ரஸ்கந்தர் நாள் முதல் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. தகப்பனார் பத்னீ இல்லாமல் ஔபாஸனாக்னி யில்லாதவராக இருந்தால் சௌளம் முதலிய புத்ரஸம்ஸ்காரங்களில் பிதா முக்யாதிகாரியாகையால் லௌகிகாக்னியில் செய்யலாம்.

க்ருஹ்யகர்மாணி என்பதற்கு ஔபாஸனாக்னியில் செய்யத்தகுந்த கார்யங்கள் என்று பொருள். இங்கு ஔபாஸனாக்னியை க்ருஹ்யமென்று கூறுவதால் அதில் செய்யத்தகுந்த கார்யங்களுக்கு லக்ஷணையாக க்ருஹ்ய கர்மாக்கள் என்று பெயர் ஏற்படுகிறது.

அக்னியின் அபேக்ஷையில்லாத ஜாதகர்மா முதலியவற்றையும் வேறு அக்னியில் செய்யக்கூடிய அன்வஷ்டகை முதலியவற்றையும் இந்த க்ருஹ்யஸூத்திரத்தில் விதித்திருப்பதால் உபலக்ஷணமாக அவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஸூ 1

ப்ரதிஜ்ஞாஸூத்ரமானபடியால் அவச்யமான விஷயங்களை விளக்குகிறார். இங்கு வேதாத்யயநம் என்றால் எந்த வேதம், எந்த சாகை க்ருஹ்யகர்மாக்களை தெரிந்துகொள்வதற்கு மந்த்ர ப்ராஹ்மணம் மட்டும் அத்யயநம் செய்தால் போதாதா? க்ருஹ்ய கர்மாக்களை தெரிந்துகொள்வதற்கு வேதாத்யயநம் எந்தவிதமாக உபயோகப்படுகிறது? க்ருஹ்ய கர்மா என்பதற்கு ஔபாஸநாக்னி ஸாத்யமென்று அர்த்தம் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன? இது முதலிய சங்கைகளுக்கு சாஸ்த்ரீயமான முறையில் ஸமாதானம் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையினால் இந்த ஸூத்ரார்த்தம் விஸ்தாரமாக இருக்கிறது என்று குறை கூறுவது சரியன்று. இதன் விளக்கத்தை மூலக்ரந்தத்தில் காண்க. இங்கு பிள்ளைக்குச் செய்யும் சௌளம் முதலியதை முழு ஔபாஸனாக்னியிலுமே செய்யலாமென்றும் கூறினோம். தன் அக்னியில் பிறருடைய கார்யத்தைச் செய்யலாமா? என்று சங்கை ஏற்படலாம். அதற்கு 'ஜாதேஷ்டியின்' பயனை பிள்ளையடைவதையும். ச்ராத்தத்தின் பயனை தந்தையடைவதையும் கண்டு சாஸ்திரீயமாகவே ஸமாதான மடையலாம்.

2 ॥உதகயநவூவமஷவக்ஷவுண்யாஹெஷுவஹாமாவத நாதஹ்ஹ காரொரமாஷெபெ॥

உத்தராயணம் சுக்லபக்ஷம், ஜயோதிச் சாஸ்திரத்தில் கூறியபடி நல்ல முகூர்த்தம் இவைகள் கூடிய சுபதின த்தில் நடுப்பகலுக்குமுன் க்ருஹ்ய கர்மாக்களைச் செய்ய வேண்டும். க்ருஹ்யஸூத்திரத்தில் தக்ஷிணாயனத்திலேயே விதிக்கப்பட்டுள்ள அஷ்டகை முதலியதும் அபரான்ஹத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள பசுக்களின் க்ரிமி நாசகமான காம்ய கர்மாவும் அந்தந்த காலத்திலேயே செய்யவேண்டும். உத்தராயணாதிகளை எதிர்பார்க்கவேண்டாம்.

3 ॥கவவமெமயயொதாஹஸஹாஹணாநாபயெக॥

ஒவ்வொரு கர்மாக்களையும் செய்து முடித்த பிறகு மூன்றுக்குக் குறையாமல் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு போஜனம் செய்து வைக்கவேண்டும்.

4 ॥யஜ்ஞோபவீதமு॥

பூணல் கர்மாக்களைச் செய்பவனுக்கு அவசியமாயுள்ளது. எப்பொழுதும் அவசியமானுலும் அது கர்மாவிற்கு அங்கம் என்பது இங்கு கூறப்படுகிறது.

5 ॥ஸளதுமு॥

அந்தப்பூணல் பஞ்சுநூலால் செய்யப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றிய மற்ற விவரங்கள் ஸ்ம்ருதிகளிலுள்ளன.

6 ॥களயுஸவா॥

அல்லது தர்பத்தை உபவீதம் மாதிரி செய்து போட்டுக்கொள்ளலாம்.

ஸூ. 5 ஸ்த்ரீகளும் நூல் நூற்கலாம் ஆனல் இழைத்து கறக்குவது புருஷர்களே ஸ்னநம் செய்து சுத்தியுடன் செய்யவேண்டும். யஞ்ஞோபவீதப்ரதிஷ்டை என்று

7 ॥ஶ்ரீவாயாஸவஸிரூஷ்ய தக்ஷிணம் பாஹுமுடூ ஷ்ரதஸ்ய யஜ்ஞோபவீதீ ஹவதி॥

அந்தப் பூணலேயோ தர்பவளையத்தையோ கழுத்தில் மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டு அதற்குள் வலது கையை மேலே தூக்கினுல் இடது தோளிலிருந்து வலது தோளின் கீழ்புரம் தொப்புளுக்குச் சரியாகத் தொங்குகின்றபொழுது அதற்கு யஞோபவீதமெனப் பெயர். இவ்விதம் தரிப்பவன் யஞ்ஞோபவீதீ.

8 ॥ஸவ்யம் வ ப்ராசீநாவீதீ॥

பூணலை மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டு அதற்குள் இடது கையை மேலே தூக்கினுல் வலது தோளில் தொங்கும் பொழுது ப்ராசீனுவீதம். இதையுடையவன் ப்ராசீனுவீதீ. பித்ரு கார்யம் செய்யும்பொழுது இவ்விதம் இருக்க வேண்டும் தேவதைகள் குருக்கள் அதிதிகள் இவர்களை பூஜிக்கும் பொழுதும் போஜனம் ஹோமம் ஆசமனம் ஜபம் வேதாத்யயனம் இவைகளைச் செய்யும் பொழுதும், மற்றும் இம்மாதிரியான காரியங்களிலும் உபவீதியாக இருக்கவேண்டும். ரிஷி தர்ப்பணம் முதலிய மனுஷ்ய கார்யம் செய்யும் பொழுது பூணலை மாலையாகப் போட்டுக் கொள்ளவேண்டியது.

கறக்குவது முதல் ப்ருஹ்மமுடிபோடும்வரை போதாயனர் நன்கு கூறியுள்ளார். பூணலில் 9 இழைகள் இருக்கின்றன 1ல் ஓங்கார தேவதையும், 2ல் அக்னியும், 3ல் பகனும், 4ல் ஸோமனும், 5ல் பித்ருக்களும், 6ல் ப்ராஜாபதியும், 7ல் விஷ்ணுவும், 8ல் தர்ம தேவதையும், 9ல் எல்லா தேவதைகளும், இருக்கின்றூர்கள். இம்மஹிமையுள்ள பூணலை தேவாலயம்போல் காக்கவேண்டும்.

இதில் கொத்துசாவி போடுவதும், தாய்த்துப் போடுவதும், முதுகு சொரிவதும் தேவதைகளை அவமதிப்பதாக ஏற்படும்.

கர்மாக்கள் எல்லாவற்றையும் ஆரம்பம் செய்வதற்கு முன் ஆசமனம் அவச்யம் செய்யவேண்டும். அதன் முறையைச் சொல்லுகின்றார்.

9 ॥த்ரிராசாமேத் த்விஃ பரிம்ருஜீத॥

ப்ருஹ்ம தீர்த்தத்தினால் (கட்டவிரலின் அடிபாகம்) மூன்று தடவை ஜலத்தை சாப்பிட்டுவிட்டு அவ்விதமே இரண்டு உதடுகளையும் அலோமப்ரதேசத்திற்கு வெளியில் ஜலத்தினால் வாயைத்துடைக்க வேண்டும்.

10 ॥பாதாவப்யுக்ஷ்ய ஶிரோ(அ)ப்யுக்ஷேத்॥

இரண்டு பாதங்களையும் ப்ரோக்ஷித்து தலையையும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

11 ॥இந்த்ரியாண்யத்பிஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்॥

இந்திரியங்களை ஜலத்துடன் தொடவேண்டும். அதன் முறை கட்டைவிரல் மோதிரவிரல் இவைகளால் கண்களையும் கட்டைவிரல் சுண்டுவிரல் இவைகளால் காதுகளையும் கட்டைவிரல் ஆட்காட்டிவிரல் இவைகளால் மூக்கையும் ஒவ்வொன்றையும் ஜலத்துடன் தொடவேண்டும். இந்திரியாணி என்று பொதுவாக சொல்லப்பட்டிருப்பதால் எல்லா இந்திரியங்களையும் தொடவேண்டிவருகிறது. ஆனால் கால்களைப்பற்றி (1-1-10)வது ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட படியாலும் குஹ்யேந்திரியங்கள் தொடுவதற்கு தகுதியற்றவையானதாலும் மனதை தொட முடியாததாலும், த்வக், சரீரம் முழுவதும் இருப்பதால் தொடப்பட்டு இருப்பதாலும் நாக்கு ஜலபானத்தில் உபயோகப்பட்டிருப்பதாலும் கைகளைப்பற்றி சொல்லப்போகிறபடியாலும் வாக்கு, இந்திரியம் கீழ்ச்சொன்னவைகளில் அடங்கியிருப்பதாலும் மற்றுமுள்ள மூன்று இந்திரியங்கள் மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன வென்றறிய வேண்டும்.

12 ॥ஶுசிஃ ப்ராயத்யஸ்ய வ்யவஸ்தாம் ப்ரதிபத்யேத॥

இவ்விதம் ஆசமனத்தைச் செய்து கடைசியில் ஜலத்தை தொட்டு சுத்தியடைகிறான். இந்த ஆசமனத்தைப் பற்றிய மற்றும் சில விஷயங்கள் தர்ம ஸூத்திரத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவை கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ சுத்தமான இடத்தில் உட்கார்ந்து இரண்டு கைகளையும் முழங்கால்களுக்குள் வைத்துக் கொண்டு உபவீதியாக ஆசமனம் செய்யவேண்டும். ஆசமன ஜலம் சூடாக இல்லாமலும் நுரை முதலியதில்லாமலும் ஹ்ருதயம் வரை போகக்கூடிய அளவு உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். மௌனமாக மூன்று தடவை ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

ஆசமனம் செய்வதற்குமுன் கால் கைகளை மணிக்கட்டு வரையிலும் அலம்பிக்கொண்டு ஆரம்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்கின்ற ஆசமனமானது கர்மாவுக்கு அங்கமாகவும் ஆகிறது. அசுத்தியை நிவர்த்திபண்ணி சுத்திக்காகவும் ஆகிறது.

13 ॥ஆஸநஸ்தாநஸம்வேஶநாதீநி தர்பேஷு ப்ராகக்ரேஷு॥

உட்காருவது, நிற்பது, படுப்பது இவைகள் க்ருஹ்ய ஸூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டால் வடக்கு நுனியாக தர்பத்தை போட்டுக்கொண்டு செய்யவேண்டும்.

14 ॥ப்ராங்முகஸ்ய ப்ரதீயாத்॥

க்ருஹ்ய கர்மாவைச் செய்பவர் கிழக்குமுகமாக இருந்துகொண்டு செய்யவேண்டும். அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் அப்படியே, சௌளத்தில் மாதா கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும் ப்ரதீயாத் என்பதினால் கிழக்கு முகமாயுள்ளவனுக்கு எதிர்முகமாக இருந்து கொண்டு கார்யங்களைச்செய்ய வேண்டுமென்று கிடைக்கின்றது. மதுபர்க்கத்தில் தாதா (மதுபர்க்கம் கொடுப்பவன்) சௌளத்தில் நாபிதன் இவர்கள் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

15 ॥[illegible]॥

ஹோமம் செய்பவன் அக்கினிக்கு மேற்கே உட்கார்ந்துகொண்டு செய்யவேண்டும்.

16 ॥[illegible]॥

ஸ்நானம், அபிஷேகம் முதலிய சப்தங்களைச் சொல்லி விதிக்கும் பொழுது சிரஸ்ஸுடன் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

17 ॥[illegible]॥

இந்த க்ருஹ்யத்திலும் மற்ற ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லப்பட்ட கர்மாக்களைச் செய்யும் பொழுது அது ஸம்பந்தமான எல்லாவற்றையும் வலது கையினாலேயே செய்ய வேண்டும். இரு கைகளால் செயயக்கூடிய விடத்திலும் (2-4-16) [illegible], இடதுகையால் செய்யும்படி விதிக்கப்பட்ட இடத்திலும் (3-5-13) [illegible] அந்த விதிப்படியே செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாத இடத்தில் வலது கையினாலேயே செய்ய வேண்டும்.

18 ॥[illegible]॥

ஒரு மந்திரத்தின் முடிவை அடுத்த மந்திரத்தின் அடியைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளவேண்டும். எந்த மந்திரமானது விநியோகத்தினாலும் அளவினாலும் நன்கு விளங்கவில்லையோ அதை அர்த்தத்தை யனுஸரித்து விநியோகத்தையும் அளவையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் அத்யயன ஸம்ஸ்காரத்தினால் ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட மந்திரமானது விநியோகிக்கப்படாமலிருந்ததே யானால் கார்யவிசேஷத்தில் ஸம்பந்தத்தை எதிர்பார்க்கின்றது. எந்த கர்மாக்களின் மந்திரமத்தியில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த கர்மாவில் உபயோகப்படுவதாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

அதிலும் எந்த அர்த்தத்தை ப்ரகாசப்படுத்தும் ஸாமர்த்தியம் இருக்கின்றதோ அந்தக்கார்யத்திற்கு இந்தமந்திரம் அங்கமென்றும் ஊஹித்துக்கொள்ளலாம். எந்த மந்திரமானது கர்மாவின் அர்த்தத்தை நன்கு விளக்கவில்லையோ அந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்தால் அதற்கேற்பட்ட பலன்கிடைக்கின்றது. இவ்விதம் ந்யாயங்களை நன்கு தெரிந்துகொண்டு அர்த்தம் செய்யவேண்டும். தன் இஷ்டப்படி செய்யக்கூடாதென்பதை [illegible] என்று சொல்லுவதால் விளக்குகிறார்.

ஸூ 18

இந்த ஸூத்ரத்திற்கு மந்திரத்தின் முடிவு தெரியாத போனால் அடுத்த மந்திரத்தின் ஆரம்பத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று சுலபமாக அர்த்தம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஸூத்ரகாரர் ''[illegible]'' [illegible]'' என்பது முதலிய சில மந்திரங்களுக்கு விநியோகம் சொல்ல வில்லை. ஏன் சொல்லவில்லை என்று கேட்க நமக்கு அதிகாரமில்லை. கோபில ஸூத்திரத்தைப் பார்த்து தெரிந்துகொள்ளலாமென்று சிலர் நமது தேசத்தில் கோபிலஸூத்ரம் என்று ஒன்று இருப்பதாகவே தெரியாதவர்கள் பலர். அவர்கள் கதி என்ன? மேலும் காதிரஸூத்ரத்திற்கு அர்த்தம் தெரிந்துகொள்வதற்கு கோபிலஸூத்ரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் கோபிலஸூத்ரமே விஸ்தாரமாக இருப்பதால் காதிரம் தேவையில்லை என்று ஏற்படும். இவ்விதம் சங்கை ஏற்படுகிறபடியால் ருத்ரஸ்கந்தாசாரியார் கீழ்ச்சொல்லிய மந்திரங்களுக்கு விநியோகம் சொல்லவில்லை என்ற குறையை ஸூத்ரகாரர்மீது வைக்காமல் இந்த ஸூத்ரத்தினாலேயே அவைகளுக்கும் விநியோகம் சொல்லப்பட்டதாக பதச்சேதம் செய்து அர்த்தம் செய்கிறார். இவ்விதம் பதச்சேதம் செய்தோ, சூசனையாகவோ ஸூத்ரா வ்ருத்தியினாலோ அத்தியாஹாரம் செய்தோ அபேக்ஷிதமான

19 ॥ஸ்வாஹாகாரம் ப்ரதாநாந்தேஷு॥

ஹோமங்களில் உபயோகப்படும் மந்திரங்களில் ஸ்வாஹா என்ற பதம் மந்திரப்ராம்ஹணத்தில் இல்லாதபோனல் கடைசியில் ஸ்வாஹா என்பதைச் சேர்த்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாஹாவோரயவித்ரே, ஸ்வாஹாமெநவத்வாஹாய என்ற மந்திரங்களில் முந்தி ஸ்வாஹாகாரம் இருப்பதால் பிந்தி சேர்க்க வேண்டாம்.

20 ॥பாகயஜ்ஞ இத்யாக்யா யஃ கஶ்சைகாக்னௌ॥

ஏகாக்னி என்றால் க்ருஹ்யாக்னி என்று அர்த்தம். க்ருஹ்யாக்னியில் செய்யக்கூடிய கர்மாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பாகயக்ஞம் என்று பெயர். க்ருஹ்யாக்னியைத் தவிர்த்து வேறு அக்னியில் செய்யப்படுவதற்கு பாகயக்ஞம் என்று பெயரில்லை. க்ருஹ்யாக்னியில் செய்யப்படுவதிலும் ஸப்தபாகயஜ்ஞஸம்ஸ்தா: என்று தர்மஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஏழு கர்மாக்களுக்குமட்டுமல்ல. க்ருஹ்ய ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மற்ற கர்மாக்களுக்கும் பாகயக்ஞம் என்று பெயர்.

அர்த்தங்களை ஸூத்ரகாரர் சொல்லியிருப்பதாக வ்யாக்யாநம் செய்து ஸூத்ரகாரரை போஷிப்பது சிறந்த வ்யாக்யாதாக்களின் முறை. இவ்விதம் வ்யாஸ ஸூத்ரம், ஜைமினி ஸூத்ரம் முதலியதில் காணலாம். ஆகையால் இந்த ஸூத்ரத்தை க்லேசப்பட்டு அர்த்தம் செய்கிறார் என்று நினைப்பது அவர் அபிப்ராயம் தெரியாமையாகும். அநேக ஸூத்ரங்களில் பதங்களுக்கு வையர்த்தியசங்கைசெய்து அவைகளுக்கு ஸரியானபடி ப்ரயோஜனம் சொல்லியிருப்பது வ்யாக்யான காம்பீர்யத்தை நன்கு விளக்குகிறது. அதை இந்த ஸூத்திரத்திலேயே காணலாம்.

21 ॥தத்ரர்த்விக் ப்ரஹ்மௌபாஸநவர்ஜம்॥

அந்த பாக யக்ஞங்களில் ஔபாஸனத்தை தவிர்த்து மற்ற ஹோமத்தில் மட்டும் ப்ருஹ்மவரணம் செய்யவேண்டும். மற்ற மதிதாக்னியிலோ லௌகிகாக்னியிலோ செய்யப்படும் ஹோமங்களுக்கு ப்ருஹ்மா கிடையாது. ருத்விக் ரித்விக் லக்ஷணம் த்ராஹ்யாயண ச்ரௌத ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதாவது ப்ரசித்த ரிஷி வம்சத்தில் உள்ளவனும் வேதாத்யயனம் செய்தவனும் கல்பஸூத்திரத்தை யறிந்தவனும் நல்ல ஆசாரமுள்ளவனும் வாக்மியும் அங்கங்களில் குறைவு அதிகம் இல்லாதவனும் ரித்விக் எனப்படுவான். அவ்விதமுள்ளவன் இங்கு ப்ருஹ்மாவாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக 'ருத்விக்' என்று ஸூத்ரம் செய்திருக்கிறார். 'ஔபாஸன' ஹோமத்தில் ப்ருஹ்மா கிடையாது.

22 ॥ஸ்வயம் ஹோதா॥

இந்த பாகயக்ஞத்தில் தானே கர்த்தாவாக இருந்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். "ப்ரஹ்மௌபாஸநவர்ஜம்" என்ற ஸூத்ரத்தை அனுவிருத்தி செய்து ஔபாஸனத்தில் மற்றவரையும் கர்த்தாவாக நியமனம் செய்யலாம். என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

---

22 ஸூ இந்த ஸூத்ரத்திற்கு "ப்ரஹ்மௌபாஸநவர்ஜம்" என்ற ஸூத்ரத்தை அனுவ்ருத்தி செய்துகொண்டு ஔபாஸனஹோமத்தைத் தவிர மற்ற பாகயக்ஞங்களில்தானே ஹோமம் செய்ய வேண்டுமென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். இல்லாவிடில் இங்கு சொல்லப்படுகின்ற கர்மாக்கள் எல்லாம் ஒரு அதிகாரியைக் குறித்தேச் சொல்லுகிறபடியால் "ஸ்வயம்" என்று சொல்லாமலேயேதான் செய்ய வேண்டுமென்று கிடைக்கும்.

23 ॥ தக்ஷிணதோ(அ)க்னே: ப்ராகக்ரேஷு தர்பேஷுதங்முகஸ்தூஷ்ணீமாஸீத
ஹோமாத் ப்ரஹ்மோபவேசனம் ॥

அக்கினிக்குத் தென்புரத்தில் கிழக்கு நுனியாக தர்ப்பங்களைப் போட்டுக்கொண்டு வடக்கு முகமாகவும் மௌனமாகவும் ஹோமம் முடியும் வரையில் ப்ரஹ்மா உட்காரவேண்டும்.

இங்கு சிலர் "ஹோதா" என்று யாகத்தில் வேறு ஒருவன் ரித்விக் இருப்பதால் அதுமாதிரி ஸ்மார்த்த கர்மாவிலும் வேறு ரித்விக் என்பது கிடையாது. யஜமானனே ஹோதா என்று சொல்வதற்காக இந்த ஸூத்ரம் ஏற்பட்டது என்று அபிப்ராயப்படுகின்றனர். அங்கு ஹோதா என்றால் தேவதைகளை ஆஹ்வானம் செய்பவரென்று அர்த்தம் இங்கு ஹோமம் செய்யும் கர்த்தா என்று அர்த்தம். ஆகையினால் அந்த அர்த்தத்தை இங்கு வாங்கக் கூடாதென்று விளங்குகிறது, அல்லது அங்குள்ள ஆஹ்வான கர்த்தா என்பதை இங்கும் அர்த்தம் சொல்லி ஆஹ்வான கர்த்தா யஜமானனே என்றால் ஹோம கர்த்தாவான அத்வர்யு ஸ்மார்த்த கர்மாவில் வேறு ஒருவர் இருக்க வேண்டி வரும். ஆகையினால் அவ்விதம் அர்த்தம் செய்வது சரியில்லை யென்பது ச்ரௌதபரிஞ்ஞான முள்ளவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

---

23 ஸூ இங்கு ப்ருஹ்மோபவேசனத்தை கோபில ஸூத்ரத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சிலர் பூர்ணமாக விதித்திருப்பதால் வேறு ஸூத்ரங்களை அபேக்ஷிக்க வேண்டுமென்பதவச்யமில்லை.

24 ॥ கர்மஸ்வப்யஜ்ஞம் ஸ்யாஸமரேத் ॥

கர்மாக்களில் மந்திரம் க்ரமம் தவறிவிட்டாலும் மற்ற தோஷங்கள் ஏற்பட்டாலும் ஸ்வாஹா அதை கவனித்துச் சொல்லவேண்டும். இதனால் மௌனபங்க மேற்படாது. ஆகையினால் ப்ருஹ்மா கர்மாவை நன்கு அறிந்தவராக இருக்கவேண்டும். சாந்தோக்யோபநிஷத்திலும் கர்மாவை அறியாதவனை ப்ருஹ்மாவாக வைக்கக்கூடாதென்று சொல்லி இருக்கிறது.

25 ॥ கர்மஸம்பந்தமாவ்யாஹ்ருத்யேஷ்டமாவ்யா ஹ்ருதீர்ஜபேத்
உதம்விஷ்ணுர்விசக்ரம இதிவா ॥

கர்மாவின் ஸம்மந்தமில்லாத விஷயத்திலும் தவறுதலை வேறு விதமாக நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய இடத்திலும் பேசக்கூடாது. அவ்விதம் பேச நேர்ந்தால் பூர்புவஸ்ஸுவ: என்ற மஹா வ்யாஹ்ருதிகளை ஜபம் செய்யவேண்டும். அல்லது இதம்விஷ்ணு: என்ற ருக்கையாவது ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

26 ॥ ஹௌத்ரப்ரஹ்மத்வே ஸ்வயம் குர்வன் ச்சத்ரமுத்தரஸங்கம் வாஸனே வாபிஸ்ருஜ்ய
அந்யத்வா ஸ்தாலம் கமண்டலும் வா ததஸ்ஸ்வயமேவ கர்மகுர்யாத் ॥

ப்ருஹ்ம வரணத்திற்குரிய ப்ராமணர் கிடைக்காத ஆபத்காலத்தில் ஹோமம் செய்யும் எஜமானனே ப்ருஹ்மாவாக இருக்கலாம். அப்பொழுது ப்ருஹ்மவரண காலத்தில் அக்னிக்குத்தெற்கே உட்கார்ந்து ப்ருஹ்மா செய்ய வேண்டிய கார்யத்தைச் செய்துவிட்டு குடை, மேல் வஸ்திரம், ஜலபாத்திரம், ஏதாவதொன்றை அங்கு வைத்து விட்டு தன் ஸ்தானத்திற்கு வந்து மேல் கார்யத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

27 ॥𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍॥

ஹோமத்திற்குறிய சாமான்களையும் அக்னியையும் பின்பக்கமாக வைத்து உட்காரக்கூடாது. இவைகளின் நடுவில் போகவும் கூடாது. தவறுதலால் பின்பக்கம் வைத்து உட்கார்ந்தாலும் நடுவில் போனாலும் திருப்பி உட்கார வேண்டும். திருப்பி வரவேண்டும்.

இதுவரை பாகயக்ஞங்களுக்குப் பொதுவான பரிபாஷை சொல்லப்பட்டது. ருத்ரஸ்கந்தரால் செய்யப் பட்ட காதிர க்ருஹ்யவ்ருத்தியில் முதல் படலத்தில் முதல் கண்டம் முடிந்தது.

ஸூ 27 இந்த ஸூத்திரத்தில் '𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍' என்பது தவறுதலாக பின்பக்கமிருந்தாலும் நடுவில் சென்றாலும் தோஷமில்லை யென்பதை யறிவிக்கின்றது என்று சிலர் அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். ருத்ரஸ்கந்தர் தவறுதலால் நேர்ந்தால் திருப்பி உட்காரவேண்டும், போனபடியே திருப்பி வர வேண்டுமென்பதை அறிவிக்கின்றது என்று வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். [illegible]த்தில் '[illegible]' [illegible] என்றும், [illegible], யிலும் '[illegible]' என்றும் [illegible]ப்ரகாணத்தில் குரு சிஷ்யர்களின் நடுவில் சென்றால் தோஷமும் அதற்கு ப்ராயச்சித்தமாக புநருபஸதநம் மூன்று நாள் உபவாஸாதிகளும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தராகமநம் ஏற்பட்டால் தோஷமும் அதற்கு திரும்பி வருவது பரிஹாரமுமாக ருத்ரஸ்கந்தர் அபிப்ராயப்படுகிறார். அதற்கு விருத்தமாக தோஷமில்லை என்று சொல்வது ருஜுவானதாக தோன்றவில்லை.

இரண்டாவது கண்டம்.

1 ॥[illegible]॥

வீட்டிற்கு முன்பாகத்தில் சுத்தமான இடத்தில் (கோமய) சாணத்தினால் சுத்திசெய்து நடுவில் மணலால் ஸ்தண்டிலம் மேடை போடவேண்டும்.

2 ॥𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑍇𑌤𑍍॥

ஸ்தண்டிலத்தின் தென்பாகத்தில் மேற்கேயிருந்து கிழக்கே ஒரு கோடு தர்ப்பத்தால் கிழிக்க வேண்டும்.

3 ॥𑌤𑌦𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍁𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌃॥

அந்தக்கோட்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து வடக்கே ஒரு கோடும் அதன் முடிவிலிருந்து கிழக்கே ஒரு கோடும் நடுக்கோட்டிலிருந்து மூன்று கோடுகள் கிழக்கே முடியும்படி தெற்கே ஆரம்பித்து வடக்கே முடிய கிழிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்யவேண்டிய இடங்களெல்லாம் செய்யவேண்டும். இது ஸ்தண்டில சுத்தி இதற்கு உல்லேகன மென்று பெயர்.

4 ॥𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯॥

உல்லேகனம் செய்த இடத்தை ப்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

5 ॥𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯॥

ஸ்தண்டிலத்தின் நடுவில் அக்னியை எதிர்முகமாக வைக்கவேண்டும். ஹோமம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அக்னியை இவ்விதம் வைக்கவேண்டும். ஹோமமில்லாமல் உதாரணம் ஸர்ப்ப பலியில்

6 [illegible]

வைக்கப்பட்ட அக்னியின் சுற்றிலுமுள்ள கணங்களை (பொரிகளை) இந்த மந்திரத்தினல் கிழக்கேயிருந்து ப்ரதக்ஷிணமாக ஒன்று சேர்க்கவேண்டும். இந்த மந்திரம் மூன்று ருக்குக்கள் உள்ளது. ஒவ்வொரு ருக்கின் முடிவிலும் சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு பரிஸமூஹநம் என்று பெயர்.

7 [illegible]

அக்கினிக்கு மேற்கே தர்பங்களுடன் இரண்டு கைகளையும் கவிழ்த்து வைத்துக்கொண்டு [illegible] என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

8 [illegible]

இரவில் இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்கநேர்ந்தால் விடுதெயநம என்ற இடத்தில் விடுதெவஸ்வா என்று ஜபிக்க வேண்டும். இதற்குப்பிறகு பிருஹ்ம வரணம் செய்ய வேண்டும். அக்னிக்குத் தெற்கே பிருஹ்மா உட்கார வேண்டு மென்பதால் அக்னி வைப்பதற்கு முன் செய்யக்கூடாது. பிந்தி அக்னியை வைத்து பரிஸமூஹனம் செய்து இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டுமென்பதால் ஒரே ஸூத்ரத்தால் விதிக்கப்பட்ட கார்யத்தை முடித்துக்கொண்டு இப்பொழுது பிருஹ்ம வரணம் செய்ய வேண்டும்.

9 [illegible]

அக்னிக்கு மேல்புரம் தெற்கே ஆரம்பித்து வடக்கே முடியும்படி தர்ப்பங்களை கிழக்கு நுனியாக நெருக்கமாகப் பரப்பி தென் பாகத்திலுள்ளவைகளைக் கிழக்கேயும் அவ்விதமே வடபாகத்திலுள்ளவைகளையும் கிழக்கேயும் இழுத்து விடவேண்டும். இழுக்கப்பட்ட இரு தர்ப்பங்களின் நுனிகளும் அக்னிக்குக் கிழக்கே ஒன்று சேர்ந்து விடவேண்டும். இது பரிஸ்தரணத்தின் ஒருவிதம்.

10 [illegible]

மேற்கே பரப்பிய தர்பங்களை இருபுரங்களிலும் இழுக்காமல் மேற்கே பரப்பியபடியே இருப்பது மற்ருெரு விதம்.

11 [illegible]

அக்னிக்கு கிழக்கு திக்குமுதல் ப்ரதக்ஷிணமாக தர்பங்களின் அடிபாகத்தை நுனிபாகங்களால் மறைத்துக் கொண்டு மூன்று தடவையாவது ஐந்து தடவையாவது பரிஸ்தரணம் போடவேண்டும். அடிபாகத்தை மூடிக் கொண்டு ப்ரதக்ஷிணமாகப் போடவேண்டு மென்பதால், கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு இந்த வரிசையாகப் போடவேண்டுமென்று தெரிகிறது. மேற்கு வடக்கு என்று க்ரமமாகப் போட்டால் வடக்கு திக்கிலுள்ள தர்பங்களின் அடிபாகம் மேற்கே போடப்பட்ட தர்பங்களின் நுனிகளால் மூடப்பட்டதாக ஆகாது. போட்ட பிறகு நுனியை எடுத்து அடியின் மீது போட்டால் "[illegible]" என்ற இறந்தகாலத்தை யறிவிக்கின்ற ஸூத்திரத்திற்கு விரோதமாகும். ஆகையினல் கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு என்ற க்ரமப்படியே போட வேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது.

"[illegible]" என்பது இந்த க்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தில் நான்கு திசைகளிலும் செய்யும்படி ஒரு கார்யத்தை விதித்தால் ப்ரதக்ஷிணமாக கிழக்கே ஆரம்பித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று காண்பிப்பதற்காக, உதாஹரணமாக ஸர்ப்பபலியில் "[illegible]" (3-2-1) என்ற விடத்திலும் மற்றுமுள்ள இடத்திலும் காண்க.

“[illegible]” ப்ரஜாகாமனை யுள்ளவர்கள் மூன்று தடவை போடவேண்டும். பசு காமனையுள்ளவர்கள் ஐந்து தடவை போடவேண்டும்.

மூன்று ஸூத்ரங்களால் மூன்று விதமாகப் போடப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

அதில் முதல் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியது பிண்டபித்ரு யக்ஞத்திலும், இரண்டாவது ஸூத்ரத்தில் சொல்லியது அன்வஷ்டகையிலும் மூன்ருவது ஸூத்ரத்தில் சொல்லியது மற்ற எல்லா கர்மாக்களிலும் முறையே போடவேண்டும். மூன்று தடவை ஐந்து தடவை என்ற விகல்பம் மூன்ருவது ஸூத்ரத்தில் சொல்லியதற்கு மட்டும்.

12 [illegible]

உபவிஸ்ய என்பது இதற்குப்பிறகு தர்பாஸனத்திலே உட்கார்ந்து செய்யவேண்டுமென்பதற்காக நுனி தர்பங்களில் இரண்டை, ஒட்டை நீளம் அளவுள்ளதாக மற்ருெரு தர்ப்பத்தை நடுவில் வைத்துக்கொண்டு “[illegible]” என்ற மந்திரத்தினுல் நகத்தினுல் இல்லாமல் நறுக்கவேண்டும்.

13 [illegible]

“[illegible]” என்ற மந்திரத்தினுல் ஜலத்துடன் மேல்நோக்கி அவைகளை உருவி விடவேண்டும்.

14 [illegible]

அந்த தர்பங்களைச் சேர்த்து வடக்கு நுனியாக வைத்துக்கொண்டு பவித்ர விரலாலும் கட்டை விரலாலும்

இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டு செய்யில் மேற்கேயிருந்து கிழக்கே மூன்றுதடவை மந்திரத்துடன் இரைக்கவேண்டும்.

15 [illegible]

தர்பங்களை ப்ரோக்ஷணம் செய்து வடக்கு நுனியாக அக்கினியில் வைக்கவேண்டும்.

16 [illegible]

அக்கினிக்கு வடக்கே ஆஜ்யத்தை அக்கினியில் வைத்துக்கொண்டு ஜ்வாலையுள்ள தர்பத்தினுல் இரண்டு தடவை ஆஜ்யத்தை காண்பித்து தர்பாக்ரம் இரண்டை ஆஜ்யத்தில் போட்டு ஜ்வாலையுள்ள தர்பத்தினுல் மூன்று தடவை ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றி எரியவேண்டும். ஆஜ்ய பாத்ரத்தை வடக்கே பர்ஹிஸ் என்ற தர்பத்தின் மீது இறக்கவேண்டும்.

17 [illegible]

வலது முழங்காலை பூமியில் வைத்துக் கொண்டு ப்ருஹ்மாவிற்கும் அக்கினிக்கும் நடுவில் ஜலத்தை அஞ்ஜலியால் “[illegible]” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி தாரையாக மேற்கேயிருந்து கிழக்கே விடவேண்டும்.

18 [illegible]

[illegible] என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு தெற்கேயிருந்து வடக்கே அக்னிக்கு மேற்கிலும். அக்கினிக்கு வடக்கில் “[illegible]” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மேற்கிலிருந்து கிழக்கேயும் ஹோமத்திற்குரிய ஸாமான்களை உள்ளே வைத்து, முன்போல் ஜலத்தைக் கோடாக விடவேண்டும்.

19 தெவஸவிதஃ ஒ்ஸ-வெதி ஒ்ரதக்ஷிணம்ம்வய-கெஷ
தஷிவஸி:ஷஸரு ஷவ்யும்॥

இந்த மந்திரத்தினுல் கிழக்கே ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிண மாக அக்னியை அஞ்ஜலியிலுள்ள ஜலத்தினுல் சுத்த வேண்டும். ஹோமத்திற்குரிய ஸாமான்கள் உள்ளே இருக்கவேண்டும். இதற்கு பர்யுக்ஷணம் என்று பெயர். இந்தப் பெயரானது "வயஉ்க்ஷணவஜம்" (1-5-16) என்ற விடத்தில் இதைத்தவிர மற்றென்றும் கிடையாது என்று அறிவிப்பதற்காக ஏற்பட்டது.

20 ॥ஸக்ரு திவஉர॥

மந்திரத்தை ஒரு தடவை சொல்லி ஒரு தடவை யாவது மூன்று தடவையாவது பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும்.

21 ॥ஸமியகூஉாய॥

அத்தி, கருங்காலி, புரசு, அல்லது யக்ஞார்ஹமான மாம் இவைகளில் ஏதோ ஒரு மாத்தின் பதினறு ஸமித்துக் கள் அடங்கிய இத்மத்திலிருந்து ஒரு ஸமித்தை வடக் கேயுள்ள பர்ஹிஸ்ஸில் வைத்து பாக்கியுள்ள பதினைந்து ஸமித்துக்களை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஆஜ்யதந்திரங்களில், சரு தந்திரங்களிலோ வென்ருல் இத்ம ஸங்க்யை பதினெட்டு என்று வேறு சாஸ்திரங்களில் தெரிகிறது. பிறகு அக்கினியின் அர்ச்சனம்.

22 ॥ஒ்வதஜவிகெஸவதாஃதுகயூரணம்யூரயரு
வெஸ-வவாக்ஷஸஸஹெரா்ஷவெகு॥

"தவஸ் தெஜஸ்" என்பது முதல் 'ஒ்ஷணஃ வ-ஹ்ரயஉஃ' என்பது வரையிலுள்ள மந்திரத்திற்கு ப்ரபதம் என்று பெயர். அதை ஜபம் செய்யும் பொழுது

ஹூஹ-வஷெரம் என்று மந்திரம் வருகிறது. அதைச் சொல்லும் பொழுது ஓம்காரத்தை மூச்சுத்தாங்கும் வரை நீட்டிச் சொல்லிக்கொண்டு பரமாத்ம ஞானம் எனக்கு உண்டாக வேண்டுமென்று த்யானம் செய்து கொண்டு "விஸூவாகெஷாவிஷஜாஜி:" என்று சொல்லி மூச்சை விடவேண்டும். நித்தியமான ஹோமங்களில் இவ்விதம் காம்யமான ஹோமங்களில் இனிமேல் சொல்லப் போகிருர்.

23 ॥ஒ்ரதிகாரம்காமெஷு॥

எந்தக் கர்மாவுக்குப் பயன் நம்மால் அறியப்படுமோ அதில் அந்தப் பயன் ஸித்திக்க வேண்டுமென்று தியானம் செய்யவேண்டும்.

24 ॥ஸவஉெதெஸமெஷ-கஉயஉாக॥

ஹோமங்களெல்லா வற்றிலும் உபலேபனம் முதல் ப்ரபதம் வரையில் அந்தந்த விசேஷங்களுக்கு முன் செய்ய வேண்டும். ஔபாஸனம் முதலிய பரிசாண தந்திர ஹோமங்களில் பர்யுக்ஷணம் தவிர பரிஸமூஹநம் முதலியது கிடையாது. ஒரே அக்கினியும் பல கர்மாக்கள் ஒரே ஸமயத்தில் செய்தால் உபலேபனம் முதல் அக்னி உபஸமாதானம் வரை கிடையாது.

ருத்ரஸ்கந்த வ்ருத்தியில் முதல் படலம்
இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

"முதல் படலம் மூன்றாவது கண்டம்"

விவாஹம்

1 ப்ரஹ்மசாரீ வேதமதீத்யோபந்யாஹ்ருத்ய குரவே
அநுஜ்ஞாதோ தாராந் குர்வீத

ப்ருஹ்மம் என்றால் வேதம். அதை அத்யயனம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட வ்ரதங்கள் (நியமங்கள்) இவைகளும் லக்ஷணையாக ப்ருஹ்மம் என்று சொல்லப்படும். அவைகளை அனுஷ்டிப்பவன் ப்ரும்மசாரீ. அவன் இவ்விதம் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வேதத்தை ஆறு அங்கங்களுடன் அர்த்தத்துடன் அத்யயனம் செய்து குருவிற்கு வேண்டிய த்ரவ்யத்தை ஸம்பாதித்து குருவின் அருகில் சென்று கொடுத்து குருவினால் நீ ஸமாவர்த்தனம் செய்து விவாகம் செய்துகொள் என்று அனுமதிக்கப்பட்டு சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடி லக்ஷணமுள்ள கன்னிகையை விவாஹம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் தொழிலிற்காக அத்யயனம் செய்வித்த குருவினிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். அத்யயனம் செய்விப்பது கடமை என்று சொல்லிவைக்கும் குருவினிடம் தக்ஷிணை கொடுக்காமலேயே அனுமதி பெற்று விவாஹம் செய்து கொள்ளலாம்.

அல்லது அத்யயனம் முழுவதும் செய்யமுடியாமல் போனாலும் வ்ரதங்களை மட்டும் செய்துகொண்டு விவாஹம் செய்துகொள்ளலாம்.

அல்லது அர்த்தமில்லாமல் அத்யயனம் மட்டும் செய்து வ்ரதங்களை செய்து விவாகம் செய்துகொள்ளலாம். இங்கு கோதானம் வ்ராதிகம் ஆதித்யவ்ரதம் மஹாநாம்நிகம் என்ற நான்கும் அல்லது கோதானம், வ்ராதிகம், மஹாநாம்நிகம் ஔபநிஷதம் என்ற நான்குமாவது வ்ரதங்கள் என்று கூறப்படும் என்று மற்றொரு வ்யாக்யானம்.

விவாகத்திற்கு அங்கமாயுள்ள நாந்தீ ச்ராத்தம் முதலியவற்றையும் செய்யவேண்டும். பெண்களை மணக்கத்தகுதியுள்ளவர்களா என்று அறிவதற்கு ஒரு பரீக்ஷை கோபில மஹரிஷி கூறியுள்ளார்.

அதாவது யாகம் செய்யும் இடம், உழப்பட்ட வயல், ஜலம் வற்றாதமடு, ஊஷரபூமி, பசுமாட்டுக் கொட்டில், நாச்சந்துகூடுமிடம், சூதாடுமிடம், ருத்ரபூமி, இந்த எட்டு இடத்திலிருந்தும் மண்ணை எடுத்து தனித் தனியாக உருண்டையாக உருட்டி வரிசையாக வைக்கவும் எட்டு இடத்திலிருந்தும் எடுத்தமண்களை ஒன்றாக உருட்டி ஒன்பதாவது உருண்டையாக வைக்கவும். கன்னிகையை அதன் ஸமீபத்தில் நிறுத்தி அவளைப்பார்த்து "ருதமேவ ப்ரதமம் ருதம் நாத்யேதி கச்சந, ருத இயம் ப்ருதிவீ ச்ரிதா ஸர்வமிதமஸௌ (நாமா) பூயாஸம்." என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி, 'ஓ லக்ஷ்மி, இந்த உருண்டைகளில் ஒன்றைத்தொடு' என்று சொல்லவேண்டும். முதலில் வைக்கப்பட்ட நான்கிற்குள் ஒன்றைத் தொட்டால் விவாஹம் செய்துகொள்ளலாம். பிந்தியுள்ள நான்கில் ஒன்றைத்தொட்டால் கூடாது. ஒன்பதாவதைத் தொட்டால் மணக்கலா மென்பர் சிலர்.

க 3 ஸூ 1 இந்த ஸூத்ரத்திற்கு ருத்ரஸ்கந்தர் வேதாத்யயனம் செய்து வ்ரதங்களை அனுஷ்டித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்யவேண்டும். அல்லது வேதாத்யயனம் செய்யாமல் வ்ரதங்களைமட்டும் செய்து குரு தக்ஷிணை கொடுத்து அனுமதிபெற்று ஸமாவர்த்தனம் செய்யலாமென்றும், அல்லது குருதக்ஷிணை கொடுக்காமலேயே அனுமதி பெற்றும் ஸமாவர்த்தனம் செய்யலாமென்றும், "வேதான் வேதௌ வா வேதம் வா அவிப்லுத ப்ரஹ்மசர்யோ க்ருஹஸ்தாச்ரமமாவஸேத்" (மநு 3-2) "த்ரயாணாம் ... ஸ்நாதகா ஸ்ம்ருதாः" வேதம் வ்ரதாநி வா பாரம் நீத்வா ஹ்யுபயமேவ வா, யாஜ்ஞவல்க்ய: (ஆசார 51) என்ற ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளை அனுஸரித்து அநேகார்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

2 ॥குஷுவகுமஂ॥

விவாஹம் செய்யப்போகிறவன் ஸமாவர்த்தனத்தைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். நைஷ்டிக ப்ரும்மசாரிக்கு ஸமாவர்த்தனம் வேண்டாமென்று தெரிவிப்பதற்காக விவாஹத்தைச்சொல்லி ஸமாவர்த்தனத்தைச் சொன்னார்.

3 ॥தயொாஞுவகுமஂவ௵வஷு॥

விவாஹம் செய்துகொள்ளப் போகின்றவன், கன்னிகை இருவரும் விவாஹத்திற்குமுன் ஸ்நானம் (ஸமாவர்த்தனம்) செய்யவேண்டும்.

அந்த ஸமாவர்த்தனம் வரனுக்கு மந்த்ரக்ரமத்தை யனு ஸரித்து பின்பு (3-1-1) சொல்லப்படும். இங்கு கன்னிகைக்குச் சொல்லுகிறார்.

இவ்விதம் பதச்சேத விசேஷத்தாலும், அந்வய விசேஷத்தாலும், வாசப்த அத்யாஹாரத்தாலும் அநேகார்த்தங்களை ஸூசனம்செய்து தர்ம சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களும் ஸூத்ரகாரருக்கு அபிமதம் என்பதை விளக்குகிறார்.

இங்கு சிலர் இந்த அர்த்தம் க்லேசகரமாக இருக்கிறதென்றும், ப்ருஹ்மசாரியானவன் வேதாத்யயநம் செய்து குருதக்ஷிணை கொடுத்து இவரிடம் அனுமதிபெற்று விவாஹம் செய்ய வேண்டுமென்றும் யதாச்ருதார்த்தம் போதுமென்று அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஸூத்ரத்திற்கு அநேக விஷயங்களை ஸூசகமாக அர்த்தம் செய்வது க்லேசகரமாகத் தோன்றவில்லை.

4 ॥ஶ௦தாஹிவாஷாத்ரூவாணிமுஹணவாூவ௵வஷு௦ வூவவூாதமு॥

பாணிக்ரஹண (விவாஹ) காலத்தில் கன்னிகைக்கு ஆப்லவனம் செய்துவைக்கவேண்டும். ஆப்லவனம் என்றால் ஸ்னானமென்பது ப்ரஸித்தமான அர்த்தம். ஆனாலும் இங்கு மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை அனுஸரித்து உபஸ்தாப்லவனம் என்று கிடைக்கிறது. முதல் மந்திரத்தில் மாவை ஜலத்தில் கலந்து அதனால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிந்திய இரண்டு மந்திரங்களாலும் அதேமாதிரி மாவு ஜலத்தாலேயே செய்யவேண்டும். அந்த ஹோமமானது வரனுடைய தகப்பனார் அல்லது அவன் ஞாதிகள் இவர்களால் செய்யப்படவேண்டும். "ஸுஶ௦;" என்று மந்திரத்தில் வரனை மறைவாகக் கூறியிருப்பதால் அவனே செய்யக்கூடாது. இந்த அர்த்தம் ஸூத்திரத்தில் "வி" என்ற உபஸர்க்கத்தால் ஸூசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் விவாஹத்திற்கு அங்கமாக ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள நாந்தீ சிராத்தம், ரக்ஷாபந்தனம், வரணம் கன்யாதானம் முதலியது இவையெல்லாம் செய்யப்படவேண்டும். இதை "குவஹூாதம" என்ற பதத்தால் ஸூசிக்கின்றார். பும்ஸவனம், ஸீமந்தம், நாமகரணம், அன்னப்ராசனம், சௌளம், உபநயநம், ஸமாவர்த்தனம், விவாஹம், அக்ன்யாதானம், ஸோமயாகம். இவைகளில் நாந்தீ ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும்.

க 3 ஸூ 4 இந்த ஸூத்ரத்திற்கு ருத்ரஸ்கந்தர் மந்த்ர லிங்கத்தை யனுசரித்து "காஉவெஷதெ" என்பது முதலிய மூன்று மந்திரங்களால் பிஷ்டோதகத்தினால் ஆப்லவநம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஆப்லவநம் என்பதற்கு ஸ்நாநம் என்று அர்த்தம் ப்ரஸித்தமாக இருந்த

அக்னிமுகம்செய்து ப்ரும்மவரணம் வரையில் செய்து பிறகு.

5 ப்ராஹ்மணஸ்ஸோதகும்ப: ப்ராவ்ருதோவாக்யதோ உ
த்தரேணாக்நிம் ப்ரசேவாதிஷ்டேத் வஸிஷ்டேத்

ஒரு பிராஹ்மணனை வரணம் செய்யவேண்டும். அவர் மேல்வஸ்திரத்தினுல் காதுஉள்பட தலையை மூடிக்கொண்டு தலையில் உதகும்பத்தை வைத்துக்கொண்டு அக்னிக்குக் கீழ்புரமாகச் சென்று ப்ரும்மாவிற்குக் கிழக்கே வடக்கு நுனியாய் தர்பங்களை போட்டுக்கொண்டு வடக்குமுகமாய் மௌனமாய் தம்பதிகளின் தலையில் தீர்த்தத்தைத் தெளிக்கும்வரை நிற்க வேண்டும். இவருக்கு உதகும்பதாரகன் என்று பெயர்.

போதிலும் மந்திரலிங்கத்தை யனுஸரித்து உபஸ்தாப்லவநம் என்று இங்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டும். மந்திரத்தில் "ஸுரா" என்று இருந்தாலும் அது தொடத் தகாததாகையால் அந்த ஸ்தானத்தில் "பைஷ்டீ" ஸுரையின் ஸாத்ருச்யம் பிஷ்டோதகத்தில் இருப்பதால் பிஷ்டோதகத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டு மென்றும் இந்த ஹோமம் வரனின் பிதா செய்ய வேண்டுமென்றும் மற்றும் ராக்ஷோக்ஷா பந்தநம் முதலிய அங்க கர்மாக்களும் சூசிக்கப்படுகிறதென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறர். இவ்விதம் ஆசாரம் இருக்கிறது. இங்கு சிலர் ஆப்லவநம் என்பது ஸ்நாநம் ஸுரா என்பது ஜலம். ஜலத்தினுல் கன்னிகைக்கு அவள் பிதா அபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்று கோபில ஸூத்ரத்தில் சொல்லி யிருப்பதாலும், காதிரஸூத்திரத்தில் ஸ்பஷ்டமாக சொல்லப்படாததாலும், கோபிலர் சொல்லிய படி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறர்கள். இவ்விதம்

6 ஸ்நாதாமஹதேநாச்சாத்ய யா அக்ருந்தந்நிதி தாம் நீயமாநாம்
பாணிக்ராஹோ ஜபேத் ஸோமோ(அ)ததத் இதி॥

வரன் வதூவினிடம் சென்று முன்பே ஸ்நானம்செய்த வதூவிற்கு "யா அக்ருந்தந்" என்ற மந்திரத்தால் புடவையையும் "பரிதத்த" என்ற மந்திரத்தினுல் உத்தரீயத்தையும் (ரவிக்கையையும்) தரிக்கும்படி செய்யவேண்டும். தரித்துக் கொண்டுவந்த பிறகு மாங்கல்யதாரணம் செய்து அக்னியின் ஸமீபத்திற்கு அழைத்து வரும் பொழுது அவளைப் பார்த்து "ஸோமோ(அ)ததத்" என்று ஜபிக்கவேண்டும். மந்த்ரலிங்கத்தை யனுஸரித்து ஸோமோ(அ)ததத் என்ற மந்திரத்தை வதூ ஜபிக்கவேண்டும். ஸோமோ(அ)ததத் என்ற மந்திரத்தை வரன் ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸூத்ரகாரர் சொல்லவில்லையென்று குற்றத்தைச் சுமத்தி ஸுரா சப்தத்திற்கு ஜலமென்ற அர்த்தத்தையும் கன்னிகைக்கு பிதா ஸ்நாநம் செய்விக்க வேண்டுமென்ற அப்ரஸித்தமான ஆசாரத்தையும் நாம் கைகொள்ளவேண்டியது அவச்யமா? வென்பதை பண்டிதர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மேலும் பிஷ்டோதகத்தினுல் ஹோமம் செய்யக் கூடாது. ஏனென்றால் ஸுரை தொடக்கூடாததல்லவா, என்று காரணம் கூறுகிறர்கள். இங்கு "ஹோதவ்ய ஹோதவ்ய ஸ்ராவ்ய" எப்படி பொருந்துகிறது என்று விளங்கவில்லை. தற்காலத்திலும் ச்ரௌதகர்மாவில் ஸௌத்ராமணீயில் ஸுராப்ரதிநிதியை வைத்துச் செய்கிறர்கள். ஸுரா என்பதற்கு ஜலம் என்ற அர்த்தம் பிரசித்தமானுல் அதையே அவர்களும் க்ரஹிக்கலாம்.

க-3 ஸூ-6 இங்கு ஸூத்ரக்காரர் மாங்கல்ய ஸூத்ரதாரணத்தைப்பற்றி சொல்லவில்லை. அநேகமாக ஸூத்ரகாரர்கள் சொல்லி இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. ஆனுல் ஸம்ஸ்கார

7 [illegible]

வரனுடைய ஆஸனத்திலேயே வதுவை வலது பக்கத்தில் உட்காரவைக்கவேண்டும். பிறகு பரிஸ்தரணம் முதல் ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம் வரையில் செய்து அக்னிக்கு வடக்கே பர்ஹிஸ்ஸில் ஆஜ்யம், ஸ்ருவம், (ஹோமம் செய்யுமிலை) இத்மம், சமீபலாசமிச்ரலாஜமுள்ள முரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். கருங்கல் (அமி) அக்னிக்கு மேற்கே வைக்கவேண்டும். ஹோமத்திற்கு உபயோகமில்லாத உதகும்பம், கருங்கல், இவைகள் பரிஷேசன காலத்தில் வெளியில் இருக்கவேண்டும்.

ரத்ன மாலையில் பட்டகோபீ நாததீக்ஷிதர்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்று ஸ்ம்ருதி ஸங்க்ரஹத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லுகிறார். இவ்விதம் எங்கும் ஆசாரமிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இங்கு சிலர் மாங்கல்யதாரணத்திற்குப் பிறகு வஸ்த்ரதாரணம் செய்யவேண்டு மென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ப்ரமாணம் கூறவில்லை. இவ்விதம் அசாஸ்த்ரீயமாயும் அனாசாரமாயுமுள்ள காரியத்தைச் செய்வது அவச்யமில்லை. நமது ஆசாரத்திற்கு ப்ரமாணம் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

8 [illegible]

கன்னிகை வரனின் கையை தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஸ்ருவத்தினுல் ஆஜ்யத்தை [illegible] என்று மூன்று மந்திரங்களால் ஆஹுதிகளைச் செய்யவேண்டும். உபகாதம் என்று சொல்லுமிடத்திலும் (3-5-12) ஆஜ்யம் ப்ரதானத்ரவ்யமாயுள்ள இடத்திலும், மந்திரத்தைச் சொல்லாமல் ஹோமத்தை விதிக்குமிடத்திலும், (2-2-18) கீழ்ச்சொல்லிய வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

க-3 ஸூ 8 ருத்ரஸ்கந்தர் இங்கு சொல்லப்பட்ட வ்யாஹ்ருதி ஹோமங்களை மந்திரமில்லாமல் ஹோமத்தை ஸூத்ரகாரர் விதிக்குமிடத்தில் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். இதை ப்ரதான ஹோமமாக, பும்ஸவநம், ஸீமந்தம், நாமகரணம் முதலிய இடங்களில் செய்து வருகின்றார்கள். இங்கு [illegible] என்று கூறுவதால் இதற்குமுன் அங்காஹுதியாக வ்யாஹ்ருதி ஹோமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று ருத்ரஸ்கந்தரின் மதம் என்று தோன்றுகிறது. இதே அபிப்ராயத்தை ஸாமவிதான ப்ராஹ்மணபாஷ்யகாரரான ஸாயணாசாரியரும் «[illegible]» (2-2) ப்ரகாரேண, 'வ்யாஹ்ருதிபர்யந்தம் [illegible], [illegible] «[illegible]» (2-7) [illegible] «[illegible]» (3-6 [illegible], என்று ப்ரதான ஆஹுதிக்கு முன்வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும், அது முடிய «[illegible]» என்றும் அபிப்ராயப்படுகிறார்.

9 ॥ஸமஸ்தாஹுதிஞ் சதுர்த்தீம்॥

முன்போலவே அன்வாரம்பம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது நாலாவது ஆஹுதியாக பூர்புவ:ஸுவ:ஸ்வாஹா, என்று ஹோமம் செய்யவேண்டும். விவாஹத்தில் உள்ள மூன்று ஹோமங்களிலும் இந்த நான்கு ஆஹுதிகளும் செய்யவேண்டும்.

10 ॥சௌலோபநயந கோதாநேஷு ச॥

சௌளம் உபனயனம், கோதானவ்ரதம், இவைகளிலும் இந்த நான்கு ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும்.

11 ॥ஸம்ருதேந ப்ரயுக்தி ஷட்ஸு பாணிக்ரஹணே॥

விவாஹ ஹோமத்தில் "ஸம்ருதேந" என்பது முதல் ஆறு மந்திரங்களாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

12 ॥நாஜ்யபாகௌ ந ஸ்விஷ்டக்ருதாஜ்யாஹுதிஷ்வநாதேசே॥

உபகாதசப்தஸூசிதமான வ்யாஹ்ருதி ஹோமங்கள் உள்ள இடத்தில் ஆஜ்யபாகங்கள் (அக்ஷ்ணாஹுதி) (2-1-17) ஸ்விஷ்டக்ருத் (2-1-24) இரண்டும் கிடையாது. ஸூத்ரத்திலேயே சொல்லி இருந்தால் கீழ்ச்சொல்லிய இடத்திலும் ஸ்விஷ்டக்ருத் உண்டு (3-4-25) மத்தியமாஷ்டகை முதலான இடத்தில்.

சிலர் இங்கு சொல்லப்பட்ட வ்யாஹ்ருதி ஹோமமும் பும்ஸவனம் முதலிய இடங்களில் செய்யப்படுகிற வ்யாஹ்ருதி ஹோமமும் அங்கஹோமத்தைச் சேர்ந்தது. பும்ஸவனம் முதலிய இடத்தில் ப்ரதானஹோமம் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். ப்ரதானஹோமம் இல்லாதபோனல் அக்னியை எதற்காக வளர்க்கிறது. ஸூத்ரகாரருக்கு இவ்விதம் அபிப்ராயமிருந்தால் ஜாதகர்மா முதலியதை அக்னி இல்லாமலும், பும்ஸவனம் முதலியதை அக்னியுள்ளதாகவும் விதித்ததற்கு அபிப்ராயம் என்னவென்று விளங்கவில்லை. ஆகையினல் அங்காஹுதியும்; ப்ரதாநாஹுதியும் செய்து வருகின்ற ஆசாரம் ப்ரமாணம்உள்ளதாகத் தோன்றுகிறது.

13 ॥ஸர்வத்ரோபரிஷ்டாந்மஹாவ்யாஹ்ருதிபி:॥

ப்ரபதம் உள்ள எல்லா கர்மாக்களிலும் அதன் ப்ரதான கார்யமான பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

14 ॥ப்ராஜாபத்யயா ச॥

"ப்ரஜாபதே ந த்வத்" என்ற மந்திரத்தினலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

15 ॥ப்ராயச்சித்தே ஜுஹுயாத்॥

எங்கு ப்ராயச்சித்தநிமித்தம் ஏற்படுகிறதோ அங்கும் ப்ராஜாபத்ய ஹோமம் உண்டு. ஹோமம் செய்யும்பொழுது நடுவில் சிலஅங்கங்கள் விடப்பட்டால் விட்டதைச்செய்த பின் ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம் முதலிய ஸந்நிபத்யோபகாரகங்கள் விடப்பட்டால் ஆஜ்ய ஹோமம் முடிந்தபிறகு ஞாபகம் வந்தால் ப்ராயச்சித்தம் செய்தால் போதும். மறுபடியும் ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டாம். மற்றும் சில கார்யங்களை க்ரமத்தை மாற்றிச்செய்தால் ப்ராயச்சித்தம் செய்தால் போதும். க்ரமத்திற்காக மறுபடியும் செய்யவேணடாம். ஆஜ்ய ஸம்ஸ்காரத்துக்குமுன் ப்ராயச்சித்தநிமித்தம் ஏற்பட்டால் ஸம்ஸ்காரம் செய்தபிறகு ஆஜ்யத்தினல் ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். நிந்தி ஏற்பட்டால் உடனேயே செய்யவேண்டும். ஔபாஸனக்னி அணைந்தாலும் ப்ராயச்சித்தம் இதுவே என்று ஜுஹுயாது என்ற பதத்தால் அறிவிக்கப்படுகிறது. ஒரு ஹோமம் நடக்கும்பொழுது ப்ராயச்சித்தநிமித்தம் ஏற்பட்டால் அந்தஹோமத்திலேயே ப்ராயச்சித்தம் செய்யலாம். தனியாக நிமித்தம் ஏற்பட்டால் பரிசரணதந்திரத்தினலோ ஆஜ்யதந்திரத்தினலோ ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். ப்ரஜாபதே ந த்வதேதாந்

இந்த மந்திரம் ப்ராயச்சித்தார்த்தம் என்று மந்திரார்த்தத்தினாலும் விளங்குகிறது. மந்திரார்த்தமாவது "ஓ ப்ரஜாபதி தேவதையே? இவ்விதம் ஏற்பட்ட நிமித்தங்களை (குற்றங்களை) உங்களைத்தவிர வேறு ஒருவரும் சமாதானம் செய்வதற்கு சக்தியுள்ளவரல்ல. ஆகையினால் நாங்கள் எதை விரும்பித் தங்களிடத்தில் ஹோமம் செய்கின்றோமோ அது எங்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். அதனால் பொருள் முதலிய புருஷார்த்தங்களுக்கு நாங்கள் எஜமானர்களாக ஆகவேண்டும்." யக்ஞவஸீஷ வஷட்க்ருதம் தேவர்களைக்குறித்து த்ரவ்யத்யாகம் செய்தல் என்ற நித்தியமாயுள்ள ஹோமங்களை ஸரியான காலங்களில் செய்யவேண்டும். காலந்தவறிச்செய்தால் ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அதற்குரிய மந்திரத்தின் அர்த்தம் "எந்தத்ரவ்யமானது கடன் கொடுப்பதுபோல் அவச்யம் கொடுக்கப்படவேண்டுமோ அது என்னால் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் யமனின் அருகில் சஞ்சரிக்கவேண்டும். ஆகையினால் அந்த த்ரவ்யஸ்தானத்தில் இந்த ஆஜ்யத்தை உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே கொடுக்கிறேன். நான் கடனற்றவனாக இருக்கவேண்டும்."

எல்லா ஹோமங்களிலும் ஹோமம் முடிந்த பிறகு அங்கப்ரேஷம் ஞாபகம் வந்தால் மறுபடியும் செய்ய வேண்டியதில்லை. ப்ராயச்சித்தமும் இல்லை. ப்ரதான ப்ரேஷம் (விட்டுப்போவது) ஏற்பட்டால் அங்கத்துடன் மறுபடியும் செய்யவேண்டும். ஒரு கர்மாவில் அனேக ப்ரதானங்கள் இருந்தால் விட்ட ப்ரதானத்தைமட்டும் திருப்பிச்செய்யவேண்டும். இவ்விதமாவது சாட்யாயனி ப்ராயச்சித்தமாவது செய்யலாம். "சாட்யாயனி ப்ராயச்சித்தம்." ஔபாஸநாக்னி அணைந்தாலும், வேறு அக்னியோடு சேர்ந்துவிட்டாலும், ரஜஸ்வலையின் ஸம்ஸர்கம் ஏற்பட்டாலும் பகலில் ஸம்ஸர்க்கம் ஏற்பட்டாலும் குமாரனுக்கு ஜாதகர்மா முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களை ஸ்வகாலத்தில் செய்யாதபோனாலும், மேகலைதரிக்காதபோனாலும், ஸந்த்யாதிலோபத்திலும், சாட்யாயனி ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அதாவது பூ: ஸ்வாஹா புவ: ஸ்வாஹா ஸுவ: ஸ்வாஹா பாஹி நோ அக்ன ஏனஸே ஸ்வாஹா பாஹி நோ விஶ்வவேதஸே ஸ்வாஹா, யஜ்ஞம் பாஹி விபாவஸோ ஸ்வாஹா, ஸர்வம் பாஹி ஶதக்ரதோ ஸ்வாஹா, பாஹி நோ அக்ன ஏகயா பாஹ்யுத த்விதீயயா பாஹி கீர்பி: திஸ்ருபி: ஊர்ஜாம்பதே பாஹி சதஸ்ருபி: வஸோ ஸ்வாஹா, புனரூர்ஜா நிவர்தஸ்வ புனரக்ன இஷாயுஷா புனர்ந: பாஹி அம்ஹஸ: ஸ்வாஹா, ஸஹரய்யா நிவர்தஸ்வாக்னே பின்வஸ்வ தாரயா விஶ்வப்ஸ்ன்யா விஶ்வதஸ்பரி ஸ்வாஹா, புன: பூ: ஸ்வாஹேத்யாதி வ்யாஹ்ருதி த்ரயம்॥ இதி ஶாட்யாயநி ப்ராயஶ்சித்தம்

"மறுபடியும் அக்னிஸந்தானம் செய்யவேண்டிய நிமித்தங்களும் அதன் விதியும்."

பன்னிரண்டு நாட்கள் ஔபாஸனம் இல்லாமல் இருப்பது, ஔபாஸனத்தை புத்தி பூர்வமாக விடுவது, தம்பதிகள் ஔபாஸனத்தை வைத்துவிட்டு வெளியூருக்குச் செல்வது, நாய், காகம், ரஜஸ்வலை, பஞ்சமன் இவர்கள் ஔபாஸனத்தைத்தொடுவது, ஸமித்தில் ஸமாரோபணம் செய்திருந்தால் அந்த ஸமித்து கெட்டுப்போவது இவைகள் ஏற்பட்டால் மறுபடியும் ஔபாஸனாரம்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதற்கு ப்ரயோகம் முதல்நாள் பகல் ஒருவேளை ஹவிஸ்ஸை சாப்பிட்டு ப்ரும்மசர்ய நியமத்துடன் இருந்து மறுநாள் உபவாஸத்துடன் அரண்யம் முதலிய தனிமையான பிரதேசத்தில் "தவஶ்ச தேஜஶ்ச"

என்று ஆரம்பித்து ப்ரஹ்மண: வ்ரதாயநம:, என்ற வரை மந்திரத்தை 108 தடவை ஜபம் செய்து "தேவக்ருதஸ்ய" முதலிய 8 மந்திரங்களையும் அவ்விதம் ஜபிக்கவேண்டும். அதற்கு மறுநாள் "வ்ரதசாரிணே" என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் ஸ்நாநம் செய்து அக்னி உபாஸனம் செய்யும் ச்ரோத்ரிய ப்ராம்மணக்ருஹத்திலிருந்து அக்னியைக் கொண்டுவந்து ப்ரபதாந்தம் ஜபித்து வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து பூ:ஸ்வாஹா என்று மூன்று தடவை புவ:ஸ்வாஹா என்று மூன்று தடவை ஸுவ:ஸ்வாஹா என்று மூன்று தடவை பிறகு பூ:, புவ:, ஸுவ: என்ற வ்யாஹ்ருதிகளாலேயே ஒவ்வொரு மந்திரத்தினாலும் பன்னிரண்டு தடவை ஹோமமும் மறுபடி ஒவ்வொன்றாலும் மூன்று தடவை ஹோமமும் செய்யவேண்டும். பிறகு எழுந்திருந்து கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு அக்னிம் ப்ரபத்யே, அக்னிர் ஜ்யோதி:, அக்னிர் வ்ருத்ராணி, அக்னே ரக்ஷாண:, என்ற நான்கு மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். உட்கார்ந்து அக்ந ஆயூம்ஷி, அக்னிம் வ:, தேவே ந்த்ரஸ்ய, உபஹ்வாமஹே, ஸோமம் ராஜாநம், என்ற மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்து ஸ்விஷ்டக்ருத்ஹோமமும் செய்யவேண்டும். பிறகு உபரிஷ்டாத்ஹோமம், இங்கு அக்னிஸம்ஸ்காரமானதால் பத்நீ அன்வாரம்பம் வேண்டாம். எல்லா ஹோமங்களுக்கும் முடிவில் வாமதேவ்யமும் அதன் ருக்ஜபமும் செய்யவேண்டும். ஸாயம் ஔபாஸந ஹோமத்திற்குப் பிறகு ராத்ரிஸூக்தமும் காலை ஔபாஸந ஹோமத்திற்குப் பிறகு ஸூர்ய ஸூக்தமும் ஜபிக்கவேண்டும். இரண்டு ஸாமாக்களின் முடிவில் ஸம்வேசாய: ஸம்வேசாய: என்ற நிதனங்களைச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குப்ரமாணம் தெரியவில்லை. ஔபாஸனாக்னியை தரிக்க முடியாவிட்டால் ஸமித்தில் அயந்தே யோநி: என்ற மந்திரத்தினாலும், ஆத்மாவில்

யாதே அக்னே என்ற மந்திரத்தினாலும் ஸமாரோபணம் செய்யலாம். இரண்டிற்கும் உபாவரோஹ என்ற மந்திரத்தால் லௌகிகாக்னியில் அவரோஹணம் செய்யவேண்டும். இவை எல்லாம் புனராதான விதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. பகலில் ஒரு காலம் போஜனம் முதலிய நியமங்கள், ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்ட க்ருச்சிர சாந்திராயணாதிகள், ஏதேனும் ஒன்றை செய்யலாம். ஆனாலும் தனக்கு அறியப்படாமல் நிமித்தம் ஏற்பட்டு அலக்ஷ்யம்செய்யாமல் உடனே அக்னி ஸந்தானம் செய்துகொண்டால் கீழ்ச் சொன்ன நியமம். அலக்ஷ்யமாக இருந்து பிறகு செய்து கொண்டால் க்ருச்சிரம் (ப்ராஜாபத்யம்,) புத்திபூர்வகமாக த்யாகம் செய்யும் நிமித்தம் ஏற்பட்டால் சாந்த்ராயணம்.

இதில் மற்றவர்களின் அபிப்ராயம் த்ரேதாக்னி நாசத்தில் க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம், ஔபாஸனாக்னிநாசத்தில் கீழ்ச்சொன்ன ப்ராயச்சித்தம் என்பது. புனராதான விதி க்ருஹ்யா ஸங்க்ரஹத்தில் சொல்லப்பட்டது.

॥விச்சின்னே த்வக்னி ஹோத்ரே ப்ராஜாபத்யாஷ்டகம் சரேத்।
ஔபாஸனாக்னி விச்சேதே உபவாஸ: ப்ரகீர்த்தித:।
ப்ராணாயாம சதம் வாபி ஸஹஸ்ரம் காயத்ர்யா ஜபேத்।
ஸாவித்ரீம் யதாசக்தி வா ஜபேத்॥

ஔபாஸனாக்னி அணைந்தால் ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு மறுபடியும் அக்னி ஸந்தானம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பன்னிரெண்டு நாட்களுக்குமேல் ஒரு மாதம் வரையில் இம்மந்திரத்தினால் பாஹித்ரயோதசக ஹோமம். பன்னிரண்டு நாட்களுக்கு உள்பட்டு பரிசரணதந்திரத்தினால் பாஹித்ரயோதசக ஹோமம் ஒரு காலம் நிமித்தம் ஏற்பட்டால் ப்ராஜாபத்யாந்த பஞ்சகம்.

ஆஜ்யதந்திரங்களுக்கு ப்ரக்ருதி விவாஹம். பரிசரண தந்திரங்களுக்கு ஔபாஸநஹோமம். சருதந்திரங்களுக்கு தர்சபூர்ணமாஸ ஸ்தாலீபாகம். பசுதந்திரங்களுக்கு அஷ்டகையின் பசு (மத்யமாஷ்டகை) ஆஜ்யதந்திரத்தில், வரணம், ஆப்லவனம், கன்யாதானம், லாஜஹோமம் முதலியது கிடையாது. விவாஹத்தில் மட்டுந்தான் உண்டு மந்திரார்த்தம் மற்ற இடங்களில் பொருந்தாது. ஸம்ஸ்காரகர்மாக்களில் ப்ரதானஹோமகாலத்தில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படுகிறவர்களுடன் ஸம்மந்தம் இருக்கவேண்டும்.

16 ॥ஹுத்வோத்திஷ்டத:॥

வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்துவிட்டு வதூவின் வலதுகையைப் பிடித்தபடி இருவரும் எழுந்திருக்க வேண்டும்.

17 ॥அநுப்ருஷ்டம் பரிக்ரம்ய தக்ஷிணதோ(அ)வஸ்தாய வத்வஞ்ஜலிம் க்ருஹ்ணீயாத்॥

கையைப் பிடித்தபடியே வதூவின் பின்புறமாக தென்புறம் போய் தர்பங்களில் நின்றுகொண்டு வதூவின் இரு கைகளையும் இரு கைகளால் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

18 ॥பூர்வம் வத்வா மாதா ஶமீபலாஶமிஶ்ராந் லாஜாந் ஶூர்பேண க்ருத்வா॥

வதூவின் தாயார் சமீ (வன்னி) புரசு இலையுடன் கலந்து பொரியை முறத்தில் வைத்துக்கொண்டு அக்னிக்கு கிழக்குதிக்கில் நிற்க வேண்டும்.

19 ॥பஶ்சாதக்நேர்த்ருஷதமஶ்மாநம் தக்ஷிண ப்ரபதேந ஆஸ்தாபயதி॥

அக்னிக்கு மேற்கேயுள்ள கருங்கல்லில் கன்னிகையின் அஞ்சலியை இடது கையால் பிடித்துக்கொண்டு வலது

கையால் வலது காலைப்பிடித்து மந்திரத்தைச்சொல்லிக் கொண்டு ஏற்றி வைக்கவேண்டும். வரனுக்குப்பக்கத்தில் வதூவின் வலது கால் இருக்கும்பொழுது "தக்ஷிணேந" என்று சொல்லியது ஸப்த பதியிலும் வலதுகால் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

20 ஸக்ருத்ஸம்க்ருஹீதமஞ்ஜலிம் லாஜாநாம் வத்வஞ்ஜலாவாவபேத் ப்ராதா॥

வதூவின் சகோதரன் சமீ, புரசு, கலந்த பொரியை இரு கைகளாலும் ஒரே தடவை எடுத்து வதூவின் அஞ்ஜலியில் போடவேண்டும்.

---

18 ஸூ இங்கு சிலர் வதூ மாதா அச்மா (கருங்கல்) வில் பெண்ணை ஏற்றிவைக்கவேண்டும். "இமமச்மாநம்" என்ற மந்திரத்தை வரன் ஜபம் செய்யவேண்டுமென்றும் இவ்விதம் கோபிலர் கூறி இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ருத்ரஸ்கந்தர் "இமமச்மாநமாரோஹ" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கல்லில் வரன் பெண்ணை ஏற்றிவைக்கும்படி சொல்லுகிறார். மந்திரலிங்கத்தை யனுசரித்தும் வரன் செய்யவேண்டியதாகத்தெரிகிறது.

॥பூர்வம் மாதா லாஜாநாதாய ப்ராதா வா வபநமாதாயே ஶூர்பேண தக்ஷிணேந ப்ரபதேந வாணிப்ராஹோஜவதீமஶ்மாநமாரோஹயதி, என்று கோபில ஸூத்ரம், இதை ப்ராதா வா என்பது வரை ஒரு பதம் ஆவதிஷ்டேத என்ற பதம் அநுவர்த்திக்கின்றது. வபநமாதாயேதி, என்பது முதல் மேலே அன்வயம், இப்படியானால் கோபில ஸூத்ரமும் வரன் செய்வதை அநுஸரிக்கிறது. ஆனால் அந்த வ்யாக்யாதாக்கள் அபிப்ராயம் வேறு, அது நமக்கு ப்ரமாணமல்ல.

21 [illegible]

வதூவின் ஸகோதரன் இல்லாவிட்டால் வதூவிற்கு ஹிதத்தை விரும்பும் ஒரு புருஷன் அவ்விதம் போடவேண்டும்.

22 [illegible]

அந்தப்பொரியை அஞ்சலியில் உபஸ்தரண அபிகாரணம் இல்லாமல் இரு கைகளை சேர்த்துக்கொண்டபடியே கைகளின் நுனி விரல்களால் அக்னியை நன்ருக ஜ்வலிக்கும்படிசெய்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். அந்த சமயத்தில் வரன் வதூவின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். மந்திரத்தை (இயம் நாரீ) வரன் ஜபிக்கவேண்டும். சூத்திரத்தில் ([illegible]) என்பதால் உபஸ்தரண அபிகாரம் இல்லையென்றும் ([illegible]) என்பதால் மந்திரம் வரன் சொல்ல ஹோமத்தைமட்டும் வதூ செய்யவேண்டுமென்றும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

---

22 ஸூ. இந்த ஸூத்திரத்தில் லாஜத்தை உபஸ்தரணுபிகாரமில்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும் அவ்விதம் ஸூத்ரகாரர் பதப்ரயோகம் செய்திருப்பதாகவும் ருத்ரஸ்கந்தர் நிரூபிக்கிருர். "[illegible]" என்று க்ருஹ்யாஸங்க்ரஹவசனத்திலும் '[illegible]' என்று த்ராஹ்யாயணச்ரௌத ஸூத்ரத்திலும் ஸோமத்திற்கும் ஆஜ்யத்திற்கும் விரோதமிருப்பதாகச்சொல்லப்படுகிறது. லாஜத்தில் ஸோமாம்சம் இருப்பதாகவும் சொல்லுகிருர்.

23 [illegible]

("[illegible]" "[illegible]") என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் பிந்தி இரண்டு லாஜஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும்.

24 [illegible]

'இயம் நாரீ' என்ற மந்திரத்தினுல் ஹோமம் செய்த பிறகு வந்தவழியாகவே வதூவின் பின்புரமாக வடக்கே சென்று அஞ்சலியைப் பிடித்தபடியே([illegible]) என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அக்னியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். பிந்தி கன்னிகையும் செல்லவேண்டும். செய், தர்வீ, முறம், கருங்கல் இவைகள் ப்ரதக்ஷிணத்தில் உட்பட்டிருக்கவேண்டும். வதூமாதா ப்ரும்மா உதகும்பதாரகன் இவர்கள் வெளியில் இருக்கவேண்டும்.

25 [illegible]

ப்ரதக்ஷிணம் செய்து மறுபடியும் வதூவின் பின்புரமாக தென்புரம் போகவேண்டும். இது மாதிரி மூன்று தடவை ஹோமம் ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.

(ஸோமம் ஸோமலதை) ஆகையினுல் அபிகாரம் வேண்டாமென்ருர். ஆனல் "[illegible]" [illegible] என்று க்ருஹ்யா ஸங்க்ரஹத்தில் கோபிலமஹரிஷி அபிகாரம் சொல்லியிருப்பதால் சமீபலாசமிச்ரலாஜத்திற்கு அபிகாரம் வேண்டுமென்ருர். அது கோபில ஸூத்ரத்தை யனுஸரிப்பவர்கள் செய்வது உசிதம்.

26 ॥ஶேஷேண ஶிஷ்டாந்ப்ராவோப்ய ஸாகம் தீர்த்வா ஈஶான்யாம் ஸப்த பதாநி ப்ரக்ரமயதி॥

மிச்சமாயுள்ள பொரிகளை அக்னியில் போட்டுவிட்டு ஈசான்ய திக்கை நோக்கி வதூவின் வலது காலைப்பிடித்து ''ஏகமிஷே விஷ்ணுஸ்த்வாந்வேது'' என்ற ஏழு மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு அடியாக நடத்தவேண்டும். இதற்கு ஸப்தபதீ என்று பெயர். ஸகாஸப்தபதீபவ என்ற மந்திரத்தினுல் வதூவைப் பார்க்கவேண்டும்.

27 ॥ஸுமங்கலீரியம் வதூரிதி ஸமீக்ஷணம் யாவத் ஸர்வாஹ்நம் ஜபம் ஹேதா...॥

''ஸுமங்கலீரியம்'' என்ற மந்திரத்தினுல் வதுவைப்பார்க்க வந்த சுமங்கலிஸ்திரீகளைப் பார்க்கவேண்டும். ஸுகிம் ஶுகம் என்ற மந்திரத்தினுல் தன் க்ருஹத்திற்குப்போகும் பொழுது வதூவை ரதத்தில் ஏற்றவேண்டும். ரதம்செல்லும் பொழுது வழியில் பயங்கரமான ப்ரதேசத்தில் ''மாவிதந்'' என்பதை ஜபிக்கவேண்டும். கீழ்கண்ட நிமித்தம் ஏற்படும் ஸமயங்களில் மந்திரத்தை ஆவர்த்தி செய்யவேண்டும். அதாவது வெகுதூரம் செல்லவேண்டியிருந்தால் ரதத்தில் ஏறவேண்டிய ஒவ்வொரு சமயத்திலும் ஒவ்வொரு பயங்கர ப்ரதேசத்திலும் சுமங்கலிகளின் கூட்டம் வரும் ஸமயங்களிலும் அந்தந்த மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

28 ॥அபரேணாக்நிமௌதகோ க்ருத்வா பாணிம் க்ருஹீத்வா ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய மூர்த்நி ப்ரோக்ஷதி॥

உதகும்பதாரகர் அக்னிக்கும் பிரும்மாவிற்கும் நடுவில் போய் அக்னியின் மேல்புரமாகச் சென்று வரனின் சிரஸ்ஸில் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

29 ॥வதூம் ச॥

பிறகு வதூவிற்கும் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

30 ॥ஸமஞ்ஜந்த்விதி த்ருசம் ஜபேத்॥

இவ்விதம் ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டவரன் பிறகு ஸமஞ்ஜந்து என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

31 ॥தக்ஷிணம் பாணிம் ஸாங்குஷ்டம் க்ருஹ்ணாமீதி ஷட்பி:॥

வதூவின் வலதுகையை கட்டவிரலுடன் பிடித்துக் கொண்டு ''க்ருஹ்ணாமிதே'' என்ற ஆறுமந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரத்திலும் கையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேலே பிடிக்கவேண்டும். பிறகு ப்ரதக்ஷிணம் செய்துவிட்டு உபரிஷ்டாத் ஹோமம் வாமதேவ்ய கானம் செய்யவேண்டும். இங்கு அன்வாரம்பம் வேண்டாம். ப்ரதான ஹோமங்களில்மட்டும் அன்வாரம்பம் செய்துகொண்டால் போதும்.

---

28 ஸூ இங்கு சிலர் ப்ருஹ்மாவிற்கும் அக்னிக்கும் நடுவில் யஜமானனைத்தவிர மற்றவர் போகக்கூடாது. அவ்விதம் ச்ரௌதஸூத்ரத்தில் கூறியிருக்கிறது. ஆதலால் உதகும்பதாரகன் நடுவில் போவது தவறு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனல் யஜமானன்போல் அத்வர்யுவும் போகிறபடியால் உதகும்பதாரகன் போகலாமென்று ருத்ரஸ்கந்தர் அபிப்ராயப்படுவதுபோல் தோன்றுகிறது. உசிதம் எதென்பதை அறிஞர்கள் ஆராயவும்.

ருத்ரஸ்கந்த வ்ருத்தியில் முதல் படலம்
மூன்ருவது கண்டம் முடிந்தது.

நான்காவது கண்டம்.

லேகாஹோமம்

1 ॥ வரமாந்தீ அீ8-அவெஹெஸி॥

விவாஹ தினத்தில் பகலில் செய்யவேண்டிய ஹோமம் செய்துமுடிந்ததும், வதூவை அழைத்துக்கொண்டு வடகிழக்கே சென்று ஓரிடத்தில் வைக்கவேண்டும்.

2 ॥ ப்ராஹ்மணகுலெ8ஹ்ரிவஸாயாய வஸ்ராடுெஹ்மெஅ ஷிதம் அதஅாநபஹம் உத்தரஸொஇ வாஹீவடாஸீயூவாமத தாஇவமெபயெஸி॥

இந்த ஹோமம் ப்ராஹ்மணக்ருஹத்தில் செய்ய வேண்டும். விவாஹம் ப்ராஹ்மணக்ருஹத்தில் நடந்தால் அங்கேயே இந்த ஹோமம் செய்யலாம். க்ஷத்திரியாதி க்ருஹத்தில் விவாஹம் நடந்தால் அப்பொழுது ப்ராஹ்மண க்ருஹம் சென்று செய்யவேண்டும். அங்கு ஸாயங்காலத்தில் உல்லேகனம் செய்து அக்னியை வைத்து அக்னியின் மேல்புரத்தில் காளைமாட்டின் தோலை தலைப்பக்கம் கிழக்காகவும் லோமப்ரதேசம் மேலாகவும் இருக்கும்படி போட்டு அதில் வதூவை மௌனமாக உட்காரும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு வதூ தர்பாஸனத்தில் உட்காரவேண்டும்.

3 ப்ரோக்தே நக்ஷத்ரேஷு ஸாவாஸ்யாரம் ஸுவெணாவவாதம் ஜுஹோயாசி ஷஷ்டிெவா வஹரதிலிஸ்லோவாதா தவ தயாநு உமூயஅதி வமூர॥

நக்ஷத்ரங்கள் உதித்தன என்று பிறரால் சொல்லப்பட்டபொழுது வதூவின் அன்வாரம்பத்துடன் (வதூ தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது) பதியானவன் ஸ்ருவத்தினால் ஆஜ்யத்தை எடுத்து பரிஸமூஹனம் முதலியவற்றைச்செய்து வ்யாஹ்ருதிகளாலும் ஸமஸ்தாந்தமாகவும்

லேகாஸந்திஷு என்ற ஆறு மந்திரங்களாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஹோமம் செய்தவுடன் ஹோமம் செய்து ஸ்ருவத்தில் மிச்சமாயுள்ள ஆஜ்யத்தை வதூவின் உமூயஅவில் (தலையின் முன்புறத்தில்) சொட்டவேண்டும். ஹோமம் செய்த மிச்சத்திற்கு "ஸம்பாதம்" என்றுபெயர்.

4 வ்ருதக்ஷிணம் வரிக்ரம்ய த்ருவம் தரஅயதி த்ருவா தூளரிதி॥

வதூவுடன் எழுந்திருந்து அக்னியை ப்ரதக்ஷிணமாகச் சென்று "த்ருவாதூளஃ" என்ற மந்திரத்தினால் வதூவிற்கு த்ருவனைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

5 ॥ஜுஹிவாதத் மாஸதுாமெதிாண விஸ்ரஜெ அாஅம॥

பதியின் கோத்ரத்தைச்சொல்லி "காச்யபகோத்ரா அஹம் அபிவாதயே" என்பதுபோல் சொல்லி மாமனாரை நமஸ்கரிக்கவேண்டும். இதற்குமேல் அவச்யமானால் பேசலாம். இதுவரை மௌனம். பிறகு உபரிஷ்டாத் ஹோமம் முதல் வாமதேவ்யகானம்வரை செய்கிறது.

6 ॥மௌதஅக்ஷிணா॥

இந்த ஸமயத்தில் விவாஹத்திலுள்ள மூன்று ஹோமங்களுக்குமாக ப்ரும்மாவிற்கு தக்ஷிணையாக ஒரு பசுமாடு கொடுக்கவேண்டும். ஆகையினால் மூன்று ஹோமத்திற்கும் ஒரே ப்ரும்மாவாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிகிறது.

7 ॥அதாவஅ்யம்॥

இப்பொழுது வரனுக்கும் அவரைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் கன்யாபிதா மதுபர்க்கம் கொடுக்கவேண்டும். அதன் விதி "உயவகஅம் வதிமரவீஷ்யநு" (4-4-5) என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது.

8 ॥ க்ஷூமதேஷ்வித்யேகே ॥

விவாஹத்திற்காக வதூக்ருஹத்திற்கு வந்தவுடன் மதுபர்க்கம் கொடுக்கலாமென்று சிலர் அபிப்ராயம்.

9 த்ரிராத்ரம் க்ஷாரலவணே துக்தமிதி வர்ஜயந்தௌ ஸஹஶய்யாதாம் ப்ரஹ்மசாரிணௌ

இந்த லேகாஹோமம் ஆனபிறகு உப்பு, காரம், ஸார மற்ற பிண்ணாக்கு, முதலியவற்றை விலக்கி மற்றும் வ்ரத விரோதியான பதார்த்தங்களை விலக்கி நியமத்துடன் தம்பதிகள் ஒரே படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு இருவரும் காமத்திற்கு ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டும்.

10 ॥ ஹவிஷ்யஸ்யான்னம் அபிஜப்ய ஸுபகாஸேதி அஸாவிதி வத்வா நாம ப்ரூயாத் ॥

மூன்று நாட்களும் சாப்பிடும் நேரங்களில் அன்னத்தைத் தொட்டு 'ஸுபகாஸேந' என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும் அஸௌ என்ற இடத்தில் லக்ஷ்மி, பார்வதி, என்பதுபோல் வதூவின் பெயரை ஸம்புத்தியாகச் சொல்லவேண்டும்.

11 ॥ உச்சிஷ்டம் வத்வை தத்யாத் ॥

சாப்பிட்ட பிறகு மிச்சத்தை வதூவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். லேகாஹோமம் முடிந்தபிறகு (1—3—27) 'ஸுகிம்ஶுகா' என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி வதூவை ரதத்தில் ஏற்ற வேண்டும். அக்னியையும் எடுத்துக்கொண்டு செல்லும்பொழுது பயம் ஏற்பட கூடிய இடத்தில் ஈவிதுு என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேணடும். தன் க்ருஹத்திற்குச் சென்று "இஹ ப்ரியம்" என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து படுக்கையில் உட்கார்ந்து வதூவைப் பார்த்துக்கொண்டு 'இஹ ஹயந்தி' என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் மந்திரங்களின் விநியோகம் அர்த்தத்தை அநுஸரித்து சொல்லப் பட்டது.

12 ॥ ஊர்த்வம் த்ரிராத்ராத் வ்யஸ்தஸமஸ்தாபிர்ஜுஹுயாத் அக்னே ப்ராயஶ்சித்திரிதி ஸமஸ்ய பஞ்சமீம் ஸம்பாதானவனயேத் ॥

மூன்று நாள் ஆனபிறகு நான்காவது நாள் காலையில் புரஸ்தாத் தந்த்ரம் செய்து அன்வாரம்பத்துடன் வ்யஸ்த ஸமஸ்த வ்யாஹ்ருதிகள் நான்கு, அக்னே ப்ராயஶ்சித்தி: "ப்ராயஶ்சித்தே" என்ற மந்திரங்கள் ஐந்து, ஆக ஒன்பது ஹோமம் ப்ரதானம். இந்த ஹோமம் செய்து மிச்சமான ஸம்பாதத்தை உதகும்பத்தில் விழும்படி செய்யவேண்டும். லேகாஹோமத்திற்குப் பிறகு பதிக்ருஹத்திற்கு வருவதற்கு தூரதேசமாக இருந்து மூன்று நாட்களுக்குமேல் ஆனாலும் அதற்குப் பிறகு இந்த ஸஹசயனம் முதலியது வேண்டும். முன் சொல்லிய உதகும்பத்தில் ஸ்நானம் செய்யும்படி ஜலம் நிறைய இருக்கவேண்டும்.

13 ॥ தேனைனாம் ஸகேஶாம் ஸ்நாபயேத் ॥

வரன் இந்த ஜலத்தினால் வதூவிற்கு சிரஸ்ஸுடன் ஸ்நானம் செய்வித்து உபரிஷ்டாத்ஹோமம் வாமதேவ்ய கானம் ப்ராஹ்மணபோஜனம் செய்விக்கவேண்டும்.

14 ॥ ததோ யதாயதம் ஸ்யாத் ॥

விவாஹமென்பது இந்த மூன்று ஹோமங்கள் அடங்கியது. ஆகையினால் மூன்று ஹோமங்கள் ஸரியான காலத்தில் பூர்த்தியானால் விவாஹம் ஸரிவர நடந்ததாகக் கருதலாம். இந்த அபிப்ராயத்தில்தான் ஸூத்ரகாரர் இங்கு "யதாயதம்" என்று விவாஹ பூர்த்தியைக் காண்பிக்கிறார்.

15 ॥ருதுகாலே த³க்ஷிணேந பாணிநோபஸ்த²மாலப்⁴ய விஷ்ணுர்யோனிம் கல்பயத்விதி ஸமாப்யாயா:॥

ஸாயம்ப்ராதர்ஹோமப்ரப்⁴ருத்யாதி³வசநாத் ‘‘ஔபாஸநம் விவாகம் முதலாவது தாயவிபாகம் முதலாவது ஔபாஸனம் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கௌதம தர்மத்தில் சொல்லி இருப்பதால் தாயவிபாகம் முதல் ஔபாஸனம் ஆரம்பிக்கலா மென்ற பக்ஷத்தையும் அங்கீகரிக்கலாமென்பதைக் காண்பிப்பதற்காக விவாஹ முடிவில் ஔபாஸனத்தைச் சொல்லாமல் கர்ப்பாதானம் சொல்லப்பட்டது.

கன்னிகை ருதுவான பிறகு முதல் நான்கு நாட்கள், ஏகாதசீ த்ரயோதசீ, மற்றும் நிஷித்த தினத்தை விலக்கி பதினாறு நாட்களுக்குள் ருதுசாந்தி (ருதுதினத்தில் ஏற்பட்ட திதிவார நக்ஷத்திர தோஷங்களை விலக்க சாந்தி) செய்து இரவு வலது கையினால் உபஸ்தத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு ‘‘விஷ்ணுர்யோனிம்’’ என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

16 ॥ஸம்ப⁴வே அமோऽஹமஸ்மீதி॥

நல்ல முகூர்த்தம் பார்த்து ‘‘அமோऽஹமஸ்மி’’ என்ற மந்திரத்தினால் ஸங்கம் செய்யவேண்டும்.

ருத்ரஸ்கந்த க்ருத காதிர க்ருஹ்ய வ்ருத்தியில் முதல் படலம்

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது கண்டம்

॥ப்ரத²மபடலே பஞ்சம: க²ண்ட³:॥

1 ॥யஸ்மிந்நக்³னௌ பாணிம் க்³ருஹ்ணீயாத் ஸ க்³ருஹ்ய:॥

எந்த அக்னியில் விவாஹம் செய்கிறானோ அந்த அக்னிக்கு க்ருஹ்யாக்னி என்று பெயர். இங்கு பாணிம் க்ருஹ்ணீயாத் என்பது மூன்று ஹோமங்கள் அடங்கிய விவாஹத்தைக் குறிக்கிறது. விவாஹத்திற்குப் பிறகே க்ருஹ்யாக்னியாக ஆவதால் விவாஹ காலத்தில் ப்ருஹ்மவரணம் இல்லை என்ற சங்கை (1-1-21) ஏற்படலாம். அதற்கு ஸௌத்ரதக்ஷிணா (1-4-6) என்று ப்ரும்மதக்ஷிணை சொல்லி இருப்பதால் ப்ருஹ்மவரணம் உண்டு என்று சமாதானம் ஏற்படுகிறது.

2 ॥யஸ்மிந்நாந்த்யாம் ஸமித⁴மாத³த்⁴யாத்॥

அல்லது ப்ரும்மசாரீ ஸமாவர்த்தனத்தன்று காலையில் நித்யம் செய்யவேண்டிய ஸமிதாதானத்தை கடைசியாக எந்த அக்னியில் செய்கிறானோ அது க்ருஹ்யாக்னி. இந்த பக்ஷத்தில் அந்த்ய ஸமிதா தானம் செய்த தினம் இரவு முதல் ஔபாஸனம் செய்யவேண்டும். அந்த க்ருஹ்யாக்னியிலேயே விவாஹம் செய்யவேண்டும்.

3 ॥நிர்மந்த்²யோ வா புண்ய: ஸோऽத்ர யஜ்ஞ்ய:॥

மேலே சொல்லிய இரண்டுவிதமான க்ருஹ்யாக்னியை உண்டுபண்ணுவது மதனம் செய்து எடுக்கலாம். ச்ரோத்ரிய க்ருஹத்திலிருந்தும் கொண்டு வரலாம். மதனம் செய்த அந்த அக்னியானது பரலோகத்தில் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்த ஜன்மத்தில் விருத்தியை கொடுக்காது.

4 ॥அம்பரீஷாத்3வைகேஷாம்॥

யவை முதலியவற்றை வறுப்பதற்கோ, அபூபம் செய்வதற்கோ, எப்பொழுதும் ஜ்வலிக்கின்ற பாத்ரத்திலிருந்தும் கொண்டுவரலாம்.

5 ॥ப3ஹுயாஜிநோ வாகா3ராச்சூ2த்3ரவர்ஜம்॥

அல்லது நான்காவது வர்ணத்தைத்தவிற மற்ற மூன்று வர்ணங்களில் அனேக தேவதைகளை பூஜை செய்பவன் வீட்டிலிருந்தாவது, அனேக த்ரவ்யங்களை தானம் செய்பவன் வீட்டிலிருந்தாவது அக்னியைக் கொண்டுவரவேண்டும்.

ஔபாஸனம் செய்யும் முறை சொல்லப்படுகிறது.

6 ॥ஸாயமாஹுத்யுபக்ரமம் பரிசரணம்॥

சதுர்த்தீ ஹோமம் ஆனபிறகு அன்று சாயங்காலம் முதல் ஜீவனம் வரை, அல்லது க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் இருக்கும் வரை, அல்லது ஆதானம் செய்யும் வரை, ஔபாஸனம் விடாமல் செய்யவேண்டும். எந்த பக்ஷத்திலும் ஸாயங்காலத்தில்தான் ஔபாஸனாரம்பம் செய்யவேண்டும்.

6 ஸூ. இந்த ஸூத்ரத்தில் சதுர்த்தீ ஹோமம் ஆனபிறகு அன்றிரவு ஔபாஸனத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று ருத்ரஸ்கந்தர் அபிப்ராயப்படுகிறார். ஸூத்ரக்ரமத்தையனுஸரித்துப் பார்த்தாலும் சதுர்த்தீஹோமத்தைச் சொல்லிய பிறகு ஔபாஸனத்தைச் சொல்லியது அன்று ஸாயங்காலம் ஔபாஸனம் ஆரம்பம் செய்யவேண்டுமென்று ஸூத்ரகாரர் அபிப்ராயமென்று தெரிகிறது. "கௌதமஸூத்ர"யிலும். ॥பாணிக்3ரஹண ப்ரப்4ருதி அத ஊர்த்4வம் ஸாயமாத்3யுபக்ரம:॥

7 ॥ப்ராக3ஸ்தமயோத3யாப்4யாம் ப்ராது3ஷ்கரணம்॥

சாயங்காலத்தில் அஸ்தமனத்திற்கு முந்தியும், காலையில் ஸூர்யோதயத்திற்கு முந்தியும் அக்னியை ஜ்வலிக்கச்செய்து.

8 ॥அஸ்தமிதே ஹோம:॥

அஸ்தமனம் ஆனபிறகே சாயங்காலத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

என்று சதுர்த்தீஹோமத்தன்று இரவு ஔபாஸனம் ஆரம்பிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறது. கௌதமசாகையில் உள்ளவர்களுக்கு அபஸூத்ரம், தர்மஸூத்ரம், ஸ்ம்ருதி இவைகளை கௌதமர் செய்திருக்கிறார். ஜைமினீய ஸூத்ரவ்யாக்யனத்திலும் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது தேசம் முழுவதும் இவ்விதம் ஆசாரமிருக்கிறது. வைவாஹிகே(அ)க்3நௌ குர்வீத ஸாயம் ப்ராதஸ்த்வதந்த்3ரித:। அத சதுர்த்2யா: ஸ்வர்க்காதூர்த்4வம் ஹோமாத்ப்ரப்4ருத்யுபக்ரம: என்று ஸாமவேதத்தில் சாட்யாயனி மதமும் இருப்பதாக கர்மப்ரதீபவசனமும் கூறுகிறது.

இதற்கு விருத்தமாக இங்கு சிலர் "யேஹ்நி ஊர்த்4வம் விவாஹ: ஸ்யாத்தஸ்யாம் ராத்ரௌ ஹோம: பரிதோ ஜ்யோதிரிவ விவாஹாதூர்த்4வம் விதீயதஸ்ய ஸாயம் ஹவி:" என்ற சௌநக வசனப்படி விவாஹ தினத்திலேயே இரவு ஸாமவேதிகள் ஔபாஸனாரம்பம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ருக்வேதத்துக்குச் சொல்லிய சௌநகவசனத்தை ஸாமவேதிகள் கீழ்ச்சொல்லிய அந்தரங்க ப்ரமாணங்களுக்கு விரோதமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தானா வென்பதை வித்வான்கள் விமர்சனம்செய்து தீர்மானிக்கவும்.

9 ॥உதிதேऽனுதிதே வா॥

காலையில் உதயமான பிறகு உதயத்துக்குமுன் என்று இரண்டு பக்ஷங்கள் இருக்கின்றன. அவரவர்களுடைய குலாசாரப்படி செய்யவேண்டும்.

10 ॥ஹவிஷ்யஸ்யான்னஸ்யாக்ஷாரலவணஸ்ய ஜுஹுயாத் பாணினா॥

ஔபாஸன ஹோமம் அன்னத்தினால் செய்யலாம். அப்படியானால் உளுந்து முதலியதும் உப்பு சேர்த்தது முதலியதும் கூடாது. ஹோமத்திற்கு அர்ஹமாக சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய த்ரவியத்தை பாகம் செய்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். பாகதர்மம் கிடையாது. பாகம் செய்யாமலும் அரிசி முதலியவற்றை ஹோமம் செய்யலாம். அப்பொழுது மூன்று தடவை ப்ரக்ஷாளனம் (2—1—10) செய்துவிட்டு கையினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். தர்வி முதலியது கிடையாது.

11 ॥தத்னா பயஸா வா கம்ஸேன॥

தயிர் பால் நெய் இவைகளையும் ஹோமம் செய்யலாம். இவைகளை வெண்கல பாத்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

12 ॥சருஸ்தால்யா வா॥

சருவை பாகம் செய்யும் பாத்திரம் சருஸ்தாலீ அதனாலும் ஹோமம் செய்யலாம்.

13 ॥அக்னயே ஸ்வாஹேதி ஸாயம்॥

ஸாயங்காலத்தில் அக்னியின் நடுவில் அக்னயே ஸ்வாஹா என்று ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

14 ॥தூஷ்ணீம் ப்ராஜாபத்யம் உத்தரம்॥

இரண்டாவது ஆஹுதியை ஈசான்ய பாகத்தில் செய்யவேண்டும். தேவதையைக் குறிப்பிடாததால் தூஷ்ணீம் ஹோமம் ப்ராஜாபதி தேவதைக்கு என்று பொதுவான ந்யாயம் இருப்பதால் அதை யனுஸரித்து ப்ராஜாபதி தேவதையை மனதினால் ஸ்மரித்துக்கொண்டு செய்யவேண்டும். தூஷ்ணீம் ப்ராஜாபத்யம் ஜுஹோதி என்று ச்ருதி இருக்கிறது.

தர்சபூர்ணமாஸ ஸ்தாலீபாகத்தில் உள்ள அக்னயே ஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா என்பதை இங்கு செய்யலாமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

அது தவறு. இங்கு அவ்விதம் அபிப்ராயம் ஸூத்ரகாரருக்கு இருந்தால் அந்த மந்திரத்தை இங்கு சொல்லிவிட்டு தர்சபூர்ணமாஸப்ர கரணத்தில் முந்தி சொல்லியதை ஞாபகப்படுத்துவார். அவ்விதம் இல்லை ஆகையினால் ப்ராஜாபதயே ஸ்வாஹா என்றுதான் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஜைமினியும் காத்யாயனரும் இவ்விதம் ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுகின்றார்கள். தூஷ்ணீம் உத்தரம் என்று சொல்வதாலேயே இரண்டாவது ஆஹுதி என்று கிடைக்கும். அப்படியிருக்க எங்கெங்கு ஒரு ஆஹுதி கூறப்படுகிறதோ ஆங்காங்கு இரண்டாவது ஆஹுதியாக இதைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக "உத்தரம்" என்று சொல்லப்படுகிறது.

15 ॥ஸூர்யாயேதி ப்ராத: பூர்வம்॥

காலையில் ஔபாஸனம் செய்யும்பொழுது, ஸூர்யாய ஸ்வாஹா என்பதை முதல் ஆஹுதியாகச் செய்யவேண்டும் இரண்டாவது ப்ராஜாபதயே ஸ்வாஹா என்று செய்யவேண்டும் இரு ஹோமத்திற்கும் பிறகு ஒரு ஸமித்தை அக்னியில் வைக்கவேண்டும். முன் ஹோமத்திற்கு முந்தி ஒரு ஸமித்தை வைக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

16 ॥ப்ராதர்வாஹிவாஹோமப்ராக்ந்தி பர்யுக்ஷணவர்ஜம்॥

இந்த ஔபாஸன ஹோமத்தில் ஸம்ஸ்ருஷ்டஹோமாத்தே என்று செய்யக்கூடிய பரிஸமூஹநம் முதலியது கிடையாது. உபரிஷ்டாத் ஹோமமும் கிடையாது. ஆனால் ஹோமத்திற்கு முந்தியும் பிந்தியும் தேவஸவித: என்ற மந்திரத்தினால் பர்யுக்ஷணம் (1—2—19) உண்டு. காலை மாலை இரண்டு காலங்களிலும்.

இந்த ஸூத்ரத்தில் ருத்ரஸ்கந்தர் "பர்யுக்ஷணவர்ஜம்" என்ற இடத்தில் பர்யுக்ஷணசப்தமானது "தேவஸவித:" என்று பரிஷேசனம் செய்வதைமட்டும் குறிக்கிறது. ஆகையினால் ஔபாஸனத்தில் இந்த பரிஷேசனம் மட்டும் செய்யவேண்டும். "அதிதேऽநுமந்யஸ்வ" என்ற ப்ரஸேகம் கிடையாது. என்பது ஸூத்ரகாரர் மதம் இல்லாவிடில் தேவஸவித: ப்ரஸுவேதி ப்ரதக்ஷிணம் பர்யுக்ஷேத் என்ற பரிபாஷாஸூத்ரத்தில் "ப்ரஸுவேதி" என்று முன் ஸூத்ரத்தால் கிடைக்கும்பொழுது "பர்யுக்ஷேத்" என்று அவச்யமில்லாமல் ஸூத்ரம் செய்யமாட்டார் என்றும் "தேவஸவித:" என்று உத்தரபரிஷேசனம் செய்யும் பொழுது மந்திரத்தை இறந்தகாலச் சொல்லாக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் ஸூத்ரகாரர் சொல்லாத போனாலும் மந்திரம் அன்வர்த்தமாக ஆவதற்காக ஸூத்ராந்தரங்களை அனுசரித்து மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்றும். வ்யாக்யானம் செய்கிறார். ஜைமினீயக்ருஹ்ய ஸூத்திரத்திலும் (4—11—12) இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

17 ॥பத்நீ ஜுஹுயாதித்யேகே॥

பத்நீ ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

18 ॥க்ருஹா: பத்நீ க்ருஹ்யோऽக்நிரேஷ இதி॥

இந்த அக்னிக்கு க்ருஹ்யாக்னி என்று பெயர். க்ருஹம் என்றால் பத்னீ, ஆகையினால் அவள் ஸம்பந்தமுள்ள அக்னியில் அவளே ஹோமம் செய்யவேண்டு மென்று அவர்களின் அபிப்ராயம்

இங்கு சிலர், கோபிலக்ருஹ்யஸூத்ரத்தை யனுஸரித்து ஔபாஸனத்திலும் "அதிதேऽநுமந்யஸ்வ' என்று ப்ரஸேகம் செய்யவேண்டும். கௌதமதர்ம ஸூத்ரத்தில் ஸத்யாயதநே பர்யுக்ஷ்ய" என்ற இடத்தில் பர்யுக்ஷண சப்தத்திற்கு "அதிதேऽநுமந்யஸ்வ" "தேவஸவித:" என்ற இரண்டு பரிஷேசனங்களையும் அர்த்தமாகச் சொல்லப்பட்டபடியால் இரண்டையும் செய்யவேண்டு மென்றும் உத்தரபரிஷேசனத்தில் மந்திரத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டாம் என்றும் அபிப்ராயப்படுகின்றனர்.

கோபில ஸூத்ரகாரர் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருப்பது அதையனுஸரிப்பவர்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. இதில் அபேக்ஷை இருந்தால் உபயோகப்படுத்தலாம். இல்லையென்பதை சொல்லிவிட்டோம். தர்மஸூத்திரத்தில் "ப்ரஸேகம்", "பர்யுக்ஷணம்" என்று இரண்டாகப் பிரிக்கவில்லை. ஆகையினால் பர்யுக்ஷண சப்தத்திற்கு இரண்டையும் அர்த்தமாக க்ரஹிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கு ஸூத்ரவ்யாக்யானங்களில் குறை கூறி ஸூத்ராந்தரங்களை எடுத்துக்கொள்வது ருஜுமார்க்கமாகத் தோன்றவில்லை. 16 ஸூ.

"வைச்வதேவம்"

19 ॥ஸித்³தே⁴ஸாயம் ப்ராதர்ஹுதவிஷ்யேதஸ்யேச்சபு³த்த்யை॥

பகலிலும் இரவிலும் ச ம ய ல் செய்தவுடன் சமயல் செய்பவரால் ஹுதம் என்று சொல்லப்பட்ட பொழுது ஓம் என்று உறக்கச் சொல்லவேண்டும். போஜனம் இல்லாமல் போனாலும் ஆத்ம ஸம்ஸ்காரமானதால் பாகம் செய்து இந்த ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

20 ॥மாக்ஷாநமஸ்த இத்யுபாம்சு॥

மாக்ஷா நமஸ்தே என்று மெதுவாகச் சொல்லவேண்டும்.

21 ॥ஹவிஷ்யஸ்யான்னஸ்ய ஜுஹுயாத் ப்ராஜாபத்யம் ஸௌவிஷ்டக்ருதம்॥

ஹோமம் செய்யத்தகுதியுள்ள அன்னத்தினால் பரிசரண தந்த்ரமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். ப்ரஜாபதயே ஸ்வாஹா என்று அக்னியின் நடுவிலும் அக்நயே ஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா என்று ஈசான்ய பாகத்திலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அன்ன ஸம்ஸ்காரம் என்ற ப்ரமத்தினால் அஹவிஷ்யத்தையும் ஹோமம் செய்யநேரிடும். அது கூடா தென்பதை ஹவிஷ்யஸ்ய என்பதினால் அறிவிக்கிறார்.

22 ॥பலீஞ்சஹரேத்॥

பிறகு பலிவைக்க வேண்டும்.

23 ॥பஹிரந்தர்வா சதஸ்ருப்⁴ய:॥

வீட்டிற்குள்ளேயே கர்ப்பக்ருஹத்திற்கு உள்பாகத்திலோ வெளிபாகத்திலோ முதல் நான்கு பலிகளுக்கும் முதலிலும் கடைசியிலும் ஒரே பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும். தனித்தனியாக பரிஷேசனம் என்று சிலர் அபிப்ராயம்.

24 ॥மணிகதே³சே॥

ஜலம் வைக்கும் பானையின் ஸமீபம்.

25 ॥மத்⁴யே॥

வீட்டிற்கு நடுவில்

26 ॥த்³வாரி॥

கர்ப்பக்ருஹத்தின் வாசற்படியில்

27 ॥சய்யாதே³சே॥

சயன ஸமீபத்தில்

28 ॥வர்சோதே³சே॥

பஹிர்பூமிக்குப் போகுமிடத்திற்கு ஸமீபம், வா என்பது வ்யவஸ்தையைக் காண்பிக்கிறது. இரவில் படுக்கையின் அருகில். பகலில் பஹிர்பூமி ஸமீபம்.

29 ॥ஸ்தூணாஸமீபேச॥

முதல் வைக்கப்பட்ட தூண் ஸமீபத்தில். இதுவரையில் சொல்லப்பட்ட இடங்கள் மேலே சொல்லப்போகின்ற வாஸ்தோஷ்பதி முதலிய பலிகளை வைப்பதற்காக சொல்லப்பட்டன. பாக்கி பலிகளை இந்த இடத்திலேயே வைக்கவேண்டுமென்பதற்காக சஅ சப்தப்ரயோகம் செய்திருக்கிறார்.

ஸூ 29 சிலர் இந்த ஸூத்ரத்தில் "ச" என்ற சப்தத்திற்கு கோபில ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அதிகப்படியான மூன்று பலிக்குப் பிறகு என்று அர்த்தம். அதனால் அந்த மூன்று பலிகளை இங்கு வைக்கவேண்டும் பலிஹரண மந்திரம் வயிவெஷ்டுஷ் என்று சொல்லவேண்டும் என்று அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஒரு ஸூத்ரகாரர் ஒரு சப்தத்தை ப்ரயோகிக்கும் பொழுது அதற்கு மற்றொரு ஸூத்ரகாரர்

30 ॥ஏகைகஸ்மின்னுபயத: பரிஷிஞ்சேத்॥

ஒவ்வொரு பலிவைக்கும்பொழுதும் பலிவைக்குமிடத்தில் முந்தி ஜலத்தினால் சுத்தம் செய்து பலிவைத்த பின் கிழக்கே ஆரம்பித்து பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும்.

31 ॥ஶேஷம் ஸஸலிலம் தக்ஷிணா நிநயேத்॥

பலிபாத்திரத்தில் மிச்சமான அன்னத்தை ஜலத்துடன் ஸ்தாபத்தின் தென்பாகத்தில் ப்ராசீனாவீதியாக பித்ரு தீர்த்தத்தினால் வைக்கவேண்டும்.

சொல்லிய அர்த்தத்தை பொருளாகக் கருதுகிறார் என்ற விசித்ரமான அபிப்ராயம் ஓரிடத்திலும் கேழ்க்கப்பட்டதில்லை. அதசப்தத்திற்கு இங்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பலிஹரணமந்திரத்தை உச்சரிக்கும் முறை ஸூத்ரகாரரோ, வ்யாக்யாநகாரரோ சொல்லவில்லை. சதுர்த்யந்தமாக மட்டும் வ்யாக்யாநக்காரர் எழுதியிருக்கிறார். அது "நம:" என்பதையோ ஸ்வாஹா என்பதையோ அபேக்ஷிக்கின்றது. இந்த ஸூத்ரகாரர்கள் அத்யயனம் செய்து வருகின்ற ஸாமவிதாநப்ராஹ்மணத்தில் வாஸ்து ஹோம பலிஹரண மந்திரங்களை ஸ்வாஹாந்தமாகச்சொல்லியிருக்கிறது. ச்ருதிப்ரமாணம் இவ்விதமிருப்பதால் வைச்வதேவ பலிஹரணத்திலும் இவ்விதம் ஆசரித்து வருகின்றனர் ஆகையினால் க்ரந்தாந்தரங்களில்சொல்லிய 'நம:' என்பதை உபயோகப்படுத்துவது அவச்யமாகத் தோன்றவில்லை. வைச்வதேவம் முடிந்தபிறகு சாந்த்யர்த்தமாகச் செய்கின்ற வாமதேவ்யகானத்தை ப்ருஹ்ம யக்ஞம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ப்ரமாணம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. தேவயக்ஞம் முதலியதுபோல் ப்ரஹ்ம யக்ஞமும் ப்ரதானமான ஒரு யக்ஞம். அதை கர்மஸாத்குண்யார்த்தமாகச் செய்யும் வாமதேவ்யகானத்தோடு ஒன்று சேர்ப்பது உசிதமாகத் தோன்றவில்லை.

32 ॥ஸமிஶ்ராணாம் ஸ்தாபாத் ஐஶான்யாம் ருத்ராய விஸ்ருஜேத்॥

ஸுமங்கலாய ஸ்வாஹா (1-5-38) என்று அதிதி போஜனம் பின்பு விதிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு ஸ்தாபத்திற்கு ஈசான்யபாகத்தில் தயிர், ஜலம், கஞ்சி, இவைகளைக்கலந்து ருத்ரனை உத்தேசித்து பலி வைக்கவேண்டும்.

33 ॥வாயு: ப்ரஜாபதி: விஶ்வேதேவா ஆப ஓஷதிவனஸ்பதய ஆகாஶ: காமோ மன்யுர்வா ரக்ஷோகணா: பிதரோ ருத்ர இதி பலிதைவதானி॥

சொல்லப்பட்ட பலிகளுக்கு முறையே தேவதைகள் கூறப்பட்டது காமோ மன்யுர்வா என்பதை இரவில் காமதேவதையும் பகலில் மன்யு தேவதையும் என்று விபாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

34 ॥தூஷ்ணீந்து கல்பயேத்॥

கீழ்சொல்லிய தேவதைகளை மனதினால் ஸ்மரித்துக் கொண்டு பலிவைக்கவேண்டும். பலிதேவதைகளை மனதினால் ஸ்மரிக்கச் சொல்லியதால் ஹோமத்தில் தேவதையை உச்சரித்துச் செய்யலாம். அதிலும் ப்ரஜாபதி ஹோமத்தை மனதினால் ஸ்மரித்துச் செய்யவேண்டும். மந்திரங்களைச் சொல்லும் முறை ப்ருதிவ்யை வாயவே ப்ரஜாபதயே விச்வேப்யோதேவேப்ய: அத்ப்ய: ஓஷதிவநஸ்பதிப்ய: ஆகாசாய காமாய மன்யவே ரக்ஷோகணேப்ய: பித்ருப்ய: ருத்ராய என்று சதுர்த்யந்தமாக மனதினால் ஸ்மரித்து பலியை வைக்கவேண்டும்.

35 ॥ஸர்வஸ்யான்னஸ்யைதத் குர்யாத்॥

இந்த வைச்வதேவ கர்மாவானது போஜனம் பண்ணக்கூடிய எல்லாவித அன்னத்திலும் செய்யலாம். விதுரர்களும் லௌகிகாக்னியில் செய்யவேண்டும்.

36 ॥ असकृत्पाकेऽप्येकस्मिन्काले सकृदेव कुर्यात् ॥

இரவிலோ பகலிலோ அடிக்கடி பாகம் செய்யும்படி நேரிட்டால் ஒரே தடவையே வைச்வதேவம் செய்ய வேண்டும்.

37 ॥ बहूनामप्येकद्रव्यसाधनत्वे ॥

ஒரே ஸமயத்தில் பலரைக்குறித்து அனேக பாகம் செய்யும்படி நேரிட்டால் வீட்டு எஜமானனின் பாகத்தால் வைச்வதேவம். எஜமானனுக்கு அனேகம் பாகம் ஏற்பட்டாலும் ஒரே பாகத்தால் வைச்வதேவம் செய்யவேண்டும்.

38 ॥ सर्वस्मात्सिद्धस्यान्नस्याग्नौ हुत्वा ब्राह्मणाय दत्वा स्वयं भुञ्जीत ॥

அன்னம் சாகம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து லௌகிகாக்னியில் இரண்டு ஆஹுதிகள் ஸ்வாஹா ப்ரஜாபதயே இதம் நமம, என்று செய்யவேண்டும். இது போஜனம் செய்யப்படுகிற அன்னத்தின் ஸம்ஸ்காரத்திற்காக. பிறகு முதலில் ப்ராம்மணனுக்கு போஜனம் செய்து வைத்து மற்றும் வந்தவர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும் வைச்வதேவத்தின் முடிவில் யார் வந்தாலும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும் என்பது சாஸ்திரம். வீட்டிலுள்ள மாதா பிதா பத்நீ குழந்தைகள் இவர்களுக்கு விரோதமில்லாமல் யார் வந்தாலும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். வந்த அதிதிக்கு போஜனம் செய்வித்து பிறகுதான் தான் சாப்பிடவேண்டுமென்ற நியமத்தை தினம் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவச்யமில்லை. அவர்கள் சாப்பிட ஆரம்பித்துவிட்டால் தான்சாப்பிடலாம். மாதா பிதாக்கள் முதலியவர்களுக்கு அதிதிகளுடன் போஜனம் பண்ணி வைக்கலாம். பிறகு சாப்பிடவேணுமென்ற நியமம் அவர்களுக்கு வேண்டாம். தனக்கு உபவாஸதினத்தில் இந்த அதிதிபோஜனம் அவசியமில்லை. அதிதிகளுக்கு அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதைசெய்து உபசரிக்கவேண்டும். ரோகிணி கர்பிணீயாகிய பத்நீ முதலில் சாப்பிடலாம். இல்லாவிடில் பிந்திதான் சாப்பிடவேண்டும்.

39 व्रीहिप्रभृत्या यवेभ्यो यवेभ्य आव्रीहिभ्यः स्वयं होमोऽन्येन स्वयमहोमोऽन्येन ॥

"सायं प्रातर्होमौ स्वयं वा" (1-1-21) "स्वयं होता" (1-1-22) இந்த ஸூத்ரங்களில் ஸாயம், ப்ராதர், ஹோமங்களை மற்றவரைக்கொண்டு செய்விக்கலாமென்று ஏற்படுகிறது. இந்த வைச்வதேவமும் ஸாயம், ப்ராதர், ஹோமம் ஆனதால் மற்றவரைக் கொண்டும் செய்யலாமென்று ஏற்படும். அப்படியிருக்க இங்கு, அதாவது (வ்ரீஹி) நெல் உற்பத்திகாலமாகிய சரத்ருது முதல் யவோற்பத்தி காலமாகிய வஸந்தருதுவரையில் உள்ள ஆறுமாதம் தானாகவே அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றும் மற்ற ஒரு ஆறுமாதத்தில் மற்றவரைக்கொண்டும் செய்யலாமென்றும் நியமனம் செய்யப்படுகிறது.

ருத்ரஸ்கந்த வ்ருத்தியில் முதல் படலத்தில் ஐந்தாவது கண்டம் முடிந்தது.

முதல் படலம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது படலம்
தர்சபூர்ணமாஸ ஸ்தாலீபாகம்

1 [illegible]

ஸூர்யன், சந்திரன், இருவரும் சேர்ந்து இருக்கும் காலம் அமாவாஸ்யை (தர்சம்), 16 கலைகளும் சந்திரனுக்கு நிறம்பி இருக்கும் காலம் பூர்ணிமா. இவ்விரண்டு காலங்களிலும் செய்யக்கூடிய யாகம் முறையே தர்சம், பூர்ணமாஸம் எனப்படும். பர்வதினத்தின் அபராண்ஹத்தில் ஆரம்பித்து மறுநாள் ப்ரதமையன்று பூர்வாண்ஹத்துடன் பூர்த்தியடைகிறது. ஆகையினுல் பர்வஸம்பந்தத்தால் தர்சம் பூர்ணமாஸம் என்று சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸ்தாலீபாகம் நித்யம் அதாவது ஜீவிக்கும்வரை அல்லது ஆதானம் வரை அல்லது வேறு ஆச்ரமத்திற்குப் போகும்வரை செய்யவேண்டியது ஆதலால் ஒவ்வொரு கர்மாவும் முடிந்த பிறகு அதன் ஸாத்குண்யமாக ப்ராஹ்மணபோஜனம் செய்விக்கவேண்டியது என்ற நியமம் (1-1-3) இதற்கு கிடையாது. ஏனென்ருல் இந்த கர்மா பூர்த்தி அடைகிறதில்லை.

தர்சம் பூர்ணமாஸம் இருயாகங்களும் சேர்ந்துதான் ஒரு கர்மாவாகிறது. ஆகையினுல் பூர்ணமாஸப்ரயோகம் செய்தபின் யஜமானன் ம்ருதி அடைந்து விட்டால் தர்சயாகம் செய்து பூர்த்திபண்ணித்தான் மேல் ஆகவேண்டிய கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும். அதன் ப்ரயோகம் நிதான ஸூத்ரத்தில் ‹‹[illegible]›› என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இதைப்போலவே ஸாயங்கால ஔபாஸனமும் ப்ராதக்கால ஔபாஸனமும் சேர்ந்து ஒரு கர்மா என்றறியவும். [illegible] என்று தர்சத்தை முந்திச் சொல்லி இருந்த போதிலும் முதலில் பௌர்ணமாஸத்தை ஆரம்பித்து பின்பு தர்சத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

2 [illegible]

சதுர்த்தீ ஹோமத்திற்குப் பிறகு தர்சம் நேரிட்டால் அப்பொழுது தர்சகாலத்திற்கு முன்பே பௌர்ணமாஸஸ்தாலீபாகத்தை கௌணகாலத்தில் (2-2-7) செய்து விட்டு தர்சத்தை முக்கிய காலத்தில் செய்யவேண்டும்.

3 [illegible]

முன்வந்த தர்சத்தைச் செய்யாமல் பௌர்ணமாஸத்தின் முக்கிய காலத்தையே எதிர்பார்த்து அதிலேயே ஆரம்பித்து அதுமுதல் செய்யவேண்டுமென்று சிலர் அபிப்ராயம்.

4 [illegible]

பர்வதினத்தில் அபராஹ்ணத்தில் ஸ்நானம் ஸ்தாலீபாகத்திற்கு அங்கமாகச் செய்து தம்பதிகள் அபிஷித்தமான ஆஹாரத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு ஔபவஸதிகம் என்று பெயர். ஸ்தாலீபாகம் செய்யும் தினத்திற்கு முன்தினம் உபவஸதம் அன்று செய்யக்கூடியது ஔபவஸதம்.

5 [illegible]

இவ்விதம் ஔபவஸதிகம் என்ற போஜனத்தைச் செய்பவன் நல்ல ஸந்ததியையும் ஸௌந்தர்யத்தையும் பசிதாகம் முதலிய தோஷமின்மையையும் அடைகிருன் என்று மானதந்தவ்யர் என்ற ரிஷி கூறுகிருர்.

6 [illegible]

இவ்விதம் காமனையுள்ளவன் ஔபவஸதிகம் சாப்பிட வேண்டும். நித்ய கர்மாவைச் செய்யும்பொழுது விரும்பினால் இந்த பலனும் கிடைக்கிறது. அல்லது இவ்விதம் ஸ்துதி பண்ணுவதாகவும் சொல்லலாம். இது காம்ய மாதலால் அன்று இரவு சாப்பிடக்கூடாது. இவ்விதம் பகலில் சாப்பிடாமல் உபவாஸம் இருந்தாலும் தோஷமில்லை.

7 [illegible]

வ்ரதத்திற்கு விரோதியான ஆஹாரத்தை ஸ்தாலீபாகம் முடியும் வரையில் சாப்பிடக்கூடாது.

8 [illegible]

காலையில் செய்யவேண்டிய ஔபாஸனத்தைச் செய்த பிறகு இந்த ஸ்தாலீபாகத்தைச் செய்யவேண்டும். இந்த ஸ்தாலீபாக ஸம்பந்தமான கார்யம் முதல் நாள் மத்யாஹ்னமே ஆரம்பிக்கப்பட்ட படியாலும் ஔபாஸனத்திற்கு ஸாயங்காலம் வரை காலம் இருப்பதாலும் ஸ்தாலீபாகம் செய்தபிறகு ஔபாஸனம் செய்யலாமென்று ஸந்தேஹம் ஏற்படலாம். அவ்விதம் செய்யக் கூடாதென்று தெரிவிப்பதற்காக இந்த ஸூத்ரம் சொல்லுகிறார்.

9 [illegible]

[illegible]

தேவதைகளுக்கு அர்ஹமான ஹவிஸ் அரிசி அல்லது யவை, அதை ஒரு கையில் முஷ்டியாக எடுத்துக்கொண்டு அக்னயேத்வாஜுஷ்டம் நிர்வபாமி என்று சருபாத்திரத்தில் போடவேண்டும். இதற்கு நிர்வாபம் என்று பெயர். இது ப்ருஹ்மாவை வைத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டியதால் ப்ருஹ்மவரணம் வரை ஆனபிறகு செய்யவேண்டும்.

10 [illegible]

தேவதைகளுக்கு மூன்று தடவை ப்ரக்ஷாளனம் (ஜலத்தினால் அலம்புவது) செய்யவேண்டும். ஔபாஸனம் முதலிய தெய்வகர்மாக்களில் மூன்று தடவை களையவேண்டுமென்பதை யறிவிப்பதற்காக "[illegible]" என்று சொல்லப்பட்டது.

11 [illegible]

மனிதர்களுக்கு இருதரம் களையவேண்டும். மனிதர்களுக்கு மட்டும் உபயோகப்படக்கூடிய பாகத்தில் இரு தடவை களையவேண்டும். நாம் தினம் சாப்பிடுவது பகவானுக்கு நிவேதனம் வைச்வதேவம் முதலியது செய்தபிறகு ஏற்படுகிறபடியால் மூன்று தடவைதான் களையவேண்டும் (நிவேதனம் பண்ணாமல் சாப்பிடக்கூடாது.)

12 [illegible]

ச்ராத்தம், அன்வஷ்டகை, முதலிய பித்ரு கார்யங்களில் ஒரு தடவை களையவேண்டும். பாகம் இல்லாத போனாலும் முன் சொன்னபடி தேவதைகளுக்கு மூன்று தடவையும் மனிதர்களுக்கு இரு தடவையும் பித்ருகளுக்கு ஒரு தடவையும் ப்ரக்ஷாளனம் செய்யவேண்டும்.

13 [illegible]

மேக்ஷணம் என்பது யஞ்ஞத்தில் உபயோகப்படக்கூடிய மரத்தினால் செய்யப்பட்ட கரண்டி. அதனால் பாகம் ஸரியாக முடியவும் ஜலம் வெளியில் வழியாதபடிக்கும் ப்ரதக்ஷிணமாகக் கிளரவேண்டும். அவ்விதம் தோஷம் ஏற்பட்டால் [illegible] என்ற மந்திரத்தினால் ஹவிஸ்ஸில் ஜலம் விடவேண்டும்.

இந்த ஸமயம் பரிஸ்தாரணம் போட்டு ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும். [ச்ருதாபிகாரத்திற்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்த ஆஜ்யம் வேண்டியிருப்பதால்.]

14 ஶ்ருதம் ஹவிரபிகா⁴ர்யோத³கு³த்³வாஸ்ய ப்ரத்யபி⁴கா⁴ரயேத்॥

ஹவிஸ் ச்ருதமான பிறகு ஆஜ்யத்தை ஸ்ருவம் என்ற தர்வியினால் எடுத்து அபிகாரம் செய்து வடக்கே இறக்கி மறுபடியும் அபிகாரம் பண்ணவேண்டும். 2வது அபிகாரத்திற்கு ப்ரத்யபிகாரம் எனப்பெயர்.

15 ஸர்வாண்யேவம் ஹவீம்ஷி॥

இவ்விதம் நிர்வாபம் (2-1-9) முதல் ப்ரத்யபிகாரம் செய்யும்வரை சரு உள்ள இடங்களில் செய்யவேண்டும். போஜனார்த்தமான பாகத்தில் இந்த நியமங்கள் வேண்டாம். வைச்வதேவ பாகத்திலும் வேண்டாம். பாகம் முழுவதும் ஹோமத்தில் உபயோகப்படாததால்.

16 ப³ர்ஹிஷி சாஸாத³யேத்॥

பரிஸ்தாரணம் போடும்பொழுது தனியாக அக்னிக்கு வடக்கே 2 தர்ப்பங்கள் போட்டுவைக்கவேண்டும். அது பர்ஹிஸ், அதில் ஹோமத்திற்கு உபயோகப் படக்கூடிய வைகளை ஸாதனம் செய்யவேண்டும். அவைகள் ஆஜ்யம், சரு, ஸ்ருவம், (ஆஜ்யம் எடுக்கும் தர்வி) இத்மம் முதலியது. இவ்விதம் விவாஹாதிகளிலும் ஹோமத்திற்குரியவைகளை ஸாதனம் செய்யவேண்டும். ஔபாஸனத்தில் வடக்கே தர்ப்பம் இல்லாமல் போனாலும் பூமியில் ஸாதனம் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்தாலீபாகம் செய்யும் முறை. காலை ஔபாஸனம் செய்து ஸங்கல்பம், உபலேபனம்முதல் ப்ருஹ்மோபவேசனம் வரை செய்தபிறகு சருச்ரபணம், பரிஸ்தரணம், ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம், அபிகாரம், ஹோமபதார்த்தங்களை வடக்கே ஸாதனம் செய்தல். பரிஷேசனம் முதல் ப்ரபதம் வரை, செய்த பிறகு

17 ஆஜ்யபா⁴கௌ³ ஜுஹுயாச்சதுர்க்³ருஹீதமாஜ்யம் க்³ருஹீத்வா பஞ்சாவத்தம் ப்⁴ருகூ³ணாம் ஜாமத³க்³ந்யாநாம் ஸ்ருவேணாக்³நயே ஸ்வாஹேத்யுத்தரத: ஸோமாயேதி த³க்ஷிணத:॥

ஆஜ்யபாகம் என்று இப்பொழுது செய்யும் இரு ஆஹுதிகளுக்குப் பெயர். ஸ்ருவத்தினால் நான்கு தடவை ஆஜ்யத்தை ஜுஹுவில் எடுத்துக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்ருவம் ஜுஹு என்று இங்கு சொல்லப்படவில்லை. க்ருஹ்யாந்தரத்திலிருந்து அதன் ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டும். ஸ்ருவம் விவாஹத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ருகு ஜமதக்னி முதலிய பஞ்சார்ஷேயர்களுக்கு ஐந்து தடவை ஆஜ்யத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். "அக்னயேஸ்வாஹா" என்று அக்னியின் வடபாகத்திலும், 'ஸோமாயஸ்வாஹா' என்று அக்னியின் தென்பாகத்திலும், ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்னி பகவானுக்கு இருபுறத்திலும் இரு கண்கள் மாதிரி இருப்பதால் இதை "சக்ஷுராஹுதி" என்றும் சொல்வதுண்டு.

18 விபரீதமிதரே॥

ஸோமாயஸ்வாஹா என்பதை தெற்கே ஹோமம் செய்த பிறகு அக்னயேஸ்வாஹா என்று வடபாகத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்று சில ஆசார்யர்களின் அபிப்ராயம்.

19 ஶ்ருவேணோபஸ்தீர்ய ஹவிஷோ மத்யாத் பூர்வார்தாச்சாங்குஷ்ட பர்வமாத்ரம் அவத்யதி ॥

ஸ்ருவத்தினுல் ஜுஹூவில் உபஸ்தரணம் செய்து (நெய்யைவிட்டு) ஹவிஸ்ஸின் நடுவிலிருந்து மேக்ஷணத்தினுல் கட்டவிரலின் முதல் ரேகைவரை ப்ரமாணமுள்ள அன்னத்தைப்பெயர்த்து, அதைக்கையினுல் எடுத்து ஜுஹூவில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதமே ஹவிஸ்ஸின் கீழ்புறத்திலும் எடுக்கவேண்டும். மேக்ஷணத்தினுல் ஹவிஸ்ஸை பெயர்ப்பதற்கு "அவதானம்" என்று பெயர்.

20 பஶ்சார்தாச்ச பஞ்சாவத்தீ ॥

ப்ருகு, ஜமதக்னி முதலிய கோத்ர முள்ளவர்கள் ஹவிஸ்ஸின் மேற்புறத்திலும் முன்போல் எடுத்துவைக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு "பஞ்சாவத்திகள்" என்று பெயர்.

21 அபிகார்ய ப்ரத்யபிகார்ய ஹவீம்ஷி ॥

ஜுஹூவில் உள்ள ஹவிஸ்ஸை அபிகாரம் செய்து சருபாத்திரத்தில் ஹவிஸ் எடுத்த இடங்களில் அபிகாரம் செய்கிறது. இதற்கு ப்ரத்யஞ்சனம் என்று பெயர்.

22 ந ஸ்விஷ்டக்ருத: ॥

ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமத்திற்கு ப்ரத்யஞ்சனம் கிடையாது.

23 அக்னயே ஸ்வாஹேதி ஜுஹுயாத் யதா தேவதம் வா ஸ்யாத் ॥

ஹவிஸ்ஸை நிர்வாபணம் செய்யும் பொழுது எந்த தேவதையை உத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டதோ, அத்தேவதையை உத்தேசித்து 'அக்னயேஸ்வாஹா' என்பது போல் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இது ப்ரதான ஹோமம். சருதந்திரங்களில் ப்ரதான ஹோமம் மட்டும் மாறும். மற்றவை ஒரே மாதிரி செய்யவேண்டும்.

24 ஸ்விஷ்டக்ருத: ஸக்ருதுபஸ்தீர்ய த்விரவதாயோத்தரார்தாதுத்தர பூர்வார்தே ஜுஹோதி ஸக்ருதபிகார்ய அக்னயே ஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹேதி வ்யாஹ்ருதீ: ப்ராஜாபத்யாம் ச ஹுத்வா ॥

ஸ்விஷ்டக்ருத் என்பதற்கு விரும்பப்பட்ட நல்ல பொருளை உண்டு பண்ணுகிறதென்று பொருள். அந்த ஹோமத்தைச் செய்யும் முறையைச் சொல்லுகிருர். ஜுஹூவில் ஒருதடவை உபஸ்தரணம் செய்து பஞ்சாவத்திகளானுல் இருதரம் செய்து, ஹவிஸ்ஸின் வடபாகத்திலிருந்து முன்போல் (2-1-19) ஒரு தடவை எடுத்துவைத்து அதன்மேல் இருதடவை அபிகாரம் செய்து, 'அக்னயே ஸ்விஷ்டக்ருதேஸ்வாஹா' என்று அக்னியின் ஈசான்யபாகத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு மூன்று வ்யாஹ்ருதிஹோமாஹும் ப்ரஜாபதே என்ற மந்திரத்தினுலும் (3-13-14) உபரிஷ்டாத் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

25 ஸமித்தாய ॥

முன்பு இத்ம ஹோமம் செய்யும் பொழுது வடக்கே வைத்த ஸமித்தை (1-2-21) எடுத்து அக்னியில் வைத்து பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும். அதிதேऽன்வமம்ஸ்தா: அனுமதேऽன்வமம்ஸ்தா: ஸரஸ்வத்யன்வமம்ஸ்தா: தேவஸவித: ப்ராஸாவீ: என்று மந்திரத்தை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

26 ப்ரஹராணாத்யுக்ஷிதா ஸ்தரணர்யா: பரிஸ்தரணாநி (வா) யஜ்ஞஸ்ய ஸந்ததிரஸி யஜ்ஞஸ்ய த்வா ஸந்தத்யை ஸ்தருணாமீதி வா ஸமித்போதிஷ்ஜ்வலந்தீ ...ஜுஹோதி ॥

ஹோமம் முடிந்தபடியால் சுற்றிலும் இருக்கின்ற தர்ப்பங்களுக்கு விநியோகம் சொல்லுகிருர். பரிஸ்தரண தர்பங்களை எடுத்து மிச்சமான ஆஜ்யத்திலோ ஹவிஸ்ஸிலோ

நுனி, நடு, அடி, என்ற க்ரமமாக மூன்று தடவை மந்திரத்தைச் சொல்லி நினைத்து ப்ரோக்ஷணம் செய்து மந்திரத்தைச்சொல்லி அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். நுனியை முதலில் அக்னியில் வைக்கவேண்டும்.

26ஸூ இங்கு கோபில ஸூத்ரத்தையனுஸரித்து பரிஸ்தரண தர்பங்களைத்தவிர வேறு தர்ப்பங்களை எடுத்து ஆஜ்யத்தில் நினைத்து ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கோபிலஸூத்ரகாரர் அவ்விதம் சொல்லியிருந்தால் அதை அங்கு செய்வது உசிதமாகும். இங்கு ஸூத்ரகாரர் "ஜுஹுயாத்" என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறார். ப்ருக்ருதத்தைவிட்டு அப்ராக்ருதத்தை எடுத்துக் கொள்வது அவச்யமாகத் தோன்றவில்லை. மேலும் இது ப்ரதிபத்திகர்மா. ப்ரதிபத்திகர்மாவென்றால் (யக்ஞத்தில்) உபயோகப்பட்ட த்ரவ்யத்தை விஹித தேசத்தில் போடுவது. பரிஸ்தரணத்தில் உபயோகப்பட்ட தர்பத்திற்கு இது ப்ரதிபத்திகர்மாவாகத் தெரிகிறது. வேறு தர்ப்பங்களை எடுத்து ஹோமம் செய்தால் பரிஸ்தரண தர்ப்பங்களுக்கு உபயோகம் சொல்லப்படாததாக ஆகிறது. மேலும் யஞ்ஞசிஷ்டத்ரவ்யம் ருத்ரனைச் சேர்ந்தது. இங்கு மந்திரத்தில் ருத்³ரஹவிஷ: என்று ஸ்பஷ்டமாக ருத்ரனை சொல்லி இருக்கின்றது. இவ்விதம் உபபத்தியுடன் இருப்பதை மாற்றுவது அவச்யமாகத் தோன்றவில்லை.

27 தத்³யஜ்ஞவாஸ்து ॥

இந்த ஹோமத்திற்கு யஞ்ஞவாஸ்து என்று பெயர்.

28 ஸர்வத்ரைதத் ॥

இத்மம் பரிஸ்தரணம் உள்ள எல்லா ஹோமங்களிலும் இதைச் செய்யவேண்டும்.

29 ஹவிருச்சிஷ்டம் ப்ராச்ய ப்³ரஹ்மணே த³த்³யாத் ॥

உச்சிஷ்டம் ஹவி: என்று சொல்லுவதால் தானும் பத்னியும் கொஞ்சம் ப்ராசனம் செய்து மிச்ச ஹவிஸ்ஸை பாத்திரத்துடன் வடக்கேயிருந்து எடுத்து ப்ரஹ்மாவாகத் துள்ள ப்ராஹ்மணனிடம் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்வயம் ப்ருஹ்மாவாகவிருந்தாலும் வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

29ஸூ. இந்த ஸூத்ரத்தில் "உச்சிஷ்ட" என்பதற்கு, தான் கொஞ்சம் ப்ராசனம் செய்து மீதியை ப்ரும்மாவிற்கு கொடுக்கும்படி ருத்ரஸ்கந்தர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். சிலர் "உச்சிஷ்டம்" என்பதற்கு ஹோமசேஷம் என்று அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். அது சரியில்லை. ஹோமசேஷத்தை அம்ருதமென்று ஸ்ரீ பகவான் "யஜ்ஞசிஷ்டாம்ருதபு⁴ஜ:" என்ற கீதையில் கூறுகிறார். ஹோமசேஷத்திற்கு உச்சிஷ்டமென்ற ப்ரஸித்தியும் தெரியவில்லை. கோபில ஸூத்ர வ்யாக்யானமிருந்தால் இதுவும் ஒரு ஸூத்ரவ்யாக்யானமானதால் அப்ராமாண்யமல்ல.

30 ஸமேணபாத்ரம் தக்ஷிணா॥

அன்னத்திஞலோ, அரிசியிஞலோ, பலத்திஞலோ, நிரம்பிய பாத்திரத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். மந்திரம் இல்லாமலோ ஓம் என்று சொல்லியோ ஸுஹுதவ்ஸ்வ: என்றே ப்ரதிக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

(தஸ்மிந் யஜ்ஞே தக்ஷிணாபாத்ரமாஜ்யம் ஸுஹுதவ்ஸ்விதமௌத: "ஓமிதிவா" என்று த்ராஹ்யாண ஸூத்ரம்.)

31 யதோத்ஸாஹம்வா॥

ப்ரும்மாவிற்கு எதில் உத்ஸாஹமோ அதைக் கொடுக்கலாம். ஆஜ்யதந்திரத்தில் யதோத்ஸாஹம் என்று விதிக்கப்பட்டபடியே தக்ஷிணை.

ருத்ரஸ்கந்த வ்ருத்தியில் இரண்டாவது படலம்
முதல் கண்டம் முடிந்தது.

இரண்டாவது படலம்

இரண்டாவது கண்டம்

"ஸ்தாலீபாக தேவதை"

1 ஆக்நேயஸ்ஸ்தாலீபாகோऽநாஹிதாக்நேர் தர்சபூர்ண மாஸயோ:॥

கீழே சொல்லப்பட்ட தர்சபூர்ணமாஸஸ்தாலீபாகத்திற்கு ப்ரதானதேவதை அக்னி. இது அனுஹிதாக்னியான க்ருஹஸ்தர்களுக்கு. அக்னயேத்வாஜுஷ்டம் நிர்வபாமி என்று நிர்வாபம். அக்னயேஸ்வாஹா என்று ப்ரதான ஹோமம் (அக்னிதேவதையானபடியால் இந்த ஸ்தாலீ பாகத்திற்கு ஆக்னேயஸ்தாலீபாகம் என்று பெயர்.)

2 அக்நீஷோமீய: பௌர்ணமாஸ்யாமாஹிதாக்நே:॥

ஆஹிதாக்னிக்கு பௌர்ணமாஸத்தில் அக்னீஷோமர்கள் தேவதை. அக்னீஷோமாப்யாம் ஸ்வாஹா என்று ஹோமம்.

3 ஐந்த்ரமாஹேந்த்ரமைந்த்ராக்நம்வாமாவாஸ்யாயாம்

அமாவாஸ்யையில் இந்திரன் மஹேந்திரன் இந்த்ராக்னீ என்று இஷ்டியைப்போல் வ்யவஸ்திதமாக தேவதைகள். (ஸோமயாகம் செய்யாத போஞல் இந்த்ராக்னீ ஒரு யாகம் செய்தால் இந்திரன் பல யாகம் செய்தால் மஹேந்த்ரன் என்று வ்யவஸ்தை.)

4 யதாவாஹிதாக்நே:॥

தர்சபூர்ணமாஸம் இரண்டிலும் அனுஹிதாக்னியைப் போல் அக்னி தேவதையை வைத்துச் செய்யலாம்.

5 [illegible]

ஆபத்திஞல் காலையில் ஔபாஸனம் செய்யமுடியாத போஞல் முற்பகலில் செய்யலாம். அதிலும் முடியாத போஞல் ஸாயங்காலம் வரையில் செய்யலாம்.

6 [illegible]

முன்போல் பூர்வராத்திரியிலும் ஹோமம் செய்யலாம். அதுவும் முடியாத போஞல் இரவு முழுவதும் ஸாயமௌபாஸனத்தைச் செய்யலாம்.

7 [illegible]

ஆபத்தில் பௌர்ணமாஸஸ்தாலீபாகம் முக்கிய காலத்தில் செய்யமுடியாதபோஞல் அபரபக்ஷம் முழுவதும் செய்யலாம். ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்தாலீபாகத்தை பூர்வாஹ்ணத்தில் முடிக்க முடியாதபோஞல் அபராஹ்ணத்திலும் பூர்த்தி செய்யலாம். அதுவும் முடியாதபோஞல் இரவிலும் பூர்த்திசெய்யலாம். [illegible] என்பது முதலிய நியமம் கௌண காலத்தில் செய்தாலும் உண்டு.

8 [illegible]

தர்சஸ்தாலீபாகம் முக்யகாலத்தில் செய்யமுடியாத போஞல் சுக்லபக்ஷம் முழுவதும் செய்யலாம். [illegible] ங்களால் ஔபாஸனத்திற்கும் ஸ்தாலீ பாகத்திற்கும் முக்கிய காலம் சொல்லியிருக்கிறபடியால் கீழ்ச்சொன்ன காலங்களெல்லாம் முக்ய காலத்தில் ஆபத்து நேர்ந்தால் கௌண காலத்திலாவது கர்மாவை அவச்யம் செய்யவேண்டுமெனக்கருதி சொல்லப்பட்டன. ஆகையிஞல் நம் இஷ்டப்படி காலத்தை அதிக்ரமிக்காமல் கூடியவரையில் சீக்கிரத்திலேயே செய்யவேண்டும். ஸ்தாலீபாகமும் முக்ய காலத்தில் செய்யத் தவறிஞல் மறுநாள்முதலே செய்ய யத்னம் செய்யவேண்டும். த்விதீயை சதுர்தசி இரண்டும் ஸ்ம்ருதிகளில் நிஷேதிக்கப்பட்டுள்ளன.

9 [illegible]

முக்யகாலத்தில் செய்யாதபோஞல் மறுகாலம் வரை உபவாஸமிருந்து இந்த கர்மாவை தொடர்ந்ததாகச்செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் கூறுகின்றனர். (அதாவது அன்று உபவாஸம்) [illegible] என்று சொல்லியதால் இடைவிடாமல் நித்யகர்மாக்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று தெரிகிறது. காலம் தவறிஞல் அதற்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்த பிறகே, பிந்திய கர்மாவைச் செய்யவேண்டும். ஸந்தியாவந்தனுதிகளுக்கும் இந்த நியாயத்தை அநுஸரித்து உபவாஸம் இருக்கலாம். (காலந்தவறிஞல்) வேதோக்தமான நித்யகர்மாக்களை காலத்தில் செய்யாதபோஞலும் ஸ்நாதகனின் வ்ரதலோபத்திலும் உபவாஸம் ப்ராயச்சித்தமென்று மனுவும் கூறியிருக்கிருர்.

10 [illegible]

ஹோமயோக்யமான ஹவிஸ் கிடைக்காத போஞல் யக்ஞார்ஹமான விருக்ஷங்களின் பழங்களை ஹோமம் செய்யலாம். ஔபாஸனத்தில் பக்வமாகவோ அபக்வமாகவோ இருக்கலாம். வைச்வதேவஸ்தாலீபாகாதிகளில் பக்வமாகவே ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

11 [illegible]

பழம் கிடைக்காதபோஞல் அந்த இலைகளை ஹோமம் செய்யலாம். பாகநியமம் முன்போல்.

12 [illegible]

அதுவும் கிடைக்காதபோஞல் ஜலத்தையாவது ஹோமம் செய்யலாம். ஜலத்தை ஹோமம் செய்தால் ப்ரக்ஷாளனம் ச்ரபணம் கிடையாது.

13 ஸாதாஹி॥

இவ்விதம் முக்யத்ரவ்யம் கிடைக்காத ஆபத்துக் காலத்தில் கௌணத்ரவ்யத்தை ஹோமம் செய்தாலும் ஸரியானபடி செய்ததாகவே ஆகும்; ப்ராயச்சித்தம் கிடையாது.

14 ப்ராயஶ்சித்தம் ஹுதஸ்ய॥

காலத்தில் செய்யவேண்டியதைத் தவறினல் காலாதீதப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அது அந்தந்த கர்மாவை அனுஸரித்து பலவிதம், அந்தப்ராயச்சித்தம் செய்வதே கர்மாவைத் தொடர்ந்து செய்ததுபோல் ஆகிறது.

15 ஆஜ்யம் ஹவிரநாதேஶே॥

யாதொரு ஹவிஸ்ஸும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாத இடத்தில் ஆஜ்யத்தையே ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

16 தேவதா ஸ்வாஹாகாரேண॥

ஹோமத்திற்கு மந்திரம் சொல்லப்படாத இடத்தில் எந்த தேவதையைக் குறித்து நிர்வாபம் செய்கின்றோமோ அந்த தேவதையையே சதுர்த்யந்தமாகச் சொல்லி அக்னயே ஸ்வாஹா என்பதுபோல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

பும்ஸவனம்

17 ப்ரதமகர்ப்பே த்ருதீயே மாஸி பும்ஸவனம்॥

முதல் கர்ப்பம் ஏற்பட்டு மூன்ருவது மாதத்தில் பும்ஸவனம் என்ற கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். இதனல் பத்னீக்கு ஸம்ஸ்காரம் ஏற்படுவதால் அவளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளெல்லாவற்றிற்கும் ஸம்ஸ்காரம் ஏற்படுகிறது.

ஆகையினல் ஒவ்வொரு கர்ப்பத்திற்கும் இதைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. வேறு பத்னீயானல் செய்யவேண்டும். அமாவாஸ்யைக்குப் பிறகு மறு அமாவாஸ்யை வரையில் ஒருமாதம். அந்த மாதத்தில் எப்பொழுது கர்ப்பம் ஏற்பட்டாலும் அது ஒருமாதமென்று கணக்கிடவேண்டும். இதை ஔபாஸனக்னியில் செய்யவேண்டியது.

முக்ய காலத்தில் செய்யமுடியாதபோனல் ப்ரஸவத்திற்கு முன்பு காலாதிக்ரமப்ராயச்சித்தம் செய்து பும்ஸவனம் செய்யவேண்டும். உபநயனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் காலந்தவறி செய்தால் காலாதீதப்ராயச்சித்தம் செய்து செய்வதுபோல் இதுவும் ஒரு ஸம்ஸ்காரமானபடியால் எக்காலத்திலும் செய்தே தீரவேண்டுமென்று சிலர் அபிப்ராயம். குழந்தை பிறந்த பிறகு பும்ஸவனம் செய்வது பயனில்லாததால் ப்ராயச்சித்தம் மட்டும் ஏகதேசாக்னியில் செய்யவேண்டும். மறு கர்ப்பத்தில் பும்ஸவனம் அவ்ச்யம் செய்யவேண்டுமென்று சிலர் கூறுகின்றனர். முக்ய காலம் தவறினல் ப்ராயச்சித்தம் மட்டும் செய்தால் போதுமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். கர்மாவை விடாமல் செய்வது உசிதமென்று பல மகரிஷிகளின் அபிப்ராயத்தையனுஸரித்து முன் பக்ஷம் சிறந்தது. ஸந்தேஹம் வரும் ஸமயம் கர்மாவை விடாமல் செய்வதே மேலானதென்று நிதான ஸூத்ரத்திலும் சொல்லப்படுகிறது..

18 ஸ்நாதாமஹதேநாச்சாத்ய ஹுத்வாவஹுதீ: பஶ்சாத்திஷ்டேத்॥

ஸ்நாநம் செய்த வதூவிற்கு நனைக்காத புது வஸ்திரத்தைக் கட்டி தென்பாகத்தில் உட்காரவைத்து அக்னிகார்யம், ப்ருஹ்மவரணம், ப்ரபதம், அங்காஹூதிவரையில் செய்து வதூ, பதியை ஸ்பர்சிக்கும்பொழுது (அன்வாரம்பம் செய்யச் சொல்லி) பூ:ஸ்வாஹா புவ: ஸ்வாஹா ஸுவ:ஸ்வாஹா என்று மூன்று ஆஹூதிகள் செய்து வதூவின்

பின்புறம் தர்ப்பங்களில் நிற்கவேண்டும். பதி இல்லாத போனால் பிதா, ஸகோதரன், காப்பாற்றுபவன் யாரேனு மொருவர் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் லௌகிகாக்னியில் அல்லது ப்ரணீதாக்னியில் செய்யவேண்டும்.

19 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌵𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶𑌮𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿॥

வதூவின் பின்புறம் நின்றுகொண்டு வலது தோள் பட்டையிலிருந்து தொப்பிள் வரையில் "புமாம்ஸௌ" என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி உதரம் முழுவதும் தொடவேண்டும்.

20 𑌅𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑌃𑌫𑌲𑌾𑌮𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍃𑌮𑌿𑌪𑌰𑌿𑌸𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑌯 [illegible]॥

உபரிஷ்டாத்தந்திரம் ப்ருஹ்ம தக்ஷிணை, வாமதேவ்ய கானம் முடிய செய்துகொண்டு உடனே இந்த கார்யம் செய்யவேண்டும். இரண்டும் சேர்ந்துதான் பும்ஸவனம். ஆகையினால் இது ஆனபிறகுதான் பிராம்மண போஜனம். இருபுறத்திலும் பழமுள்ளதாகவும் கர்யாததாகவும் புழு பூச்சி அரிக்காததாகவும் உள்ள ஆலமொட்டை ஏழு யவங்களையோ அல்லது உளுந்துகளையோ அதைச்சுற்றிலும் மூன்று தடவை வாரி இரைத்துவிட்டு ந்யக்ரோத அதிதேவதைகளிடமிருந்து வாங்குகிறேமென்ற எண்ணத்துடன் ஸர்வத்ரௌஷதய: என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பறிக்க வேண்டும்.

21 𑌆𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌹𑌾𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍॥

மொட்டை வீட்டிற்குக்கொண்டுவந்து ஆவரணமில்லாத இடத்தில் மேல்ப்ரதேசத்தில் வைக்கவேண்டும்.

22 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌪𑍇𑌷𑌯𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀॥

விவாஹமாகாத பெண் அல்லது ப்ரஹ்மசாரீ அல்லது மௌன விரதத்துடன் இருக்கும் ஸ்திரீ (பிராம்மணர்களாக இருக்கவேண்டும்.) அந்த ஆலமொட்டை கருங்கல்லில் வைத்து பாலில் அரைக்கவேண்டும். அரைக்கும்பொழுது மேற்கே இருந்து கிழக்குநோக்கி அரைக்கவேண்டும். கிழக்கே இருந்து மேற்கே இழுக்காமல் தூக்கிவைத்து அரைக்கவேண்டும்.

23 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥

மறுபடியும் ஸ்னானம் செய்வித்து அக்னிக்கு மேற்புறம் தர்ப்பங்களில் கிழக்கே தலைவைத்து படுக்கச்சொல்லி வலது மூக்கில் ஆலமொட்டுச்சாரை "புமானக்நி:" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி வலது மூக்கில் பிழியவேண்டும். அவள் அந்த சாரை வயிறு வரையில் போகமுடிய செய்யவேண்டும். பும்ஸவனம் முடிந்தது. இதன் ஸாத்குண்யமாக பிராஹ்மண போஜனம் (1-1-3) செய்விக்க வேண்டும்.

24 𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑌮𑍍॥

இவ்விதம் பும்ஸவனம் ஆன ஸ்திரீக்கு நான்காவது அல்லது ஆறுவது மாதத்தில் ஸீமந்தம் செய்யவேண்டும். பும்ஸவனம் முன் செய்யாவிட்டால் இப்பொழுது செய்து பிறகு ஸீமந்தம் செய்யவேண்டும்.

25 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌤𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌵𑌦𑍁𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍
𑌨𑍌𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌲𑌲𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌤𑌿॥

ஸ்னனம் செய்த வதூவை அஹத (புதசு) வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்ளச் செய்து, பும்ஸவனம்போல் வலதுபுறம் உட்கார வைத்து அங்காஹுதி வரை செய்து, வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்து, வதூவின் பின்புறம் நின்று கொண்டு முன்பே ஆலமொட்டுக்குச் சொன்ன (2-2-20) லக்ஷணத்துடன் கூடியதாயும் அதைப்போல் கொண்டு வந்து மேலே வைக்கப்பட்டதாயுமுள்ள அத்திக்கிளையினுல் "அயமூர்ஜாவதோவ்ருக்ஷ:" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி சிரஸ்ஸில் (மகுடு) கேசங்கள் இருபுறத்திலும் போகமுடிய நடுநெற்றிப் பிரதேசத்திலிருந்து மேல்போக முடிய கோடாக இழுக்கவேண்டும். க்ருணுமி, என்று மந்திரம் முடிகிறது. பிறகு மூன்று இடத்தில் வெள்ளையான முள்ளம் பன்றியின் முள்ளால் "ராகாமஹம்" என்ற மந்திரத்தினுல் முன்போலவே கோடாக இழுக்கவேண்டும். "ராராண" என்று மந்திரம் முடிகிறது.

25ஸூ. இந்தஸூத்ரத்தில் வ்ருக்ஷசாகையினுலும், முள்ளம் பன்றி முள்ளாலும், "அயமூர்ஜாவத:" என்ற மந்திரத்தினுல் ஸீமந்தோந்நயனம் செய்யவேண்டுமென்று பொதுவாக இருக்கிறது. மந்த்ரம் எவ்வளவு என்று குறிப்பிடவில்லை. இங்கு ருத்ரஸ்கந்தர் முதல் மந்திரத்தில் வ்ருக்ஷ:, என்றிருப்பதாலும், இரண்டாவது மந்திரத்தில் "யேநாதிதே:" என்று அதையே பராமர்சிப்பதாலும் இந்த இரண்டு மந்திரங்களைக் கொண்டு சாகைகளாலும், மூன்றும் மந்திரத்தில் "ஸூஅதீர" என்றிருப்பதாலும் நான்காவது மந்திரத்தில் மூன்றுவது மந்திரத்தில் சொல்லிய "ராகா" என்ற

26 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌪𑌾𑌕𑌃॥

எள்ளுடன் கலந்து பாகதர்மத்துடன் சருவைத்து கொண்டு வைக்கவேண்டும். தேவதை இல்லாததால் நிர்வாபம் கிடையாது.

27 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌘𑍃𑌤𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿॥

அதில் முகம் தெரியமுடிய நெய்விட்டு அதில் தன் நிழலை பார்க்கும் வதூவைப் பார்த்து "கிம்பச்யஸி" என்று கேட்கவேண்டும்.

28 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍॥

பிறகு "ப்ராஜாம் பசூன் ஸௌபாக்யம் மஹ்யம் தீர்க்காயுஷ்ட்வம் பத்யு:" என்று பதி, வதூவைச் சொல்லும்படி செய்யவேண்டும். உபரிஷ்டாத்ஹோமம் செய்து ப்ருஹ்மண போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். அந்த க்ருஸரஸ்தாலீபாகத்தை வதூ சாப்பிடவேண்டும்.

தேவதையைப் பராமர்சிப்பதாலும் அந்த இரண்டு மந்திரங்களைக்கொண்டு முள்ளம்பன்றி முள்ளாலும் ஸீமந்தோந்நயனம் செய்யவேண்டுமென்று, மந்திரலிங்கத்தையனுசரித்து ருத்ரஸ்கந்தர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறுர். இவ்விதம் ஆசரித்து வருகிறுர்கள். இங்கு சிலர் நான்கு மந்திரங்களைக்கொண்டு சாகையினுல் ஸீமந்தம் செய்து பிறகு அதே நான்கு மந்திரங்களைக்கொண்டு பன்றி முள்ளாலும் ஸீமந்தம் செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறுர்கள். அதற்கு ப்ரமாணம் தெரியவில்லை.

29 ப்ரதிஷ்டிதே வஸ்தௌ ஸோஷ்யந்தீ ஹோம:॥

கர்ப்பம் தன் ஸ்தானத்திலிருந்து சலிக்க ஆரம்பித்தவுடன் இந்த ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு கர்ப்பத்திற்கும் செய்யவேண்டும். இது செய்யாமல் சிசு ஜனனம் ஆகிவிட்டால் பிறகு இந்த ஹோமம் கிடையாது. ஆசௌசம் போனபிறகு ப்ராயச்சித்த ஹோமம் செய்தால் போதும். இதற்கு "ஸோஷ்யந்தீ ஹோமம்" என்று பெயர். இது ஏகதேசாக்னியில் செய்ய வேண்டும்.

30 யா திரஶ்சீதி ஆஜ்யாஹுதீ॥

அக்னிமுகம் ப்ரபதாந்தம் செய்து வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்து "யாதிரஶ்சீ" என்ற இரு மந்திரங்களால் இரு ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

31 அஸாவிதி நாமதேயஸ்தானே।

மந்திரத்தில் அஸௌ என்ற ஸ்தானத்தில் புருஷ ப்ரஜை பிறக்கவேண்டுமென்று ஆவல் இருந்தால் விஷ்ணு சர்மாநாமா என்பதுபோல் பெயர்வைக்கவேண்டும். பிராம்மணனுக்கு சர்மாந்தமாகவும் இரட்டைப்படையான எழுத்துக்கள் உள்ளதாகவும், மங்களகரமாகவும், க்ஷத்திரியனுக்கு பல ரக்ஷாசப்தமுள்ளதாகவும், வைச்யனுக்கு தனபுஷ்டி சப்தமுள்ளதாகவும், நான்காவது வர்ணத்தாருக்கு ப்ரேஷ்ய சப்தமுள்ளதாகவும் பெயர், இருக்க வேண்டும். இவ்விதம் மனு கூறியுள்ளார்.

32 தத் குஹ்யம்॥

இந்தப் பெயர் ரஹஸ்யமாக இருக்கவேண்டும். வைதிக கர்மாக்களில் உபயோகத்திற்காக, வ்யவஹாரத்திற்கு வேறு பெயர் இருக்கவேண்டும். இந்த ரஹஸ்ய பெயர் ரஹஸ்யமாக இருந்தால் ஆபிசாராதிகள் செய்ய முடியாது.

33 ப்ராங் நாபிக்ருந்தனாத் ஜாதரூபேண வ்ரீஹியவௌ பேஷயித்வா ஸம்மாவ்ருதா॥

குழந்தை பிறந்தவுடன் தொப்பிள் கொடி அறுப்பதற்கு முன் அவ்விதம் முடியாதபோனால், ஸ்தன்யபானம் செய்விப்பதற்குமுன் அரிசி யவதான்யம் இவைகளை ஆல மொட்டுப்போல் (2-2-24) அறைக்கவேண்டும்.

34 அங்குஷ்டேனாநாமிகயா சாதாய குமாரஸ்ய முகே ஜுஹோதி இயமாஜ்ஞேதி॥

கட்டைவிரல், மோதிரவிரல் இரண்டாலும் அந்த அறைக்கப்பட்ட பிஷ்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு குழந்தையை "இயம் ஆக்ஞா" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி சாப்பிடச் செய்யவேண்டும். இந்த விரல்களாலேயே அன்னப்ராசனமும் செய்விக்கவேண்டும். மந்திரமும் இதுவேதான்.

35 ஸர்பிர்மேதாந்த இதி॥

"மேதாந்தே மித்ராவருணௌ" என்ற மந்திரத்தினால் நெய்யை ப்ராசனம் செய்விக்கவேண்டும். அன்னப்ராசனம் ஆறுவது மாதத்தில் இந்த இரண்டு மந்திரங்களைக் கொண்டே செய்யவேண்டும். இந்த மந்திரம் அன்னப்ராசனத்திலும் உபயோகப்படுகிறதென்பதற்காக இங்கு "அ" சப்தம் போடப்பட்டது. சிலர் நெய்யோடு தேனையும், ஹிரண்யத்தையும், சேர்த்து ப்ராசனம் செய்விக்க "அ" சப்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் மனுவும் கூறுகிறார்.

இரண்டாவது கண்டம் முடிந்தது.

மூன்ருவது கண்டம்

குழந்தையை வெளியில் கொண்டுவருதல்

பிறந்த குழந்தையை வீட்டிலிருந்து வெளியில் கொண்டுவருதல் என்கிற சந்திரதர்சன கர்மாவானது கூறப்படுகிறது. குழந்தையை எப்பொழுதும் வெளியில் கொண்டுவர நேரிடும். அவ்விதமிருக்க நான்காவது மாதத்திலேயே வெளியில் கொண்டுவரவேணுமென்று நியமனம் செய்கிருர். தவறுதலாக அதற்கு முன் வெளியில் கொண்டுவர நேரிட்டாலும் முக்ய காலத்தில் இதைச் செய்யவேண்டும்.

1 ஜநநாஜ்ஜ்யௌத்ஸ்நே த்ருதீயேத்ருதீயாயாம் ப்ராத: ஸ்நாபயித்வா குமாரம் ஸ்தமிதே பாணாவஸ்திக்ஷ்வஸ்திதா அஞ்ஜலிம் ச்வதி ஷ்டத்ராஞ்ஜலி:॥

குழந்தை பிறந்து மூன்ருவது சுக்லபக்ஷத்தில் திருதீயா திதியன்று (சுக்லபக்ஷத்தில் பிறந்தால் மறு சுக்ல பக்ஷம்முதல் கணக்கிடவேண்டும். மூன்று மாதங்கள் முழுவதும் ஆகிவிடவேண்டும்) காலையில் மங்களஸ்னனம் செய்வித்து, அஸ்தமனம் ஆனபிறகு திசைகள் சாந்தமாக இருக்கும்பொழுது, தகப்பஞர் பின் சொல்லும் ப்ரகாரம் குழந்தையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கைகூப்பி நிற்க வேண்டும். முக்யகாலம் தவறிஞல் பிராயச்சித்த பூர்வமாக செய்யவேண்டும்.

2 பஸ்சிமேந பத்நீ ஸ்வாதாநாயை ப்ரயச்சேத்॥

குழந்தைக்கு சுத்த வஸ்திரம் கட்டி தாயார் தெற்கே நின்றுகொண்டு வடக்குமுகமாக குழந்தையை தகப்பஞரிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

3 அநுப்ருஷ்டம் கத்வோத்தரதஸ்திஷ்டேத்॥

பதிக்குப் பின்புறமாக வடக்கே சென்று மேற்கு முகமாக நிற்கவேண்டும்.

4 யத்தே ஸுஸீம இதி த்ரிபிர்யஜுஸ்ஸ்தம் ப்ராஞ்சம் ப்ராஞ்சம் உதஞ்சம் மாத்ரே ப்ரதாய யதஸ்தாதபஸ்ஸோ தக்ஷிணத: ஸ்திதோ॥

"யத்தேஸுஸீமே" என்ற மூன்று மந்திரங்களால் சந்திரோபஸ்தானம் செய்துவிட்டு வடக்குமுகமாக குழந்தையைத் தாயாரிடம் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு காலையிலே கொண்டுவந்த ஜலத்தை பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு தென்புறத்தில் ஒரு பிரும்மணன் 2-4-10 தகப்பஞரின் அஞ்சலியில் விடவேண்டும். அதை "யத தச்சந்திரமஸி" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி கீழே விடவேண்டும்.

5 த்விஸ்தூஷ்ணீம்॥

இரண்டு தடவை மந்திரமில்லாமல் ஜலத்தை முன் மாதிரி விடவேண்டும்.

6 ஜநநாத்யத்வம் தசராத்ராத் ஸம்வத்ஸராத்வா நாமகரணம்॥

குழந்தையின் ஜனனத்திற்குப்பிறகு பத்து நாட்கள் ஆன்பிறகு அதாவது பன்னிரண்டாவது நாள், அல்லது நூறு நாள் ஆன மறுநாள், அல்லது ஒரு வருஷம் ஆன மறுநாள், நாமகரணம் என்ற கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும். உத்தராயணம் சுக்லபக்ஷம் முதலியதை எதிர் பார்க்கவேண்டாம்.

7 ஸ்நாபயித்வா குமாரம் அஹதேந வாஸஸாச்சாத்ய பஸ்சிமேந பத்நீ ஸ்வாதாநாயை ப்ரயச்சேத்॥

ஹோமம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் குழந்தையை ஸ்னனம் செய்வித்து சுத்தவஸ்திரத்தைக் கட்டி வடக்கு முகமாக தாயார் தென்புறமிருந்து தகப்பஞரிடம் வடக்கு முகமாகக் குழந்தையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

8 அதா²பரஸ்யாம் ஶாலாயாமுத்தரத உபவிஶேத்

பின்புறமாகப்போய் வடக்கே தர்ப்பங்களில் உட்கார வேண்டும்.

9 ஹோத்ராக்ரோஶதஸ்ய த²ம் வத்ஸ ஜானுநீ உபவிஶ்யேத்

வடக்குமுகமாகக் குழந்தையை மடியில் உட்கார வைத்து அக்னியில் அங்காஹுதி வரையில் செய்து வ்யாஹ்ருதிகளால் மூன்று ஆஹுதி (ப்ரதானம்) செய்து "கோஸிகதமோஸி" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி குழந்தையின் கண்கள், காதுகள், மூக்கின் இரு துவாரங்கள் இவைகளைத் தொடவேண்டும்.

10 அஸாவிதி நாமதே⁴யம் க்ருத்வாந்தே ஜானீயாத்

"கோஸிகதமோஸி" என்ற மந்திரத்தின் முடிவில் உள்ள "அஸௌ" என்ற சப்தஸ்தானத்தில் "விஷ்ணு சர்மந்" என்பதுபோல் பெயரைச் சொல்லவேண்டும். ஸோஷ்யந்தி ஹோமத்தில் வைத்த பெயரையே வைக்க வேண்டும்.

11 மாத்ரே

தாயாரிடம் வடக்குமுகமாகக் குழந்தையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

12 வ்யவஹாரார்த²ம்

தாயாரிடத்தில் ரஹஸ்யமான பெயரைச் சொல்லி, பிறகு வ்யவஹாரநாமாவை (கூப்பிடும் பெயர்) சொல்லவும். பிறகு உபரிஷ்டாத் தந்திரம் செய்து பிரும்மண போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்.

வெளியில் சென்றுவந்த தகப்பன் குழந்தையை பார்ப்பது

13 விப்ரோஷ்யாக³ம்ய ஜ்யேஷ்ட²ம் புத்ரமபி⁴ம்ருஶ்ய மூர்த⁴னி ஜிக்⁴ரேத் க³ந்த³மாகாஶ்ய மூர்த்⁴னி க்³ருஹ்ணீயாத்

தகப்பனர் வெளியூருக்குச் சென்று மூன்று நாட்களுக்குப்பிறகு வந்தால் இரு கைகளாலும் பிள்ளையின் மூர்த்தாவை (தலையை) பிடித்துக்கொண்டு "அங்காதங் காத்" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் இந்தக்காரியம் செய்யவேண்டும்.

14 வத்ஸதா³ம் ஸோமேதி ஜிக்⁴ரேத்

"வத்ஸதாம் ஸோமே" என்ற மந்திரத்தினல் தலையின் முன் பாகத்தை (அஸௌ என்ற சப்தஸ்தானத்தில் சர்மந் என்று சொல்லி) முகரவேண்டும்.

15 தூஷ்ணீம் ஸ்த்ரியா:

ஜாதகர்மா முதல் சௌளம் வரையில் ஸ்திரீகளுக்கும் செய்யவேண்டும். ஆனல் மந்திரமில்லாமல் ஹோமம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். உபநயனம் கிடையாது. அதே ஸ்தானத்தில் விவாஹம். அது பர்தா (கணவன்) செய்யக்கூடியது. விவாஹத்திற்கு முன் அனுபநீதன் மாதிரி தர்மங்கள். பிறகு பர்தாவுடன் தர்மாசரணம் செய்யவேண்டும். உபநயனமில்லாததால் வேதாத்யயனமும் அதைச்சேர்ந்த நியமங்களும், ஜபங்களும், பொதுவாக கிடையாது. ஆனல் விதிக்கப்பட்டவைகள் உண்டு.

சௌளம்.

16 த்ருதீயே வர்ஷே சூடா³கரணம்

குழந்தை பிறந்து இருபத்திநான்கு மாதங்கள் ஆன பிறகு மூன்றுவது வயதில் சௌளம் செய்யவேண்டும்.

17 தத்ராவித உஷ்ணோதககம்ஸ: க்ஷுரோ ஔதும்பரோ வா: ஏகவிம்ஶதிர்தர்பபிஞ்ஜூல்ய:॥

அந்த சௌளகர்மாவில் உபலேபனம் முதல் ப்ருஹ்ம வாணம் வரை செய்துகொண்டு, அக்னியின் தென்புறத்தில், நாபிதன் கையில் இரும்புக் கத்தியை வைத்துக்கொண்டு மேற்கு முகமாக நிற்கவேண்டும். (அந்தக் கத்தியினுல் கேசங்களை சேதனம் செய்யவேண்டும். அதைப்பற்றி பிந்தி சொல்லுகிருர்). வெண்கலப் பாத்திரத்தில் உஷ்ணோதகம், கண்ணுடி அல்லது செப்புக் கத்தி, தர்ப்ப கூர்ச்சங்கள் 21 (இதற்கு பிஞ்சூலி என்று பெயர். அதன் லக்ஷணமாவது ஸமக்ரமூலாக்ராணாம் காஶாக்ரம் ஸப்தமம் விஜ்ஞேயம் பிஞ்ஜூல்யா: லக்ஷணம் ஸம்ப்ரகீர்திதம்। இதி காத்யாயன:॥) இவைகளும் அக்னிக்குத் தெற்கே வைக்க வேண்டியவை.

18 ஆனடுஹோ கோமய: க்ருஸரஶ் சாவஶ்ருதோ லௌகிகே உத்தரத:॥

காளைமாட்டுச்சாணி, லௌகிகாக்னியில் பாக தர்மமில்லாமல் பக்வம் செய்த ஹவிஸ் (சரு) என்னுக் கலந்தது, இந்த இரண்டும் அக்னிக்கு வடக்கே இருக்கவேண்டும்.

19 மாதாங்கே குமாரமாதாய॥

மாதா குழந்தையுடன் பிதாவிற்கு வடக்கே உட்கார வேண்டும். இந்த ஸாதனங்கள் ப்ரும்மோபவேசனத்திற்குப் பிந்தி. ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படாததினுல் பெண் குழந்தையின் சௌளத்திலும் உண்டு. பரிஷேசனத்திலும் சேர்க்கவேண்டியதில்லை. நடுவில் சென்றுலும் (1-1-27) தோஷமில்லை.

20 ஹுத்வாஜ்யபாகாவிதி நாபிதம் ப்ரேக்ஷேத ஸவிதாரம் த்யாயன்॥

பரிஸ்தாணம் முதல் அங்காஹுதிவரையில் செய்து கொண்டு, தாயின் மடியில் உள்ள குழந்தையைத் தொடும்படி செய்து, வ்யாஹ்ருதிகள் மூன்று, ஸமஸ்தாந்த வ்யாஹ்ருதி ஒன்று, ஆக நான்கு ப்ரதானுஹுதிகள் செய்து "ஆயமகாத்" என்ற மந்திரத்தினுல் சூரியனை த்யானம் செய்துகொண்டு நாபிதனைப் பார்க்கவேண்டும்.

21 உஷ்ணேனேத்யுஷ்ணோதகம் ப்ரேக்ஷேத வாயும் த்யாயன்॥

"உஷ்ணேநவாயோ" என்ற மந்திரத்தினுல் வாயுவை த்யானம் செய்துகொண்டு உஷ்ணோதகத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

22 ஆப உந்தந்த்வித்யுந்த்யாத்॥

"ஆபஉந்தந்து ஜீவஸெ" என்ற மந்திரத்தினுல் தலையின் தென்பாகத்தில் வலது காதுக்குமேல் உள்ள கேசங்களில் உஷ்ணோதகத்தைத் தடவவேண்டும்.

23 விஷ்ணோர்தம்ஷ்ட்ரோஸீத்யாதர்ஶம் ப்ரேக்ஷேத ஔதும்பரம் வா॥

"விஷ்ணோர் தம்ஷ்ட்ரோஸி" என்ற மந்திரத்தினுல் கண்ணுடியையாவது செப்புக் கத்தியையாவது பார்க்க வேண்டும்.

24 ஓஷத இதி ஸப்த பிஞ்ஜூலீரூர்த்வாக்ரா அபிநிதாய॥

"ஓஷதேத்ராயஸ்வைநம்" என்ற மந்திரத்தினுல் ஏழு பிஞ்சூலிகளை நுனிகள் மேலே இருக்கும்படி கேசங்களோடு சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளவும்.

25 ஸ்வதித இத்யாதர்ஶேன க்ஷுரேணௌதும்பரேண வா॥

"ஸ்வதிதே மைனம் ஹிம்ஸீ:" என்ற மந்திரத்தினுல் கண்ணுடியினுலோ செப்புக் கத்தியினுலோ பிஞ்சூலியுடன் சேர்ந்த கேசங்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு,

26 [illegible]

"யெநபூஷா" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்று தடவை கிழக்கு நோக்கி கேசங்களையும் தர்ப்பங்களையும் சேர்த்து உருவிவிடவேண்டும். மந்திரமும் மூன்று தடவை சொல்லவேண்டும்.

27 [illegible]

கத்தியினுல் பிஞ்சூலியுடன் கூடிய கேசங்களை ஒரே தடவையாக நருக்கி, காளைமாட்டுச் சாணியில் போட வேண்டும்.

28 [illegible]

உஷ்ணேநகந்தடவுவது (2-3-22) முதல் இதுவரையில் தலைக்குப் பின்புறத்திலும், வடபுறத்திலும், செய்யவேண்டும்.

29 [illegible]

இரு கைகளினுலும் குமாரனுடைய தலையைப் பிடித்துக்கொண்டு "த்ர்யாயுஷம்" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

30 [illegible]

குமாரனை வடக்கே போகச் செய்து தன் குலாசாரப்படி சிகைவைத்து வபனம் செய்யும்படி நாபிதனிடம் சொல்லி, வபநம் செய்தபிறகு, உபரிஷ்டாத்ஹோமம் முதலியதைச் செய்யவேண்டும்.

31 [illegible]

கேசங்கள் எல்லாவற்றையும் கோமயத்தினுல் மறைத்து, ப்ருத்யர்கள் அரண்யத்தில் புதைக்கவேண்டும்.

32 [illegible]

தர்ப்பஸ்தம்பத்தில் போட்டுவிடலாமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர்.

33 [illegible]

ப்ருஹ்மாவுக்கு தக்ஷிணையாக ஒரு பசுமாடு கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த கர்ப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்கார கர்மாக்கள் பிறப்பினுல் ப்ராஹ்மணனுக்கு ஸம்ஸ்காரத்தை உண்டு பண்ணி, அதிர்ஷ்டார்த்தமான கர்மாக்களில் விசேஷ யோக்யதையையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. இவ்விதம் யோக்யதாவிசேஷம் ஏற்பட்டால் கர்மாக்கள் நன்கு பயனளிக்கின்றன. இந்த ஸம்ஸ்காரத்திற்கு தகுதியற்றவர்களுக்குச் செய்தால் இது பயன்படுவதில்லை. குடிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள ஜலத்தில் வாஸனை போடுவது போலும்! வெட்டும் சக்தியுள்ள கத்தியை சாணையில் தீட்டுவது போலும்! வைதிக கர்மாவில் அதிகாரமுள்ளவர்களுக்கு இந்த ஸம்ஸ்காரங்கள் விசேஷயோக்யதையை உண்டு பண்ணுகின்றன. சௌளம் வரையில் உள்ள ஸம்ஸ்காரங்கள் முக்ய காலத்தில் செய்யப்படாமலிருந்தால் காலாதிக்ரம ப்ராயச்சித்தம் செய்து, உபநயனத்தன்று காலையில் அவைகளைச் செய்துவிட்டு, உபநயனம் செய்யவேண்டும். உபநயனத்திற்கு முன் செய்யாவிட்டால் பிந்தி செய்யக் கூடாது. உபநயனமானபிறகு வேறு ஜன்மாவை அடைவதாக சாஸ்திரம் கூறுகிறது. இந்த ஸம்ஸ்காரங்கள் இரு வகைப்படும். தகப்பனர் பிள்ளைக்குச் செய்யக்கூடியது. கர்ப்பாதானம் முதலியன ஒருவகை. தானே செய்யக் கூடியது ஔபாஸனம் முதலியன மற்றொரு வகை. தகப்பனர் செய்யக்கூடிய ஸம்ஸ்காரத்தை தகப்பனர் இல்லாமற்போனல் அந்தஸ்தானத்தில் உள்ளவர்கள் செய்யவேண்டும். பிறர் செய்யும்பொழுது ப்ருஹ்ம தக்ஷிணை முதலியது பையனுடைய சொத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டும்.

ருத்ரஸ்கந்த வ்ருத்தியில் இரண்டாவது படலம் மூன்ருவது கண்டம் முடிந்தது.

இரண்டாவது படலம்.
நான்காவது கண்டம்.
உபநயனம்.

1 அஷ்டமே வர்ஷே ப்ராஹ்மணமுபநயேத்॥

ப்ராஹ்மணனுக்கு எட்டாவது வயதில் உபநயனம் செய்யவேண்டும். பிறந்தது முதல் ஏழாவது வயதில், எட்டாவது என்பது "கர்பாதி:ஸங்க்யா வர்ஷாணாம்" என்று கௌதம தர்மஸூத்ரத்தில் சொல்லியிருப்பதால் கர்பம்முதல் கணக்கிடவேண்டும். இம்மாதிரியே "ஏகாதசே க்ஷத்ரியம்; த்வாதசே வைச்யம்" என்ற இடத்திலும் கர்ப்பாதியாகக் கணக்கிடவேண்டும். "வஸந்தே ப்ராஹ்மண முபநயீத. க்ரீஷ்மே ராஜந்யம்" என்று தர்ம சாஸ்திரமிருப்பதால் அதையநுஸரித்து உத்தராயணத்தில் வஸந்தருதுவில் உபநயனம் செய்யவேண்டும். "சரதி வைச்யம்" என்று தர்மசாஸ்திரத்தில் உத்தராயணத்தை எதிர்பார்க்காமல் உபநயனத்தைச் செய்யச் சொல்வதால், உத்தராயணத்தை யநுஸரிக்கவேண்டியதவச்யமில்லை என்று சிலரது அபிப்ராயம். இந்தக்ருஹ்ய சாஸ்திரப்படி உத்தராயணம் முழுவதும் செய்யலாமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர்.

2 ஆ ஷோடசாத் ப்ராஹ்மணஸ்யாநதீத: கால:॥

கர்ப்பம் முதல் பதினாறு வயது முடிய ப்ராஹ்மணனுக்கு உபநயனத்திற்கு கௌண காலம். பிறகு அதற்குரிய ப்ராயச்சித்தம் செய்யாமல் உபநயனம் செய்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. "வ்ராத்யர்கள்" என்று பெயர். ஒரு கர்மாவிற்கும் அர்ஹதை இல்லை. இதேமாதிரி க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கும் கௌண காலம் தவறக்கூடாது. தவறினால் வ்ராத்யஸ்தோமம் அல்லது அச்வமேதாவப்ருதஸ்னானம் அல்லது உத்தாலகவ்ரதம், ப்ராயச்சித்தம், செய்து உபநயனம் செய்யவேண்டும்.

உத்தாலகவ்ரதம்:

2 மாதங்கள் யவைக்கஞ்சி, 1 மாதம் பால், 15 நாட்கள் பாலில் உரைகுத்தி அதன் ஏடை, 8 நாட்கள் நெய், 6 நாட்கள் யாராவது கொண்டுபோட்டால் ஹவிஸ், (சாப்பிடலாம்) 3 நாட்கள் ஜலம், 1 நாள் உபவாஸம்.

3 ஏகாதசே க்ஷத்ரியம்॥

பதினோருவது வயதில் க்ஷத்திரியர்களுக்கு உபநயனம்.

4 ஆ த்வாவிம்சாத்॥

க்ஷத்திரியனுக்கு இருபத்திஇரண்டு வயது முடிய கௌண காலம்.

5 த்வாதசே வைச்யம்॥

பன்னிரண்டாவது வயதில் வைச்யர்களுக்கு உபநயனம்.

6 ஆ சதுர்விம்சாத்॥

வைச்யனுக்கு இருபத்திநான்கு வயது முடிய கௌணகாலம்.

7 குமாரமலங்க்ருதம் கல்ப்தகேசமஹதேநாச்சாத்யாஜ்யாஹுதீர்ஜுஹோத்யக்நே வ்ரதபத இதி॥

குமாரனுக்கு வபனம் செய்வித்து, கந்தபுஷ்பங்களால் அலங்காரம் செய்து, புதுவஸ்திரம் கட்டி, முகாந்தம் செய்து, ஹோமம் "அக்னேவ்ரதபதே" என்பதைத் தொடர்ந்த ஐந்து மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். அதன் க்ரமமாவது அங்குரம், ஸங்கல்பம், வபநம், நாந்தீ, ரக்ஷாபந்தனம், புண்யாகவாசனம், குமாரபோஜனம், ஔபாஸனாக்னியின் ஏகதேசத்தில் உபலேபனம் முதல் ப்ருஹ்மவரணம்வரை செய்து, புது வஸ்திரம் தரிக்கச்

செய்து, யக்ஞோபவீததாரணமும் அஜின தாரணமும் மந்திரமில்லாமல் செய்வித்து, ஆசமனம் செய்வித்து, தனக்குத் தெற்கே உட்காரவைத்து பரிஸ்தரணம் முதல் அங்காஹுதி வரையில் செய்து, குமாரனை அன்வாரம்பம் செய்யச் சொல்லி, வ்யாஹ்ருதி மூன்று, ஸமஸ்தவ்யாஹ்ருதி ஒன்று, ஆக நான்கு ஹோமம் செய்து "அக்னே வ்ரதபதே" என்பதைத் தொடர்ந்த ஐந்து மந்திரங்களைச் சொல்லிவைத்து குமாரனைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யச் சொல்லவேண்டும். இந்த ஒன்பது ஆஹுதிகளும் பிரதான ஆஹுதிகள். இந்த ஐந்து மந்திரங்களின் அர்த்தத்தை கவனிக்கும்பொழுது குமாரனே ஹோமம் செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறது.

8 உத்தரதோऽக்னே: ப்ரத்யஞ்சமவஸ்தாப்யாஞ்ஜலிம் காரயேத் ॥

குமாரனை அக்னிக்கும் தனக்கும் நடுவில் வடக்கே போகச் சொல்லி ப்ரதக்ஷிணமாகத் திரும்பி தர்ப்பங்களில் மேற்கு முகமாக நிற்கச் சொல்லி அஞ்சலியாகக் கைகளை கூப்பிக்கொண்டு நிற்கும்படி செய்யவேண்டும்.

9 ஸ்வயஞ்சோபரிஷ்டாத்குர்யாத் ॥

ஆசார்யன் கிழக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு அவன் அஞ்சலியின்மேல் தன் கையை அஞ்சலியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

10 தக்ஷிணதஸ்திஷ்டன் ப்ராஹ்மண உதங்முக ஆபூர்ய உதகாஞ்ஜலிமவஸிஞ்சேத் ॥

தென்புறத்தில் வடக்கு நுனியான தர்ப்பங்களின் மீது வடக்குமுகமாக "ப்ரஹ்மசர்யமாகாமுப மா நயஸ்வ" என்ற மந்திரத்தின் அர்த்தத்தையறிந்த பிருஹ்மணன் நின்றுகொண்டு ஆசார்யனுடைய கைகளில் (அஞ்சலியில்) ஜலத்தைவிடவேண்டும். இதுமாதிரியாக சந்திரோபஸ்தானம் (2-3-4) முதலிய இடத்திலும் பிருஹ்மணன் ஜலபூரணம் செய்யவேண்டுமென்று அறிவிப்பதற்கு "ப்ராஹ்மண:" என்று போடப்பட்டது.

11 ஸமஞ்ஜந்த்விதி ப்ரேக்ஷமாணே ॥

அஞ்சலியில் உள்ள ஜலத்தை மாணவகன் பார்க்கும் பொழுது ஆசார்யன் "ஆகந்த்ரா" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். "ப்ரஹ்மசர்யமாகாமுப மா நயஸ்வ" என்ற மந்திரத்தை மாணவகனுக்கு பிராஹ்மணன் சொல்லிவைக்க வேண்டும்."

12 கோநாமாஸீதி ப்ருஷ்டோ தேவதாஶ்ரயம் நக்ஷத்ராஶ்ரயம் வாऽபிவாதநீயம் நாம ப்ரூயாத் ॥

"கோநாமாஸி" என்று ஆசார்யன் கேட்டவுடன், தன் நக்ஷத்திரத்திற்கு எது தேவதையோ அத்தேவதையின் ஸம்பந்தத்தையாவது, அல்லது தன் நக்ஷத்திரத்தின் ஸம்பந்தத்தையாவது வைத்து தன் ரஹஸ்யமான பெயரை அதாவது "ஆஶ்வயுஜோऽஹமாஶ்விந தேவதா நாமாஸ்மி" என்பதுமாதிரி சர்மாவைச்சொல்லவேண்டும். அல்லது "ஆஶ்விந: விஷ்ணு சர்மா நாமாஸ்மி" என்றுவது சொல்லவேண்டும். இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களின் ஸம்பந்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லும் பெயர்கள்.

"ஆஶ்வயுஜ: | ஆபபரண: | கார்த்திக: | ரௌஹிண: | மார்கஶீர்ஷ: | ஆர்த்ரக: | பௌநர்வஸவ: | திஷ்ய: | ஆஶ்ரேஷ: | மாக: | பூர்வபால்குந: | உத்தரபால்குந: | ஹாஸ்த: | சைத்ர: | ஸ்வாதி: | விஶாக: | அநூராத: | ஜ்யேஷ்ட: | மௌல: | பூர்வாஷாட: | உத்தராஷாட: | ஶ்ராவண: | ஶ்ராவிஷ்ட: | ஶாதபிஷஜ: | பூர்வப்ரோஷ்டபாத: | உத்தரப்ரோஷ்டபாத: | ரைவத: |

தேவதையின் ஸம்பந்தத்தை வைத்துச் சொல்லும் பெயர்கள் ஆஶ்விந: | யாம்ய: | ஆக்னேய: | ப்ராஜாபத்ய: | ஸௌம்ய: |

[illegible]

13 [illegible]

ஆசார்யன் கையிலுள்ள ஜலத்தை மாணவகனின் கையில் விட்டுவிட்டு, அவன் கீழேவிட்டபிறகு தன் வலது இடது இருகைகளினாலும் (வலதுகை மேலே இருக்க முடிய) "[illegible]", என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, மாணவகனின் அஞ்சலியைப் பிடிக்கவேண்டும். இந்தமந்திரத்திலுள்ள "அஸௌ" என்ற சப்தஸ்தானத்தில் "விஷ்ணு சர்மந்" என்பதுபோல் சொல்லவேண்டும்.

14 [illegible]

மாணவகனின் அஞ்சலியைப் பிடித்தபடியே கிழக்கு முகமாக மாணவகன் வரமுடிய ப்ரதக்ஷிணமாகத் திருப்ப வேண்டும். "அஸௌ" என்ற சப்தஸ்தானத்தில் முன் போல் சொல்லவேண்டும்.

15 [illegible]

மாணவகனின் வலது தோளைத் தொட்டு தொப்பிள் வரையில் விடாமல் "[illegible]" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி தடவிக் கொடுக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் தொப்பிளை மறைத்து வேஷ்டி கட்டக்கூடாது.

16 [illegible]

பிறகு மாணவகனை "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் இரு கைகளாலும் உதரத்தையும், "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் மார்பையும், "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் கழுத்தையும் தொடவேண்டும்.

17 [illegible]

ஆசார்யன் வலது கையால் மாணவகனின் வலது தோளை "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் தொட வேண்டும். "அஸௌ என்ற சப்தஸ்தானத்தில் முன்போல்,"

18 [illegible]

இடது கையினால் இடது தோளை '[illegible]' என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி தொடவேண்டும்.

19 [illegible]

இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். ("அஸௌ" சப்தஸ்தானத்தில் முன்போல்.)

20 [illegible]

ஆசார்யன் "[illegible]" என்ற நான்கு மந்திரங்களால் "[illegible]" செய்துவிட்டு, உட்கார்ந்துகொண்டு வடக்கு நுனியுள்ள தர்ப்பங்களில் வலது முழங்காலைக் கீழே வைத்து, கையைக் கூப்பிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் மாணவகனைக்கு முப்புரியுள்ள முஞ்சக் கயிற்றை "[illegible]" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி வைத்துக்கொண்டே மூன்று சுற்றாகக் கட்டவேண்டும்.

21 அதீஹி போ இத்யுக்தே அதீஷ்வேதி॥

அக்னிக்கு மேற்புறத்தில் ஆசார்யன் உட்கார்ந்த பிறகு, மாணவகன் முன்போல் அக்னிக்கும் ஆசார்யனுக்கும் நடுவில் திரும்பிவந்து ஆசார்யனின் இடது கையை கட்டவிரலைவிட்டு (நீக்கி) தன் வலது கையால் பிடித்துக் கொண்டு "அதீஹிபோ:" என்று கேட்கவேண்டும். "அதீஷ்வ" என்று ஆசார்யன் சொன்னவுடன் தென்புறத்தில் ஆசார்யனிடத்தில் மனதையும், பார்வையையும், செலுத்திக்கொண்டு கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாக உட்காரவேண்டும். உபநயனம் என்பதற்கு ஆசார்யனின் ஸமீபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல் என்று அர்த்தம். இங்கு அதன் அர்த்தம் நன்கு விளங்குகிறது. அதீஹிபோ: என்று மாணவகன் கேட்பதும், ஆசார்யன் அவனை ஏற்றுக் கொள்வதும், பொருத்தமாக இருக்கிறது. இதுதான் உபநயனம். பிறகு உபரிஷ்டாத் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஹோமம் முடிந்தபின்பே ஸாவித்ரீ உபதேசம் செய்தால் ஹோமப்ரயோகத்தின் மத்தியில் ப்ரதானமான ஸாவித்ரீ உபதேசம் இல்லாமல் போய்விடுகிறதே என்று சங்கை வேண்டாம். "உபநீத தமத்யாபயீத" என்று உபநயனத்திற்கு பிறகே உபதேசம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு வேதாத்யயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஸாவித்ரீ உபதேசம் என்று எப்படி கிடைக்குமென்றால் ஸாவித்ரீ ஸர்வவேதத்தின் ஸாரமானதாலும், அத்யயனத்திற்கு முன் சொல்லவேண்டியிருப்பதாலும், ஸாவித்ரீ உபதேசம் என்று அர்த்தம் கிடைக்கும். இவ்விதம் சுருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையினால் உபரிஷ்டாத்ஹோமம் செய்து பிறகே (பிருஹ்மோபதேசம்) ஸாவித்ரீ உபதேசம் செய்யவேண்டும்.

22 தஸ்மா அந்வாஹ ஸாவித்ரீம் பச்சோ'ர்த்தர்சசஸ் ஸர்வாம் சாந்ததः॥

அந்த மாணவகனுக்கு ஸாவித்ரீயை (காயத்ரீ மந்திரத்தை) பாதம் பாதமாகவும், (மூன்றாகப் பிரித்து) பாதியாகவும், (இரண்டாகப் பிரித்து) பிரிக்காமல் ஒரே தடவையாகவும், உபதேசம் செய்யவேண்டும். ரிஷி, சந்தஸ் தேவதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு உபதேசம் செய்யவேண்டும்.

23 மஹாவ்யாஹ்ருதீச்சைகைகசः॥

மஹாவ்யாஹ்ருதிகள் பூ: புவ: ஸுவ: என்பதை தனித் தனியாக உபதேசம் செய்யவேண்டும். ரிஷி முதலியதைச் சொல்லவேண்டும்.

24 ஓங்காராந்தம்॥

ஓம்காரத்தையும் உபதேசம் செய்யவேண்டும். ரிஷி முதலியதைச் சொல்லவேண்டும்.

ஸூ.24 இந்த ஸூத்ரத்தைத் தனி ஸூத்ரமாக எடுத்து ஓம் காரத்தைத் தனியாக உபதேசிக்கவேண்டுமென்று ருத்ரஸ்கந்தர் அபிப்ராயப்படுகிறார்.

சிலர், இந்த ஸூத்ரத்தை முன் ஸூத்ரத்தோடு சேர்த்து, மஹாவ்யாஹ்ருதிகளை ஓம் காரந்தமாக உபதேசிக்க வேணுமென்று அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். அவ்விதமானால் காயத்ரியின் ஐந்து அவயவங்களில் ஒன்றான ப்ரணவத்திற்குப் ப்ரதானமாக உபதேசமில்லாமல் போகிறது.

25 வுயதூதலூஷைவாக்ஷ-ஊஹணை॥

ஸ்மிருதிகளில் சொல்லிய ப்ரகாரம் தண்டத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். பிராஹ்மணனுக்கு பலாச தண்டம், மாணவகனின் தலைவரை உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

26 ஸு ஶ்ரவஸ் ஸு ஶ்ரவஸம்தேதி॥

"ஸுச்ரவ:" என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும்,

27 ஸமிதமாதயாஹ்க்நயெ ஸமிதமிதி॥

யஞ்ஞார்ஹமான ஸமித்தை "அக்நயெ ஸமிதம்" என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி அக்னியில் வைக்கவேண்டும். ஔபாஸனம்போல் முன்பின் பரிஷேசனம் உண்டு.

28 பைக்ஷம்சரேத்॥

பிக்ஷை எடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது தண்டுல (அரிசி) பிக்ஷை. 'பவதி பிக்ஷாம்தேஹி' என்று பிராஹ்மண னும், 'பிக்ஷாம் பவதி தேஹி' என்று க்ஷத்திரியனும், 'பிக்ஷாம் தேஹி பவதி' என்று வைச்யனும், சொல்லவேண்டும். தண்டத்தைகையில் வைத்துக்கொண்டு ஆதித்யனை உபஸ் தானம் செய்துவிட்டு அக்னியைப்ரதக்ஷிணம் செய்து பிக்ஷை வாங்கவேண்டும்.

29 மாதரம்அக்ரே॥

முதலில் தாயாரிடம் வாங்கவேண்டும்.

30 அன்யாஶ்ச ஸுஹ்ருத:॥

பிறகு தன்னிடம் அன்புள்ள ஸ்த்ரீகளிடம் வாங்க வேண்டும். (இங்கே மனு, மாதரம்வா ஸ்வஸாரம்வா மாதுர்வா பகினீம் நிஜாம்। பிக்ஷேத பிக்ஷாம் ப்ரதமம் யாசைநம் நாவமாநயேத்। என்று கூறுகிறார்.)

31 ஸ ஆசார்யாய பைக்ஷம் நிவேதயேத்॥

இவ்விதம் பிக்ஷை எடுத்து ஆசார்யனிடம், "உபயோகித்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி கொடுக்க வேண்டும். ஆசார்யன் உபயோகிக்கலாம். திருப்பிக் கொடுக்கவும் கொடுக்கலாம்.

இந்த உபநயனம் வேதாத்யயனம் செய்வதற்கு அங்கம். புருஷனுக்கு ஸம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணி வேதாத்யயனம் முதலியதில் அதிகாரத்தையுண்டு பண்ணு கிறது. அத்யயனம், அத்யாபனம், யஜனம், யாஜனம், தானம், ப்ரதிக்ரஹம் இவை ஆறும் அந்தணர்களுக்கு என்று தர்மசாஸ்திரம் கூறுகிறது. ஆபத்துக் காலத்தில் க்ஷத்திரியாதிகளும் அத்யாபனம் முதலியதும் செய்யலாம். உபநயனத்திற்குப் பிறகுதான் த்விஜாதித்வம் ஏற்படு கிறது. ஆகையினால் உபநயனம் இல்லாதவர்களுக்கு வேதாத்யயனத்தில் அதிகாரம் இல்லை. அதிகாரம் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல அத்யயனம் செய்தால் குற்றமும் உண்டு.

32 திஷ்டேதஸ்தமயாத் தூஷ்ணீம்॥

அஸ்தமனம் வரையில் மௌனமாக நிற்கவேண்டும்.

33 த்ரிராத்ரம் க்ஷாரலவணே தக்த்வா ப்ரஹ்மசர்யம் சரேத்॥

மூன்று நாட்கள் காரம், உப்பு, ஸாரமில்லாத பதார்த்தம் இவைகளை வர்ஜனம் செய்து நியமத்துடன் இருக்க வேண்டும்.

ருத்ரஸ்கந்த வ்ருத்தியில் இரண்டாவது படலம் நான்காவது கண்டம் முடிந்தது.

இரண்டாவது படலம்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

[illegible]

அஷ்டவ்ரதங்கள்.

1 [illegible]

சந்தோகர்களுக்கு எட்டு வ்ரதங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உபநயனம், கோதானம், வ்ராதிகம், ஆதித்ய வ்ரதம், மஹாநாம்நிகம், ஔபநிஷதம், பௌதிகம், ப்ருஹ்ம ஸாமவ்ரதம், என்பவை அஷ்டவ்ரதங்களாம். இவைகளுக்கு உபக்ரமமும் உத்ஸர்ஜனமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் உபநயனம் எல்லாவ்ரதங்களையும் அனுஷ்டித்து வேதாத்யயனம் முழுவதையும் செய்வதற்கும் யோக்யதையை உண்டுபண்ணுவதாக இருந்த போதிலும், மற்ற வ்ரதங்களை எதிர்பார்க்காமல் ஸாவித்ரீ அத்யயனத்திற்காக உபயோகப்படுவதால் தனி வ்ரதமாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்விதம் தனி வ்ரதம் என்ற தர்மத்துடன் உத்ஸர்ஜனம் செய்யப்படுகிறது. உபநயனம் ஆனபிறகு அத்யயன நியமத்துடன் ஸாவித்ரீயையும் அதன் ஸாமாவையும் அத்யயனம் செய்வித்து உத்ஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். அதன் முறையாவது, ஹவிஸ்ஸை ஒரு வேளை சாப்பிட்டு மறுநாள் விடியற்காலையில் கிழக்கேயாவது வடக்கேயாவது சென்று ஸ்னானம் செய்து கமண்டலுவில் தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஸந்தியா வந்தனம் முதலியது செய்தபிறகு உதயமானபின் ஆசமனம் செய்து தர்ப்ப முஷ்டியை எடுத்துக்கொண்டு வாமதேவ்யஸாமாவைச் சொல்லி ப்ரதக்ஷிணமாக மண்டலத்தில் வந்து பிறகு ஆசமனம் செய்யவேண்டும். மாணவ

கனும் ஆசார்யனுடன் ஆசமனம் செய்து அன்வாரம்பமாக மண்டலத்தில் வலம்வந்து ஆசமனம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஔபாஸனாக்னியின் ஏகதேசத்தில் உபலேபனாதி அங்காஹுதி வரையில் செய்து, "[illegible]" "[illegible]" என்று ஆகார ஹோமங்கள் செய்து, ஆஜ்ய பாகங்கள் செய்து, [illegible] என்று பிரதானாஹுதிகளை ஹோமம் செய்து உபரிஷ்டாத் ஹோமம் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

பிறகு ச்ராவணம் தர்ப்பமுஷ்டியை கையில் வைத்துக் கொண்டு ஓம் பூர்வமாக 3 வ்யாஹ்ருதிகளையும், ஸாவித்ரியையும், அதன் ஸாமாவையும், ஒவ்வொன்றையும் நான்கு தடவை சொல்லி கேட்கும்படி செய்யவேண்டும். பிறகு [illegible], இந்த ஸாமாக்களை கானம் செய்து, காயத்ரஸாமாவை ஒரு தடவைச்ரவணம் பண்ணி வைத்து, பிறகு உபரிஷ்டாத்ஸாமாக்கள் [illegible] கானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் கானம் செய்து முடித்துவிட்டு, மறுபடியும் ஏகதேசாக்னியில் அங்காஹுதி வரை

யில் செய்து, வ்யாஹ்ருதிகள் மூன்று, ஸமஸ்தவ்யாஹ்ருதி ஒன்று ஆக நான்கு ஹோமங்களைச்செய்து "அக்னே வ்ரதபதே" என்ற ஐந்து மந்திரங்களால் உபநயனத்தில் செய்த மாதிரி மாணவகனைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். "உபநயந வ்ரதம் சரிஷ்யாமி, தச்சகேயம், தன்மே ராத்யதாம் இதமஹமந்ருதாத் ஸத்யமுபைமி ஸ்வாஹா" என்று மந்திரத்தை மாற்றிச்சொல்லவேண்டும். பிறகு ஆசார்யன் ஸதஸஸ்பதிம், ஸ்விஷ்டக்ருதம் என்ற மந்திரங்களினால் ஹோமம் செய்து, உபரிஷ்டாத்ஹோமம் செய்து வாமதேவ்யகானம் செய்துகொண்டு, வெளியில் செல்லுகிறது. பிறகு பிராம்மணபோஜனம். இது உபநயனவ்ரதத்தின் உத்ஸர்ஜனம், பிறகு கோதானவ்ரதத்தின் உபாகரணம் சௌளத்தில் செய்ததுபோல் திக்வபனம் அதைப்போல் நாபிதாதிகளும் உண்டு. ஆனால் க்ருஸர ஸ்தாலீபாகம், மாதா, த்ர்யாயுஷம் என்ற மந்திரம், மூன்றும் கிடையாது. மற்றவை உண்டு. ஸமஸ்தவ்யாஹ்ருதி உள்பட நான்கு ப்ரதானாஹுதிகள்.

2 ஸலோமம் வாபயேத்॥

சரீரத்திலுள்ள லோமங்களுடன் கேசங்களை வபனம் செய்யவேண்டும்.

3 கோமிது2நம் தக்ஷிணா: வ்ராஹ்மணஸ்ய॥

பிருஹ்ம தக்ஷிணையாக சௌளத்தில் பசுமாடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இங்கு அந்தஸ்தானத்தில் பிராம்மணாதிவர்ணங்கள் இரண்டு பசுக்கள், இரண்டு குதிரைகள், இரண்டு ஆடுகள் முறையே கொடுக்கவேண்டும்.

4 ஸர்வேஷாம் வா கௌ:॥

எல்லாவர்ணங்களுக்கும் பசுமாட்டையே தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கலாம்.

5 அஜ: கேசப்ரதிக்ராஹாய॥

கேசங்களைக்கொண்டுபோய் புதைப்பவனுக்கு ஒரு ஆடு கொடுக்கவேண்டும்.

6 உக்தம் உபநயநம்॥

சௌளம் ஆனபிறகு ஏகதேசாக்னியில் உபநயனம் முன்போல் செய்யவேண்டும். "கோதாநவ்ரதம் சரிஷ்யாமி" என்று மந்திரத்தின் ஊஹம்.

7 நா சரிஷ்யந்தம் ஸம்வத்ஸரம்॥

இந்த வ்ரதத்தை அநுஷ்டித்து இதன் அத்யயனத்தை ஒரு வருஷம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் சிரத்தை இல்லாதவனுக்குச் சொல்லிவைக்கக்கூடாது. அவ்விதம் சிரத்தையை உண்டுபண்ணியாவது சொல்லி வைப்பது சிலாக்யம்.

8 அநியமஸ்த்வஹதம்॥

புது வஸ்திரம் தரிப்பது இங்கு அவசியமில்லை மற்ற பழைய உபவீதம், முஞ்சிக்கயிறு, கிருஷ்ணாஜிநம், தண்டம் இவைகளை எடுத்துவிட்டு புதியதாக தரிக்கவேண்டும்.

9 நாலங்கார:॥

அலங்காரமும் வேண்டாம். இதற்குப்பிறகு வ்ரதம் செய்பவனுடைய நியமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

10 அத:ஸம்வேஶீ॥

கீழே சயனம் செய்யவேண்டும். கட்டில், பலகை, முதலியதில் கூடாது.

11 அமது⁴மாம்ஸாஶீ ஸ்யாத்॥

மது, மாம்ஸம், முதலியதை விலக்கவேண்டும்.

12 மைது²னக்ஷுரக்ருத்யஸ்னானாவலேகனத³ந்ததா⁴வனபாத³
தா⁴வனானி வர்ஜயேத்॥

மைதுனம் எட்டு அங்கத்துடன் கூடியது விலக்க வேண்டும். க்ஷௌரம், வாசனைத்ரவ்யம் முதலியதை உப யோகித்து ஸ்நானம் செய்தல், சீப்பு முதலியதால் வாருதல், காலால் காலைத் தேய்த்தல், பல்லை காஷ்டங்களால் துவக்கு தல், நகம் கிள்ளுதல், விலக்கத்தக்கவைகளாம்.

13 நாஸ்ய காமே ரேத: ஸ்கந்தே³த்॥

காமத்தினால் ரேதஸ்கலனம் கூடாது. இதனால் கிடைக்கும்பொழுது முன்பு "மைது²னக்ஷுரக்ருத்ய" என்று நிஷேதித்தது அதிக தோஷத்தைக் காண்பிக்கிறது.

14 ரதா²த்³ யானாரோஹணே॥

மாடுபூட்டிய வண்டி, ரதம், முதலியதில் ஏறிச் செல்லக்கூடாது.

15 க்³ராமே உபானஹௌ॥

கிராமத்திற்குள் பாதரக்ஷையுடன் நடக்கலாகாது. வெளியில் தோஷமில்லை. இந்த மாதிரியான விலக்கத் தக்கவைகளை மற்றுமுள்ள ஸ்மிருதிகளிலிருந்தும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

16 மௌஞ்ஜீமேக²லாதா⁴ரணபை⁴க்ஷசர்யஸமிதா³தா⁴னோபஸ்பர்ஶன
ஸ்னானபாதா³பி⁴வாத³னம் நித்யம்॥

முஞ்சிக்கயிறு, உபவீதம், அஜினம், தண்டம் இவைகளை தரிப்பது, இரண்டு வேளையிலும் பிக்ஷை எடுப்பது, இரண்டு வேளைகளிலும் ஸமிதாதானம் செய்வது, காலையில் ஸ்நானம் செய்வது, பெரியோர்களைக் காலையில் நமஸ் கரிப்பது, இவைகளை அவச்யம் செய்யவேண்டும். மேகலை, அஜினம், தண்டம், உபவீதம் இவைகள் ஜீர்ணமானால் ஜலத்தில் எறிந்துவிட்டு புதிதாக தரிக்கவேண்டும். லௌகி காக்னியில் ஸமிதாதானம் யஜ்ஞார்ஹமான ஸமித்துக் களால் பரிசாண தந்திரத்துடன் "அக்³னயே ஸமித⁴ம்" என்ற மந்திரம், வ்யாஹ்ருதிகள் ஸமஸ்தமாகவும் மொத்தம் நான்கு, ஆக ஐந்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். குருக்களை நமஸ்காரம் செய்து 'அபி⁴வாத³யே' சொல்லி வலது கையால் அவரது வலது காலையும், இடது கையால் அவரது இடது காலையும் தொடவேண்டும். வ்ரதம் பூர்த்தியானாலும் ஸமா வர்த்தனம் வரையில் இந்த நியமங்கள் உண்டு. எல்லாவ்ரதங் களுக்கும் இந்த நியமங்கள் உண்டு.

17 கோ³தா³னவ்ராதிகாதி³த்யவ்ரதௌபநிஷத³ஜ்யேஷ்ட²ஸாமிகா:
ஸம்வத்ஸரா:॥

கோதான, வ்ராதிக, ஆதித்ய, ஔபநிஷத, ஜ்யேஷ்ட ஸாம, வ்ரதங்களை உபக்ரமம் செய்து, பிறகு அதன் அத்ய யனங்களைச் செய்து, ஒவ்வொரு வருஷமும் கீழ்க்கண்ட நியமங்களுடன் இருக்கவேண்டும்.

18 நாதி³த்யவ்ரதமேகேஷாம்॥

சில சாகைகளில் சுக்ரியம் அத்யயனம் இல்லை. அவர் களுக்கு அந்தவ்ரதம் கிடையாது. அல்லது ஒருவருக்குமே ஆதித்யவ்ரதம் வேண்டாமென்று சில ஆசார்யார்களின் மதம்.

19 யெகவாஸா ஸ்யாத்॥

ஆதித்யவ்ரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் ஒரே வஸ்திரத்துடன் இருக்கவேண்டும். வேறு வஸ்திரம் மாற்றிக் கட்டிக்கொள்ளக்கூடாது

20 சூரிதஞ்ச அதாநதேயதோ

ஸூர்யனின் தாபத்தை மறைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. வெளியில் செல்லும் ஸமயம் குடை முதலியதின் நிழல் கூடாது.

21 நஅபொவஹ்யவயஃதி॥

ஸ்நானத்திற்கு ஜலத்தில் இறங்கி அவகாஹனம் கூடாது.

22 மஹாநாம்நிவ்ரதம்த்வா ஷட்நவ த்ரீந்வா॥

மகாநாம்நிகவ்ரதம் செய்து, பின் அத்யயனம் செய்து கொண்டு, பன்னிரண்டு வருஷம், ஒன்பது வருஷம், ஆறு வருஷம், மூன்று வருஷமாவது நியமத்துடன் இருக்கவேண்டும். அதிக காலம் நியமத்துடன் இருந்தால் அதிக வீர்யம் (பலன்) உண்டு.

இதற்குப் பிறகு மஹாநாம்நீகவ்ரதமனுஷ்டிப்பவரின் நியமங்கள்.

23 க்ருஷ்ண வஸ்த்ர॥

கருப்பு வஸ்திரம் தரிக்கவேண்டும். ஈர வஸ்திரமென்றும் சொல்லலாம்.

24 க்ருஷ்ண ஹக்ஷ॥

ரஸமில்லாத ஆகாரம் அல்லது பக்வமில்லாத ஆஹாரம் உண்ணவேண்டும்.

25 ஆசார்யாதீந॥

அத்யயனம் முடிந்து போனாலும் ஆசார்யனின் ப்ரியமான கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும்.

26 திஷ்டேத்திவா॥

பகலில் நிற்கவேண்டும்.

27 ஆஸீத நக்தம்॥

இரவில் உட்காரவேண்டும்.

28 ஸம்வத்ஸரமேகேஷாம் பூர்வைஸ்த்ரிபி: ப்ராதா ஸ்யுஸ॥

எவனுடைய தகப்பனார்முதல் மூன்றுபேருக்கு குறையாமல் சக்வரீ அத்யயனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அவன் ஒரு வருஷம் நியமத்துடன் இருந்து அத்யயனம் செய்தால் போதுமென்று சிலர் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள்.

29 உபோஷிதாய ஸமிதா கர்மாணி உபநயனவத்॥

இங்கு நிதான சூத்திரத்தில் சொல்லியதாயும் ஆசார லித்தமாயுள்ள தர்மங்களை ஸூசனம் செய்வதற்காக, இரண்டாம் வேற்றுமைக்குப் பதிலாக நான்காம் வேற்றுமை போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கர்மங்கள் மஹாநாம்நீ அத்யயனகாலத்தில் ஆசார்ய சிஷ்யர்கள் கையில் ஜலத்தை தரிக்கவேண்டும். மழை பெய்தாலும் விடக்கூடாது. ஒருவர் அல்லது இருவர் கானம் பண்ணலாம், பலர் கூடாது. ஒரு தரம் ரிக்கைச் சொல்லி ஸாமாவைச் சொல்லவேண்டும். ஒரு நாள் ஒரு தரம் தான் சொல்லவேண்டும். காலை மாலை ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மூழு வேதத்துக்கும் ஸமமானதால் இதை அலக்ஷ்யம் செய்யக்கூடாது. இவ்விதம் நியமத்துடன் வ்ரதகாலம் பூர்த்தியானபொழுது ஒரு நாள் மௌனத்துடன் உபவாஸமிருந்து அன்று அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு புது வஸ்திரத்தினால் கண்களைக் கட்டி இரவில் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் இவ்விதமுபவாஸமிருந்தவனும் கண்களைக் கட்டி மௌனமாக இருப்பவனுமான மாணவனுக்கு முன் வ்ரதங்கள் போல் ச்ரேயஸ் ஸாமம்வரையில் கானம் செய்துவிட்டு, மஹாநாம்நியை கானம் செய்யும்படி அல்லது ச்ராவணமாதலால் கேட்கும்படி செய்யவேண்டும். அத்யயனகாலம்போல் உதககாரணமும் ருக்ஜபமும் உண்டு. ஒவ்வொருஸ்தோத்ரீயும் முடிந்தவுடன் புரீஷபத அப்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

30 [illegible]

இவ்விதம் நியமத்துடன் இருந்து கண்களைத் திறந்தவுடன் எந்த பதார்த்தத்தைப் பார்க்கிறானோ அது அவன் வ்ரதமஹிமையினால் எரிந்துவிடும். ஆகையினால் எதைப் பார்த்து எரிக்கமுடியாதோ அந்த பதார்த்தத்தைப் பார்க்கும்படி ஆசார்யன் செய்யவேண்டும். அவை ஜலம் அக்னி, கன்று, சூரியன் இவை, இவைகளை முதலில் பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். இவைகளைப் பார்க்க மந்திரங்கள் வரிசையாகச் சொல்லுகின்றார்.

31 [illegible]

அபோபிவ்யக்யா என்று ஜலத்தையும், ஜ்யோதிரபிவ்யக்யம் என்று அக்னியையும், பசூனபிவ்க்யம் என்று கன்றையும், ஸூர்யமபிவ்க்யம் என்று சூர்யனையும், பார்க்க வேண்டும். இனிமேல் மௌனம் அவச்யமில்லை. அவச்யமில்லாமல் பேசவும் கூடாது.

32 [illegible]

பார்க்கப்பட்ட பசுவை ஆசார்யனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

33 [illegible]

காம்ஸ்ய பாத்திரத்தில் ஜலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதில் தங்கம் போட்டு மந்திரத்தினால் பார்க்கவேண்டும். அதை ஆசார்யனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். கண்ணைக் கட்டிய வஸ்திரத்தையும் ஆசார்யனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

34 [illegible]

பிறகு அனுப்ரவசனீய ஹோமம். ப்ரவசனத்திற்குப் பிறகு செய்கிறபடியால் அனுப்ரவசனீயம் என்று பெயர். அதில் உபநயனம் மாதிரி ப்ரதான ஹோமம் ஆனபிறகு, "[illegible]" என்ற இரு ரிக்குக்களாலும், ஆசார்யன் ஆஜ்யத்தினாலேயே ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

எட்டு வ்ரதங்களுக்கும் க்ருஹ்யபாந்தரங்களையும் அனுஸரித்து சுருக்கமாக ப்ரயோகம் சொல்லப்படுகிறது. உபநயன வ்ரதத்திற்கு உபக்ரமோத்ஸர்ஜனம் சொல்லப் பட்டது. கோதானவ்ரதத்திற்கு உபநயனம் செய்து பிறகு ஒரு வருஷ காலம் '[illegible]' முதல் "[illegible]" வரையில் ருக்ஸாமக்கள் முழுவதையும் அத்யயனம் செய்து ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு உபநயன வ்ரதோத்ஸர்ஜனம்போல் உத்ஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். வாமதேவ்யத்தால் ப்ரவேசம், நிஷ்க்ரமணம் இல்லை. பஞ்சநிதனம், வாமதேவ்யம் முதல் '[illegible]' வரையிலுள்ள ஸாமக்களும். ஸப்தஹம் முதல் கல்மாஷ்வாமதேவ்யம்

வரையிலுள்ள ஸாமாக்களும் கிடையாது. காயத்ரஸ் தானத்தில் ஆக்னேயம், ஐந்திரம், பாவமானம், இந்த பர்வாக்களை ச்ரவணம் செய்து வைக்கவேண்டும். அவ்விதம் முடியாமல் போனால் பர்வாக்களின் முதல் ஸாமாவையும் கடைசிஸாமாவையும் ச்ரவணம் செய்விக்கவேண்டும். பிறகு "ஸோமம் ராஜானம் வருணம் இதவத உதாருஹன், (உதுத்யம் ஜாதவேதஸம்) ஸபூர்வ்யோமஹோனாம், (ஸவிதுர்வரேண்யம்) 'அபித்ரிப்ருஷ்டம்" (ஸஹஸ்ரவ்ருஷ்டம்) இந்த ஸாமாக்களையும் ச்ரவணம் பண்ணிவைக்கவேண்டும்.

அனுப்ரவசனீய ஹோமத்தில் "மோதாநவ்ரதமாதிஷம்" என்று மந்திரத்தை ஊஹித்துச் சொல்லவேண்டும். பிறகு வ்ராதிகவ்ரதம். உபநயனம் மாதிரி எல்லாம் செய்ய வேண்டும். 'வ்ராதிகவ்ரதம்', என்று மந்திரத்தை ஊஹிக்க வேண்டும். அந்த வருஷத்தில் "இந்த்ரஜ்யேஷ்டா மருத்கணா" முதல் "ஸோமவாணா உலமந்த்ர" வரையில் ரிக்கும் "ஆக்நேய, ஐந்த்ர, பவமான," என்ற மூன்று பர்வாக்களின் ஸாமாக்களையும் அத்யயனம் செய்துவைக்கவேண்டும். சுக்ரியவ்ரதம் வேண்டாமென்ற பக்ஷத்தில் அதையும் அத்யயனம் செய்விக்கவேண்டும். ஒரு வருஷம் ஆனபிறகு உபநயன உத்ஸர்ஜனம்போல் உத்ஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். காயத்ரஸ்தானத்தில் ஆக்நேய பர்வம் முதல் மூன்று பர்வாக்களையும், அல்லது ஆத்யந்தமாவது ச்ரவணம் செய்விக்க வேண்டும். வ்ராதிக, ஆதித்ய, மஹாநாம்நிக, ஔபநிஷத, வ்ரதங்களில் ஸம்ஹிதாஹோமம் வேண்டாமென்று சிலர் அபிப்ராயப்படுகின்றனர். ச்ராவண ஹோமமானது ஸம்ஹிதாத்யயனத்திற்காக பண்ணுகிறபடியால் ஸம்ஹிதா ஹோமம் என்று பெயருள்ளது. இந்த ஹோமத்தைச் செய்து ஆக்னேயம் முதலிய பர்வாக்களை அத்யயனம் செய்வது ஸம்ஹிதாத்யயனம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

வ்ராதிகவ்ரதத்திற்குப் பிறகு ஆதித்யவ்ரதம். அதற்கு வ்ராதிகவ்ரதம்போல் உபாகரணம். அந்த வருஷத்தில் சுக்ரிய ஸாமாக்களை அந்த ரிக்குக்களுடன் அத்யயனம் செய்யவேண்டும். உபநயன விஸர்கம்போல் உத்ஸர் ஜனம் செய்யவேண்டும். காயத்ரஸ்தானத்தில் சுக்ரிய ஸாமாக்கள் முடியாதபோனால் ஆத்யந்த ஸாமாக்களை சொல்லவேண்டும். "ஶுக்ரியவ்ரதம்" என்று மந்திரத்தின் ஊஹம். செய்யவேண்டும்.

பிறகு மஹாநாம்நிகவ்ரதம். அதற்கு உபநயன வ்ரதம் போல் உபக்ரமோத்ஸர்ஜனம். 'மஹாநாம்நிகவ்ரதம்' என்று மந்திரத்தின் ஊஹம் செய்யவேண்டும். காயத்ரஸ்தானத் தில் சக்வரீ கானம், மற்றது சொல்லப்பட்டது.

பிறகு ஔபநிஷதவ்ரதம். உபநயனவ்ரதம்போல் உபக்ரமோத்ஸர்ஜனம் 'உபநிஷத்வ்ரதம்' என்று மந்திரத்தின் ஊஹம், காயத்ரஸ்தானத்தில் தேவஸவித: முதல் "தஅவா தராவதஅதெ" என்பது வரையில் ச்ரவணம் பண்ணி வைக்கவேண்டும். முடியாத போனால் தேவஸவித:, ஏதாவத்ஷ்ராணாம், ஒவிதைத்ததக்ஷரம், யணவம்வெத, ஸவாஸ்தாரஷ்ராணாம், வாசூதிதேஷ்யதேவயா, தாதைவம்விதம், யோஹவெஜ்யேஷ்டம் அஸ்ரேஷ்டம்அவெத, சூவஸ்யாயஞ, என்று ஆத்யந்த வாக்யங் களைச் சொல்லவேண்டும். 'ஸோமம்ராஜானம்' முதலியது சொல்லவேண்டும்.

பிறகு 'ஜ்யேஷ்டஸாமவ்ரதம்' உபநயனம்போல் உத்ஸர்க்க விஸர்க்கங்கள். 'ஜ்யேஷ்டஸாமவ்ரதம்' அல்லது 'கோதானிகவ்ரதம்' என்று மந்திர ஊஹம் செய்யவேண்டும். காயத்ரஸ்தானத் தில் 'ஆஜ்யதோஹம்' முதலிய ஸாமாக்கள் மூன்றும் சொல்லிவைக்கவேண்டும்.

பிறகு ““ப்ரஹ்மவ்ரதம்.”” இந்த வ்ரதம் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் ஸாமாத்யயனம் செய்யலாம். நியமத்துடன் காலத்தை யனுசரித்து பலம் அதிகம். ‘ப்ரஹ்மவ்ரதம்’ என்று மந்திரத்தின் ஊஹம் செய்ய வேண்டும். காயத்ரஸ்தானத்தில் தவஸ்வாஸீயம், ““அக்னே”” முதல் ““ஸாஷவம்”” வரை தவச்யாஸீயம் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ““இஷா இஷம் அந்தமாதம்”” என்பது சிலர் அபிப்ராயம். வேறு சாகையிலுள்ளது என்று சிலரது கருத்து.

கோதானம் முதல் நான்கு வ்ரதங்கள்வரை அநுஷ்டித்தால் போதும். ‘அக்னிவேஷ்வாதாதி’ என்று கௌதமர் சொல்லி யிருப்பதால் சுக்ரிய வ்ரதம் இல்லை என்ற பக்ஷத்தில் ஔப நிஷதவ்ரதம் உள்பட நான்கு வ்ரதங்கள் உண்டு. இந்த பக்ஷத்தில் உபநயனவ்ரதம் வேதாத்யனம் முழுவதும் செய் வதற்காக ஏற்பட்டபடியால் அதைக் கணக்கிடுவதில்லை. அந்தந்தவ்ரதங்கள் செய்து செய்யவேண்டிய அத்யயனங் களை வ்ரத காலங்களில் செய்யமுடியாதபோனால் அத்யய னம் முடிந்தபின் வ்ரதங்களைச் செய்யவேண்டும். அல்லது குறிப்பிட்டகாலத்தில் வ்ரதங்களை முடித்துக்கொண்டு பிறகு அத்யயனம் செய்யலாம். வ்ரதங்களில் அகப்படாத வேதபாகமும் அங்கங்களும் அத்யயனம் செய்ய கால நியமம் கிடையாது. ஸௌகர்யம்போல் அத்யயனம் செய்துகொள்ளலாம். வ்ரதங்கள் முடிந்தன.

35 சிதயூபோபஸ்பர்சன கர்ணக்ரோசாக்ஷி
வேபனேஷு ஸூர்யாப்யுதித ஸூர்யாபி
நிம்ருக்த இந்த்ரியைச்ச பாபஸ்பர்சைஃ
புநர்மாமைத்விந்த்ரியமித்யாஹுதி ஜுஹுயாத்

(யூபம்) யூபம், அக்னி சயனம், ஆனபிறகு அந்த இடம், இவ்விரண்டும் யாகம் முடிந்தபின் தொடக்கூடாதவை. தொட்டால் தோஷமுண்டு. அதன் நிவர்த்திக்காகவும், காதில் காரணமின்றி சப்தம் உண்டாவதும், இடது கண் துடிப்பதும், கெட்ட அறிகுறிகளாம். அதன் நிவர்த்திக் காகவும், ஸூர்யோதயம், அஸ்தமனம், இந்த ஸமயங்களில் தூங்கினால் பாபம். அதைப் போக்கப்படிப்பதற்கும், மனதால் கெட்டதை நினைப்பதும், கண்ணால் பார்க்கக் கூடாததைப் பார்ப்பதும், காதினால் கேட்கக்கூடாததைக் கேட்பதும், மூக்கினால் முகரக்கூடாததை முகர்வதும், வாயினால் சொல்லக்கூடாததைச் சொல்வதும், இந்த மாதிரி கர்ம இந்திரியங்களால் செய்யக்கூடாததைச் செய் வதும் பாபகரமாகும். அதன் நிவர்த்திக்காகவும், ““புநர்மாமைத்விந்த்ரியம்”” ““புநர்மநஃ”” என்ற இரு மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். கீழ்க்கண்ட பாபங்கள் அதிகமானால் ஆஜ்யத்தால் குறைவானால் ஸமி தாலும் என்று நியமம்.

36 ஸமிதௌ வாஸமியாஃ

மிகக்குறைவானால் ஆஜ்யத்தில் இரண்டு ஸமித்துகளை நனைத்து ஸமித்தந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்தால் போதும்.

37 [illegible]

அதிலும் மிகக் குறைவானல் இரண்டு மந்திரங்களையும் ஜபம் செய்தால் போதும். பாபம் அதிகம் குறைவு என்பது அவரவர் மனதிற்குத்தான் தெரியும். அதையனுசரித்துச் செய்யவேண்டும். (இரு தடவை சூத்திரம் சொல்லியது படலம் பூர்த்தியடைவதற்காக)

இவ்விதம் ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்ய வ்ருத்தியில் இரண்டாம் படலத்தில் ஐந்தாம் கண்டம் முடிந்தது.

இரண்டாவது படலம் முடிந்தது.

மூன்ருவது படலம்.

முதல் கண்டம்.

"ஸமாவர்த்தனம்"

1 [illegible]

"[illegible]" (1—3—3) என்று விவாஹப்ரகணத்தில் ஆப்லவனம் கூறப்பட்டது. அங்கு கன்னிகைக்குச் சொல்லப்பட்டது. இங்கு புருஷனுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஆப்லவனம் என்ருல் ஸ்நானம் என்று அர்த்தம். வேறு கர்த்தாவைச் சொல்லாததால் தானே எல்லாம் செய்து கொள்ள வேண்டியது. ஆசார்யனுடைய க்ருஹத்தின் முன்பாகத்தில் ஆவரணமுள்ள இடத்தில் உதக்கர தர்ப்பங்களில் உட்காரவேண்டும்."

2 [illegible]

சிஷ்யனுக்குத்தெற்கே கிழக்குநுனியான தர்ப்பங்களில் வடக்கு முகமாக ஆசார்யன் உட்காரவேண்டும்.

3 [illegible]

இவ்விதம் (ஆசார்யக்ருஹத்தில் செய்வது) ப்ரஹ்ம வர்ச்சஸத்தை விரும்புபவன் செய்யவேண்டும். நித்யமான கர்மாவிலேயே காம்யபலனும் ஏற்படுகிறது.

4 [illegible]

மாட்டுக் கொட்டிலில் பசுஸம்ருத்தியை அபேக்ஷிப்பவன் செய்யவேண்டும்.

5 [illegible]

ப்ருஹ்மவித்துக்கள் நிறைந்த ஸபையில் கீர்த்தியை விரும்புபவன் செய்யவேண்டும்.

6 [illegible]

எல்லா ஔஷதிகளுடனும் இடைத்தவரையில் சேர்த்து ஜலத்தை அக்னியில் யாராவது ஒருவர் காய்ச்சவேண்டும்.

7 [illegible]

வாசனைத்ரவ்யங்களுடனும் சேர்த்துக் காய்ச்சவேண்டும்.

8 [illegible]

அந்த ஜலத்தில் சீதள ஜலத்தையும் கலந்து ஆசார்யன் சிஷ்யனின் தலையில் அதனல் பின்பு சொல்லப்படும் ப்ரகாரமாக அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

9 ஸ்வயம்வா ஶ்ருதிஸாமாந்யாத்॥

மந்திரத்தில் ‹‹மாம்›› என்று இருப்பதால் தான் (சிஷ்யன்) மட்டும் செய்துகொண்டால் போதுமென்று அபிப்ராயம்.

10 உபாவித்யேகே தேந த்வாமபிஷிஞ்சாமீத்யூஹப்ரயோக:॥

இருவரும் அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று சிலரது அபிப்ராயம். ஆசார்யன் செய்விக்கும் பொழுது ‘தேநா மாமபிஷிஞ்சாமி’ என்ற ஸ்தானத்தில் ‘தேந த்வாமபிஷிஞ்சாமி’ என்றும் ‘தேஜஸா மாமபிஷிஞ்சத’ என்ற இடத்தில் ‘தேந த்வாமபிஷிஞ்சத’ என்றும் ஊஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

11 யேஶஸ்வீத்யபாமஞ்ஜலிமவஸிஞ்சேத்॥

அபிஷேகம் செய்பவன் யேஶஸ்வீ என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி அஞ்சலியிலுள்ள ஜலத்தை உபநயனம்போல கீழே விடவேண்டும்.

12 யஶோவாஸீதி ச॥ 13 தூஷ்ணீம் ச॥

யஶோவா என்ற மந்திரத்தினாலும் தூஷ்ணீம் (மந்திரமில்லாமலும்) ஆக மூன்று தடவை ஜலம்விட வேண்டும்.

14 யோ ரோசந இதி ப்ரதிக்ருஹ்ய தாபிரபிஷிஞ்சேத்॥

முன்போல் அஞ்சலியால் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சிஷ்யனை ஆசார்யன் ‘யோ ரோசந:’ என்ற மந்திரத்தினால் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். சிஷ்யனும் இந்த மாதிரி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருதடவையும் எடுத்து எடுத்து அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

15 யேந ஸ்த்ரியமிதி ச॥ 16 தூஷ்ணீம் ச॥

‹‹யேந ஸ்த்ரியம்›› என்ற மந்திரத்தினாலும் மந்திரமில்லாமல் இருதடவையும் முன்போல் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

17 உத்யந்நித்யாதித்யமுபதிஷ்டேத॥

வேறு உலர்ந்தவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு ஆசமனம் செய்து வடக்கு நுனியான தர்ப்பங்களில் நின்றுகொண்டு உத்யந்ப்ராஜப்ருஷ்டிபி: என்ற மூன்று மந்திரங்களினால் ஸூரியனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

18 ஸமஸ்யேத்வா॥

மூன்றாகச்சொல்லிய மந்திரங்களை மேலே சொல்லுகிற படி சேர்த்தும் சொல்லலாம். ‘ப்ராதர்யாவபிரஸ்தாத், ஸாங்கவேபிரஸ்தாத் ஸாயம்யாவபிரஸ்தாத் தஶஸநிரஸி ஶதஸநிரஸி ஸஹஸ்ரஸநிரஸி தஶஸநிம்மாகுரு ஶதஸநிம்மாகுரு ஸஹஸ்ரஸநிம்மாகுரு’ என்பது மாதிரி சொல்லலாம்.

19 விஹரஞ்ச்சந்தஸாம் ஸமஸ்தேஷ்வந்தே சக்ஷுரஸீதி॥

மந்திரப்ராம்மணத்தில் உள்ளபடி மந்திரங்களைப் பிரித்துச் சொல்லும்பக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் முடிவில் குரு, என்ற பதத்திற்குப் பிறகு சக்ஷுரஸி என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். சேர்த்துச் சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் சக்ஷுரஸி என்பதை கடைசியில் ஒரு தடவை சொல்லவேண்டும்.

20 உதுத்தமமிதி மேகலாமவமுஞ்சேத்॥

உதுத்தமம் என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மிஞ்சிக் கயிற்றை அவிழ்த்துவிட வேண்டும்.

21 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌵𑌪𑌯𑍀𑌤 𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌮𑌨𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌵𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍॥

பழம் அல்லது வெல்லம் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு கேசச்மச்ருலோம நகாங்களை வபனம் செய்யச்சொல்ல வேண்டும். முகத்திலுள்ள கேசத்திற்கு 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁 என்றும், உடம்பிலுள்ள கேசத்திற்கு 𑌲𑍋𑌮 என்றும் பெயர். சிகையை எடுத்து விடக்கூடாது.

22 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌹𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌧𑍍𑌨𑍀𑌤॥

இரண்டு புது வஸ்திரங்களை தரித்து அலங்கரித்துக் கொண்டு, பஷ்பமாலையைச் சுற்றி ஸ்ரீரஸி என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி தலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரு யஞ்ஞோபவீதம் தரிக்கவேண்டும் என்று ஸ்ம்ருதிகளில் கூறியுள்ளது.

23 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌨𑌹𑍌॥

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌯𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 என்ற மந்திரத்தினால் கால்களில் பாதரக்ஷையைப் போட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

24 𑌵𑍈𑌣𑌵𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌸𑍀𑌤𑌿॥

𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌸𑌿 என்ற மந்திரத்தினால் தலைவரை அளவுள்ள மூங்கில் கழியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

25 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿॥

ஆசார்யஸமீபம் சென்று யக்ஷமிவ என்ற மந்திரத்தினால் ஸபையைப் பார்க்கவேண்டும்.

26 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑍌𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍॥

தர்பங்களில் உட்கார்ந்து 𑌓𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾 என்ற மந்திரத்தினால் கால்கள் காதுகள் மூக்கு இவைகளைத் தொட வேண்டும்.

27 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤 𑌇𑌤𑌿॥

காளை கட்டிய ரதத்தை 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇 என்ற மந்திரத்தினால் தொடவேண்டும்.

28 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑍇𑌤𑍍॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌾𑌤𑍇 என்ற மந்திரத்தினால் ரதத்தில் ஏறவேண்டும்.

29 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍॥

கிழக்கே அல்லது வடக்கே சென்று பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிக்கொண்டு வரவேண்டும்.

30 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌮𑍇𑌕𑍇॥

இவ்விதம் ஸ்நான கர்மாவைச் செய்துகொண்டு திரும்பிவரும் சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் மதுபர்க்கம் (4-4-24) கொடுக்கவேண்டும் என்று சில ரிஷிகளின் அபிப்ராயம். அதன் ப்ரயோகம் பிந்தி (4—4—5) சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்நான கர்மா சொல்லப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு ஸ்நானகர்மா செய்தவனுக்கு விவாஹம் ஆனாலும் ஆகாவிட்டாலும் சில பொதுவான நியமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

31 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍀𑌲𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂॥

இதற்குப்பிறகு சரீரத்தில் கொழுப்பு முதலியதால் ஏற்பட்ட கெட்டகுணங்களை விலக்கி பெரியோர்களின் தர்மத்தை அனுசரிக்க வேண்டும்.

32 [illegible]

விவாஹத்திற்குப் பிறகு ஸ்திரீ ஸங்கம் ஏற்படுமான தால் அதில் சில நியமங்களைச் சொல்லுகிருர். ஸ்திரீகளுக்கு ஸங்கத்திற்குரிய காலம் வருவதற்குமுன் ஸங்கத்தையும் அதன் சேஷ்டையையும் செய்யக்கூடாது.

33 [illegible]

ரோகாதிகளால் சரீரம் ஸ்வஸ்தமாக இல்லாதகாலத் திலும் சக்தி இல்லாதகாலத்திலும் ஹிம்ஸை உண்டாகு மாதலால் அவளுடன் ஸங்கம் கூடாது.

34 [illegible]

ரஜஸ்வலையாக இருக்கும் பொழுது ஸ்நானம் செய் வதற்குமுன் ஸங்கம் கூடாது.

35 [illegible]

பெண்கோத்ரத்தில் தன் கோத்ரத்திலுள்ள ரிஷி ஸம் பந்தப்பட்டால் அவளுடன் கூடாது. அவளை விவாஹம் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்று பொருள்.

36 [illegible]

ஸரியான வழியில் கொண்டு வரப்படாததும் ஒரு தடவை பக்வமானதை மறுபடி பக்வம் செய்ததும் சாப் பிடக்கூடாது. நெல், கிழங்கு, பழம் முதலியதற்கு மறுபடி பக்வம் செய்தால் தோஷமில்லை. ஸூர்யோதயத்திற்கு முன் பக்வமானதை உதயத்திற்குப் பிறகும் சாப்பிடக் கூடாது.

37 [illegible]

சாக, மாம்ஸம், மாவால் செய்யப்பட்டபொருள், இவைகளுக்கு இரு பாக தோஷமும் பர்யுஷித தோஷ மும் கிடையாது.

38 [illegible]

பாலில் செய்த பொருள், தயிர், நெய் முதலியதற்கும் கீழ்க்கண்ட தோஷமில்லை.

39 [illegible]

மரத்தினடியில் உதிர்ந்த பழங்களைப் பொறுக்குவதும் கிணற்றில் குனிந்து பார்ப்பதும், மழை பெய்யும்பொழுது ஓடுவதும், தன் செருப்புக்களை கையினுல் எடுத்துச்செல்லு வதும் கூடாது. செருப்புக்களை எடுக்க நேரிட்டால் கயிற் ருல் எடுக்கலாம். நேரில் தொடலாகாது.

40 [illegible]

வாசனையற்ற புஷ்பமாலையை தரிக்கக்கூடாது. தங்க மாலைக்கு தோஷமில்லை.

41 [illegible]

பத்ரம் என்று வீணுகச் சொல்லக்கூடாது. இது வரையில் நியமங்கள் கூறப்பட்டன.

42 [illegible]

பசு விருத்தியை விரும்புபவன் '[illegible]' என்ற மந்திரத் தைச்சொல்லி காலையில் விட்டிலிருந்து மாட்டை அவிழ்த்து வெளியில் விடவேண்டும்.

43 [illegible]

சாயங்காலத்தில் திரும்பிவந்தபொழுது '[illegible]' என்ற மந்திரத்தினுல் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். இது பசு ஸம்ருத்திக்கு ஒருப்ரயோகம்.

பிறகு வேறு ப்ரயோகம்.

44 வ-ஷிகாவேண வ்ருயூஜாதவைவஸஸ்ய்வ்ராஜாதா:
ப்ரெஹறாஜூாடிணூஜூவைவதிமிரெகமவாவிதி॥

ஒவ்வொரு வருஷங்களிலும் மாடு முதல் கன்று போட்டவுடன் தாய் கன்றை நக்கிக்கொடுப்பதற்கு முன் கன்றின் நெற்றியை நாக்கால் நக்கி 'மவாஂஞெஷூவலி' என்ற மந்திரத்தினல் விழுங்கவேண்டும்.

45 ஸஂ ப்ரஜாதாவ-மொஷெஷூ கீஸாயாஂவிஷுயநாஜ-ஷ-
யாகிவஂமுஷணெதி॥

அந்த வருஷத்தில் எல்லா மாடுகளும் கன்றுபோட்ட பிறகு கோஷ்டத்தில் (கொட்டிலில்) ஸாயம் ஔபாஸனம் ஆனபிறகு ஸூஜீ தந்த்ரத்தினல் நெய்க் கசண்டை 'ஸஂமுஷ ணவஂமுஷாண' என்ற மந்திரத்தினல் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இது ஒருவிதப்ரயோகம்.

புஷ்டி காமனுக்கே மற்ருெரு பிரயோகம்.

46 ஸுயாவஸஂவஸியூ-நயொ:கணெஜுஷணஂக-யஜாகி
ஹ-வநமிதி॥

ஆண், பெண் இரு கன்றுகளின் காதுகளில் கத்தியால் அடையாளத்திற்காக கருக்கிவிட வேண்டும், ''ஹ-வநஂ'' என்ற மந்திரத்தினல்.

47 வ-ஂஹொமெ॥

ஆண் கன்றுக்கு முதலில் செய்யவேண்டும்.

48 ஜொஷிதெகெதூந-ஜயெத॥

மற்றவைகளுக்கும் மந்திரமில்லாமல் அடையாளம் செய்துவிட்டு எல்லாவற்றையும் ''ஜொஷிதெத'' என்ற மந்திரத்தினல் அநுமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும்.

49 தஷீஂவ்ருஸாஸிதாயஜஷீதி॥

மாடுகள் சென்றபிறகு துப்புக்கயற்றை 'ஜயஜஷீ' என்ற மந்திரத்தினல் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். இது ஒரு ப்ரயோகம். கீழ்ச்சொல்லிய ப்ரயோகங்களை பலவித்திவரையில் தினம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்ய வ்ருத்தியில் மூன்ருவது படலத்தில் முதல் கண்டம் முடிந்தது.

இரண்டாவது கண்டம்

ஸர்ப்பபலி ப்ரயோகம்.

1 ஶ்ராவணூஂவளண-உஜாஸூஂமஜஹூாதூதி வணீய
ப்ரதிஶஉ-வஷிஂவெதயிகெவ்ருகுஜெ॥

ச்ராவண மாதம் பூர்ணிமையில் இந்த கர்மா செய்ய வேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்தில் பௌர்ணமி இருந்தால் அன்று செய்யலாம். இல்லாதபோனல் மறுநாள் காலையில் இந்த கர்மாவைச் செய்துவிட்டு பௌர்ணமாஸ ஸ்தாலீ பாகம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் பிந்தி சொல்லக் கூடிய ஸ்தாலீ பாகங்களையும் செய்யவேண்டும். நிர்வாப மில்லாமல் தண்டுலத்தை ஔபாஸனக்னியில் வருத்து பாதி வைத்துக்கொண்டு மீதி பாதியை ஸத்துமாவாகச்செய்து முறத்தில் வைத்து அக்னிக்கு வடக்கே அந்த முறம், உதக பாத்ரம், ஜலமில்லாத மற்ருெரு பாத்திரம், தர்வீ, தர்ப

ஸ்தம்பம் இவைகளை தர்ப்பங்களில் வைத்துவிட்டு அக்னிக்கு கிழக்கே இரண்டு அடி தள்ளி தென்புறமாகப் போய் அப்யுக்ஷணார்த்தம் செய்து ஔபாஸனாக்னியிலிருந்து ஏக தேசம் எடுத்து வைத்து அதன் நான்குபுறங்களிலும் ஒவ்வொரு அடிவிட்டு கிழக்கிலிருந்து ஆரம்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாக கோமயத்தினால் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

ஸூ. இந்த ஸூத்ரத்தில் ‘‘ப்ரக்ரம:’’ என்பதற்கு ‘‘ப்ர’’ பூர்வகமான ‘‘க்ரமு பாதவிக்ஷேபே என்ற தாதுவினால் ஒரு காலடி என்று அர்த்தம் கிடைக்கிறது. ‘க்ரமு’’ தாது ‘‘ப்ர’’ பூர்வமாக இருந்தால் ஆரம்பம் என்ற அர்த்தத்தில் ஆத்மநேபதமும், கமனம் (செல்லுதல்) என்ற அர்த்தத்தில் பரஸ்மைபதமும் வருமென்று, ஆத்மநேபதவ்யவஸ்தையில் ‘‘ப்ரோபாப்யாம் ஸமர்த்தாப்யாம்’’ என்ற ஸூத்ரவ்யாக்யாநத்தில் கௌமுதியில் கூறியிருக்கிறது. அதை யனுஸரித்து ருத்ரஸ்கந்தர் ‘‘ப்ரக்ரம’’ சப்தத்திற்கு ஒரு காலடி என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். ‘‘த்ரீன் ப்ரக்ரமாந் ப்ரக்ரமேத:’’ என்று ஆர்ஷப்ரமாணமுமிருக்கின்றது. இங்கு சிலர் ‘‘ப்ரக்ரம’’ சப்தத்திற்கு ‘‘ஸம்ஸ்க்ருதவேதிமத்யா: த்ரிபத: ப்ரக்ரம: ஸ்ம்ருத:’’ என்ற ‘‘க்ருஹ்ய ப்ரதீப’’ வசனத்தால் மூன்று அடிகள் என்று அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். ‘‘க்ருஹ்ய ப்ரதீபம்’’ என்பது கோபில சூத்திரத்திலுள்ள பதங்களுக்கு விவரணம் செய்யும் க்ரந்தம், பாரிபாஷிகமான அர்த்தங்கள் அந்த இடத்திற்கு மட்டுமே உபயோகப்படும். அதை இந்த ஸூத்திரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவச்யமில்லை.

2 ஸக்ருத் ஸக்தூன் [illegible] தர்வ்யாம் [illegible] நிநயேத் ய: ப்ராச்யாம் திசி ஸர்ப்பராஜ இதி॥

தெற்கிலும் மேற்கிலும் சுத்திசெய்த இடங்களுக்கு நடுவில் உட்கார்ந்து உதகபூர்ண பாத்திரத்திலிருந்து வேறு பாத்திரத்தில் ஜலத்தை கொஞ்சம் எடுத்து அதில் பாதியை கிழக்கே சுத்தம் செய்த இடத்தில் கையினால் விட்டு கையினாலேயே ஸத்துமாவை ஒருதடவை எடுத்து தர்வியில் வைத்து ஜலம் விட்ட இடத்தில் ‘‘ய: ப்ராச்யாம் திசி’’ என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி ஸத்துமாவை வைக்கவேண்டும்.

3 நிநயேதவசேஷம்॥

மிச்சமான ஜலத்தை அதன்மீது விடவேண்டும்.

4 ப்ரக்ஷால்யைவம் ப்ரதிதிசம் யதாலிங்கம்॥

கைகளை அலம்பிக்கொண்டு இதுமாதிரி ஒவ்வொரு திசைகளிலும் அந்தந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி வைக்கவேண்டும்.

5 தக்ஷிணபஶ்சிமே சாந்தரேணாக்நிம் [illegible]॥

தெற்கே சுத்திசெய்த இடத்திற்கும் அக்னிக்கும் நடுவில் கைகளைக் கொண்டுபோய் கிழக்கு திக்கில் செய்ய வேண்டும். மேற்கே சுத்திசெய்த இடத்திற்கும் அக்னிக்கும் நடுவில் கைகளைக்கொண்டுபோய் வடக்குத் திக்கில் செய்யவேண்டும். ஔபாஸனாக்னி முழுவதும் உள்ள இடத்தில் வடக்கேயே த்ரவ்யங்கள் இருக்கவேண்டும். அங்கிருந்து வேண்டுமென்பதை எடுத்தெடுத்து பலிகர்மாவைச் செய்யவேண்டும்.

6 [illegible]

மிச்சமுள்ள சத்துவை முறத்தினால் ஏகதேசாக்னியில் போட்டுவிட்டு ஔபாஸனாக்னி முழுவதுமுள்ள இடத்திற்குச்சென்று தன் இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு இருகைகளையும் பிரித்துக் கவிழ்த்து வைத்துக்கொண்டு '[illegible]' என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

7 [illegible]

பிறகு எழுந்திருந்து தர்ப்பஸ்தம்பத்தை உபஸ்தானம் செய்கிறது. '[illegible]' என்ற மந்திரத்தினால் தர்ப்பஸ்தம்பத்தை ஸர்ப்பங்களாக த்யானம் செய்யவேண்டும். "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். இதற்குப் பிறகு எடுத்துவைத்த ஏகதேசாக்னி லௌகிகமாகிறது.

8 [illegible]

முன் வைக்கப்பட்ட அக்ஷதையை எடுத்துக்கொண்டு அக்னியுடன் கிராமத்திற்கு கிழக்கேயோ வடக்கேயோ வெளியில் சென்று உபலேபனாதிகள் செய்து பரிசரண தந்திரத்தினால் அஞ்சலியின் நுனியால் அக்ஷதையை "[illegible]" என்ற நான்கு மந்திரங்களால் நான்கு ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும்.

9 [illegible]

ஹோமம் முடிந்தவுடன் அக்னிக்கு வடபுரமாக கிழக்கே சென்று கிழக்குதிக்குமுதல் எட்டு திக்குகளிலும் அக்னியைப் பார்த்து நின்றுகொண்டு "[illegible]" என்ற மந்திரத்தை மும் மூன்று தடவை சொல்லவேண்டும்.

10 [illegible]

மேலே பார்த்துக்கொண்டு அந்த மந்திரத்தை தேவதைகளுக்காக மூன்று தடவை சொல்லவேண்டும்.

11 [illegible]

நேரில் பார்த்துக்கொண்டு மனிதர்களுக்காக மூன்று தடவை சொல்லவேண்டும்.

12 [illegible]

ஹோமம் செய்த மிச்சமாயுள்ள அக்ஷதையையும் அக்னியையும் எடுத்துக்கொண்டு குனிந்தபடி மனதை வேறு இடத்தில் செலுத்தாமல் வீட்டிற்கு வந்து அக்ஷதையைச் சாப்பிடவேண்டும்.

13 [illegible]

முன்போல் மறுநாள் அக்ஷதையை வறுத்து முன்போல் பாதி மிச்சம் வைக்காமல் ஸக்துவாகச்செய்து, புது பாத்திரத்தில் வைத்து, ஒவ்வொரு நாளும் வேண்டியதை எடுத்து, ஸாயம் ஔபாஸனம் ஆனபிறகு, முன்போல் ஒவ்வொரு திக்கிலும் பலிபோட்டு முறத்தினால் மிச்சத்தை அக்னியில் போடுகிறவகையில் தினந்தோறும் மார்கசீர்ஷபூர்ணிமை வரையில் செய்யவேண்டும்.

'உபாகர்மா'

14 [illegible]

ஆவணி மாதம் அமாவாஸ்யை ஆனபிறகு ப்ரௌஷ்டபதமாதம். அந்த மாதத்தில் உள்ள ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் வேதபாகங்களையும் அங்கங்களையும் ஆசார்ய சிஷ்யர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பிந்தி சொல்லப்போகிற முறைப்படி

உபக்ரமம் (உபாகர்மா) செய்யவேண்டும். ஸப்தமீவிபக்தி ஸ்தானத்தில் த்விதீயாவிபக்தி ப்ரயோகித்ததின் ப்ரயோஜனம் வேறு இடத்தில் சொல்லியதையும் ஆசாரப்ராப்தமாயுள்ளதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் ஸூசனை செய்வது, அதாவது இந்த மாதத்தில் இரண்டு ஹஸ்த நக்ஷத்ரங்கள் வந்தால் முன் ஹஸ்தத்தில் செய்ய வேண்டும். '[illegible]' என்று இருப்பதாலும் [illegible] கர்மாக்களை சுக்ல பக்ஷத்தில் செய்வது உத்ஸர்க்கமானதாலும் ப்ரௌஷ்டபதபூர்ணிமையின் ஸமீபமாக இருப்பதாலும் முன் ஹஸ்தத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது.

உத்ஸர்ஜனப்ரயோகத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார். பஞ்சகவ்யம், நாயுருவி இலையை அரைத்து, நெல்லிக்காயை அரைத்து, மஞ்சள், எண்ணெ, அருகம்பில், எள்ளு, அக்ஷதை, புஷ்பம், பழம், நைவேத்யம், தூபம், தீபம், தாம்பூலம், சந்தனம், அக்னி, பூணல், தர்ப்பம், எருக்க இலை எருக்க புஷ்பம், இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு மஹாநதி அல்லது நதி அல்லது குளம் சென்று, ஸங்கல்பம் செய்து பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்து, மூன்று தடவை ஸ்நானம் செய்து, மாத்யாந்ஹிக ப்ரஹ்மயக்ஞங்களைச் செய்து, சிஷ்யர்களுடன் ஆசார்யன் "உத்ஸர்ஜன கர்மகரிஷ்யே" என்று ஸங்கல்பித்து, (எருக்க இலைகளில்) வடக்கு நுனியாக வடக்கே முடியும்படியாக தர்ப்பங்களின் மீது மணல் உருண்டைகளை வரிசை வரிசையாகப் பிடித்து வைத்து பூஜிக்கவேண்டும் முதல் வரிசையில் ஸப்தரிஷிகள் (7) ஏழு, பிறகு த்ரயோதச ஸாமகாசாரியர்கள் (13) பதிமூன்று, சடி முதலிய ப்ரவசனகர்த்தாக்கள் (10) பத்து, கங்காதி நவநதீதேவதைகள் (9) ஒன்பது, ப்ருஹ்மாதிவம்சோக்த தேவதைகள் (8) எட்டு, ஸாத்யர்கள், மருத்துக்கள்,

விச்வ தேவர்கள், அஷ்டவஸுக்கள், ஏகாதசருத்ரர்கள், த்வாதசாதித்யர்கள், ப்ரஜாபதி தேவதை, வஷட்கார தேவதை, இவர்களுக்கும் நான்கு பங்திகள் உண்டு. இவ்விதம் கிழக்கே முடியும்படியாக பங்திகளை வைத்து மத்ய பங்தியின் தெற்கே வஸ்வாதி பித்ருக்களுக்கு மூன்று பிண்டங்கள் (பெரியவைகள்) வைத்து அவைகளில் ஆவாஹநம் செய்து அப்யஞ்சனத்திற்குத் தைலமும், சரீரசுத்திக்காக அபாமார்க்கமும், கேசப்ரக்ஷாளனத்திற்கு ஆமலகமும், கொடுத்து பிறகு "[illegible]" என்ற ருக்குகளாலும் ஸாமாக்களாலும் ஸ்நானம் செய்வித்து ஆசமனம், வஸ்த்ரம், ஆசமனம், யக்ஞோபவீதம், மங்களார்த்தம், "[illegible]" அக்ஷத புஷ்பங்களுடன் அர்க்யம், (பித்ருக்களுக்குமட்டும் திலமும் கலந்து அர்க்யம்) "[illegible]" என்று சந்தனம், [illegible] என்று தூபம், [illegible] என்று தீபம், [illegible] இந்த ஸாமாக்களால் புஷ்பங்கள் பிறகு நைவேத்யம், தாம்பூலம், நீராஜனம், ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து பிறகு அக்ஷதை எருக்க இலை தர்ப்பங்கள் எடுத்துக்கொண்டு தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். '[illegible]' என்பது முதலும் வம்சப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லியப்ரகாரமும் அந்தந்த நாமாக்களைச்சொல்லி தர்ப்பணம், தேவ தீர்த்தத்தால் தேவதைகளுக்கு, ஒரு தடவையும் ரிஷிதீர்த்தத்தால் ரிஷிகளுக்கு இரு தடவையும் செய்ய வேண்டும். பூஜை காலத்தில் தேவரிஷி பூஜைக்குப் பிறகு பித்ருக்களுக்கும் ஆவாஹநாதி பூஜையைச் செய்யவேண்டும் அக்ஷத ஸ்தானத்தில் எள்ளுவைத்துக்கொண்டு. தர்ப்பணமும் செய்யவேண்டும். பித்ருகார்யம் முழுவதும் ப்ராசீனா

விதியாகச் செய்யவேண்டும். பிறகு தேவரிஷி பித்ருக்களை உத்வாஸனம் செய்து மணல் பிண்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஸவஹ்யவா: 'க்ஷமாவொஷா' சொல்லிப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

இதுவரை உத்ஸர்ஜன கார்யம்.

பிறகு க்ருஹத்திற்குச்சென்று வஸ்த்ராலங்காரங்கள் செய்துகொண்டு அத்யாயோபாகர்மகரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பித்து ம்ருஹ்யாக்னியில் ப்ரஹ்மவரணம் வரையில் செய்து அக்னிக்கு வடக்கே உதகும்பத்தில் ஏழு கூர்ச்சங்களில் ஸப்தரிஷிகளையும் நாலு கூர்ச்சங்களில் நான்கு வேதங்களையும் ஆவாஹநம் முதலியன செய்து பூஜையைச் செய்யவேண்டும்.

15 ஶ்ராவணீ வித்யேகே॥

ச்ராவணமாதம் பூர்ணிமையன்று உபாகர்மா செய்யலாமென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

ஸூ. இந்த ஸூத்ரத்தில் சிலர் 'ஶ்ராவணீ' என்பதற்கு ச்ராவண மாஸம் என்று அர்த்தம். அந்த மாதத்தில் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் உபாகர்மா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். 'ஶ்ராவணீ' என்பது ச்ரவண நக்ஷத்திரங்கூடிய பூர்ணிமையைத்தான் உத்ஸர்க்கமாகச் சொல்லும் தர்மசூத்ரத்திலும் ச்ராவண பூர்ணிமை என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் ருத்ரஸ்கந்தர் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். இது ருஜுவாகத்தோன்றுகிறது.

16 ஹுத்வோபநயநவத்॥

பரிஸ்தரணம் முதல் செய்து உபநயனம்போல் வ்யாஹ்ருதி ஸமஸ்தாந்தமாக நான்கு ப்ரதான ஹோமங்கள் செய்யவேண்டும். ஸமூஹவதவதை முதலியது கிடையாது. ஆசார்யன்மட்டும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிஷ்யர்கள் கூட இருந்தால் போதும். அவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரமாக இல்லாததினால் அன்வாரம்பம் கிடையாது. ஹோமத்தை முடித்துக்கொண்டு புதிதாகப் பூணல் மிஞ்சிக்கயர் (பிரும்மசாரிகள்) தரித்துக்கொண்டு வேதாரம்பம் செய்யவேண்டும்.'

"வேதாரம்பம்"

17 ஸாவித்ரீஞ்சாந்வாஹ யதோக்தம்॥

உபநயனம் போல் ஸாவித்ரீயை பாதமாகவும் (கால் பாகம்) அர்த்தமாகவும் (பாதியாக) பூர்ணமாகவும் சொல்லி, வ்யாஹ்ருதி, ப்ரணவம் இந்தக்ரமமாகச் சொல்லி, பிறகு மற்றவைகளையும் சொல்லவேண்டும்.

ஸூ. இந்த ஸூத்ரத்தில் சிலர் 'உபநயநவத்' என்பதை 'ஹுத்வா' என்பதோடு சேர்க்காமல் வ்யாஹ்ருதிகளால் மூன்று ஹோமம் மட்டும் செய்தால் போதுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ருத்ரஸ்கந்தரோவென்றால் 'தேஹளீதீப' ந்யாயமாக முன்பின், ஸூத்திரங்களில் சேர்த்து ஸமஸ்தாந்தமாகவும் நால்கு ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்று வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். உபநயனம்போல் ஸாவித்ரீ உபதேசமிருப்பதாலும், வேதாத்யனத்திற்காக இருப்பதாலும் இங்கும் அதேமாதிரி ஹோமம் செய்வது உசிதமாகத் தோன்றுகிறது. இங்கும் ஸாவித்ரீ வ்யாஹ்ருதி ப்ரணவம் என்ற க்ரமப்படி சொல்லிவிட்டு அந்தக்ரமப்படியே ஸாமாவைச் சொல்லவேண்டும். "வ்யாஹ்ருதி ஸாமாவைச் சொல்லிவிட்டு காயத்ரஸாமாவைச்சொல்ல ப்ரமாணம் இருப்பதாக தெரியவில்லை.

18 [illegible]

[illegible] ருக், ஸாம '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' இந்தருக்குகளை ஒவ்வொன்றும், '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' [illegible], [illegible], [illegible], '[illegible]' 'ருக்' '[illegible]' 'ஒவ்வொரு ஸாமாக்கள்' '[illegible]' 'ரஹஸ்யம்' எழு தந்திரங்களிலும் ஒவ்வொரு ஸ்தோத்ரீகள் (முதல் ஸ்தோத்ரீ,) எட்டுப்ராஹ்மணங்களிலும் முதல் வாக்யம், மஹாப்ராஹ்மணத்தில் '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' என்றும். உபநிஷத்தில் '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' '[illegible]' என்றும் வாக்யங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு ச்ரௌதஸூத்ரங்கள் (பத்து) 10 க்ருஹ்யஸூத்ரம், தர்மஸூத்ரம், சிக்ஷைகள், லக்ஷணக்ரந்தங்கள், முதலியவற்றில் ஆரம்பத்தையும் சொல்லவேண்டும்.

19 [illegible]

'[illegible]' என்ற ஸாமாவைச் சொல்லி பொரியையும் '[illegible]' என்ற ஸாமாவைச்சொல்லி தயிரையும் சாப்பிடவேண்டும். பாயஸம் நெய் சேர்த்துச் சாப்பிடவும் இங்கு பூர்வாஹ்ண நியமம் கிடையாது.

20 [illegible]

மறுநாள் பூர்வாஹ்ணத்தில் ஸ்நானம் செய்து சிஷ்யகளுக்கு முன்போல் பூஜைசெய்து ஸாவித்ரீ முதல் முன் சொன்னப்பிரகாரம் வேதாரம்பம் செய்யவேண்டும்.

அதில் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது.

21 [illegible]

ஆரண்யம், ரஹஸ்யம், தவிர ருக்குக்களில் பாதம் மட்டும் ஸாமாக்களில் ப்ரஸ்தாவபக்திமட்டும் ஸாவித்ரீ, ஸோமம் ராஜானம், இவைகள் ருக்கும் ஸாமாவும் முழுவதும், ப்ராஹ்மணங்களில் முன்போலவே உபநிஷத்தை மட்டும் விலக்கி ஒவ்வொரு வாக்கியங்கள் சொல்லவேண்டும்.

22 [illegible]

இதற்குப்பிறகு ஆரண்ய உபநிஷத் பாகங்களை நீக்கி மற்றவைகளை அத்யயனம் செய்யவேண்டும் உத்ஸர்ஜனம் வரையில்

அனத்யாயப்ரகரணம்

23 [illegible]

உபாகர்மா முதல் உத்ஸர்ஜனம் வரையில் ப்ராதஸ் ஸந்தியா காலத்தில் மின்னல் இருந்தால் பகல் முழுவதும் அனத்யாயம். ஸாயம் ஸந்தியில் இருந்தால் இரவு அனத்யாயம், இவ்விதம் மநுஸ்மிருதியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆபஸ்தம்பரும் கூறுகிறார்.

24 அர்த்தபஞ்சமான் மாஸானதீத்ய பௌஷ்யாமுத்ஸ்ருஜேயு:॥

நாலரைமாதங்கள் அத்யயனம் செய்து புஷ்யயுக்தமான பூர்ணிமையில் (பௌஷ பூர்ணிமையில்) உத்ஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டும். பாத்ரபதமாதத்தில் இரண்டு ஹஸ்தங்கள் வந்தால் முன் ஹஸ்தத்தில் உபாகர்மா செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பௌஷீயில் நாலரை மாதங்கள் பூர்த்தி யடையும். ச்ராவணியில் உபாகர்மா செய்தாலும் பௌஷீயில்தான் உத்ஸர்ஜனம்.

25 ததூர்த்வம் ப்ராதுர்பாவேऽனத்யாய:॥

இந்த உத்ஸர்ஜனத்திற்குப் பிறகு மழை பெய்யக் கூடிய மேகங்கள் காணப்பட்டால் அனத்யாயம்.

26 வித்யுத்ஸ்தனயித்னுவர்ஷிதேஷு ச॥

மின்னல், இடி, மழை இவைகளில் ஏதாவதொன்று காலையில் இருந்தால் பகல் முழுவதும் ஸாயங்காலமிருந்தால் இரவு முழுவதும் அனத்யாயம், ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப் பட்ட அனத்யயன நிமித்தங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள "ச"காரம் போட்டிருக்கின்றது.

27 த்ரிஸன்னிபாதே த்ரிஸந்த்யம்॥

காலையில் கீழ்ச்சொல்லிய மூன்றும் சேர்ந்திருந்தால் அன்று முழுவதும் மறுநாள் பகலும் அனத்யாயம். ஸாயங் காலம் மூன்றும் சேர்ந்திருந்தால் இரவு மறுநாள் முழு வதும் மூன்று காலம் அனத்யயனம்.

28 அஷ்டகாஸ்வமாவாஸ்யாஸு ருதுஸந்திஷு அயனே ச பக்ஷிணீம் ராத்ரிம்॥

மாகமாஸம் கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமீ அஷ்டகா, அமா வாஸ்யை, வர்ஷருதுவிலும் சரத்ருதுவிலும் உள்ள பூர்ணி மைகள், உத்தராயண புண்யகாலம், தக்ஷிணாயன புண்ணிய காலம் இவைகளில் அன்றுமுழுவதும் மறுநாள் பகல் மூன்று

வேளைகள் அனத்யாயம். அயனங்கள் பகலில் ஏற்பட் டால், முதல் நாள் இரவு அன்று பகல் அன்று இரவு மூன்று காலங்கள். இரவில் ஏற்பட்டால் அன்று பகல் இரவு மறு நாள் பகல் மூன்று காலங்கள் அனத்யயனம். அஷ்டகாதிகளில் முதல் இரவு வர்ஜிக்கவேண்டும். பகலில் ஸங்க்ரமணம் ஏற்பட்டால் அன்று பகல் இரவு மறுநாள் பகல் என்று சிலர் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள்.

29 ஸப்ரஹ்மசாரிணி ச ப்ரேதே॥

தன் ஆசார்யனால் உபநயனம் செய்யப்பட்ட ஒரு வன் ம்ருதியடைந்தால் பக்ஷிணீ (மூன்று காலம்) அனத்யய னம் மாதுலாதிகள் விஷத்திலும் அவ்விதம்தான் என்பதற் காக "ச"காரம்.

30 உல்காபாதபூமிசலஜ்யோதிஷோபஸர்கேஷ்வாகாலிகம் வித்யாத்॥

கொள்ளிக்கட்டை விழுதல், பூமி ஆடுதல், சூர்ய சந் திரக்ரஹணங்கள் இவைகள் ஏற்பட்ட ஸமயம் முதல் மறு நாள் அந்த ஸமயம் வரையில் அனத்யயனம், ஸ்மிருதிகளில் சொல்லியதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேணும்.

31 கர்ஷூதகம் கடகௌதுமா:॥

ஸந்தியாகாலத்தில் மழைபெய்து குழியில் ஜலம் தேங் கினால் அனத்யயனம் என்று கடர்களும் கௌதுமர்களும் சொல்லுகிறார்கள் இவ்விதமில்லாமல் மழை பெய்தால் தோஷமில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில்

மூன்றுவது படலத்தில்

இரண்டாவது கண்டம் முடிந்தது.

மூன்ருவது கண்டம்

‘ஆச்வயுஜீகர்மா’

1 ஞூ'ஸயாஜீ௦ஸ ஊாயவாயவை:॥

ஆச்வயுஜமாதம் பூர்ணிமையன்று ருத்ரனுக்கு பாலில் பக்வமான ஹவிஸ்ஸினுல் ஸ்தாலீபாகம் செய்யவேண்டும். இதற்கு ஆச்வயுஜீ என்று பெயர் ‘‘ஸ ஊாயஸ்வாஜ ஷூ௦ ஸிவஜவாஙி’’ என்று நிர்வாபம்.

2 மாநஸ்தோகஉதிஜூஹயாக॥

மானஸ்தோகே என்ற மந்திரத்தினுல் ப்ரதானஹோமம்

3 வயஸ்யவஹயெஷாஜ்யூ௦தத்ப்ருஷாதக௦॥

ஹோமம் முடிந்தபிறகு ஆஜ்யத்தைப் பாலில் கலக்கிறது. அவ்விதம் கலந்தபாலுக்கு ப்ருஷாதகம் என்று பெயர்.

4 தெநாஹூாமாதாமாஉக்ஷெக ஞூதொாஙிதூவஸ ணெ.॥

அந்தப்ருஷாதகத்தினல் ஸாயங்காலம் வீட்டிற்கு வந்த மாடுகளை ‘‘ஞூதொாஙிதா’’ என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

5 வத்ஸா௦ஸ்சாதாஹிஸ்ஸஹவாஸயெக்ஷாஸாதி௦॥

அன்றிரவு கன்றுகளை மாடுகளுடன் சேர்த்துவிட்டுவிடவேண்டும்.

6 நவயஜ்ஞவாயவைஉெஉரஏ॥

‘‘ஆக்ரயணம்’’

அந்தக்காலத்தில் விளையும் நெல்லைக்கொண்டு செய்யும் யஞ்ஞம் (ஸ்தாலீபாகம்) நவயஞ்ஞம். இந்த யஞ்ஞம் செய்யாமல் புது தான்யத்தைச் சாப்பிடக்கூடாது. காய்கரிக்கு தோஷமில்லை. இதற்கு காலமும் த்ரவ்யமும் சாஸ்திராந்தரத்தைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதாவது சரத்ருதுவில் பூர்ணிமையிலாவது அமாவாஸ்யையிலாவது அந்தக்காலத்தில் உள்ள நெல்லைக்கொண்டு பாலில் ஹவிஸ் ‘‘ஊதூாமிஹூா௦ ஸ்வாஜ ஷூ௦ ஸிவஜவாஙி’’ என்று நிர்வாபம் செய்து வைக்கவேணும். ஊதூாமிஹூா௦ ஸ்வாஹா என்று ப்ரதானஹோமம் பாயஸசரு. இதுசருதந்திரத்தில் செய்யக்கூடியது. வஸந்தகாலத்தில் யவங்களால் ஸ்தாலீபாகம்.

7 ஶதாயயாயெதிஅதஸ்ரஹிஸாஜ்யூ௦ஜஹயாஜவ ஸிஷாக॥

‘‘ஶதாயயாய’’ என்ற நான்கு மந்திரங்களால் ஆஜ்யத்தினுல் ப்ரதானஹூதிக்குப்பிறகு நான்கு ஹோமங்கள் செய்யவேண்டும்.

8 ஸுமிஃ ஷாஸாதஸிதிஅ॥

‘‘ஸுமி: ஷாஸாத’’ என்ற மந்திரத்தினுலும் ஆஜ்யஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸ்விஷ்டக்ருத் முதலியது.

9 தஸ்யஶெஷ௦ஷாஸீயஜாவஷஉவெதா:॥

யஞ்ஞவாஸ்து செய்த பிறகு மிச்சஹவிஸ்ஸை உபநயனம் செய்தவர்கள் வீட்டில் எவ்வளவு பேர் இருந்தபோதிலும் அவர்களுடன் தானும் ப்ராசனம் செய்யவேண்டும்.

10 உவஸ்ரீயஜாவொஙிதஜவஸ்யாவஷெூக॥

ப்ராசனம் செய்யும் பாத்திரத்தில் ஜலத்தை உபஸ்தரணம் செய்து ஹவிஸ்ஸிலிருந்து மத்தியிலும் கீழ் புறத்திலும் இருதடவை எடுத்துவைக்க வேண்டும்.

11 [illegible]

ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரம் முதலிய பஞ்சாவத்திகள் மூன்று தடவை எடுத்துவைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

12 [illegible]

எடுத்துவைத்த ஹவிஸ்ஸில் ஜலத்தைவிட வேண்டும். (ஜலத்தினால் அபிகாரம்) செய்யவேண்டும்.

13 [illegible]

"[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் பற்களால் கடிக்காமல் விழுங்க வேண்டும். உபஸ்தரணம் முதல் ப்ராசனம் வரை மந்திரத்துடன் மூன்று தடவை செய்யவேண்டும். நடுவில் ஆசமனம் கிடையாது.

14 [illegible]

யவதான்யத்தினால் வசந்த காலத்தில் ஸ்தாலீபாகம் செய்து பிறகு ப்ராசனம் பண்ணும் பொழுது "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். ([illegible]) என்ற இந்த மந்திரத்தினாலும் செய்யலாம்.

15 [illegible]

ஆசமனம் செய்து [illegible] என்ற மந்திரத்தினால் கண்கள், மூக்கு, காதுகள் இவைகளைத் தொடவேண்டும். பிறகு ஹவிஸ்ஸை பாத்திரத்துடன் வடக்கே வைத்து ப்ருஹ்மாவுக்கு தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

16 [illegible]

ஆக்ரஹாயணம்

மார்க்க சீர்ஷ பூர்ணிமையில் பர்ஜனம் (அரிசி வருப்பது) முதற்கொண்டு ப்ராசனம் வரையில் ஸர்ப்பபலிமாதிரி

பூர்வாஹ்ணத்தில் செய்யவேண்டும். இதை ப்ரக்ருதிஸ்தாலீபாகத்திற்கு முதல் நாள் செய்யவேண்டும் இதற்கு ஆக்ரஹாயணமென்று பெயர்.

17 [illegible]

[illegible]ப்ருதிவ்யை என்ற மூன்று மந்திரங்களும் கிடையாது.

18 [illegible]

அன்றைய தினம் இரவு முதல் யாமத்தில் பாயஸ சருவினால் ஸ்தாலீபாகம் '[illegible]' என்று நிர்வாபம். ஹோமமந்திரம் மட்டும் சொல்லிய இடத்தில் தூஷ்ணீம் நிர்வாபம் என்று சிலர் '[illegible]' என்ற மந்திரத்தினால் ப்ரதானஹோமம், சருதந்திரம்.

19 [illegible]

ஹோமத்தை முடித்துக்கொண்டு இரு கைகளையும் கவிழ்த்து வைத்துக்கொண்டு "[illegible]" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

20 [illegible]

அக்னிக்கு மேற்கே வடபுறம் தாழ்ந்த இடத்தில் வடக்கு நுனியாக தர்ப்பங்களை பரத்திக்கொண்டு அந்த தர்ப்பங்களில் (ஸ்வஸ்தரத்தில்) தென்பாகத்தில் யஜமானன் உட்காரவேண்டும்.

21 ஸுத³ஸ்வஞ்ஜ உதீசோ॥ 22 ஸுதஞ்சாஹாயதுர வர்த்ராதா॥

அந்த தர்ப்பங்களிலேயே யஜமானனின் பத்னீ வடக்கே உட்காரவேண்டும். அதற்கு வடக்கே வரிசையாக ஸகோதரன், புத்ரன், ப்ருத்யன், அவர்களின் பத்னீகள் உட்காரவேண்டும். புத்ரனுக்குப் பிறகே ப்ருத்தியர்கள் உட்காரவேண்டும்.

23 த்ரஃபுளவாணீசுர ஹௌதெதிமரு ஹவதிமுபெகு॥

பூமியில் கைகளை கவிழ்த்துவைத்துக்கொண்டு "ஸ்யோனா ப்ருதிவி நோ பவ" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

24 ஸாக்ஷர்யாஉரஸநிணெ:ஸாவெஞ்சஃஸிஸெய விவிஷ்டாஹ்யாகீரவத்தா॥

ஸ்யோனா என்ற மந்திரம் முடிந்தவுடன் வலது பக்கமாகத் திரும்பி கிழக்கே தலையை வைத்துக்கொண்டு வடக்குமுகமாக படுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் மூன்று தடவை செய்யவேண்டும். பிறகு யஜமானன் புண்யாகவாசனம் செய்து வாமதேவ்யகானம் ப்ராஹ்மண போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்.

25 ஸ்வஸ்த்யயநாதிகம்யந்து॥

ஆசீர்வாதங்கள் செய்கிறது. அரிஷ்டவர்க்கம் அப்ரதிரதஸூக்தம் ஜபிக்கவேண்டுமென்று சிலர்.

26 ததொயதாமஸஃஸார்கு॥

பிறகு ஸௌகர்யப்படி இருக்கலாம். சூலகவாயணம் என்று ஆரம்பித்து இதுவரையில் ஒரேப்ரயோகம். ஆக்ரஹாயணம் முடிந்தது.

அஷ்டகைகள்.

27 ஊர்த்வமாக்ரஹாயண்யாஸ்திஸ்ரஸ்தாமிஸ்ராஷ்டகாஷ்டகா இத்யாசக்ஷதே॥

ஆக்ரஹாயணீக்குப் பிறகு வரும் மார்க்கசீர்ஷ, பௌஷ, மாக கிருஷ்ண பக்ஷ அஷ்டமிகள் அஷ்டகைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

28 தாஸ்வேகைகஸ்தாலீபாக:॥

அந்த ஒவ்வொரு அஷ்டகைகளிலும் ஸ்தாலீ பாகம் செய்யவேண்டும்.

29 அஷ்டௌ அபூபா: ப்ரதமாயாம்॥

முதல் அஷ்டகையில் எட்டு அபூபங்கள் செய்யவேண்டும்.

30 தாநபரிவர்த்தயந்கபாலே ஶ்ரபயேத்॥

அஷ்டகாயைத்வாஜுஷ்டம் நிர்வபாமி என்று நிர்வாபம் செய்து அதில் பாதியை ஹவிஸ் வைக்க ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு மற்றும் பாதியை அறைத்து எட்டு ஆபூபங்களாகத்தட்டி (சுத்த அரிசி மாவால்) ஒரு கபாலத்தில் வைத்து சருவையும் ஆபூபங்களையும் ஒரே ஸமயத்தில் ச்ரபணம் செய்யவேண்டும். (பக்வம் செய்யவேண்டும்) ஆபூபங்களை பக்வம் செய்யும்பொழுது திருப்பிப் போடக்கூடாது.

ஸூ. இங்கு சிலர் "கபாலே ஶ்ரபயேத்" என்ற இடத்தில் "கபாலேஷு" என்று பஹுவசநமாக அர்த்தம் செய்து எட்டுகபாலங்களில் ஆபூபங்களை பக்வம் செய்யவேண்டுமென்றும் அவ்விதம் கோபில ஸூத்ரத்தில் கூறியிருப்பதாகவும் சொல்லுகிருர்கள். ஸூத்ரகாரருக்கு அவ்விதம் அபிப்ராயமிருந்தால் அவ்விதமே ஸூத்ரம் செய்திருக்கலாம். வேறு

31 உத்தராயாம் ஶாகஶேஷமாஹாரயேத்॥

கடைசி அஷ்டகையில் சாகத்தை அன்வாஹார்யஸ்தானத்திலும் ப்ராஹ்மண போஜனத்திலும் உபதம்சமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

32 அஷ்டகாயை ஸ்வாஹேதி ஸர்வத்ர ஜுஹுயாத்॥

சருவிலிருந்தும் ஒவ்வொரு அபூபங்களிலிருந்தும் மத்தியிலும் கீழ்பாகத்திலும் ஸ்தாலீபாகம் மாதிரி அவதானம் செய்துகொண்டு அஷ்டகாயை ஸ்வாஹா என்று ஒரே ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமம், சருவிலிருந்தும் அபூபங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு தடவையும் எடுத்து சேர்த்து ஒரே ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

மத்யமாஷ்டகையால் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில்
மூன்ருவது படலத்தில்
மூன்ருவது கண்டம் முடிந்தது.

ஸூத்ரத்தைக்கொண்டு அவ்விதம் அர்த்தம் செய்து ஸூத்ரகாரருக்கு குறையைக் கல்பிப்பது சரியாகத்தோன்றவில்லை. கோபில ஸூத்ரத்தில் "ஸர்வைகைககபாலாநு" என்ற ஸூத்ரத்திற்கு அர்த்தம் செய்யும்பொழுது தர்க்காலங்காரர் "கபாலேஷ்வபயேத்" என்ற முன் ஸூத்ரத்திஞல் ஒரு கபாலத்தில் அபூபங்களை பக்வம் செய்வதென்று கிடைக்கும் பொழுது எட்டு கபாலங்களில் பக்குவம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக இந்த ஸூத்ரம் செய்கிருர் என்று அவதாரிகை வைத்திருக்கிருர். அதை யனுஸரித்து "ஸர்வக்ஷகபாலாநுகர்ஷீத்தஸ்யாபூபாநஷ்டகாஷியள" என்று "கபாலவத்" வசனமுமிருக்கிறது. இங்கு அவ்விதம் தனியாக ஸூத்ரமில்லாததாலும் அந்த அவதாரிகையிலிருந்தும் ஒரு கபாலமென்று கிடைக்கிறது. இவ்விதம் ருத்ரஸ்கந்தரும் சொல்லியிருக்கிருர்.

(மத்யமாஷ்டகை)

நான்காவது கண்டம்.

1 மத்யமாயாம் கௌ:॥

மத்யமாஷ்டகையில் பசுவை விசஸனம் செய்து ஹோமம், ஸ்தாலீபாகமும் சேர்ந்து செய்யவேண்டும். அதன் விதி பிந்தி சொல்லப்படுகிறது. நிர்வாபம் கிடையாது. ஆஜ்யஸம்ஸ்காரம் வரையில் செய்துகொண்டு.

2 தாமக்ரேணாக்நே: ப்ரத்யங்முகீமவஸ்தாப்ய ஜுஹுயாத்யத்பஶவ இதி॥

அந்தப் பசுவை அக்னிக்குக் கீழ்பாகத்தில் மேற்கு முகமாக நிறுத்திவைத்து யத்பஶவ: என்று ஆஜ்யஹோமம் செய்யவேண்டும்.

3 ஹுத்வா சாநுமந்த்ரயேதாநுத்வேதி॥

வ்யாஹ்ருதிகளாலும் ஹோமம் செய்து அநுத்வாமாதா என்ற மந்திரத்திஞல் பசுவை அநுமந்த்ரணம் செய்கிறது.

4 யவமதீபிரத்பி: ப்ரோக்ஷேதஷ்டகாயை த்வா ஜுஷ்டம் ப்ரோக்ஷாமீதி॥

யவங்கலந்த ஜலத்திஞல் அஷ்டகாயை த்வா ஜுஷ்டம் ப்ரோக்ஷாமி என்று ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

5 ப்ரோக்ஷ்யோல்முகேந பரிஹ்ருத்ய ப்ரோக்ஷணீ: பாயயேத்॥

மந்திரமில்லாமல் ப்ரோக்ஷித்து க்ருஹ்யாக்னியின் உல்முகத்திஞல் பசுவை ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றி உல்முகத்தை அக்னியில் போட்டுவிட்டு ப்ரோக்ஷணசேஷத்தை பசுவைக் குடிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

6 உதங்நீத்வா ப்ரத்யக்சிரஸீமுதக்பாதீம் ஸம்ஜ்ஞபயேயு:॥

வடக்கே கொண்டுபோய் மேற்குமுகமாகவும் வடக்கே கால்களை வைத்தும் படுக்கும்படி செய்து ஸம்ஜ்ஞபனம் செய்யவேண்டும். சமிதா (ஸம்ஜ்ஞபனம் செய்பவன்)

7 ஸம்ஜ்ஞப்தாயாமாஜ்யாஹுதிம் ஜுஹுயாத்யத்பசுரிதி॥

ஸம்ஜ்ஞபனம் ஆனபிறகு யத்பசுர்மாயுமக்ருத என்ற மந்திரத்தினால் ஹோமம் யஜமானன் செய்யவேண்டும்.

8 தஸ்யா: பத்னீ ஸ்ரோதாம்ஸி ப்ரக்ஷாலயேத்॥

அந்தப் பசுவின் கண், காது, மூக்கு, வாய், குஹ்யேந்திரியம், இவைகளை பத்னீ ஜலத்தினால் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

9 பவித்ரேந்தர்தாய வபாமுத்கிதேத்॥

பவித்ரத்தை நடுவில் வைத்துக்கொண்டு வபையை எடுக்கவேண்டும்.

10 யஜ்ஞியஸ்ய வ்ருக்ஷஸ்ய விசாகாசாகாப்யாம் வபாம் பரிக்ருஹ்ய ச்ரபயேத்॥

யஞ்ஞார்ஹமான மரத்தின் சிறிய இரு கிளைகளால் (வபாச்ரபணியால்) வபையை அக்னியில் ச்ரபணம் செய்ய வேண்டும் யஜமானன்.

11 ப்ரஸ்ருதாயாம் விசஸேத்॥

ச்ரபண சமயத்தில் வபையிலிருந்து ஜலம் வரும். அந்த ஸமயத்தில் சமிதா பசுவை விசஸனம் செய்ய வேண்டும்.

12 உபஸ்தரணாபிகாரணம் யதா ஸ்விஷ்டக்ருத:॥

உபஸ்தாரணம் அபிகாரணம் ஸ்விஷ்டக்ருத் மாதிரி ஒரு தரம் உபஸ்தாரணம் வபாவதானம் முழுவதும், மேலே இரண்டு தரம் அபிகாரம் பஞ்சாவத்திகளுக்கு முன்போல்.

13 அஷ்டகாயை ஸ்வாஹேதி ஜுஹுயாத்॥

அஷ்டகாயை ஸ்வாஹா என்று ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

14 ஸர்வாங்கேப்யோவதானான்யுத்தாரயேத்॥

ஹ்ருதயம், ஜிஹ்வா, வக்ஷ:, யக்ருத், வ்ருக்யத்வயம், இடது கை, பார்ச்வத்வயம். தக்ஷிண ச்ரோணி குதம் (குதம்) இந்த பதினொரு இடத்திலிருந்து ஆஹுதி செய்ய வேண்டிய அளவு எடுத்துக்கொடுக்கவேண்டும் சமிதா.

15 ஸவ்யஸக்த்ன:॥ 16 க்லோம்னச்ச॥

ஸவ்யஸக்தி அன்வஷ்டகைக்கு, க்லோமா ஹோமம் செய்ய அனர்ஹம் ஆகையினால் இந்த இரண்டையும் எடுக்கவேண்டாம்.

17 ஸவ்யம் ஸக்தி நிதாய॥

ஸவ்யஸக்தியை அன்வஷ்டகைக்காக வைக்கவேண்டும்.

18 ப்ருதக்கும்ப்யாமவதானானி சருஞ்ச ஸ்ரபயித்வா॥

கீழ்க்கண்டபடி எடுத்த பதினொரு அவதானங்களையும் கும்பத்தில் ச்ரபணம், சருவையும் தூஷ்ணீம் நிர்வாபம் செய்து தனித்தனியாக ச்ரபணம் செய்கிறது. அபிகாரம் செய்து வடக்கே வைக்கிறது. ப்ரத்ய பிகாரம் செய்து ப்ர்ஹிஸ்ஸில் கம்ஸபாத்ரம், ப்லக்ஷ சாகை பதினொன்று இவைகளை ஸாதனம் செய்யவேண்டும்.

19 കംസേ സംസ്രാവം ഹരേത്॥

வெண்கலப் பாத்திரத்தில் அவதரன ஜலத்தை (ரஸத்தை) விடவேண்டும்.

20 ഹൃദയാദ്യാംഗാന്യേകാദശ പ്ലക്ഷശാഖാസു॥

ஹ்ருதயம் முதலிய பதினேரு அங்கங்களையும் ப்லக்ஷ சாகைகளில் வைக்கவேண்டும்.

21 ഏകൈകസ്മാദംഗാത് കംസേ അവദ്യേത്॥

ஒவ்வொரு அங்கங்களிலிருந்தும் மத்தியிலும் கீழ் பாகத்திலும் எடுத்து வெண்கல பாத்திரத்தில் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளவும்.

22 സ്ഥാലീപാകാച്ച॥

சருபாத்திரத்திலிருந்து இவ்விதமே எடுத்துவைக்க வேண்டும். பிறகு பரிஷேசனம் முதல் ஆஜ்யபாகம் வரையில் செய்யவேண்டும். ப்ரபதத்திற்கு முன் வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்தபடியால் ஆஜ்யபாகம் செய்யவேண்டுமென்று கிடைக்கிறது.

23 അദ്ഭ്യഃ ... ॥

வெண்கல பாத்திரத்தில் சருமிச்ரமாக இருபத்திரண்டு பசுவின் அங்காவதானங்கள் இருக்கின்றன. அதில் நாலு அல்லது எட்டை எடுத்துக்கொண்டு உபஸ்தரணபிகாரமில்லாமல் ... என்ற மந்திரத்தினுல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

24 കംസാത് ... ॥

கம்ஸபாத்திரத்திலிருந்து சரு அவதானத்துடன் கூடிய பசு அவதானங்களை இரண்டிரண்டாக எடுத்துக்கொண்டு ... என்று ஆரம்பிக்கும் ஆறு மந்திரங்களால் ஆறு ஹோமங்கள் செய்யவேண்டும்.

25 ശേഷാത് സ്വിഷ്ടകൃദഷ്ടമ്യാ॥

கம்ஸபாத்ரத்தில் மிச்சமுள்ளதை எடுத்து "ஸுஹ்வயம..." என்ற எட்டாவது மந்திரத்தைச் சொல்லி ஸ்விஷ்டக்ருத் ஸ்தானத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். வேறு ஸ்விஷ்டக்ருத் கிடையாது. உபரிஷ்டாத்ஹோமம் முதலியது செய்ய வேண்டும்.

26 വഹ വപാമിതി പിതൃദൈവത്യായാം॥

பித்ருக்களைக் குறித்துச் செய்யும் ஹோமத்தில் "வஹவபாம்" என்ற மந்திரத்தினுல் வபா ஹோமம். (ச்ரோத்ரியர்கள் நேர்ந்து மாம்ஸத்துடன் சிராத்தம் செய்யும் விஷயத்தில் யாகாந்தரங்களில்)

27 ജാതവേദ ഇതി ദൈവത്യേ॥

தேவதைகளைக் குறித்துச் செய்யும் வபாஹோமத்தை "ஜாதவேத:" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிச் செய்ய வேண்டும். வாஸ்துஹோமம் முதலியதில்.

28 തഥാ ദേശേ ... ॥

மந்திரம், தேவதை இரண்டும் சொல்லாத இடத்தில் கர்மநாமாவினுல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

29 യഥാഷ്ടകായാ ഇതി॥

அஷ்டகையில் அஷ்டகாயை ஸ்வாஹா என்று ஹோமம் அதுபோல்.

30 പശുതന്ത്രേ വപാ ... ദക്ഷിണാ

பசு தந்திரத்தில் விசஸனம்செய்த பசு மாதிரியே தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டும்.

31 ஸ்தாலீபாகஸம்ஸ்தாணாவாதம்॥

இங்குள்ள ஸ்தாலீபாகத்திற்கு பூர்ணபாத்ரம் தக்ஷிணை "யதோத்ஸாஹம்" என்பது கிடையாது. இந்த ஹோமம் சருதந்திரத்தை ப்ரக்ருதியாய்க்கொண்டது. இது கவாலம்பமானதால் கலியுகத்தில் கிடையாது. ஸ்தாலீபாகம் மட்டுமுண்டு.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில் மூன்றுவது படலத்தில் நான்காம் கண்டம் முடிந்தது.

ஐந்தாவது கண்டம்

அன்வஷ்டகை.

1 தவஹீஷுமஸீஂவாஉஷ்டகம்॥

அஷ்டகைக்குப் பிறகு செய்கிறபடியால் இதற்கு அன்வஷ்டக்யமெனப் பெயர். இது ஒவ்வொரு அஷ்டகை செய்த மறு நாள் செய்யக்கூடியது. நவமியிலோ தசமியிலோ அபராஹ்ணத்தில் செய்யவேண்டியது. அதில் பிண்ட ப்ரதானம் செய்வதால் அதைப்ரதானமாகக் கொண்ட இந்த கர்மா பித்ரு தேவதாகம், ஆகையினுல் அபராஹ்ணத்தில் செய்யவேண்டும். பகலை மூன்ருகப் பிரித்து மூன்ருவது பாகத்திலோ, ஐந்தாகப் பிரித்து நான்காவது பாகத்திலோ, இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டாவது பாகத்திலோ செய்யலாம்.

2 தக்ஷிணவூர்வெ-ஹாமெவஸிவாய-தமொத்தரயெ-ஃ யிக்வாஉந்தி௦ ப்ரணயெக்॥

க்ருஹத்தின் ஆக்னேயதிக்கின் வடபாகத்தில் மதனம் செய்து அக்னியை வைக்கவேண்டும். அல்லது ஔபாஸனுக்னியின் ஒரு பாகத்தை வைத்துக்கொள்ளலாமென்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள். ப்ராசீனுவீதியாக உபலேபனுதிகள் செய்து அக்னியை வைக்கவேண்டும்.

3 ஸக்ரு ஹீதாந் வ்ரீஹீந்ஸக்ருத் ப்ரஸவ்ய உத்தாய ப்ரவயெக்॥

ஒரே தடவை தீட்டப்பட்ட அரிசியை ஒரே தடவை எடுத்து சருஸ்தாலியில் போட்டு கீழ்ச்சொல்லியபடி அக்னியில் வைத்து பாகம் செய்யவேண்டும். ஒரே தடவை களையவேண்டும். அப்ரதக்ஷிணமாகக் கிளற வேண்டும். தீட்டுவது தானே செய்யவேண்டுமென்று அவச்யமில்லை.

4 அஉஷாவ்யஸாமைராஂஸஷீதி॥

அன்வஷ்டகைக்காக வைத்த ஸவ்யஸக்தியிலிருந்து சிறியதாகக் கண்டம் செய்து வேறு ஒரு பாத்திரத்தில் வேறு மேக்ஷணத்தினுல் ஒரே ஸமயத்தில் பாகம் செய்கிறது. ஸக்தி இல்லாவிட்டால் இந்த பாகம் வேண்டியதில்லை. முதல் கடைசி அஷ்டகைகளின் அன்வஷ்டகையில் ஸ்தாலீபாகம் மட்டும். மூன்று அஷ்டகைகளிலும் அஷ்டகாஸ்வேவம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பதால் மத்யமாஷ்டகையிலும் பசு செய்யாவிட்டால் ஸ்தாலீபாகம் மட்டும் செய்யவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள். அந்த பக்ஷத்தில் அன்வஷ்டகையில் ஸ்தாலீபாகம் மட்டும்தான்.

5 தக்ஷிணோத்வாஸ்ய ந ப்ரத்யபிகாரயேத்॥

மாம்ஸத்தையும் சருவையும் ச்ருதமான பிறகு அபி காரம் செய்து தெற்கே இரக்கி பிறகு அபிகாரம் செய்ய வேண்டாம்.

6 பஸ்சாதக்னேர்தக்ஷிணாமுகஸ்திஸ்ர: கர்ஷூ: கநேத்ப்ராதேசமாத்ரீஸ் சதுரங்குலா: ப்ருதிவீஸ்ததாவகாதா:॥

அக்னிக்கு மேற்கே தெற்கு முகமாக உட்கார்ந்து கொண்டு எதிரில் தெற்கே முடியும்படி மூன்று கர்ஷூ: (குழிகள்) நான்கு அங்குலம் அகலம் ஆழமுள்ளதாகக் கல்லவேண்டும்.

7 தாஸாம் புரஸ்தாதக்னிம் ப்ரணயேத்॥

அந்தக் கர்ஷூக்களில் மத்யமகர்ஷூவுக்கு கிழக்கே இரண்டடி தள்ளி உபலேபனுதி அப்யுக்ஷணம்வரை செய்து அங்கு அக்னியை வைக்கவேண்டும். அக்னிகார்யம் உப வீதியாகச் செய்யவும்.

8 ஸ்தரணம் பஸ்சாத்॥

இங்கு மேற்கே மட்டும் கிழக்கு நுனியாக தர்ப்பத்தை பரிஸ்தாணம் போடவும். யஞோபவீதி இது வரையில். மதிதாக்னி பக்ஷத்தில் ப்ருஹ்மா இல்லை.

9 கர்ஷூஷு ச॥

ப்ராசீனுவீதியாக கர்ஷூக்களின்மீது தர்ப்பங்களை தெற்கு நுனியாக போடவும்.

10 பஸ்சாதக்னேஸ்ஸம்ஸ்தரணம் தக்ஷிணாக்ரைர்தர்பைர்தக்ஷிணாப்ரவணம் ஸ்தீர்ய ப்ருஸீம் சைவ நிதத்யாத்॥

அக்னிக்கு மேல் பாகத்தில் தென்புரம் தாழ்மையான இடத்தில் தெற்கு நுனியுள்ள தர்ப்பங்களை பரப்பி அதில் கூர்மம் போலுள்ள பலகாஸனத்தையாவது தர்ப்பத்தினுல். செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தையாவது போடவும்.

11 தஸ்மின்னேகைகஸ ஆஹரேத்॥

அதில் உதகபாத்ரம் மூன்றும், தர்ப்பபிஞ்சூலீ மூன்றும், சரு, அஞ்சனம், தைலம், கந்தம், ஸூத்ர தந்து (நூல்) வரிசையாக இவைகளை வைக்கவும். உபவீதியாக இருந்து உபவேசனம் முதல் ப்ரபதஜபம் வரையில் செய்கிறது. பர்ஹிஸ்ஸில் கம்ஸ பாத்ரத்தை முந்தியே ஸாதனம் செய்யவும்.

12 கம்ஸே ஸமவதாய மேக்ஷணேநாவதாய ஜுஹுயாத் ஸ்வாஹா ஸோமாய பித்ருமதே ஸ்வாஹாக்னயே கவ்யவாஹநாயேதி॥

கம்ஸபாத்ரத்தில் மாம்ஸமிருந்தால் மாம்ஸத்தையும் சருவையும் போட்டுக்கொண்டு மேக்ஷணத்தினுல் (கரண்டி) எடுத்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். உபஸ்தாணுபிகாரங்கள் கிடையாது. ஸ்ருவம், ஜூஹூ: கிடையாது. முந்தி வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் உண்டு. ஆகையினுல் ஆஜ்யபாகம் ஸ்விஷ்டக்ருத் கிடையாது. ஹவிருச்சிஷ்டதானம் கிடையாது. "ஸ்வாஹா ஸோமாய பித்ருமதே, ஸ்வாஹாக்னயே கவ்யவாஹநாய" என்ற இரண்டும் ஹோம மந்திரங்கள், வாமதேவ்யகானம் வரை முடித்துக்கொண்டு.

13 ஸவ்யேநோல்முகம் தக்ஷிணத: கர்ஷூஷு நிதத்யாத் அபஹதா இதி

ப்ராசீனுவீதி இடது கையினுல் அக்னியிலிருந்து கொஞ்சம் அக்னியை எடுத்து கர்ஷூக்களில் வைத்து தெற்கே வைக்கவேண்டும் முடியும்வரை அதை அணையாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஸூ. இங்கு இடது கையினுல் அக்னியை எடுத்து வலது கையினுல் கர்ஷூக்களில் வைக்கவேண்டுமென்று சிலர். இது ஸூத்ரகாருடைய அபிப்ராயத்திற்கு முறண்பாடாகத் தோன்றுகிறது. "தக்ஷிணபாணிநா கார்யமநாதேஸே" என்ற பரிபாஷா ஸூத்ரத்தில் குறிப்பிட்டு ஒரு அங்கத்தைச் சொல்லாமல் போனுல் வலது கையினுல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிருர். இங்கு "ஸவ்யே

14 [illegible]

முதல் கர்ஷூவில் பிதாவுக்குச் சொல்லிய கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும்.

15 [illegible]

நடு கர்ஷூவில் பிதாமஹருக்கும் கடைசி கர்ஷூவில் ப்ரபிதாமஹருக்கும் சொல்லிய கார்யங்களைச் செய்யவும். பித்ரு தீர்த்தத்தினுல் தெற்கே முடிய முடிய வலது கையினுல் செய்யவும். மந்த்ரலிங்கத்தை அனுஸரித்து "ஸாதவிதார:" என்ற மந்திரத்தினுல் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். நிய ஊத என்று மந்திரம் முடிகிறது.

16 [illegible]

உதகபாத்ரத்திலுள்ள ஜலத்தை எடுத்து பித்ரு தீர்த்தத்தினுல் (ஆட்காட்டி விரலுக்கும் கட்டை விரலுக்கும் நடுவினுல்) கர்ஷூக்களில் விஷ்ணுசர்மந்பித: அவனே நிக்ஷ்வ என்பதுபோல் சொல்லிவிடவேண்டும். இதுபோல் பிதாமஹருக்கும் ப்ரபிதாமஹருக்கும் விடவேண்டும். பெயர் தெரியாவிட்டால், பித:, பிதாமஹ, ப்ரபிதாமஹ என்று சொல்லி ஜலத்தை விடவேண்டும். புத்ரிகாபுத்ரன் தாயாருக்கும், மாதாமஹருக்கும், அவர் தகப்பனுருக்கும் செய்யவேண்டும் அல்லது மாதாமஹர் (தாயின்தந்தை) அவர் தகப்பனர் முதல் இவர்களுக்குச் செய்யலாம். அவன் தன் தகப்பனுருக்கு வேறு பிள்ளை இல்லாவிட்டால் ஒவ்வொரு கர்ஷூவிலும் இரண்டு பெயரைச்சொல்லி செய்யலாம். இவ்விதம் ஸ்விகார புத்ரனும் ஜனக தகப்பனருக்கு வேறு பிள்ளையில்லாத போனுல் செய்யலாம். (புத்ரிகா புத்ரன் கலியில் கிடையாது)

தோயூகம்" என்று இடது கையை குறிப்பிட்டபடியால் வலது கைக்கு ப்ரஸக்தி எவ்விதம் ஏற்படும் ஸவ்யேந— நியதாக் என்று ஒரே வாக்யமாக ஸ்பஷ்டமாகவும் சொல்லுகிருர்.

17 [illegible]

ஜலம் விட்டது மாதிரி கம்ஸபாத்திரத்திலிருந்து பிண்டத்தை எடுத்து ஸவ்யேநதிக்ஷ்வ என்ற இடத்தில் ஸாம்க்ஷ்வ என்று ஊஹித்து வைக்க வேண்டும். பிறகு "ஸுதவிதார:" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

18 [illegible]

வ்யாஹ்ருதி காயத்ர ஸாமக்களையும் யசாஉவிஶூதி: முதலிய பித்ரு ஸூக்த ஸாமக்களையும் சொல்லிவிட்டு இடது கையை சுருக்கிவைத்துக்கொண்டு வலது கையை நீட்டி அப்ரதக்ஷிணமாகத் திரும்பி வடக்குமுகமாக இருந்து கொண்டு.

19 [illegible]

முடிந்தவரையில் மூச்சுவிடாமல் இருந்து பிறகு மூச்சுவிட்டு தனக்கு அபீஷ்டத்தை த்யானித்துக்கொண்டு திரும்பும்பொழுது "ஸுசேதஙவிதார:" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். பித்ருக்களைத் திருப்தி செய்து வைத்தால் நம் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று ஸ்மிருதிகளில் சொல்லுகிருர்கள்.

20 [illegible]

முன்ஸாதனம் செய்யப்பட்ட தர்ப்ப பிஞ்சூலிகளை அஞ்சனத்தில் நனைத்து முந்தி பிண்டம் வைத்ததுபோல் வரிசையாகக் கர்ஷூக்களில் வைக்கவேண்டும். ஸ ஜக்ஷ்வ என்று ஊஹம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும்.

21 தைலம் ஸுரபி ச॥

எண்ணெயையும், சந்தனத்தையும் இவ்விதம் வைக்க வேண்டும். ஆஞ்ஜ்ஸ்வ, அநுலிம்பஸ்வ என்று ஊஹம்.

22 பிண்டவதூஹ த்ரவ்யாணாமேகே॥

பிண்டம் முதல் அந்தந்த திரவியங்களை வைக்கும் பொழுது அதற்குத் தகுந்தபடி ஊஹம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் காண்பிக்கப்பட்டது.

23 அத நிஹ்நவநம்॥

கர்ஷுவிற்கு மேற்குப்ரதேசத்தில் இருகைகளையும் சேர்த்துவைத்துக்கொண்டு பித்ருக்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். இதற்கு நிஹ்நவநம் என்று பெயர். இதன் முறை சொல்லப்படுகிறது.

24 பூர்வஸ்யாம் தக்ஷிணோத்தாநௌ பாணீ க்ருத்வா நமோ வ: பிதரோ ஜீவாய நமோ வ: பிதர: ஶூஷாயேதி॥

முதல் கர்ஷுவிற்கு மேற்கே வலது கையை கிழக்கு நுனியாக நிமித்து பூமியில் வைத்துக்கொண்டு இடது கையை அதன்மேல் அவ்விதமே கவிழ்த்துவைத்துக் கொண்டு நமோ வ: என்ற மந்திரத்தை ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

25 ஸவ்யோத்தாநௌ மத்யமாயாம் நமோ வ: பிதரோ கோராய நமோ வ: பிதரோ ரஸாயேதி॥

நடு கர்ஷுவிற்கு மேற்கே இடது கையை நிமித்தியும் வலது கையை கவிழ்த்தும் வைத்துக்கொண்டு இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

26 தக்ஷிணோத்தாநாவுத்தமாயாம் நமோ வ: பிதர: ஸ்வதாயை நமோ வ: பிதரோ மந்யவ இதி॥

முதல் கர்ஷுவில் செய்ததுபோல் இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி செய்யவும்.

27 அஞ்ஜலிம் க்ருத்வா நமோ வ இதி॥

கையைக் கூப்பிக்கொண்டு மந்திரத்தைச் சொல்லி பித்ருக்களை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

28 ஸூத்ரதந்தூந் கர்ஷூஷு நிதத்யாத் யதாபிண்டமேதத்வ இதி॥

நூல் எடுத்து பிண்டக்ரமத்தை யனுசரித்து ஏதத்வ: பிதரோ வாஸ: என்று சொல்லி கர்ஷுக்களில் போட வேண்டும்.

29 ஊர்ஜம் வஹந்தீரிதி கர்ஷூரநுமந்த்ரயேத॥

கர்ஷுக்களைப் பார்த்து ஊர்ஜம் வஹந்தீ: என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். (உதகபாத்ரங்களை எடுத்து அப்ரதக்ஷிணமாக கர்ஷுக்களைச் சுற்றுவது நமது தேச ஆசாரம்) உதபாத்ரம் ஸவ்யேநாதாய பிண்டாந் பரிஷிஞ்சேதூர்ஜம் வஹந்தீரிதி॥ (4-3-26) என்று கோபில மஹரிஷியும் கூறியுள்ளார்.

30 மத்யமம் பிண்டம் புத்ரகாமாம் ப்ராஶயேதாதத்தேதி॥

நடுப்பிண்டத்தை புத்ரகாமனையிருந்தால் பத்னியிடம் கொடுத்துச் சாப்பிடச்சொல்லவேண்டும். அப்பொழுது பதியானவன் ஆதத்த பிதர: என்ற மந்திரத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

31 சுஹூஹோ டிதக்ஷதஹூஹுஷகஜூளவஷிவெகு॥

தெற்கே வைத்த அக்னியை சுஹூஹு: என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி வலது கையினால் அக்னியில் போட்டுவிட வேண்டும்.

32 ஆஙஆஙவாநாணூகிஹரெய॥

பாத்திரங்களை இரண்டிரண்டாக பரிசாரகர்கள் எடுத்தெறியவேண்டும்.

33 ஊஷஊவவிணாவிதுயஜுகஷு:॥

பிண்டபித்ரு யஞ்ஞம் இதுமாதிரி செய்யவேண்டும். ப்ரயோகம் இந்த மாதிரி, காலம் அமாவாஸ்யை, என்றையதினம் கொஞ்சமானாலும் புச்சமிருக்கின்றதோ அன்று அபரான்ஹத்தில் செய்யவேண்டும். விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது.

34 மரஹொதூஜுளஹவிஃஶவயெகு॥

ஔபாஸனாக்னியில் சருவைக்கவேண்டும். மாம்சம் கிடையாது.

35 ததஊவாதிவணயெகு॥

ஔபாஸனாக்னியிலிருந்து ஏகதேசாக்னியை எடுத்து வைத்து இதிலேயே ஹோமம் முன்போல் செய்யவேணும் இந்த அக்னி கர்மா முடிந்தவுடன் லௌகிகமாகின்றது. இங்கு ப்ரஹ்மா உண்டு. தக்ஷிணை உண்டு. ஹவிருச்சிஷ்ட தானம் இல்லை.

36 ஊகாகஷூ॥

ஒரே கர்ஷூவில் பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹர்களுக்கு முன் சொல்லியதெல்லாம் செய்யவேண்டும்.

37 நவஹொஜூ॥

ஸ்வஸ்தரம் கிடையாது. அந்த இடத்தில் திரவியங்களை வைக்கவேண்டும்.

38 உஜூணதூ: ஹாஷீவாகவெஹொதூகாஷகெதிஜஹயாகு॥

சைத்ரீபௌர்ணமாஸீ (சைத்ரசுத்தம் பூர்ணிமை) தினம் இந்த ஸ்தாலீபாகம் செய்யவேண்டும். ஊஜூரணெது ஷாஜஷொதிவஜூவாகி என்று நிர்வாபம், "ஊகாஷகாதவ ஊதவதூஜ" என்ற மந்திரத்தினால் ப்ரதானஹோமம், இது சருதந்த்ரம்.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில் மூன்றாவது படலத்தில் ஐந்தாவது கண்டம் முடிந்தது. மூன்றாவது படலம் முடிந்தது.

காம்யப்ரகரணம்.

நான்காவது படலம்.

இதுவரை நித்ய கர்மாக்களும் மேல்சொல்லக்கூடிய போஜன நியமங்களை அபேக்ஷிக்காததுமான புஷ்ட்யர்த கர்மாக்களும் மந்திரக்ரமத்தை யனுஸரித்துச் சொல்லப்பட்டன. இதற்குப் பிறகு சொல்லப்படும் காம்யகர்மாக்களுக்காக போஜன நியமம் சொல்லப்படுகிறது.

1 காம்யேஷூர்த்வம் த்ரிராத்ரம் த்ரீணி வா நாஶ்நீயாத்॥

காம்ய கர்மாக்களைச் செய்வதற்குமுன் ஆறுகாலம் (மூன்று நாட்கள்) அல்லது மூன்று காலம் போஜனம் செய்யக் கூடாது. உபவாஸமிருக்கவேண்டும். காம்யகர்மாவாக இல்லாதபோனல் இந்த நியமம் கிடையாது. எங்கு இச்சா சப்தமோ, காமசப்தமோ இதைச்சொல்லி விதிக்க வில்லையோ அது. காம்யகர்மாவல்ல. அத: யஜ்ஞோபவீதம் அஹோராத்ர ஶ்ருதிதேஜோவர்சஸே, ஸம்வத்ஸரம், ஶ்ருதிதர் தாவதாஸராக்ஷம், ஸஹஸ்ரோதே, இந்த இடங்களிலும் கம்ஸகவணேஷு, உபதாவி, ஹோமங்களிலும், ஶ்ரீகாமோ ஸமித்தமோயவ ஸூர்தியே, இந்த இடங்களிலும் முடியும் வரையில் நியமம் கிடையாது. வ்ரீஹியவாக்ஷததண்டுலாந் திலதண்டுலாந், கணாந், கம்ஸகாந், வர்ஷஸமித மோயம்ச வரிதரண தன்னேண ஜுஹுயாத் இவைகள் பரிசரண தந்த்ரத்திலும் ஸம்பாதம் ஸமித் தந்த்ரத்திலும் வாஸ்து பதாபி ஹோமங்கள் சருதந்த்ரத்திலும் மற்ற ஹோமங்கள் • ஆஜ்யதந்த்ரத்திலும் இவ்விதம் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இவைகளைப்பற்றி பிந்தி விவரிக்கப்படு கிறது.

2 நித்யப்ரயுக்தாநாமாதித:॥

நித்யம் செய்யக்கூடிய கர்மாக்களுக்கும் முதலில் 3 நாட்கள் போஜனம் செய்யக்கூடாது.

3 உபரிஷ்டாந்நைமித்திகே॥

நைமித்திக கர்மாக்களில் கர்மா முடிந்தவுடன் போஜனம் இல்லை. மூன்று நாட்கள் உபவாஸம்.

4 ஸர்வம் யஜநீய ப்ரயோகேஷு॥

யஜநீய என்று விதிக்கப்படும் அலக்ஷ்மீ நிர்ணேத ஹோமம் முதலிய கர்மாக்களின் ஆரம்பகாலத்தில் 3 நாள் அல்லது 3 வேளை உபவாஸம் வேண்டும்.

5 அர்தமாஸமர்தமாஸவ்ரதீ॥

அர்தமாஸவ்ரதீ என்றும் பாடம் உண்டு. அர்தமாஸ வ்ரதீ பஞ்சதஶராத்ராணாம் என்ற இடத்தில் பதினைந்து நாட்கள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

6 அஶக்தௌ பய ஏககாலம்॥

அர்த்தமாஸ வ்ரதத்தில் சக்தியற்றவர்கள் ஒரு காலம் பால் சாப்பிடலாம்.

7 அரண்யே ப்ராக்தர்பேஷ்வாஸீந: ஸாமாதீயீத॥

வனத்தில் கிழக்கு நுனியான தர்ப்பங்களில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஸாவித்ரம் (தவ ஶ்ரியே) முதல் ப்ராஹ்மண: வாத்ஸாயநஸ: வரை, இதை ஜபம் செய்யவேண்டும். இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு ஜபம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதால் மற்ற இடத்தில் உட்காரவேண்டுமென்று அவச்யமில்லை.

8 ஸர்வம் ப்ரஹ்மவர்சஸகாம:॥

இவ்விதம் ஜபம் செய்பவன் ப்ருஹ்மவர்ச்சஸத்தை யடைகிறன்.

9 கோஷ்டே பஶுகாம:॥

கோஷ்டத்தில் 1-1-13 உட்கார்ந்து ஜபம் செய்தால் பசுஸம்ருத்தி ஏற்படுகிறது.

10 ஸஹஸ்ரபாஹுரிதி பசுஸ்வஸ்த்யயநகாமோ
வ்ரீஹியவௌ ஜுஹுயாத்॥

பசுக்களின் க்ஷேமம் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டுமானால் வ்ரீஹி (நெல்) யவை இரண்டையும் சேர்த்து மூன்று தடவை கலந்து ஸஹஸ்ரபாஹு: என்ற மந்திரத்தினால் ஹோமம் பரிசரண தந்திரத்தினால் செய்ய வேண்டும். ஸ்வாஹா என்று 1-5-24 இரண்டாம் ஆஹுதி செய்யவேண்டும்.

11 யேந ஸ்த்ரீ ஸங்காமம் கள தோதகாஸ்யேஷா வ்ருக்ஷ
ஸ்ராந்நிவஸ்ஜவத்தத்॥

ஒருவன் எந்த மனிதனோடு ஸ்னேகத்தை விரும்புகிறானோ அவனுக்கு அத்திப்பழங்களை காமதோஹம் என்ற மந்திரத்தினால் அபிமந்த்ரணம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஸ்னேஹம் ஏற்படும்.

12 அர்த்தமாஸவ்ரதீ பௌர்ணமாஸ்யாம் ராத்ரௌ ஹ்ரதம்
ப்ரமாஹ்யாவிஷா நாபிதக்னே அக்ஷததண்டுலாநாஸ்யேந ஜு-
ஹுயாத் வ்ருக்ஷ இவேதி பஞ்சபி: பூமிகாம:॥

பூமியை ஆளவேண்டுமென்ற (அரசனாக வேண்டுமென்ற) ஆவலுள்ளவன் பதினைந்து நாட்கள் போஜனமில்லாமலிருந்து பூர்ணிமைதினம் இரவு வற்றாத மடுவில் தொப்பூள் மட்டம் இறங்கி அக்ஷதமான அரிசிகளை (முழு அரிசிகளை) வாயினால் வ்ருக்ஷஇவ என்று ஆரம்பிக்கப்படும் ஐந்து மந்திரங்களால் ஜலத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்னிஸ்தானத்தில் ஜலம் ஹோமம் செய்வதற்கு இடம்.

13 ப்ரதமயாதித்யமுபதிஷ்டேதர்த்தகாமோऽர்த்தவத்ஸு
வ்ருக்ஷேஷு॥

வ்ருக்ஷஇவ என்ற மந்திரங்களுக்கே தனித்தனியாக வெவ்வேறு காமனையை உத்தேசித்து கர்மாக்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. எந்த த்ரவ்யங்களை யஜமானன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஆசையுண்டாகிறதோ அந்த த்ரவியத்திற்கு யஜமானன் தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது "வ்ருக்ஷஇவ" முதல் மந்திரத்தினால் ஸூர்யனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். இதில் அர்த்தமாஸ வ்ரதம் கிடையாது.

14 த்விதீயயாऽக்ஷததண்டுலாநாதித்யே பரிவிஷ்டே
ப்ருஹத்பத்ரஸ்வஸ்த்யயநகாம:॥

வெளியில் செல்லுவதற்கு ஸாதனமாயுள்ள உயர்ந்த குதிரை முதலியதின் க்ஷேமத்தை தொடர்ச்சியாக விரும்புபவன் "இதம்ஸதே" இரண்டாவது மந்திரத்தினால் ஸூர்யனைச்சுற்றி வானவில் போட்டிருக்கும்பொழுது அக்ஷதமான அரிசிகளை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாஹா என்று இரண்டாவது ஆஹுதி செய்யவேண்டும். இது பரிசரணதந்த்ரம். பின்பு உபவாஸநியமம்.

15 த்ருதீயயா சந்த்ரமஸி திலதண்டுலாந் க்ஷுத்ரபசுஸ்வஸ்த்ய-
யநகாம:॥

"ஸுஹிரண்யேஸி" என்ற மூன்றாவது மந்திரத்தினால் சந்திரனைச்சுற்றி வானவில் போட்டிருக்கும்பொழுது எள்ளு அரிசி இவைகளைச் சேர்த்து ஹோமம். ஆடு முதலியதின் க்ஷேமத்தின் தொடர்ச்சியை விரும்புபவன் செய்ய வேண்டும். ஸ்வாஹா என்பது இரண்டாவது ஆஹுதி முன்போல்.

16 [illegible]

கோபஉவ என்ற நான்காவது மந்திரத்தினால் சூர்யனை உபஸ்தானம் செய்து அதிக தனத்தையடைய முயற்சி செய்யவேண்டும்.

17 [illegible]

"சூகாபஸூ" என்ற ஐந்தாவது மந்திரத்தினால் சூர்யனை உபஸ்தானம்செய்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவர வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் விசேஷ பலமுண்டாகும்.

18 [illegible]

தான் இறக்கும் வரையில் தினந்தோறும் [illegible] என்ற மந்திரத்தை ஜபம் செய்து வந்தால் விருப்பமில்லாமல் இறக்கமாட்டான்.

19 [illegible]

ஸ்தாலீபாகம் பூர்ணிமாப்ரதிபத்திலும், அமாப்ரதிபத்திலும் செய்யவேண்டும். அது நித்யம். அந்தப்ரதான ஹோமம் ஆனபிறகு அந்த அக்னியில் "[illegible]" என்ற ஆறு மந்திரங்களாலும் வாமதேவ்யரிக்குகளாலும் ([illegible]) என்ற மூன்று மந்திரங்களாலும் [illegible] என்ற மூன்று மந்திரங்களாலும் [illegible] என்ற மந்திரத்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

20 [illegible]

கீழ்ச்சொல்லிய பதிமூன்று ஹோமங்களுக்கும் அலக்ஷ்மீ நிவர்த்திபலம். இங்கு மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் முந்தி இருக்கவேண்டும்.

21 [illegible]

பயங்கரமான மார்க்கத்தில் "ஸுவெஹிஸ்வ" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். க்ஷேமம் ஏற்படுகிறது.

22 [illegible]

புகழை விரும்புபவன் "[illegible]" என்பது முதல் [illegible] என்ற வரையில் மந்திரத்தைக்கொண்டு தினந்தோறும் காலை, மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் மூன்று காலங்களிலும் ஸூர்யோபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். புகழ்விருத்தியடைகிறது.

23 [illegible]

மூன்று காலங்களிலும் அந்தந்த காலத்தையனுஸரித்து ஊஹம்செய்து உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். [illegible] என்பதுபோல் ஊஹம்.

24 [illegible]

[illegible] என்ற மந்திரத்தினால் ஸந்தியாகாலத்தில் ஸூர்யோபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். தினந்தோறும் இவ்விதம் செய்தால் சுபங்கள் உண்டாகும்.

25 [illegible]

"[illegible]" என்று காலையிலும் "[illegible]" என்று ஸாயங்காலத்திலும் சொல்லவேண்டும்.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில்
நான்காவது படலத்தில்
முதல் கண்டம் முடிந்தது.

இரண்டாவது கண்டம்.

1 [illegible]

பதினைந்து நாட்கள் உபவாஸம் இருந்து க்ருஷ்ண பக்ஷம் ப்ரதமையன்று வ்ரீஹி ([illegible]) [illegible] (அன்னத்தை) வெண்கல பாத்திரங்களால் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும்.

2 [illegible]

அந்த வ்ரீஹிகனங்களை (உமிகளை) ஸாயம்ஸந்தியா காலங்களில் கிராமத்துக்கு மேற்கு திக்கில் சென்று ஸ்தண்டிலம் போட்டு உபலேபனாதிகள் செய்து அக்னியை வைத்து [illegible], [illegible], என்று இரண்டு ஹோமங்கள் செய்ய வேண்டும். அடுத்த க்ருஷ்ணபக்ஷம்ப்ரதமை வரையில், பரிசரணதந்திரம்.

3 [illegible]

இதே மாதிரி மறு க்ருஷ்ணபக்ஷப்ரதமையிலும் முன் போல் வ்ரீஹி ஓதனத்தை வெண்கல பாத்திரத்தால் ப்ராஹ்மண போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்.

4 [illegible]

பலம் ஏற்படும் வரையிலும் ப்ரம்மசர்ய நியமத்துடன் கர்மாவை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

5 [illegible]

ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் நூறு மடங்கு வ்ருத்தி அடைகிறது. கீழ்ச்சொல்லிய கர்மாவிற்கு இது பலன்.

"வாஸ்து கர்மா"

6 [illegible]

வீடு கட்டுவதற்கு இடம் குறிப்பிடுகின்றார். குழிகள் இல்லாததாகவும் புற்கள் அதிகமுள்ளதாகவும் ஊஷர பூமியாக இல்லாமலும், மிகவும் கடினமாக இல்லாமல் த்ரவமாக நெய்ப்புள்ளதாகவும் இருக்குமிடத்தில் பிராம்மணன் வெளுப்பான இடத்திலும், க்ஷத்திரியன் சிவப்பான இடத்திலும், வைச்சியன் கருப்பான இடத்திலும், வீடுகட்ட வேண்டும்.

7 [illegible]

ஜலத்தை கீழேவிட்டால் வடமேற்கு திசையில் செல்லுமிடம்.

8 [illegible]

பால் இல்லாத மரங்களும், முள்ளுள்ள மரங்களும், கசப்புள்ள மரங்களும், எங்கு முந்தி இருந்ததோ அந்த இடம் கூடாது.

9 [illegible]

தர்ப்பமுள்ள இடமாக இருந்தால் ப்ரஹ்மவர்ச்சஸம் ஏற்படும். ப்ருஹ்ம என்பது வேதம். அதில் சொல்லிய கர்மாவை அனுஷ்டித்து அதனால் ஏற்படும் தேஜஸ் ப்ருஹ்மவர்ச்சஸம்.

10 [illegible]

பெரிய புற்கள் உள்ள இடமாக இருந்தால் [illegible] (பலம்) விருத்தியடையும்.

11 [illegible]

நீண்டதாயும் பெரியதாயும் ம்ருதுவாயும் உள்ள புற்கள் அடர்ந்த ப்ரதேசம் பசுஸம்ருத்தியைக் கொடுக்கும் ([illegible] சதுரச்ரமாகவாவது உன்னத சக்ராகாரமாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்று கோபில ஸூத்ரம்.)

12 [illegible]

ஸ்வயமாகவே உண்டானவைகளும் சுற்றிலும் ஜலம் நிறம்பியவைகளுமான குழிகள் உள்ள இடமும் பசுஸம்ருத்தியைக் கொடுக்கும்.

இதுவரை வீடுகட்டுவதற்கு இடம் சொல்லப்பட்டது. இனிமேல் வீடுகட்டும் விதம் சொல்லப்படுகிறது.

13 [illegible]

கிழக்கு முகமாக வாசற்படி இருந்தால் தனம் யசஸ் இவைகள் உண்டாகும். வடக்கு வாசற்படியானல் புத்ர ஸம்ருத்தியும் பசுஸம்ருத்தியும் உண்டாகும். தெற்குமுகமாக வாசற்படி இருந்தால் எல்லாவிதமான இஷ்டங்களும் ஸித்திக்கும், வெளிவாசற்படி எந்தமுகமோ அந்தமுகமாக உள் வாசற்படியும் இருக்கவேண்டும். ([illegible] மேற்கு முகமாகக்கூடாதென்று கோபிலர் கூறுகிறார்.)

14 [illegible]

வீட்டிற்கு நடுவில் வாசற்படி கூடாது. இரண்டு வாசற்படிகள் ஒன்றுக்கொன்று நேராகவே இருக்க வேண்டுமென்று சிலர் அபிப்ராயம். வீட்டிற்குள் ஸந்தியா வந்தனம் முதலியது செய்யும்பொழுது வெளியிலுள்ளவர்களால் பார்க்கப்படாமல் இருக்கும்படி வாசற்படி அமைக்கவேண்டுமென்று சிலர் அபிப்பிராயம்.

இதற்குப் பிறகு வீட்டில் வஸிக்கும் மனிதர்களுக்கு க்ஷேமார்த்தமாக ஹோமம் (வாஸ்துஹோமம்) சொல்லப் படுகிறது.

15 [illegible]

[illegible] என்று நிர்வாபம் செய்து பாலில் பக்வம் செய்யவேண்டும்.

16 [illegible]

கருப்பான பசுமாடு வபைக்காக.

17 [illegible]

வெளுப்பான ஆடாவது வபைக்காக வேண்டும். அல்லது ஹவிஸ் மட்டும் போதும். இந்த பக்ஷத்தில் மாடும் ஆடும் கிடையாது. வபையும் கிடையாது.

18 [illegible]

வீட்டின் நடுபாகத்தில் நான்கு கயிறுகளை நடுபாகம் மத்தியில் இருக்கும்படியும் நுனி பாகங்கள் எட்டுதிக்குகளில் இருக்கும்படியும் கட்டி கயிறுகள் சேருகின்ற மத்யப்ரதேசத்திலும் கயிறுகளின் நுனி ப்ரதேசங்களிலும் கிழக்கே ஆரம்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாக கோமயத்தால் சுத்தம் செய்து சமீ, புரசு, பில்வம், புஷ்பம், அக்ஷதை இவைகளை வீடுமுழுவதும் வாரி இறைத்து நடுவில் சுத்தம் செய்த இடத்தில் ஒளபாஸனாக்னியை வைத்து ப்ரபதம் வரை செய்து வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்து வபை இருந்தால் சருவுடன் சேர்த்து அல்லது சருவைமட்டும் எட்டுத்தடவை ஜுஹூவில் எடுத்துக்கொண்டு உபஸ்தரணபிகாரம் இல்லாமல் [illegible] என்ற ஸாமாவை கானம்

செய்து "வாஸ்தோஷ்பதே" என்ற மந்திரத்தினல் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பசு பக்ஷத்தில் மத்யமாஷ்டகையில் (3-4-2) சொல்லியபடி செய்யவேண்டும். வாஸ்தோஷ்பதயேத்வா ஜுஷ்டம் ப்ரோக்ஷாமி என்று ப்ரோக்ஷணம், "ஜாதவேத:" என்ற மந்திரத்தினல் வபாஹோமம். ஸவ்யஸக்தியும் சேர்த்து பக்வம் செய்யவேண்டும்.

19 யாஶ்சாபரா:॥

ஹயொநாசெ என்ற நான்கு மந்திரங்களால் முன் போல் எட்டுத் தடவை எடுத்துக்கொண்டு ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

20 ஸர்வாலக்ஷ்மீநிர்ணோதாதிஶ்ச॥

அலக்ஷ்மீ நிர்ணோத ஹோமத்தில் பிந்தியுள்ள ஏழு ஹோமங்கள் "அமாத்ரஷ்டித்ருஷாஹவக," உதித்ராம் "ஹோமவ்ராஹ்ரதய:கிரெ:" "ப்ரஜாவதயாம்" இந்த ஏழு மந்திரங்களாலும் எட்டுத்தரம் எடுத்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

21 ஹுத்வா பலீந்த்த்யேத்॥

ஸ்விஷ்டக்ருத் வேண்டாம் என்பதை ஹுத்வா என்று சொல்லுவதால் அறிவிக்கின்ருர். இங்கு ஆஜ்ய பாகம் கிடையாது. இவைகள் இல்லாமையினுல் முன்பு வ்யாஹ்ருதி ஹோமங்கள் உண்டு. வாமதேவ்ய கானம் வரை முடித்துக்கொண்டு பலிஹரணம் செய்ய வேண்டும். ஹவிஸ்ப்ராசநமும் அதை ப்ருஹ்மாவிற்குக் கொடுப்பதும் இங்கு கிடையாது. அதற்கு பலிஹரணத்தில் விதியோ மிருப்பதால்.

அயாஸ்தேவாஸ்து—ஹஸகம் என்ருரம்பித்து ஸாமவிதான ப்ராஹ்மணத்தில் பலிஹரணமந்த்ரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளை இங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் அதை வாயவஸ்ஸம்ஹவி:- என்று சொல்லவேண்டியிருக்க வாயவ: என்று (லிங்கத்தை) மாற்றிச்சொல்லி ஸூசனம் செய்திருக்கிருர். எட்டு திக்குகளிலும் கயற்றின் நுனியாகத்தில் உபலேபனம் செய்துவைக்கவேண்டும். நடுவிலும் அவ்விதம் செய்துவைக்கவேண்டும். இந்த இடங்களில் புரசின் நடு இலையை வைத்து அதில் பலிஹரணம் செய்யவும். ப்ரஜாபதயே ஸ்வாஹா, என்று நடுவில் இந்த்ராய ஸ்வாஹா என்று கிழக்கே வாயவே ஸ்வாஹா என்று அக்னி திக்கில் யமாய ஸ்வாஹா என்று தெற்கே ப்ராசீநாவீதீ பித்ருப்யோ பித்ருப்ய: ஸ்வதா என்று நிருருதியில் யஜ்ஞோபவீதீ வருணாய ஸ்வாஹா மேற்கே மஹாராஜாய ஸ்வாஹா வாயு திக்கில் ஸோமாய ஸ்வாஹா வடக்கே மஹேந்த்ராய ஸ்வாஹா ஈசானதிக்கில் வாஸுகயே ஸ்வாஹா பூமியில் ஓரிடத்தில் நமோ ப்ரஹ்மணெ மேல்பாகத்தில் எல்லா பலிகளுக்கும் வைச்வ தேவபலிபோல் முன்பின் பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும். இது பலிஹரணம் செய்யும் முறை.

22 அவாந்தரதிசாம் ஊர்த்வாவாக்திசாம் ச॥

முன் ஸூத்ரத்தில் நான்கு திக்குகளில் பலி என்பதையும் இந்தஸூத்ரத்தில் நான்கு மூலைகள் மேலே (உயரக்க) கீழே இந்த இடங்களிலும் பலி என்பதையும் விதிக்கின்ருர். இந்த வாஸ்துஹோமம் பூரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் அந்தவீட்டில் அதிகமான பசுக்கள், தனம், தான்யம், ஹிரண்யம், உண்டாகும். அதில் வசிப்பவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளும் ஸ்திரீகளுக்கு வீரனை குழந்தைகளும் ஸௌபாக்யமும் ஸௌமங்கல்யமும் உண்டாகும்.

23 [illegible]

இந்த வாஸ்து ஹோமத்தை ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் அல்லது ஆறுமாதங்களுக்கு ஒரு தடவையாவது, நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவையாவது, பூரட்டாதியில் செய்ய வேண்டும். பல தடவை செய்தால் பலம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது.

24 [illegible]

ஒருவனை தனக்கு வசமாக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அவன் பெயரை [illegible] இந்த மாதிரி சொல்லி [illegible] என்ற இரு மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அவன் வசமாகி விடுவான். இதை ஆஜ்ய தந்திரத்தினால் செய்யவேண்டும்.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில்
நான்காவது படலத்தில்
இரண்டாவது கண்டம் முடிந்தது.

மூன்றாவது கண்டம்

1 [illegible]

சத்ருக்களை வதம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புபவன் பூர்ணிமையன்று இரவு ருகஶூதீம் என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி சத்ருக்களை கொல்லப்படுகின்றனவர்களாக த்யானம் செய்துகொண்டு நூறு இருப்பு முளைகளை ஒன்றொன்றாக ஹோமம் செய்யவேண்டும் ஒவ்வொரு ஹோமத்திற்குப் பிறகு யஞ்ஞார்கமான ஸமித்தையும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இந்த ஹோமம் செய்வதற்குமுன் பதினைந்துநாட்கள் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். இது ஸமித்தந்திரம்.

2 [illegible]

ஆயுஸ்ஸை விரும்புபவன் கருங்காலி ஸமித்துக்களால் முன்போல் உபவாஸமிருந்து முன் மந்திரத்தினாலேயே ஹோமம் செய்யவேண்டும் இதுவும் ஸமித்தந்திரம்,

3 [illegible]

கீழ்ச்சொல்லிய ப்ரகாரம் பதினைந்து நாட்கள் வ்ரதத்துடன் கருங்காலி ஸமித்துக்களாலேயே ருகஶூதீம் என்ற மந்திரத்தினால் வேறு கர்மாவை விதிக்கின்றார், கிழக்கேயாவது வடக்கேயாவது கிராமத்திலிருந்து வெளியில் சென்று பூமியிலாவது மலையிலாவது ஸ்தண்டிலம் போட்டு காட்டிலுள்ள கோமயங்களால் அந்த இடத்தை அக்னியை வைத்து எறித்துநன்றாக எறிந்தபின் அக்னியை எடுத்துவிட்டு தபிக்கப்பட்ட பூமியில் வாயினால் நூறு கருங்காலி ஸமித்துக்களை முன் சொல்லிய மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

4 [illegible]

இவ்விதம் ஹோமம் செய்வதினால் கருங்காலி ஸமித்துக்கள் தப்த பூமியின் சேர்க்கையினால் எரிய ஆரம்பித்தால் பன்னிரண்டு கிராமங்கள் அவனுக்கு அந்த ஹோமத்தினால் ஸித்திக்கின்றது.

5 [illegible]

அவ்விதம் ஜ்வலிக்காமல் புகைமட்டும் கிளம்பினால் மூன்று கிராமங்களுக்குக் குறைவில்லாமல் கிடைக்கின்றன.

6 [illegible]

[illegible] (சங்கு வளையல்) இவைகளை [illegible] என்ற மந்திரத்தினால் ஸாயங்காலம். ப்ராத: காலம் ஹோமம் செய்தால் இவனுடைய வ்ருத்திக்குக் குறைவு ஏற்படுகிறதில்லை. [illegible] என்பதால் ஒரு ஹோமம். "ஸ்வாஹா" என்று இரண்டாவது ஹோமம். பரிசாண தந்திரம்.

7 [illegible]

வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு அந்த த்ரவ்யத்தின் அபிவிருத்திக்காக ஏற்பட்ட ஹோமம் சொல்லப்படுகிறது. எந்த த்ரவ்யத்தை வியாபாரம் செய்கிருனோ அந்த த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு ஹோமம் செய்து வியாபாரம் செய்து வந்தால் அந்ததிரவியம் விருத்தியடைகிறது. அந்தத்திரவியத்தை அனுசரித்து [illegible] என்ற வ்யவஸ்தை பரிசாணதந்த்ரமாகயிருந்தால் ஸ்வாஹா என்று இரண்டாவது ஆஹுதி உண்டு.

8 [illegible]

ஸ்தாலீபாக தினத்தில் "பூர்ணஹோமம்" என்ற மந்திரத்தினால் ஆஜ்யத்தை ஹோமம் செய்தால் யசஸ் உண்டாகிறது. கிருஷ்ணபக்ஷப் ப்ரதமையில் ஸ்தாலீபாகத்திற்கு முன்பும் சுக்லபக்ஷம் ப்ரதமையில் ஸ்தாலீபாகத்திற்குப் பின்பும் செய்யவேண்டும். பரிசாணதந்திரம்.

9 [illegible]

ஸஹாயத்தை விரும்புபவன் "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேணும். இதுவும் ப்ரதமையில் முன்போல் செய்யவேண்டும்?

10 [illegible]

எல்லோருக்கும் எஜமானனாக இருக்க ஆவலுள்ளவனுக்கு இரண்டு ஸூத்ரங்களால் இரண்டு ஹோமங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. அதில் முதல் ஹோமம், எட்டுநாட்கள் உபவாஸமிருந்து கிராமத்திலிருந்து கிழக்கேயாவது வடக்கேயாவது சென்று நாலுவீதிகள் கூடுமிடத்தில் அக்னியை வளர்த்து அத்திமரத்தினால் செய்யப்பட்ட ஆஜ்யபாத்ரம், ஸ்ருவம், இத்மம் இவைகளைக்கொண்டு "[illegible]" "[illegible]" என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் ஆஜ்யதந்திரத்தினால் இரண்டு ஹோமங்கள் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு ப்ரயோகம்.

11 [illegible]

கிராமத்திலேயே "[illegible]" என்ற மந்திரத்தினால் முன்போல் ஆஜ்யதந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இது இரண்டாவது ப்ரயோகம்.

12 ஶ்ரைஷ்ட்யம் ப்ராப்நோதி॥

கீழ்ச்சொல்லிய இரு ஹோமங்களைச் செய்வதால் எல்லோருக்கும் எஜமானனாக ஆகிறான்.

13 உபதாபிநீஷு பஶுஷு பாயஸம் ஜுஹுயாத்॥

பசுக்களுக்கு வியாதி வந்தால் அதை நிவர்த்திக்க இந்த ஹோமம், முன்சொல்லிய மூன்று மந்திரங்களால் பாலில் செய்த ஹவிஸ்ஸினால் சருதந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்விஷ்டக்ருத் ஆஜ்யபாகம் கிடையாது. முதலில் வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் உண்டு.

14 அக்ஷேமேஷ்வத்வஸு வஸ்த்ரதஶாந்தான் க்ரந்தீன் குர்யாத் ஸஹாயினாம் ஆத்மனஶ்ச॥

வழியில் பயம் ஏற்படுமென்ற ஸந்தேகமிருந்து க்ஷணத்தை அபேக்ஷித்தால், ஸகாயமாகக் கூடவருபவர்களின் வஸ்திரங்களிலும் தன் வஸ்திரத்திலும் நுனிப்ரதேசத்தில் முன் சொல்லிய அஹம்வா என்ற மூன்று மந்திரங்களைச் சொல்லி முடிச்சுப்போட்டுக்கொண்டுபோனால் பயம் ஏற்படாது. இதற்கு பின்பு உபவாஸம்.

15 புஷ்டயே ஸ்வாஹேத்யேதாப்யாம் ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாதாதிதனஸ்ஸகாம:॥

எவ்வளவு த்ரவ்யமிருந்தால் இவனைப் பெரிய பணக்காரன் என்று உலகத்தில் சொல்லுவார்களோ அவ்வளவைக்காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு வ்ருத்தியடைவதற்கு உபாயமாயுள்ளது இந்த ஹோமம். "புஷ்டயே ஸ்வாஹா" "புஷ்டிவாஸாஹஸ்ரம் ஸ்வாஹா" என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் ஆயிரம் ஆஹுதிகள் செய்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் ஆயிரம் மடங்கு விருத்தியடைகிறது.

புஷ்டயே ஸ்வாஹா ஒன்று புஷ்டிவாஸாஹஸ்ரம் ஸ்வாஹா இரண்டு மறுபடி புஷ்டயே ஸ்வாஹா மூன்று இவ்விதம் எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். ஆயிரம் மடங்கு விருத்தியடைகிறது என்பது பலம்.

16 வத்ஸமிதுநயோ: வத்ஸீஷேண பஶுகாம:
அவிமிதுநயோ: புரீஷேண பஶுகாம:॥

ஆண் பெண் இரு கன்றுகளின் கோமயத்தால் புஷ்டயே ஸ்வாஹா என்ற இரு மந்திரங்களால் ஆயிரம் ஹோமம் செய்தால் பசுஸம்ருத்தியும், ஆண் பெண் இரு ஆடுகளின் புரீஷத்தினால் ஆயிரம் ஹோமம் முன் சொல்லிய இருமந்திரங்களால் செய்தால் ஆடு முதலிய பிராணிகளின் விருத்தியும் உண்டாகிறது. இது பரிசரண தந்த்ரம்.

17 ஸமிதம்மோமயேந ஸாயம்ப்ராதர்ஜுஹுயாத்
தாஸ்யவ்ருத்தி: க்ஷீயதே॥

புதிதான (ஈரமான) கோமத்தினால் புஷ்டயே ஸ்வாஹா, புஷ்டிவாஸாஹஸ்ரம் ஸ்வாஹா என்ற இரு மந்திரங்களால் ஸாயம் ப்ராத: ஹோமம் செய்து வந்தால் த்விஜாதிக்குரிய விருத்தி குறைவில்லாமலிருக்கும். முன்போல் ஆயிரம் ஆஹுதி இங்கு கிடையாது. தினம் ஹோமம் இரு வேளையும்.

ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில்
நான்காவது படலத்தில்
மூன்ருவது கண்டம் முடிந்தது.

நான்காவது கண்டம்.

1 விஷவதா த³ஷ்டமத்³பி⁴ரப்⁴யுக்ஷஞ்ஜபேந்மாமேஹஷீரிதி॥

விஷஜந்துக்களால் தீண்டப்பட்டவனை மாமேஹஷீ: என்று ஜபம் செய்து கொண்டு ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவும் விஷநிவர்த்தி ஏற்படும்.

2 ஸ்நாதக: ஸம்விஶந்வைணவம் த³ண்ட³முபநித³தீ⁴த தல்பமேவாயமிதி ஸ்வஸ்த்யயநம்॥

ஸ்நானகர்மா செய்தவன் உபலக்ஷணமாக க்ருஹஸ்தனும் படுக்கும் பொழுது மூங்கில் கழியை "தல்பமேவாய" என்றமந்திரத்தைச் சொல்லி பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு படுக்கவேண்டும் இதற்கு பலன் உபத்திரவம் இல்லாமை

3 ஹதஸ்த இதி க்ரிமிமந்தம் தே³ஶமத்³பி⁴ரப்⁴யுக்ஷஞ்ஜபேத்॥

சரீரத்தில் பூச்சிவைத்திருந்தால் அந்த இடத்தில் ஹதஸ்தே என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி ஜலத்தைப் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும் பூச்சிகள் போய்விடும்

4 பஶூநாம் சேத³பராஹ்ணே ஹலோத்³த⁴தாம் லோஷ்டாமாஹ்ருத்ய தஸ்ய ப்ராத: பாம்ஸுபி⁴: ப்ரகிரஞ்ஜபேத்॥

பசுக்களுக்குப் பூச்சி வைத்திருந்து நிவர்த்திக்க வேண்டுமானுல் ஸாயங்காலத்தில் உழப்பட்ட வயலிலிருந்து ம்ருத்திகை (மண்) கொண்டுவந்து ஆகாயத்தில் வைத்து காலையில் அதன்புழுதிகளால் ஹதஸ்தே அத்ரிணா என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி பசுக்கள் மீது வாரி இரைக்க வேண்டும். பூச்சிபோய்விடும்.

மதுபர்க்க ப்ரயோகம்.

5 ஶயநாஸநம் ப்ரதிக்³ருஹ்ய ப்ரதிஷ்டா²ஸ்யாம் ஜபேத்॥

மதுபர்க்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவன் விஷ்டராதிகள் ஸாதனம் பண்ணப்பட்டிருக்கும் பொழுது மதுபர்க்கத்திற்காக ஏற்பட்ட பசுவை த்யானம் செய்துகொண்டு அஹமஸ்மி என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். பிறகு வடக்கு நுனியான தர்பங்களில் கிழக்கு முகமாக நின்றுகொண்டு 'இத³மஹமிமாம்' என்ற மந்திரத்தை ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

(இங்கு "அஹமஸ்மி" என்ற மந்திரத்தை மதுபர்க்கம் பெற்றுக்கொள்பவன் ஜபிக்கவேண்டுமென்று ருத்ரஸ்கந்தர் சொல்லுகிருர். மதுபர்க்கம் கொடுப்பவர் ஜபிக்கவேண்டுமென்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஸூத்ரகாரர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. லிங்கமும் பொதுவாக இருக்கிறது. ஆனல் இந்த ப்ரகரணத்திலுள்ள மந்திரங்களை எல்லாம் வாங்குபவர் ஜபிக்கவேண்டியதாக இருப்பதால் இதுவும் அவரே ஜபிப்பது யுக்தமாகத் தோன்றுகிறது.)

6 அர்ஹயிதா வா॥

மதுபர்க்கம் கொடுக்கும் பொழுதாவது ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

7 விஷ்டரபாத்³யார்க்⁴யாசமநீயமது⁴பர்க்கான் ஏகைகம் த்ரிர்வேத³யேரந்॥

இருபத்தைந்து தர்பங்களால் செய்யப்பட்ட இரண்டு கூர்ச்சங்கள், பாதப்ரக்ஷாளனத்திற்காக ஜலம் பாத்யம், புஷ்பங்களுடன் கூடிய ஜலம் அர்க்யம், ஆசமனத்திற்காக

ஜலம், ஆசமனீயம், தயிர், தேன், நெய், இவைகளைச் சேர்த்து மதுபர்க்கம் இவைகளை வரிசையாக வைத்துக் கொண்டு மதுபர்க்கம் கொடுப்பவன் மேற்குமுகமாக இருந்து ஒவ்வொன்றையும் மூன்று தடவை சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். விஷ்டரௌ என்று கூர்ச்சங்களை இரண்டையும் சேர்த்துக்கொடுக்கவேண்டும். பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமநீயம், மதுபர்க்க:, என்று ஒவ்வொன்றையும் மூன்று தடவை சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும்.

8 கௌ:

பசுவைக் கொடுக்கும்பொழுது கௌ: கௌ: என்று சொல்லவேண்டும். பசுவை அந்த ஸமயத்தில் கொண்டு வருவதற்காக தனி ஸூத்திரம் செய்திருக்கிறார்.

9 ஏகம் விஷ்டரமாஸ்தீர்ய யா ஓஷதீரித்யத்யாஸீத:

விஷ்டர: என்று மூன்றுதடவை சொலிக்கொடுக்கும் பொழுது அவைகளை வாங்கி ஒன்றை பிரித்து வடக்கு நுனியாகப்போட்டு அதில் "யா ஓஷதீ:" என்ற முதல் மந்திரத்தைச்சொல்லி உட்காரவேண்டும்

10 பாதயோரந்யம் த்விதீயயாஸநஸ்ய:

பின்பு சொல்லக்கூடிய மந்திரங்களால் கால்களை அலம்பிவிட்டு இரண்டாவது கூர்ச்சத்தை அவிழ்த்து வடக்கு நுனியாக 'யா ஓஷதீ:' என்ற இரண்டாவது மந்திரத்தைச்சொல்லி இருகால்களின் கீழே போட்டுக்கொள்ளுகிறது. "ஆஸநஸ்ய" என்றிருப்பதால் ஒரு விஷ்டரமும் வைக்கலாமெனத்தெரிகிறது. அப்படியானால் விஷ்டர: என்று சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும்.

11 அப: ப்ரதிக்ருஹ்ய யதோதேவீரிதி:

பாத்யம் என்று மூன்று தடவை சொல்லிக்கொடுக்கும் பொழுது மந்திரமில்லாமல் வாங்கி "யதோதேவீ:" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பார்க்கவேண்டும்.

12 ஸவ்யம் பாதமவஸிஞ்சேத் [illegible] இதி॥

13 தக்ஷிணம் தக்ஷிண இதி:

"ஸவ்யம் பாதமவநேநிஜே" என்ற மந்திரத்தினால் இடதுகாலையும் "தக்ஷிணம் பாதமவநேநிஜே" என்ற மந்திரத்தினால் வலது காலையும் அந்த ஜலத்தினால் அலம்பவேண்டும்.

14 உபௌ ஶேஷேண:

'பூர்வமந்யம்' என்ற மந்திரத்தினால் இரண்டு பாதங்களையும் அலம்ப வேண்டும்.

15 அந்நஸ்ய ராஷ்ட்ரிரஸீத்யர்க்யம் ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்:

அர்க்யம் என்று மூன்றுதடவை சொல்லிக்கொடுத்தவுடன் "அந்நஸ்ய ராஷ்ட்ரிரஸி" என்ற மந்திரத்தினால் வாங்கிக் கொண்டு மந்திரமில்லாமல் 'ப்ரோக்ஷித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

16 யஶோஸீத்யாசமநீயம்॥

ஆசமநீயம் என்று மூன்றுதடவை சொல்லிக்கொடுத்தவுடன் 'யஶோஸி' என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி வாங்கி மந்திரமில்லாமல் சாப்பிட்டு விட்டு ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

17 யஶஸோ யஶோஸீதி மதுபர்க்கம்॥

மதுபர்க்க: என்று மூன்று தடவை சொல்லிக்கொடுத்தவுடன் 'யஶஸோ யஶோஸி' என்ற மந்திரத்தினால் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

18 த்ரி:பிபே3த்3 யஶஸோ மஹஸ: ஶ்ரியா இதி॥

"யஶஸோ ப4க்ஷோ(அ)ஸி யஶோ மயி தே4ஹீதி" மஹஸோ ப4க்ஷோ(அ)ஸி மஹோ மயி தே4ஹீதி ஶ்ரீ ப4க்ஷோ(அ)ஸி ஶ்ரியம் மயி தே4ஹீதி" என்று மூன்று மந்திரங்களால் மூன்று தடவை மதுபர்க்கத்தைச் சாப்பிடவும்.

19 தூஷ்ணீம் சதுர்த2ம்॥

மந்திரமில்லாமல் நான்காம் தடவை சாப்பிடவும்.

20 பூ4யோ(அ)வஸிச்ய ப்3ராஹ்மணாயோச்சி2ஷ்டம் த3த்3யாத்॥

கடைசியில் ஒரு தடவை ஆசமனம் செய்து மிச்சத்தை பிருமணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பிருமணன் இல்லாத போனல் வேறு ஒருவனுக்குக் கொடுக்கவும்.

21 கா3ம் வேதி3தாம் மாதா ருத்3ராணாமிதி ஜபித்வா(அ)முஷ்யேதி காரயிதுர் நாம ப்3ரூயாத்॥

பசுவை கௌ: கௌ: கௌ: என்று கொடுக்கும்பொழுது "மாதா ருத்3ராணாம்" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி அதைப் பார்த்து அனுமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். அந்த மந்திரத்தில் 'மம சாமுஷ்ய ச' என்ற இடத்தில் 'அமுஷ்ய' என்ற ஸ்தானத்தில் மதுபர்க்கம் கொடுப்பவருடைய பேரை ஆறும் வேற்றுமையில் 'விஷ்ணுஶர்மண:' என்பது மாதிரி சொல்லவேண்டும்.

22 அந்யத்ர யஜ்ஞாத்॥

யாகத்தைத் தவிர்த்து மற்ற இடத்தில் இவ்விதம் மதுபர்க்கம் செய்யவேண்டும். யக்ஞத்தில் ப்ரதிக்ரஹ மந்திரம் வேறு.

23 குருதேதி யஜ்ஞே॥

யாகத்தில் மதுபர்க்க காலத்தில் பசுவைக் கொடுக்கும் யஜமானனின் ப்ருத்யர்களைப் பார்த்து குருத என்று சொல்லவேண்டும்.

24 ஆசார்யர்த்விக்ஸ்நாதகோ ராஜா விவாஹ்ய: ப்ரியோ(அ)திதி2ரித்யர்ஹ்யா:॥

ஆசார்யன், ஸிஷ்யனும், ரித்விக் (யாகம் செய்விப்பவன்) யாகம் செய்பவனும், ஸ்நாதகன் (ஸமாவர்த்தனம் செய்தவன்) ஆசார்யனும், அரசன் எல்லோராலும் விவாஹம் செய்துகொள்பவன் (மாப்பிள்ளை) மாமனாலும் விவாஹ காலத்தில், மற்றபொழுது மாமனர் மாப்பிள்ளையாலும், ஸ்நேகிதன் மற்ற ஸ்நேகிதனும், பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள். முன் சொல்லியவர்களுக்கு பின் சொல்லியவர்கள் மதுபர்க்கம் கொடுக்கவேண்டும்.

25 ப்ரதிஸம்வத்ஸராநர்ஹயேயு:॥

ஒருதரம் பூஜை செய்து பிறகு ஒரு வருஷத்திற்குள் ஸந்தித்தால் பூஜை வேண்டாம். ஒரு வருஷத்துக்குமேல் ஸந்தித்தால் பூஜிக்கவேண்டும்.

26 அர்வாக்3 யஜ்ஞவிவாஹயோஶ்ச அர்வாக்3 யஜ்ஞவிவாஹயோஶ்ச॥

ஒரு வருஷத்திற்குள் யாகம், விவாஹம் ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு மறுபடியும் மதுபர்க்கம் கொடுக்கவேண்டும். படலம் முடிந்ததற்காக இரு தடவை ஸூத்ரம் சொல்லியிருக்கிருர்.

நாராயணஸ்ய புத்ரேண மகவாடநிவாஸிநா।

ருத்ரஸ்கந்தேந ஸங்க்ஷேபாத் வ்யாக்யாதம் க்ருஹ்யஸூத்ரகம்॥

நாராயணரின் புத்ரரான மகவாடத்தில் வஸிக்கும் ருத்ரஸ்கந்தரால் க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் என்ற சாஸ்திரம் சுருக்கமாக வ்யாக்யானம் செய்யப்பெற்றது.

இவ்விதம் ருத்ரஸ்கந்தர் செய்த காதிரக்ருஹ்யவ்ருத்தியில் நான்காம் படலம் நான்காம் கண்டம் முடிந்தது.
"விருத்தியுடன் கூடிய காதிரக்ருஹ்ய ஸூத்ரம் முடிந்தது"

ஸ்ரீசிவார்ப்பணமஸ்து॥

R65,3
N60

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
EGMORE, MADRAS
No. 111098

உ

"காதிரக்ருஹ்யஸூத்ரம்"

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
18	1	மானே	பனே.
,,	2	மானே	பனே.
23	29	வக்ஷ்ய:	வக்ஷ்ய:.
30	1	ஸம்ராஹி	ஸக்ராஹி.
36	14	ஷ்லம்	ஷ்டம்.
41	18	ஸூரத்	ஸூத்ரத்.
42	3	வாமா	வ்ராமா.
,,	19	வேண்டும்	வேண்டாம்.
50	1	உஷதெ	உஷிதெ,
54	23	ஙியாய	ஙியாய.
56	12	முறை	முறையை.
57	26	திலும்	தினுலும்.
59	16	ஆறுமாதம்	அல்லது மற்ருெரு ஆறுமாதம்.
61	20	ஸாயிகஹோ	ஸாயிகம்ஹோ,
62	25	வேண்டும், இதற்கு,	வேண்டும் மந்திரமில்லாமல் இருதடவை இதற்கு.
67	21	த்ருவ	த்ருவ.
72	1	ஹாதா	ஸ்யாதம்.

,,	5	ஹ்வாய	ஹ்ஸாய.
76	13	ஷ்த்ரீ	ஷ்த்ரீக்ஷீ.
83	17	ஸாத்ஸ்ய	ஸாத்ராத்ஸ்ய.
90	16	சொல்வதால்	சொல்வதால் வைச்யனுக்கு உத்தராயண.
122	5	ஶுஷ்ர	ஶுஷ்ர.
129	9	ஷ்ட்ர	ஷ்ர.
,,	10	ஷ்	ஜு.
135	8	தொ	தெ ॥
,,	11	ஷத்	ஷயத்.
142	13	கையால்	கையில்.
145	24	செய்து	செய்து தனி மேக்ஷணங்களால்.
155	4	சொல்லி	சொல்லி 3-வது கர்ஷணில்.
158	13	காக	ஜாகு.
160	10	த்ருதுக	த்ருதாக.
164	2	ஹயெக॥	ஹயெக ஹிரஹி கம்வொதாதம் ॥
175	16	மத்தி	மயத்தி.